William P. Sanders

ACCIDENTUL OZN

La exact patruzeci de ani de la prima întâlnire "oficială" - la Air Force Base Edwards (California) - între aliens şi reprezentanții guvernului, inclusiv preşedintele D. Eisenhower, secretul a fost rupt.

Printre savanți, colonei, prelați, ziarişti şi politicieni s-au aflat şi şase piloți din Air Force, cei care aveau să testeze pentru prima dată o navă extraterestră.

Între cei şase s-a aflat şi Paul W. Sanders, tatăl autorului. Memoriei lui i se dedică această carte.

Redactor : Paul Mihail Sărăroiu
Coperta şi ilustraţiile : Valeriu Pantazi
Tehnoredactare :Carmen Spirea

ISBN 973-97493-1-3
ISBN 973-95731-4-2

WILLIAM P. SANDERS

ACCIDENTUL OZN

155 d 3

Editura KARAT-CARTIMEX
Bucureşti 1996

UFO CRASH
by
William P. Sanders

Copyright © 1994 by W. P. Sanders - all rights reserved.
Copyright © 1996 Editura KARAT-CARTIMEX

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Editurilor Karat-Cartimex.

Reproducerea integrală sau parțială a textului este interzisă şi va fi sancționată conform legii.

CUPRINS

1. NEGAREA	pag. 7
2. ACCIDENTUL	pag. 10
3. PSIHOZA COSMICĂ	pag. 22
4. EI CE AU?	pag. 24
5. PRĂBUŞIREA	pag. 30
6. DOVADA	pag. 35
7. MARTORII	pag. 40
8. DUBLUL ACCIDENT	pag. 44
9. ANALIZE	pag. 47
10.IPOTEZE	pag. 55
11.ANALIZE 2	pag. 69
12.ATAC LA SOL	pag. 86
13.FATĂÎN FAŢĂ	pag. 95
14.CRIZA CUNOAŞTERII	pag.103
15.MOTORULI	pag.110
16.NAVIGAŢIA OZN	pag.117
17.ELEMENTUL"115"	pag.133
18.A CINCEA DIMENSIUNE	pag.138
19.POLITICA TEHNOLOGIEI	pag.143
20.MANIA COMUNICĂRII	pag.147
21.AMENINŢĂRI	pag. 153
22.LUMINĂ ŞI ÎNTUNERIC	pag. 169
23.PE FAŢĂ	pag. 177
24.NEVOIA DE EXTRATEREŞTRI	pag. 182
25.UN ACCIDENT MORTAL	pag.190
26.ARMAMENTUL EXTRATERESTRU	pag. 195
27.ÎNTÎLNIREA OFICIALĂ	pag.211
28.MESAJUL GRUPULUI INTERGALACTIC	pag.222
29.BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	pag.228
30. MIC DICŢIONAR OZN	pag.229
31. ILUSTRAŢII- HĂRŢI	pag.231

Capitolul 1

NEGAREA

"În ticăloşia lor, ca să se dezvinovăţească, oamenii au inventat zeii."

Prin 1952, Serviciile Secrete ale Forţelor Aeriene cît şi cele ale Marinei, catalogaseră deja 3 accidente O.Z.N. Totul era trecut la TOP SECRET. Motive erau destule. Războiul rece. Evitarea panicii. Armele secrete proprii şi ale aliaţilor. Teama. Ruşinea ignoranţei. Perplexitatea. Intenţia de furt tehnologic. Dorinţa de supremaţie. Grija faţă de ziua de mîine. Concurenţa. Neprofesionalismul. Şi nu în cele din urmă - "secretomania Serviciilor Secrete."

Nu mult după acea dată erau catalogate 6 accidente OZN aceasta demonstrînd cele invocate mai sus, cu remarca simplă că la acea dată erau chiar mai multe. Şi de toate felurile. Nu ştiu dacă s-a folosit vreo metodă statistică, ştiinţifică sau pur şi simplu empirică în studierea fenomenului. La data aceea eu nu aveam decît 12 arii, şi duceam viaţa obişnuită şi palpitantă a unui adolescent de pe Coasta de Est care construieşte planoare, merge cu schiurile, pescuieşte, citeşte Jules Verne şi începe să scrie primele pagini. Tot atunci am construit o barcă cu reacţie pe care am experimentat-o cu succes în piscină.

Puneam astfel bazele carierei mele care avea să fie întortocheată, ciudată, contradictorie (vezi subiectul de faţă), plină de evenimente. Trebuie să recunosc că OZN-

urile au stat pe acelaşi plan cu fericirea de a fi îndrăgostit, mai ales că fenomenele s-au desfăşurat simultan. Voi povesti acest lucru într-un capitol special deoarece acum încerc să deschid prima pagină a unui SUBIECT pe cît de serios, pe atît de straniu: ACCIDENTUL OZN.

Aminteam mai sus de celebrul scriitor Jules Verne. Fantasticele lui cărți, care rămîn şi astăzi, în 1994, la fel de fermecătoare, fac parte din patrimoniul cultural al umanității, datorită calităților artistice fără echivoc; dar să nu uităm că la vremea lor, aceste cărți au frapat mai mult prin calitățile sau atributele ştiințifice pe care le etalau. Aproape fără să ne dăm seama, ele s-au impus ca nişte modele de rigoare şi seriozitate ştiințifică. "Metoda" se întemeia, probabil, nu numai pe talentul indiscutabil al autorului ci şi pe firea lui iscoditoare, carteziană, pe rigoarea gîndirii lucide, oneste şi enciclopedice, într-un cuvînt - prin ceea ce se numeşte banal - geniu!

Dar Serviciile Secrete nu vor să fie geniale. Statele Majore se feresc de geniu ca dracu de tămîie. Şi de ce să n-o recunoaştem, cînd în sfîrşit, subiectul a fost încredințat unor oameni de ştiință, aceştia şi-au folosit geniul pentru a *nega* un fenomen care le aluneca din mînă, sau pentru a se contrazice, aceasta fiind cea mai rutinată metodă pînă la acea oră.

Să nu uităm însă că trecuse foarte puțin timp de la întîmplările "celebre" care se numeau "Los Alamos", "Hiroshima", "Experimentul Philadelphia", etc. Şi că cei care-şi dăduseră vreo părere în legătură cu subiectul OZN se numeau Albert Einstein, Verhner Von Braun, Herman Oberth, E. Sclowski. Aceştia erau *atît de mari* încît trebuiau contrazişi. Aceasta este tot o metodă folosită în ştiință. Ea naşte Progresul. Atunci cînd se poate demonstra ceva. Dar în cazul nostru, nici vorbă de aşa ceva. Înainte de a încerca să demonstreze, să măsoare, să verifice, să descrie - s-a început direct cu negarea!

NEGAREA

Ceea ce este cu totul paradoxal, este faptul că nici atunci, nici mai tîrziu, nimeni nu s-a gîndit că negarea existenței "farfuriilor zburătoare" şi implicit a extratereştrilor, este exact ce doreau extratereştrii Exact asta îşi doreau El! Să ne gîndim acum că acest lucru a fost sugerat pe cale telepatică tocmai celor desemnați să se ocupe de fenomen? Ar fi o ipoteză Dar în acelaşi timp ar fi şi o scuză gratuită la adresa oficialităților Dezvăluirile recente, din care am extras fragmente semnificative în această carte, demonstrează că extratereştrii *nu doreau* un contact prin care să-şi facă cunoscută prezența întregii populații terestre Experiența lor le-a dictat de la început cea mai mare discreție în ce priveşte contactele cu pămîntenii - dar nu o discreție ABSOLUTĂ El nu doreau să treacă neobservați (ar fi putut s-o facă), El doreau ca prezența lor să nu şocheze o civilizație aflată doar pe o *anumită treaptă*, de dezvoltare Acest lucru mi se pare şi mie astăzi extrem de important Atît cît au putut, Guvernele unor State şi "expediționarii" extratereştri au respectat aceste exigențe Un singur lucru nu putea fi **prevăzut şi controlat** nici de către unii, nici de către ceilalți şi acest lucru s-a dovedit a fi ACCIDENTUL OZN

Capitolul 2

ACCIDENTUL

În care se vede un OZN prăbuşindu se în mare Paza de Coastă, fregata şi elicopterul Scufundătorii Oamenii de pe plajă Telefonul de la Baza Navală

August - Septembrie, ora 17 45

Cînd ne-am ridicat ochii spre cer am rămas încremeniţi O stare de tulburare stranie se putea citi pe chipurile celor din grup

- Priviţi! strigase un copil, arătînd spre cerul albastru, imaculat, fără pic de nori Priviţi! Priviţi! Şi acolo sus se vedea un obiect mai mare decît un avion, fără aripi sau ampenaj, fără să facă nici un zgomot, fără să lase dîrele obişnuite de condens Se prăbuşea în mare! Se lăsase o linişte stranie Era cam la o mie de metri, exact deasupra noastră Ardea în partea din faţă şi pe părţile laterale Parcă avea nişte geamuri Semăna cu un fuselaj de Boeing şi era foarte mare, pentru că îi distingeam detaliile Se prăbuşea cu o viteză fantastică de la NE către SV Din el se desprindeau bucăţi arzînde ca nişte bulgări incandescenţi Aşa am crezut în primul moment Apoi ne-am dat seama că de fapt erau nişte lumini divers colorate verde, portocaliu, roşu, alb incandescent, şi care, din cauza vitezei, lăsau un fel de dîre în urmă, dîre

de lumină pe cerul amurgului Era o seară splendidă pe malul rnării Obiectul se îndrepta vertiginos spre SV Luminile acelea colorate şi incandescente aveau deasupra nişte hublouri şi am zărit "pasageri" de culoare întunecată Totuşi se desprindeau şi bucăţi din acel obiect, ca piesele unui motor care se dezagregă, cădeau o vreme, rămîneau în urma obiectului, mai sus sau mai jos Parcă erau mici explozii pe învelişul acelui fuselaj, nişte jerbe de metal încins, multicolor, lumini care explodau ca nişte artificii de carnaval şi totul într-o linişte înspăimîntătoare Se lăsase tăcerea pe toată faleza, ca şi cum cineva ar fi închis sonorul într-o sală de cinema, nici maşinile ce treceau pe şoseaua din apropiere nu mai făceau zgomot, ca într-un film mut Noi stăteam cu gîturile întinse şi răsucite, cînd deodată obiectul a dispărut Spun că a dispărut, pentru că obiectul nu se prăbuşise, rămăsese doar o ceaţă alburie pe cer Nu mai era nici un obiect! Nu văzusem niciodată pe viu o "farfurie zburătoare", un OZN Văzusem multe fotografii în revistele de specialitate, în presă, cîteva filmuleţe video pe canalele TV din toată America, din Europa cîteva, dar cu ochii mei pe cer nu văzusem, şi nici prietenii cu care eram' un doctor, un arhitect, o studentă în economie şi cei doi copii ai doctorului - nimeni nu văzuse pînă atunci un OZN Spun OZN pentru că asta era! Nici unul dintre noi n-a avut vreo îndoială Şi încă un **OZN în mare dificultate,** explodînd aproape, cu bucăţi care se desprindeau din el şi cădeau în apa mării Era la sfîrşitul lui august, sau imediat la începutul lui septembrie 1978 şi erau deja cunoscute mai multe cazuri de accidente OZN Ceea ce avea să se întîmple a doua zi, venea să confirme această supoziţie Ştiam de cazul unei farfurii zburătoare aflată în mare dificultate tot în apropierea unei faleze, şi din care cursese metal incandescent recuperat în cantităţi suficiente de localnici şi dat spre analiză unor laboratoare competente Acestea au atestat faptul că aliajul nu se putea obţine atunci cu o

tehnologie pământeană Aparţinea deci, unui vehicul extraterestru Asta a fost mai de mult O întîmplare similară făcuse vîlvă pe Coasta de Est, cînd un OZN apărut din senin, începuse să se balanseze, să troznească ca şi cum ar fi fost gata să explodeze, apoi ejectase un fel de metal lichid ce se solidificase în apa de mică adîncime Acele bucăţi au fost, de asemenea, culese de un paznic de far şi de un pescar, martori ai accidentului, şi care le-au predat autorităţilor, după ce presa a făcut mare vîlvă în jurul cazului Rezultatele s-au pierdut în urma unui accident de aviaţie foarte misterios Dar au fost şi situaţii cînd martorii şi posesorii unor fragmente căzute din OZN, au refuzat categoric să colaboreze, motivînd, pe drept cuvînt, că dacă au căzut din cer în curtea lor, le aparţin!

S-au emis foarte multe ipoteze legate de aceste fragmente şi materiale desprinse din nişte OZN-uri, Şi cum e şi normal, ipotezele erau conforme cu **conceptele tehnologiei terestre** - nu extraterestre Ce este acest metal încins ejectat de OZN-uri? Pentru că e clar că de metal, sau de nişte aliaje stranii şi necunoscute nouă, este vorba! Dar oare "ceva", care pentru noi este metal sau aliaj de metale, pentru extratereştri reprezintă acelaşi lucru? Oare apa pe care noi o bem este acelaşi lucru pentru peşti sau pentru plante? Peştii trăiesc în apă, dar nu beau apă, aşa cum noi nu bem azot, oxigen şi bioxid de carbon Noi le respirăm! Există chiar pe planeta noastră fiinţe vii care se hrănesc cu petrol, cu metale, cu hidrogen sulfurat, la temperaturi înalte, în preajma vulcanilor submarini Şi dacă El au chiar şi o lumină, a cărei rază se curbează, se lungeşte, se scurtează, poate că şi **metalele** acestea prezintă în contextul **tehnologiei extraterestre** alte calităţi, alte proprietăţi, alte dimensiuni!

Asemenea copiilor plini de candoare care se întreabă unde este zahărul pus în ceai, aşa ar trebui să ne întrebăm şi noi vizavi de aliajele care ne curg în cap din

OZN-urı! Metal care curge fără să fie topıt şı care nu provoacă arsurı exıstă şı pe TERRA el este hydrargırul obışnuıtul mercur dın termometre, dar care era folosıt drept combustıbıl în celebrele care zburătoare "VIMANA" întîlnıte în cărţile vechı dın Indıa Mahabharata Şı aceea era tehnologıe terestră, chıar dacă era ınventată şı utılızată de vechıı zeı ındıenı Era o tehnologıe sımplă, atît de sımplă, încît secretul eı s-a pıerdut, s-a uıtat, sau nu a fost nıcıoadată dezvăluıt muritorılor de rînd, cum nıcı în zılele noastre nımenı nu ştıe ce se experımentează în Laboratoarele sau Centrele Spaţıale de pretutındenı

Ora 17:46

Dın momentul în care obıectul pe care, de acum, îl vom numı sımplu OZN a dıspărut, toate în jur s-au întors la normal zgomotele maşınılor se auzeau dınspre şosea, foşnetul vîntuluı prın frunze, valurıle care se rostogoleau pe nısıp, gălăgıa copıılor pe falează Totul revenıse la normal, numaı grupul nostru, nu! Am devenıt agıtaţı, gînditorı, nelınıştıţı Spun toate acestea pentru a-l pregăti pe cıtıtorul nostru cu o asemenea eventualıtate O asemenea experıenţă, total nouă şı ımprevızıbılă, nu poate fi prevenıtă sau atenuată de lecturı, fılme, scenarıı SF sau de altceva Aceasta este o experıenţă absolut unıcă, cred eu, fără echıvoc - pentru că între real şı noul real apar ınstantaneu şı întrebarea şı răspunsul dat de ımagınea de pe cer a OZN-uluı, răspuns care conţıne un mıster străın nouă, dın altă lume, un mıster ınuman Noı ştım ce fascınante sau înspăımîntătoare sînt mısterele culturıı noastre, dar ele aparţın umanıtăţıı, sînt umane, pe cînd aıcı, senzaţıa de ınuman (nu de rău) este totală, covîrşıtoare, stupefiantă Suspendarea sunetelor semănase cu suspendarea însăşı a exıstentuluı, eram parcă lıpsıţı de ceva atît de obışnuıt şı necesar fıinţeı umane, ceva maı necesar decît aerul, decît bătăile ınımıı, nı se

luase ceva ce nu ne poate lua nimeni, niciodată, nici măcar în somn sau în comă, pentru că şi atunci lumea sonoră rămîne intactă Eu cred că şi surzilor le-ar fi fost suspectă acea linişte, acea **anulare a realităţii sonore.** Şi aşa am descoperit mai tîrziu, că aceea este o altă Dimensiune! O Dimensiune pe care altfel nu o putem percepe, decît prin lipsa ei Adică atunci, ca să fiu mai clar, am avut revelaţia inversă a ceva ce există, prin non-existenţa acelui ceva Ca în sistemele filozofice, care pot demonstra o existenţă, un principiu, enumerînd **ce nu este acesta!** Şi dacă dimensiunea aceasta ne-a lipsit atît de acut în acele două-trei minute, atunci înseamnă că ea este evident a **noastră.** Am totuşi, sau mai bine zis, am avut ulterior şi alte ipoteze Aceste ipoteze nu neagă şi nici nu confirmă "în plus" ce am spus mai înainte Ele sînt doar nişte ipoteze care măresc cîmpul de cercetare, orizontul de meditaţie Iată care ar fi acestea se ştie că fenomenul "suspendării sunetului", al încremenirii în linişte, a mai fost remarcat şi în alte ocazii ale întîlnirilor de gradul III cu OZN-uri Cunosc bine cazul a doi francezi, soţ şi soţie, care au fost puternic şocaţi de acest lucru În cazul lor, nu atît întîlnirea cu un OZN undeva, în munţi, a constituit şocul principal, ci alternanţa între lumea noastră "aşa cum e ea" şi lumea noastră 'încremenită în linişte", nefirească Pentru că dacă în mod normal avem cu toţii pretenţia ca nimeni şi nimic să nu ne tulbure "liniştea noastră", sîntem cu atît mai şocaţi atunci cînd "cineva sau ceva" ne impune **liniştea LUI,** o linişte străină, totală Cînd mă gîndesc la acest lucru, sînt din ce în ce mai tentat să cred că nu este de fapt vorba doar de "linişte" sau "încremenire a sunetelor", ci de interferenţa cu **o altfel de realitate,** produsă de acel **ceva** numit OZN, şi care realitate este profund străină fiinţei noastre, străină psihic şi fizic, şi care **nu** ne face sau ne vrea răul, dar ne anunţă (poate fără intenţie) că n-am putea-o suporta mult timp, aşa cum nu poţi suporta mult timp o haină de blană la Ecuator O altă ipostază a

acstei "linişti" care devine secundă în unele cazuri de întîlniri de gradul III este aceea că persoanele implicate simt mai acut sentimentul de bunătate, se liniştesc gîndind că El nu vor să facă nici un rău, că sînt prietenoşi, protectori, că prezintă încredere Asta, ca o contracarare a spaimei pe care o poate provoca "liniştea" nefirească, ca o recompensă, şi asta atunci cînd există în OZN sau în preajma lui nişte El, sau pe acei El îi preocupă (presupun) acest lucru Au fost cazuri cînd această "linişte" era parcă "provocată" de El tocmai cu scopul de a inhiba, a încremeni (a ţine la distanţă)... eventualii martori umani Era ca o avertizare "vedeţi cum vă putem linişti? vedeţi ce simplu este?" Mă gîndesc însă, că această "dimensiune" ar putea fi ceva firesc pentru un OZN, aşa cum firesc este ca în jurul unei maşini să miroasă a benzină, sau cum banana miroase a banană, fără ca ea să dorească sau să o facă în mod conştient Pentru că foarte multe întîlniri de gradul II sau III nu au fost însoţite de acest fenomen Sau pur şi simplu, fenomenul nu a fost semnalat sau raportat? Sau poate nu toate OZN-urile sînt însoţite de acest fenomen, fiind ele însele diferite, de diverse tipuri, din diverse lumi, galaxii? Cine ştie? Această carte este expresia unei realităţi A unei realităţi aşa cum o percepem noi şi nu aşa cum ne este "prezentată", servită de El Expresia unei realităţi, cel mai adesea contestată de Oficialităţi, oficialităţi care n-au fost martore, care n-au fost acolo cu noi pe faleză Şi în cazul nostru Oficialităţile aveau să facă acelaşi joc, să continue un scenariu conceput de mult şi conceput "aşa" spre binele lor şi al nostru Nici o clipă nu mă îndoiesc de asta Adică, de buna intenţie Noi am simţit pe pielea noastră Ar mai fi o ipoteză pe care nu vreau să o ocolesc s-ar putea ca pătrunderea unui OZN în "realitatea noastră" să necesite o "manevră spaţio-temporală" pentru a crea din "realitatea lor" una similară" celei terestre Cu această ocazie El "consumă" "dimensiune terestră" (sonoră), aşa cum ceaiul pentru

a fierbe consumă căldură, sau cum un obiect scufundat ridică nivelul apei Asta nu se "simte" în Ocean cu toate vasele transatlantice, dar se simte într-o cadă de baie Ca şi în cazul nostru, fenomenul nu este resimţit de persoane aflate la mare distanţă, ci numai de cei aflaţi aproape, sau relativ aproape Mai e şi problema "dimensiunii" OZN-urilor şi a "dimensiunii" momentului Şi cînd am rostit "dimensiunea momentului" (plus dimensiunea sonoră) ne aflăm deja într-o realitate cu cinci dimensiuni Ele par a fi posibile "pentru noi" doar împreună şi nu luate separat, aşa cum "dimensiunile" apei nu pot fi separate de forma vasului în care se află

Dimensiunea sonoră acea Muzică a Sferelor evocată de Platon, de Pitagora, şi înregistrată pe benzi magnetice de cosmonauţi

Ora 18:15

Uluiţi încă de fenomen, cu imaginea bucăţilor incandescente şi frumos colorate, care se "rupeau" din OZN-ul dispărut, ne-am îndreptat către Paza de Coastă curioşi să aflăm "ce au văzut" cei de acolo Nu e nevoie să amintim de tehnologia cu care sînt înzestrate atît navele, vedetele, fregatele, cît şi personalul de la Baza Navală din apropiere În drumul nostru am întîlnit multe persoane care "nu văzuseră nimic" Mai tîrziu aveam să aflăm că în întreaga localitate "nimeni nu a văzut nimic" Avînd întîmplător o cunoştinţă la Baza Navală am putut să aflăm că "fenomenul" fusese reperat, înregistrat, raportat Că el fusese urmărit atît vizual cît şi radar şi că acum era **analizat.** Ni s-a mai spus că nimic nu s-a prăbuşit în mare, că nu există pericol radioactiv, sau vreun altfel de pericol Ni s-a dat chiar şi un număr de telefon la care puteam apela mai tîrziu, sau a doua zi, după analizarea fenomenului Am răsuflat uşuraţi Nu eram nebuni, nu avusesem o halucinaţie colectivă şi nici vedenii mistice Fusese ceva "real", înregistrat cu

aparate tehnice, electronice etc Cum am spus însă mai înainte, de-abia a doua zi aveam să ne lămurim că "fenomenul" nu fusese banal, oarecare Dar pînă a doua zi ne mai rămînea o noapte ca să putem discuta, medita şi concluziona, dacă se *putea* trage vreo concluzie, despre ce văzuserăm cu ochii noştri Am căzut cu toţii de acord, chiar şi copiii, că asistasem la un accident, că acea "navă" era în dificultate, că jerbele de lumină sau metal incandescent erau urmările unei "defecţiuni" Bineînţeles că gîndeam în termenii noştri pămînteni de comparaţie şi că operam cu concepte la îndemînă, cu logica obişnuită Am încercat însă şi o altfel de modalitate de a privi problema

- Nu putea fi vorba de o "aterizare" sau "amerizare" Dacă aşa ar fi intenţionat, OZN-ul şi-ar fi ales probabil un loc liniştit, fără prea mulţi spectatori Şi la nici doi kilometri mai încolo, unde erau falezele înalte şi abrupte, dincolo de Baza Navală, era cu tatul pustiu Dacă voiau să aterizeze, acela ar fi fost un loc ideal Apoi ne-am gîndit că viteza navei era prea mare şi cu o traiectorie precisă, nimic nu anunţa intenţia unei coborîri la verticală Mai vedeam încă acel zbor majestuos, precis, linia invizibilă, dar sigură, pe care se deplasa OZN-ul Vedeam încă punctuleţele, siluetele din spatele hublourilor şi jerbele luminoase mai puternice decît lumina soarelui care cobora spre asfinţit Ne mai tulbura încă liniştea nefirească, încremenirea care guvernase totul din momentul în care văzusem nava exact deasupra capetelor noastre

- Dar pînă în acel moment? Şi atunci am realizat că această navă străbătuse jumătate din bolta cerului pînă deasupra noastră fără să o fi văzut nimeni! De ce a devenit vizibilă exact la verticală, cînd noi eram sub ea? Mi-am adus aminte de o explicaţie a cercetătorului Bob Lazar care era familiarizat cu fenomenul "Prin natura distorsiunii cîmpului gravitaţional, nava nu se poate vedea din orice unghi Dar ea se vede aproape

întotdeauna exact la verticală, cînd cîmpul anti-gravitațional de propulsie este axial cu cîmpul gravitațional natural, dacă unul dintre ele nu este distorsionat Adică cel al navei care poate fi orientat după voința navigatorilor, pentru schimbarea direcției sau a vitezei, şi cel al pămîntului, care poate fi distorsionat accidental geodezic de tensiunea din falii, de zăcăminte metalice sau deformări de straturi geologice Deci nava a devenit vizibilă cînd a ajuns deasupra noastră Pentru asta avearn o explicație Dar mai puteau fi şi alte explicații mai întîi aceea că, oricum, nefăcînd zgomot, noi nu am privit în sus aşa cum facem cînd auzim jetul reactoarelor Apoi, că poate OZN-ul era invizibil, şi aşa vroia să rămînă Practic, jerba de explozii luminoase şi căderi de metal incandescent s-a declanşat deasupra noastră, poate exact în momentul cînd OZN-ul survola Baza Navală Şi atunci ne-am gîndit la încă o ipoteză - confirmată de altfel în literatura de specialitate şi în relatările piloților de avione - dar cel mai clar spusă chiar de El Pericolul RADAR! Se pare că emisia aparaturii pămîntene "tip RADAR", atît cea de la sol cît şi cea de la bordul avioanelor, provoacă mai mult decît panică la bordul OZN-ului Eu nu cunosc toate tipurile de radar existente în acest moment în lume, nici prietenii cu care eram în acea după-amiază nu ştiau prea multe, dar un lucru era sigur, asta o ştiau toți radarul îi sperie, îi deranjează evident pe ozenauți Pobabil că se interferează cu sistemele lor de navigație, tulbură modul lor de dirijare a navei, sau chiar pe ei înşişi Majoritatea accidentelor OZN au avut loc în imediata apropiere a unor Baze Aeriene Militare, secrete Arii experimentale, de asemenea secrete, în întîlnirea cu avioane de interceptare care fixau RADAR OZN-ul ca țintă Iar undele radar nu perturbă numai sistemul de orientare şi deplasare al OZN-ului, ci chiar pe "ocupanți", le creează panică, nelinişte, îl percep ca pe o amenințare directă, ca pe o armă îndreptată împotriva lor O ARMĂ specifică

tehnologiei LOR, mai aproape de ce folosesc ei înşişi pentru a-i imobiliza, sau paraliza pe pămînteni Se ştie că celelalte arme, clasice, cu glonţ, nu-i impresionează prea tare, nu le provoacă parcă nici un rău Şi fiindcă tot am atins acest subiect, voi spune că şi lumina emisă de diverse faruri, lanterne, spoturi, îi sperie pe ozenauţi Este evident că El folosesc şi cunosc o altfel de lumină, cu alte calităţi fizice, chimice, cu altă sursă, poate o radiaţie luminoasă total diferită, altfel dirijată, emisă şi stăpînită de El Dar asta în alt capitol

Lumina caldă, raza calorică de intensitate mică (lanterne, faruri) dar direcţionată precis - cel puţin - îi sperie pe ozenauţi Nu se sperie de becuri sau de lumina din ferestre Vom discuta pe larg şi acest subiect Se poate deci ca nava noastră, odată ajunsă în "bătaia" radarului de la Baza Navală, sau de pe vreo fregată a Pazei de Coastă, să fi intrat în panică, să fi suferit brusc o serie de defecţiuni de funcţionare, care să se manifeste aşa cum am descris mai înainte, să semene cu un dezastru Poate că a considerat că este provocată şi în felul acesta se apăra Vom vedea mai tîrziu care a fost urmarea incidentului

Ora 21:30

Eram la cină, mai discutam încă cele văzute, copiii desenaseră aşa cum văzuseră şi ei OZN-ul explodînd, vecinii ne spuseseră că n-au văzut nimic şi oricum nu-i prea interesează aşa ceva, cînd a sunat telefonul Un ofiţer de serviciu, care s-a recomandat chiar aşa - "ofiţer de serviciu" - ne-a comunicat oficial că fenomenul observat de noi era real şi că reprezenta ultima treaptă a unei rachete franceze, care lansase în aceeaşi zi de undeva din Guyana, de la Baza Spaţială (Kourou), un satelit de telecomunicaţii Ni s-a mai spus că, probabil, vom citi şi o scurtă ştire a doua zi, în Buletinul Oficial al Bazei, sau altundeva în presă Ei ştiau că eu sînt ziarist

şi comunicatul lor părea serios Le-am mulţumit, părea veridic ce spuseseră, puteam să verificăm la nevoie, dar ceva nu se potrivea Cel puţin chestiunea cu hublourile, prin care noi zăriserăm nişte siluete şi apoi dispariţia bruscă a obiectului, nu puteau fi explicate În asemenea situaţii, cînd vezi cu ochii tăi un fenomen şi ţi se spune că ce ai văzut este explicabil, iar tu ai constatat că cel puţin un aspect sau două sînt inexplicabile, îţi dai imediat seama că ceva nu e în regulă Persoanele din toată lumea care au asistat la astfel de fenomene, s-au mulţumit de multe ori cu astfel de explicaţii a suprapune un fenomen ciudat peste o situaţie posibilă şi verificabilă, dar de natură terestră, constituie de multă vreme, procedeul predilect al celor care se ocupă din partea guvernului, de acest capitol Mistificări onorabile! Baloane meteorologice, fulgere globulare, gaze de mlaştină, vîrtejuri de vînt, tornade, fata morgana, stelele, luna, planetele pe cerul înstelat, sateliţi, avioane, elicoptere, dirijabile, stoluri de păsări, etc, totul este bun de folosit pentru a acoperi un fenomen, o realitate inexplicabilă Chiar şi atunci cînd maşina preşedintelui unui stat european a fost survolată la mică - foarte mică - înălţime de un foarte mare şi foarte real OZN - nu s-a spus nimic S-ar putea să fi fost **o Demonstraţie** a LOR în sensul Iată-ne, sîntem aici! Vom relata mai încolo întîmplarea, de dragul adevărului şi pentru a-l informa pe cititorul nostru, care nu a avut de unde să preia informaţia, şi aşa incompletă, mascată, informaţie furnizată de şoferul oficial al preşedintelui Acela nu a fost un accident, nu a fost ceva întîmplător, ci aşa cum spuneam mai înainte, **a fost o demonstraţie** a unei noi realităţi pe care, vrem-nu-vrem, trebuie s-o acceptăm Dar cum s-o acceptăm? Sub ce formă? În ce capitol al Cunoaşterii Umane trebuie să o înscriem?

Foarte mulţi cercetători, savanţi, fizicieni, astronomi, informaticieni, oameni de ştiinţă în general, sau scriitori şi ziarişti, au căutat să delimiteze fenomenul în contextul

mai larg al miracolelor tehnice ale secolului XX Dintre ei, Allen Hynek şi Jacques Vallee, au încercat şi au reuşit în mare parte, să clarifice fenomenul OZN Pe scurt, Allen Hynek a făcut o clasificare ştiinţifică în strînsă legătură cu modul de observaţie diurn, nocturn, lumini, apariţii materiale, întîlniri de gradul I, II, III, IV, observaţii terestre, aeriene, în spaţiul cosmic, etc

Şi toate acestea, ca reacţie la mistificările "Raportului Condon" care, culmea! cu toate că era o contrafacere a realităţii de la cap la coadă, o minciună garnisită cu tot felul de explicaţii ştiinţifice, a fost publicat şi tradus în ediţii de lux, în multe ţări ale lumii

Ceva mai tîrziu, omul de ştiinţă Jacques Vallee împreună cu soţia sa, s-au ocupat de fenomen, dedicîndu-se cercetărilor şi investigărilor, la faţa locului, în foarte multe localităţi sau puncte de pe glob, unde au fost semnalate întîmplător ciudate OZN-uri, finalizîndu-şi cercetările nu atît prin cărţile scrise, ci mai ales prin impunerea unui nou concept despre această realitate sortită să devină Mitologie, în măsura în care nu poate fi explicată de ştiinţa secolului XX

În ce ne priveşte, nu sîntem de acord din toate punctele de vedere cu cei doi cercetători amintiţi, dar apreciem efortul şi sinceritatea lor, dorinţa lor şi reuşita în a sparge clişeele şi scenariile oficiale sau cele devenite "notorii" ale unor autori contactaţi, care ştiau totul despre OZN, se întîlneau cu El, ştiau de unde vin şi unde se duc, cînd pleacă şi cînd vin, ce au de gînd să facă în viitor, şi ce au făcut Ei pînă acum

O adevărată industrie înfloritoare de mesaje, cărţi, rapoarte (vezi raportul UMMO), interviuri, profeţii care, încet-încet, s-au acoperit de ridicol, au fost date uitării, sau au întreţinut o psihoză specifică oricărui sfîrşit de mileniu

- Dar ce fel de psihoză?

Capitolul 3

PSIHOZA COSMICĂ

În afară de cîteva minuni, Zeii pămînteni din vechime duceau o viaţă plebee, puţin mai îmbelşugată, puţin mai destrăbălată, dar o viaţă omenească plină de farmec şi splendoare Această viaţă nu ne a luat o nimeni!

Cu toate că imaginaţia omenească a mers mult mai departe decît "simplele" OZN-uri, acestea din urmă continuă să rămînă un mister Şi este normal să fie aşa, pentru că una este să-ţi laşi imaginaţia să creeze, pornind de la **concepte terestre despre tehnologie** şi **Cosmos,** şi alta este să defineşti tehnologia Cosmică care are la bază **concepte cu totul străine** gîndirii şi ştiinţei actuale pămîntene Adică ne putem imagina "nave" interplanetare care, conduse de căpitani Piccard, străbat galaxii încoace şi încolo, utilate cu tehnologie pămînteană posibilă în viitor, **dar pornind de la cea actuală.** Nu ne putem imagina "ce tehnologie" face ca un OZN să vireze brusc la 90° cu viteza de 14 000 Km/h Aşa ceva **este imposibil** de gîndit peste noi Acestea sînt miracole! Aşa ceva nu se poate! Sînt de acord că noi nu putem, dar de ce să n-o poată face "alţii", adică Ei, omuleţii verzi, cenuşii, albăstrui, pitici, cei înalţi, roboţii, păroşii ocupanţi ai OZN-urilor? Ei vin de pe alte Planete, poate din altă Galaxie, au alte metale, mai grele, mai uşoare, un alt tabel al Elementelor, chiar dacă sînt cam

aceleaşi, sînt supuse altei vechimi, altei forţe gravitaţionale, altor cîmpuri de radiaţii, deci cu alte proprietăţi, altă cantitate de energie încorporată Mulţi dintre aceşti "omuleţi" plutesc pe planeta noastră, respiră orice, mănîncă orice, au un metabolism simplu şi perfecţionat, le plac fructele, le place apa de pe această planetă, le place peisajul!

Este evident că în raport cu El (cu mici excepţii), noi sîntem mult mai frumoşi, mai diverşi, mai liberi, mai la noi acasă, mai sentimentali, mai visători

Noi mai avem multe de aflat, Ei ştiu tutul! Noi mai avem multe de văzut, El au văzut totul, noi avem miresme, flori, parfumuri, cîmpii, munţi, oceane, toate adunate într-un fel de Rai, în care trăim ca nişte Zei Primitivi

El au doar Cosmosul pur şi simplu

În afară de cîteva minuni, Zeii pămînteni din vechime, duceau o viaţă plebee, puţin mai îmbelşugată, puţin destrăbălată, dar o viaţă omenească, plină de farmec şi splendoare Această viaţă nu ne-a luat-o nimeni Este aici, la locul ei, o trăim şi noi - cei de azi, într-un peisaj nu mult diferit Au dispărut dinozaurii, dar avem trenuri, avioane, automobile, au dispărut junglele de ferigi şi arbori uriaşi, dar avem autostrăzi, metrouri s-au împuţinat legende, mituri, dar avem televiziune, video, reviste, filme, cărţi

Ecuatorul este la locul lui, Polii au zăpezi şi gheţuri, avem zone temperate, avem jungle şi pustiuri şi oceane şi lagune, insule şi continente

Capitolul 4

EI CE AU?

Si totuşi avem ceva în comun spaima de accidente!

Adică ce au Ei? Nişte farfurii zburătoare, nişte baghete cu care ne pot paraliza, nişte costume lipite pe corp şi dintr-o singură bucată, ceva aparatură cu care prepară hrană din orice

Alţii au cîteva scule pe OZN-ul lor, alţii aterizează şi cer de la localnici, alţii fură alimente, fructe, vite şi căţei

Unii sînt agresivi dacă sînt agresaţi, alţii nu!

- Dar ce mănîncă, ce beau, ce respiră în navele lor, cum dorm, cum se iubesc, cum o fi la ei acasă? Oare sînt prieteni între ei? Oare se tem unii de alţii, oare se tem de noi, de bătrîneţe, de boli? În ce speră aceşti "omuleţi"? În ce cred ei?

Vom afla la timpul potrivit

În relatările despre întîlnirile de aproape, sau în poveştile celor răpiţi, apar tot timpul personaje cam fără vîrstă, sau care nu-şi arată vîrsta, puţine cazuri cu bătrîni cu barbă şi mustăţi, ca Moş Crăciun, apar foarte puţine femei, copii, roboţi, androizi, etc Unii au costumaţii de circ, alţii combinezoane de lucru sau de pilotaj, unii au haine pămîntene ca la CIA sau FBI, alţii au doar o blană deasă şi gheare ascuţite

Cei mai mulți au costume fără tăieturi (dintr-o bucată) ca și cum ar fi turnate pe corp, unora li se vede fața - altora nu, unii vorbesc, mîrîie, grohăie - cei mai mulți tac și privesc

Nici unul nu a fost semnalat strănutînd, tușind, scuipînd, vomînd, răcnind, cîntînd, fluierînd

Deci e clar că nu sînt de pe aici!

N-au fost văzuți dormind, mîncînd, urinînd, gîfîind (cu toate că au fost fugăriți) N-au fost văzuți distrîndu-se, rîzînd, avînd vreo activitate pămînteană E clar că nu fumează, nu iau droguri, nu consumă alcool Ei nu admiră natura, ei o studiază

Nu mă prea încîntă aceste constatări Dacă mi-ar fi vecini n-aș fi prea fericit să-i văd pe lîngă casă

Într-un cuvînt, nu prea îmi sînt simpatici Dar sînt prezenți! Din ce în ce mai prezenți Eu scriu această carte despre această prezență, eu însumi vreau să lămuresc lucrurile

Și totuși avem ceva în comun **spaima de accidente.**

Lucrul acesta m-a obsedat mult timp, în urma unor relatări de la fața locului Aceste relatări sînt confirmate și consemnate în Documentele Central Intelligence Dates and Data 1946-1993, Compartimentul de Istorie al CIA-Washington DC, sau culese de la martori oculari, oameni onești și de încredere, aflați la locul accidentelor

Gele trei legi ale accidentelor OZN

1. ***Orice tehnologie comportă defecţiuni.***
2. ***Orice OZN poate cauza un accident.***
3. ***Ocupanţii unui OZN pot muri sau se pot salva.***

De asemenea OZN-urile pot răni mortal oameni implicaţi sau neimplicaţi în accident Vom încerca de acum încolo să supunem fenomenul OZN unei analize din punctul de vedere al celor trei legi enunţate mai sus

Aspectul acesta, al accidentelor OZN, a fost ţinut în umbră, cu toate că el **releva cele mai multe date** despre nave şi ocupanţii acestora

Motivul este foarte clar o navă prăbuşită nu mai poate fi **confundată** cu un balon meteorologic Spun asta pentru că seriozitatea oricărei cercetări se bazează pe măsurători, descrieri, analize de laborator, fizice, chimice, biologice, exobiologice A avea sub microsoop un fragment de ţesut al ocupanţilor, sau o bucată de metal dintr-o "farfurie zburătoare" nu este acelaşi lucru cu a zări o lumină care a aterizat în marginea pădurii, sau o încăierare în miez de noapte pe autostradă între doi şoferi de camion, şi doi omuleţi verzi care zgîrîie cu ghearele şi apoi fug cu farfuria lor în înaltul cerului

Şi nici cu declaraţii obţinute sub regresie hipnotică, ale unor "răpite" de extratereştri care le-au dus în "nava mamă" şi le-au extirpat ovarele Măsurătorile, analizele de laborator, fragmentele de metal, echipamentele navelor, cadavrele, textele sau inscripţiile de pe nave, toate acestea constituie dovezi ştiinţifice, conforme conceptelor noastre ele pot releva tehnologia, psihologia şi dacă vreţi - parapsihologia întregului fenomen - cu o marjă de eroare - bineînţeles

- Şi dacă eroarea este omenească - iar la baza accidentelor OZN stau diverse erori de navigaţie, defecţiuni, neatenţia sau necunoaşterea, atunci începe să ne lege ceva de ocupanţii acestora

"ERRARE HUMANUM UNIVERSALIS EST"

A doua zi. Ora 9:02

Noaptea trecuse ca o noapte obişnuită în apropierea mării Auzeam zgomotul valurilor pe faleză, respiraţia mării pînă departe în larg

Ceaţa uşoară era măturată de lumina rotitoare a farului şi de mugetul îndepărtat al sirenei de ceaţă

Mi-am pregătit sculele şi momelile de pescuit şi în zori, fără să deranjez copiii care dormeau am plecat către dig M-am instalat lîngă un marinar care stătea de pază în capătul acesta al digului, dinspre Baza Navală Mai tîrziu au apărut şi amatorii de ultraviolete Eram cu totul vreo nouă persoane

Soarele se porni să răsară stăteam şi fumam împreună cu paznicul digului şi cu coada ochiului supravegheam lansetele

Deodată privirea mi-a fost atrasă de ceva neobişnuit în largul mării, destul de departe, se afla o mică navă Părea că stă pe loc Era pe direcţia E-SE în lumina soarelui reflectată de valuri, părea o vedetă rapidă şi la bordul ei era o mare forfotă şi mişcare Oameni îmbrăcaţi în costume de scafandru trebăluiau la pupa, se scufundau, reveneau la bord Mi-am lăsat pescuitul şi m-am uitat la ceas era aproape 9 00 Dinspre Baza navală se apropia un mic elicopter alb cu albastru Elicopterul se îndrepta către nava din larg A ajuns şi s-a oprit la mică înălţime deasupra ei A staţionat acolo şi dedesubt a desfăşurat nişte cabluri Presupun că avea un troliu, pentru că la un moment dat, a ridicat ceva la bord, agăţat de un cablu Nu se vedea ce era, dar fusese agăţat de către scufundătorii de pe fregată **Ceva scos**

de pe fundul mării Apa nu putea să fie prea adîncă acolo

În timp ce urmăream această scenă, privirea mi-a fost atrasă de o sclipire, ca o fulgerare, deasupra micului elicopter La vreo sută de metri mai sus Nu aveam binoclu, port ochelari de distanță, dar am văzut clar cum la verticala locului se materializa o farfurie zburătoare argintie, cam de două ori mai mare decît vasul de jos Era mult mai mare decît elicopterul

Eu o vedeam din lateral, puțin înclinată spre stînga, se balansa ușor în bătaia vîntului fără nici un sunet Avea 25-30 m, nu emitea nici o lumină, avea culoarea cerului, ceva mai deschis - spre cenuşiu

I-am atenționat pe cei din apropiere care făceau plajă, le-am arătat în direcția vasului - Priviți, un OZN Acolo, sus, deasupra elicopterului! Au privit şi mi-au zis că nu văd nimic! Vreo doi au intrat în apă să înnoate, ceilalți s-au întors la revistele lor ilustrate Tînărul paznic s-a apropiat de mine întrebîndu-mă ce s-a întîmplat I-am arătat în aceeaşi direcție OZN-ul nemişcat

- îl văd, da e acolo! şi mi-a cerut o țigară pe care şi-a aprins-o cu mîinile tremurînde Trebuie să raportez - şi a fugit către cabina lui cu telefon L-am urmărit cu privirea şi l-am văzut cu telefonul la ureche

Apoi mi-am continuat observația Atît pe puntea vasului, cît şi pe elicopter, părea că nimeni n-a observat nimic Ei îşi continuau treaba, adică am văzut din nou ceva agățat şi urcat cu cablul la bordul elicopterului

Atunci a apărut din dreapta, pe mare, o fregată de coastă, care despica valurile în mare viteză Se vedea asta după pulberea înaltă pe care o arunca prova vasului şi după siajul învolburat Venea din larg, oblic pe direcția bărcii şi a elicopterului, dar direct către acestea Se pare că cei de pe fregată prinseseră ținta Atunci, aproape simultan, elicopterul a degajat spre stînga, într-un cerc larg şi grăbit, iar OZN-ul de deasupra s-a înclinat şi mai mult, tot spre stînga, a sclipit în razele soarelui şi s-a

înălțat fulgerător spre dreapta A dispărut în maximum 3 secunde Paznicul ieşise din cabina lui şi privea ce priveam şi eu Fregata a frînat cu elicele şi a dublat micul vas cu scufundători în partea dinspre plajă Nu mai vedeam micul vas dar vedeam cele două RADARE care se roteau în arborajul fregatei Elicopterul era departe în stînga, de unde venise de fapt Fregata a rămas acolo pînă la orele 9 15, cînd eu am părăsit plaja şi digul cu mica mea captură pescărească, dar cu marele semn de întrebare în minte Oare fenomenul de azi, de acum, are vreo legătură cu ce văzusem ieri? Oare scufundătorii recuperaseră din apa mării, de pe fundul puțin adînc, fragmentele căzute din nava aflată în dificultate? Oare ce văzusem acum nu confirmă siluetele din spatele hublourilor? Poate era aceeaşi navă care venise să-şi recupereze ceva, sau pe cineva Nu aveam să aflăm niciodată

Ora 10:45

Am relatat cu sufletul la gură tot ce am văzut prietenilor mei, ne-am hotărît să telefonăm la Baza Navală Răspunsul "Operații de rutină, ceva cu salinitatea, depuneri de mîl, stratul de scoici, etc, aşa ceva are loc săptămînal, n-ați observat dvs " Şi ni s-a închis telefonul!

Capitolul 5

PRĂBUŞIREA

Căutătorii de agate. Studenţii. Patru extraterestri şi nava lor înfiptă în pământ. Aramata şi buldozerele. "Dacă veţi spune ceva nu vă veţi mai vedea copiii niciodată"

5 iuiie1947

Cei cinci studenţi şi profesor Dr. Buskirk cinaseră demult. Acum fumau şi discutau despre săpăturile arheologice la care lucrau în apropiere de Magdalena, într-un loc pustiu, dar bogat în vestigii precolumbiene. Veniseră în New Mexico de la Universitatea din Pensylvania. Deodată cerul întunecat, dar plin de stele, fu despicat de un fulger. Acesta parcă se sparse în zeci de fărîme, apoi un sunet surd şi îndepărtat străbătu ţinutul pînă la ei. Şi apoi o bubuitură care parcă a cutremurat pămîntul de sub ei.

- Un meteorit! spuse unul dintre studenţi. De ploaie nu poate fi vorba, nu e nici un nor.

Profesorul confirmă şi hotărîră ca a doua zi să se deplaseze în direcţia unde văzuseră strălucirea aceea pe cer, nu era departe şi în pustiul acela nu era greu de găsit craterul unui meteorit. Dacă vor avea noroc! Precis mîine vor găsi craterul.

Exact în acest timp familia Anderson dormea adînc Ei voiau să se trezească în zori, dis-de-dimineață, să plece în căutare de agate Știau că studenții de la Arhgeologie care săpau de mai mult timp în zonă, găsiseră cîteva exemplare frumoase Chiar le arătaseră cum pot fi deosebite de alte pietre fără valoare S-au trezit odihniți, și-au băut în grabă laptele și cafeaua cu tartine, și-au îmbrăcat "echipamentele" de săpat, cîteva cazmale mici, cuțite vechi de bucătărie și spacluri, o canistră cu apă de băut și spălat pietrele, și au plecat spre valea de lîngă Magdalena În cîmpia San Augustin Se anunța o zi fierbinte de iulie Și așa a fost

"Drumul făcea o curbă și s-au trezit deodată chiar în fața lor cu un disc mare, argintiu, înfipt în pămînt la baza dealului pe care îl coborau Discul era atît de mare și de lucios că nu-ți venea să crezi că e real Era cît două camioane mari, cît un teren de baschet și era încastrat în pămînt ca și cum ar fi crescut direct acolo, *ca* un avion uriaș care s-a înfipt în cădere prăbușindu-se cu 2000 de Km/h Era străpuns, adică ciobit într-un sigur loc În vale era o liniște de ți se făcea frică S-au repezit cu toții, adulți și copii într-acolo Trei făpturi straniii, de pe altă planetă, zăceau întinse dedesupt, în umbra discului Zăceau întinși în iarbă și nu mișcau Păreau, sau erau morți Dar nu erau zdrobiți sau desfigurați Deodată apăru și al patrulea de undeva de sub navă Acesta se retrase speriat cînd dădu cu ochii de Anderson Se aplecă deasupra unuia din cei trei întinși pe jos Se părea că acela mai respira Pieptul i se mișca rar și greu sub costumul de culoare gri, ca un combinezon de pilot aviator, dar fără nici un fermoar, nasture sau centură Și ceilalți trei erau îmbrăcați la fel Nu aveau nici un fel de păr pe capetele lor mari Nu aveau nici căști de protecție sau sisteme de respirație, cu tuburi de oxigen sau altceva Nici vreun fel de aparate sau arme Chiar și cei morți aveau ochii larg deschiși Ochii lor erau oblici și depărtați, păreau că nu au pleoape, că nu pot clipi, iar

pielea lor era cenuşiu-gălbuie Ai fi putut crede că erau asiatici, dar aveau capetele prea mari în raport cu corpul, nasul şi gura prea mici, trăsături fine şi nu aveau deloc sprîncene şi urechi Aveau cam un metru şi ceva, nu prea mult, înălţime Se vedea clar şi simţeai că ei şi nava lor erau de pe altă planetă Extratereştri! Ce poţi să faci într-o asemenea situaţie? Ce puteau să facă Andersonii? Nici nu ştiau ce să facă Stăteau trăzniţi şi se holbau "Marţienii"! zise unul dintre copii Şi atunci "marţianul" care era zdravăn pe picioarele lui, îl privi pe copii, întoarse capul şi îl privi lung, drept în ochi Ceilalţi stăteau încremeniţi Era un frig cumplit, un frig real, cu toate că temperatura atingea deja 35°C Frigul izvora din El şi din nava lor

"S-a întors şi s-a uitat drept către mine şi am simţit că se afla chiar în capul meu, de parcă îmi dicta gîndurile, gîndurile lui se aflau parcă în creierul meu Aveam o senzaţie de cădere şi rostogolire Am simţit teama acelei făpturi, i-am simţit deprimarea, i-am simţit singurătatea Cît era el acum de singur, cu cei morţi lîngă el, departe de Planeta lui, de Soarele lui, de toate ale lui, de Lumea lui! Simţeam că mă prăbuşesc Am retrăit prăbuşirea lui Am cunoscut groaza prin care a trecut Privirea aceea îmi spunea tot, fără nici un cuvînt Cei mari încercară să vorbească cu el Dacă-l pot ajuta? De unde vin El? Vorbeau toţi deodată şi în engleză şi în franceză şi spaniolă Nici un răspuns! Ce ar fi putut să le răspundă?"

OZN-ul stătea acolo, înfipt în pămînt, de cîteva ore Se prăbuşise puţin după miezul nopţii O noapte şi o dimineaţă fără nori, cu soarele arzînd în înaltul cerului

Şi totuşi metalul era rece ca gheaţa! Ce metal o fi fost acela? Şi cei morţi şi cel rănit, întins la pămînt, erau reci ca şi nava lor Cel viu era din ce în ce mai nelinişti Stătea la distanţă de oameni Nu-i era frică, era doar nelinişti

Probabil că după prăbuşire se dezmeticise cu greu Prin trapa navei, care era deschisă, se zăreau două

scaune de pilotaj, aşa cred, dar două scaune mici şi foarte joase

Unul dintre ele era desprins Se mai zărea un fel de pupitru, ca un bord de automobil fără cadrane, care era complet dislocat Era smuls şi retezat în direcţia impactului cu pămîntul

Nu se zărea nici o lumină şi totuşi nava părea luminată în interior, nu existau nici aparate de control, ci doar un fel de tub negru dincolo de bordul acela, care se înălţa vertical spre partea de sus a "farfuriei", care semăna cu un chioşc de plexiglas

Nimic altceva, nici computere de bord, nici costume de rezervă, nici alimente sau recipiente, absolut nimic!

De unde veneau El?

Cine erau, de nu aveau nevoie de aparate de navigaţie, de hărţi, de apă, de hrană, de costume presurizate, de arme de apărare?

Ce căutau aici?

Veniseră doar aşa, într-o plimbare de o zi, de o după-amiază, de o oră?

Întîmplarea făcuse să se prăbuşească aici Şi acum erau prizonierii acestui loc, ai acestei Planete

Eu cred că cei doi care erau în viaţă fuseseră pe posturile de pilotaj cînd nava s-a prăbuşit

Poate ceilalţi doi priveau cerul cu stele al acestei Planete, priveau Pămîntul necunoscut Impactul, ciocnirea bruscă, i-a prins nepregătiţi Şocul a fost enorm La viteza lor, se puteau zdrobi cu totul Şi totuşi, nu păreau zdrobiţi Practic - nu aveau nici o zgîrietură, nici o mînă ruptă sau un picior, sau un cap spart - sîngerînd Nu curgea nici un fel de sînge lîngă cele două cadavre Poate nici nu aveau sînge! Poate nu aveau oase care să se rupă Cel rănit, întins pe jos şi respirînd rar, nu gemea, nu se văita Îşi ducea din cînd în cînd mîna stîngă cu degetele lungi către pieptul care tresărea uşor Avea mănuşi pe mîini cu PATRU degete Cei trei

fiind lungiți pe jos, li se putea vedea talpa combinezoanelor, căci nu aveau pantofi sau cizme, sau altceva

Aveau doar o talpă groasă de vreo două degete, de culoare închisă, dintr-un material uşor spongios

Tălpile acestea erau mai groase şi mai late la vîrful picioruluI decît la călcîi Suprafața lor era netedă şi curată, cu un desen fin, care nu semăna de la o talpă la alta

Vă imaginați cum cel viu şi zdravăn îi scosese pe cei trei din navă? Probabil că îi scosese cînd se lumina de ziuă, cînd s-a convins că în jur nu e nici un pericol

Se putea deduce că i-a scos pe lumină pentru că îi aşezase la umbra propriei nave Nu-i aşezase la soare, nici în altă parte

Nu se vedea nici o trusă de prim-ajutor, nici un fel de aparatură medicală, doar atît - din cînd în cînd cel sănătos se apleca către cel suferind, cu un obiect în mînă, pe care-l apropia de pieptul aceluia Nu vorbeau, ci doar se priveau Acum ştiu că El purtau "în felul lor" o discuție tăcută, telepatică

Erau cei doi rămaşi în viață vinovați de accident? Erau ei oare "piloții" acestei nave ciudate şi acum "îi aveau pe conştiință" pe cei doi morți de lîngă ei?

Accidentele, oriunde şi oricum s-ar întîmpla, includ o mare doză de hazard şi multe semne de întrebare

Pe partea din stînga a navei lor, cum era ea înfiptă acolo în deal, se vedea o ruptură, ca şi cum s-ar fi lovit de ceva care se încastrase în muchia OZN-ului Parcă fusese lovită, sau se ciocnise cu un avion, sau un turn înalt Turnuri înalte la Magdalena nu erau Aveam să aflu mai tîrziu ce se întîmplase, am putut să deduc din celelalte mărturii, că fuseseră două OZN-uri care s-au ciocnit în plină noapte, undeva lîngă Corona Aspectul acesta mai este şi astăzi confuz, discutabil

Oricum, nu era vorba de o aterizare forțată, datorată unei defecțiuni Era clar că eram în fața unei PRĂBUŞIRI, care avea drept cauză şi efect acest groaznic ACCIDENT

Capitolul 6

DOVADA

Cea mai EVIDENTĂ DOVADĂ a existenței OZN și a extratereștrilor este ACCIDENTUL OZN Coliziunile, prăbușirile pe pămînt, morții și supraviețuitorii extratereștri, precum și resturile recuperate, constituie o dovadă de necontestat pentru noi, a EXISTENȚEI acestora

S-a spus abia după vreo 40 de ani că "navele" au fost recuperate Dar chiar și atunci, în Rapoartele TOP SECRET se folosea termenul de "recuperare" ca și cum aceste nave ar fi fost ale noastre, terestre, și noi le-am fi scăpat de sub control și mai apoi le-am recuperat S-a mers pînă acolo încît s-au înființat "Proiecte Secrete de construire și testare a unor "farfurii zburătoare" (care n-au zburat niciodată) numai pentru "a se masca" recuperările adevăratelor OZN-uri

S-a mers atît de departe cu mistificările, încît în cazul unei prăbușiri OZN cu un extraterestru la bord, pe jumătate zdrobit, pe jumătate calcinat, s-au făcut afirmații în presă și la televiziune, însoțite chiar de imagini, că ar fi fost vorba de experimentarea unei rachete cu o maimuță la bord!

Accidentul se datora maimuței? Fotografiile și imaginile TV erau astfel prezentate, încît nu se vedea mare lucru

S-a aflat ulterior că s-au făcut disecții, primele analize de laborator și testări de țesuturi pe cadavrul unui extraterestru Ele au rămas necunoscute pînă astăzi pentru toată lumea!

Incompetența dublată de "secretomanie" frustrează, în continuare, multe minți strălucite de posibilitatea meditației pe această temă, pe date reale, din lipsa unor informații elementare SE CREDE însă, că cine deține INFORMAȚIA, deține PUTEREA Dar cei care dețin informația și puterea uită că **informația conține un MESAJ** pe care poate ALȚII l-ar fi înțeles mai clar, mai bine, pentru folosul tuturor oamenilor

Dacă oficialitățile răspîndesc zvonul că în OZN-uri zboară maimuțe, cu timpul ajung să creadă și ei în așa ceva Mai ales că rușii o lansaseră în spațiu, într-o capsulă, pe celebra cățeluşă Laika În cazul acesta, al provocării la bazaconii, opinia publică lansează propria versiune asupra fenomenului

Apar "zeii salvatori" în farfurii zburătoare, gentlemeni din alte timpuri, monștri cu trei ochi, uriași jucăuși, invadatorii păroși sau zeii blonzi care răpesc femeile pămîntene (de obicei, recent părăsite de autohtoni) Sînt și situații inverse, în care frumoșii latino-americani sînt răpiți pentru a se împerechea cu frumoasele blonde extraterestre!

Apar "contactații", "mesagerii cosmici", cu texte docte sau semidocte, "Rapoarte" pline de explicații ale unei științe de frontieră și în același text, o mare uimire în fața unui hambar pentru fîn (terestru) Acești "extratereștri" vorbesc fără nici o sfială de cele 10 dimensiuni, din care ei stăpînesc deja vreo 7, și deplîng prostia omenească ce nu înțelege decît 3 plus 1 (timpul) dimensiuni

AŞA O FI?

Tema îmi dă fiori

Voi analiza acest subiect într-un capitol special În momentul de față, ca să înțeleg mai bine situația, mă străduiesc şi exersez viața în 2 dimensiuni şi îmi oblig prietenii să facă acelaşi lucru, s-o luăm de la uşor la mai greu, de la simplu la complicat, ca apoi să "progresăm" la 4, 5, 6, 7, 8, dimensiuni, să-i depăşim pe extratereştri măcar la capitolul acesta, care nu necesită nici o investiție

Îmi permit acest lucru, eu fiind un simplu scriitor, nu am "Contracte" nu mă plăteşte nici un "Proiect" sau "Program TOP-SECRET", nu trebuie să dau socoteală de "fonduri"

Nici nu trebuie "să liniştesc" opinia publică Eu vreau să-mi neliniştesc cititorii, să le ofer informațiile culese şi verificate de mine, să cercetez pentru ei ceea ce ei nu pot, sau nu au timp să afle, ca să putem gîndi împreună O REALITATE care ne priveşte pe noi toți

La aceste informații au avut pînă acum acces numai "cei autorizați" "Autorizați" de către cine? Cine are "autorizația" să mintă, să mistifice, să ascundă adevărul? Atît cît este el!

Cîțiva "contactați" celebri, care au scris cărți şi au făcut prozeliți, s-au dovedit a fi simple marionete, mercenari ai mincinii, pentru cîteva avantaje materiale, un paşaport special şi ceva publicitate În timp ce oamenii cinstiți şi serioşi, cărora li se mutilează vitele şi li se tăvălesc recoltele, sînt considerați mincinoşi, dezechilibrați psihic, nedemni de încredere

Cînd un savant sau un cercetător plătit de Guvern neagă fenomenul OZN, nu este pus niciodată la detectorul de minciuni

Din cînd în cînd mai apar şi oameni cu simțul umorului, care trîntesc cîte o poveste frumoasă, cu vizite la bordul "Navelor Mamă", cu călătorii interplanetare şi

vizite pe Planetele LOR, totul atît de frumos şi atît de nobil, încît oficialii nu au ce să mai spună Pur şi simplu li se închide gura Pentru că nu este ameninţată securitatea naţională, nu sînt amestecaţi ruşii, japonezii, arabii El au numai gînduri paşnice, prietenoase, nu spun cine sînt, de unde vin, unde îi plimbă pe contactanţi, aceştia dorm în timpul călătoriei, nu se uită pe geam să vadă încotro se duc, de unde se întorc

Şi acolo viaţa este searbădă, nici bogăţie - nici sărăcie, nici rasism - nici subdezvoltare, nici industrie spaţială - nici de armament

Se mănîncă prost şi puţin, pe acolo se mai întîlnesc pămînteni exilaţi voluntar, care sînt spanioli, dar vorbesc franceza, nu au pămînt şi cultivă totul pe soluri sintetice, nu au cer, nu au apă, nu au televiziune şi nici rivalităţi sportive sau politice, nu au Maseratı şi nici Mercedes

Pe cine să intereseze această LUME?

Pe cine să tenteze aşa ceva?

Şi "contactantul" se întoarce la cererea sa, înapoi pe Pămînt, la ferma lui amărîtă, dar plină de farmec terestru, exact după 5 zile, 14 ore şi 47 de minute de la plecare

Este aşteptat de buna lui mamă, care i-a făcut prăjiturile preferate, de casă

Aceşti călători nu aduc marile secrete şi n-au divulgat nici un secret terestru, fiindcă nu sînt în posesia nici unui secret, ei de abia ştiu să scrie şi să conducă un tractor pe arătură, nu ştiu şi nici n-au întrebat nimic despre sistemele politice sau sociale intergalactice, pentru simplul motiv că nu cunosc prea bine nici-sistemul politic sau social de la ei din sat

N-au habar de tehnologie, de sisteme de comunicaţii, ei nici nu au televizor sau telefon la ei acasă

Unul dintre aceştia a vrut să ia ca amintire un ceas de pe nava pe care a fost, dar s-au prins extratereştrii şi i-au luat ceasul din mînă Interesant este faptul că ceasul nu arăta nici o oră, şi mai era şi foarte greu

Un alt "contactat" celebru a fost condus într-o pădure de către fiinţele luminoase Acolo, sub o grămadă de pietre, se aflau nişte plăcuţe de aur pe care era un text

Textul a fost descifrat ulterior de specialiştii din New-York Era scris în sumeriană şi conţinea preceptele unei religii Profetul şi traducătorul au ajuns celebri, au avut mulţi adepţi şi au înfiinţat o sectă Au dus-o foarte bine pînă la moarte Au fost "contactaţi" care au vrut ei să plece şi au plecat Printre ei, mai mulţi piloţi de supersonice care au plecat cu tot cu avioane Şi nu s-au mai întors N-au deranjat pe nimeni, n-au transmis nici un mesaj de ACOLO ca să destabilizeze societatea, să tulbure masele!

Sînt "contactaţi" care aşteaptă să fie luaţi din diverse locuri, nici ei nu deranjează pe nimeni

Unii s-au retras în mici localităţi, unde scriu cîte o carte Pe cine să deranjeze chestia asta? Pe nimeni Sînt lăsaţi în pace

Nu sînt lăsaţi în pace cei care văd OZN-uri în locuri publice, pe autostradă, deasupra oraşelor, şi vor să ştie ce sînt acestea, de ce se sting luminile, farurile, de ce se opresc motoarele - ei vor o explicaţie de la poliţie, de la guvern

Ei anunţă presa, dau interviuri, se contrazic

Şi ca să fie liniştiţi sînt puşi la "Detectorul de Minciuni", apoi li se serveşte o explicaţie, sînt băgaţi în seamă de doi, trei oficiali din Air-Force, din CIA, de la vreo Agenţie de Investigaţii ale Fenomenelor OZN, şi încet se potolesc, dar sînt cunoscuţi de acum-încolo ca avînd probleme cu OZN-urile

Capitolul 7

MARTORII

Un fel de "Triunghi al Bermudelor" dar pe uscat CORONA MAGDALENA SOCCORO Un loc fatidic pentru OZN uri şi nu numai Cimpia "San Augustin"

5 iulie 1947

Ce s-a întîmplat cu martorii noştri cu Andersonii, care în ziua de 5 iulie 1947 s-au aflat din întîmplare în apropiere de Magdalena? Era o "expediţie" de familie, în căutare de agate

Deodată, după un deluşor, s-au trezit faţă-n faţă cu un OZN şi 4 extratereştri Doi morţi şi doi încă în viaţă Ceva fantastic

În timp ce adulţii încercau să comunice cu făptura cea vie, copiii prinseră curaj şi se apropiară pe ocolite, punînd chiar mîna pe "farfuria zburătoare", era rece ca gheaţa

Atunci, de peste deluşor, au apărut încă cinci băieţi tineri, şi un domn mai în vîrstă, gîfîind şi transpiraţi de căldura de afară

Erau cei cinci studenţi de la Universitatea Pensylvania şi Profesor-Doctor Buskirk, care veniseră în zonă pentru săpături arheologice Ei auziseră noaptea o bubuitură, văzuseră chiar şi o lumină pe cer, dar crezuseră că e vorba de căderea unui meteorit şi acum căutau craterul sau sfărîmăturile acestuia

Stupoarea lor a fost imensă Nimeni nu este pregătit pentru o asemenea întîlnire S-au apropiat cu teamă, au schimbat saluturi cu Andersonii care erau, evident, pămînteni

Apoi Profesorul a încercat, în toate limbile pe care le ştia (opt), să comunice cu extraterestrul

Acesta a intrat în panică, erau acum 10 oameni care-l înconjurau, apoi s-a mai liniştit puţin, cînd a văzut că nimeni nu-i face nici un rău

Remarca autorului,

Orice planuri ar fi avut extratereştrii privind situaţia de urgenţă, dezastru, accident, aceste planuri nu au fost puse în aplicare, nu au funcţionat

Extratereştrii păreau complet neajutoraţi în situaţia de faţă, ei aşteptau parcă să le venim în ajutor

Nu cunoşteau nici o limbă vorbită pe pămînt sau nu o puteau vorbi deocamdată

NU ERAU PREGĂTIŢI pentru o ÎNTÎLNIRE CU PĂMÎNTENII!

Nu posedau mijloace de salvare, alimente, mijloace de producere a energiei auxiliare, nu posedau arme

Este clar că nu intenţionau să aterizeze sau să rămînă mai mult timp pe planeta noastră Nu erau deloc pregătiţi pentru un contact cu altă civilizaţie Cu această civilizaţie!

Făceau doar un zbor de recunoaştere, de încercare, nu departe de "Nava Mamă", aceasta este foarte clar Terenul era din fericire, pe mari distante pustiu, cu o vegetaţie măruntă şi fără înălţimi prea mari În zonă nu sînt animale sălbatice care să atace fiinţele umane

Dar asta nu avea să dureze mult timp

Nici studenţii şi Profesorul şi nici Andersonii n-au mai avut timp să reflecteze, nici să mai studieze nava înfiptă în pămînt, ca să poată spune ulterior exact ce au văzut

Aproape imediat, cu zgomot de motoare şi frîne, într-un nor de praf, locul a fost înconjurat de vehicule ale

ARMATEI, din care săreau militari înarmați, care s-au răspîndit într-un lanț de trăgători de jur-împrejur

Din spate soseau alte camioane și un buldozer

Atît extraterestrii cît și cei zece pămînteni au fost imediat "luați prizonieri", ca într-un film SF de duzină

Dintr-o dubă a coborît foarte războinic ofițerul Barnett, care părea să conducă întreaga operațiune

După ce i-a amenințat pe studenți și Profesor să nu spună nimic, niciodată, din ce-au văzut, i-a alungat și pe Andersoni sub amenințarea că "nu-și vor mai vedea niciodată copiii, dacă vor scoate măcar un cuvînt despre această întîmplare "

Mai spunea că "aceasta este o navă militară secretă"(?), Toți au fost alungați de acolo cu brutalitate Curios este faptul că soldații nu păreau deloc surprinși de OZN și de extratereștri, nici de cadavre, ca și cum s-ar fi așteptat la așa ceva

Cînd Andersonii au ajuns pe deal unde își lăsaseră mașina, au rămas încă o dată uluiți Fără să fi auzit măcar un zgomot, șoseaua era blocată de ambulanțe, camioane, stații mobile de comunicații, avioane care aterizaseră pe asfalt, un batalion de intervenție și foarte, foarte mulți soldați înarmați

Părea surprinzător că nu auziseră nimic, în apropierea OZN-ului domnea o liniște nefirească

Anderson își mai aduce aminte că, atunci cînd au apărut soldații înarmați, "extraterestrul acela parcă înnebunise"

Acum, cînd scriu această carte, eu știu mai multe Știu că extraterestrii se tem de praful de pușcă, pulberea din cartușe iar materialele explozibile terestre pot exploda instantaneu, datorită "unui cîmp de forță" pe care-l emit El cîteodată, involuntar

Aceasta poate explica multe accidente și ne vom ocupa de acest aspect la timpul cuvenit

Anderson a mai spus că în corpul discului pe care l-a văzut şi care avea vreo 15 m în diametru, era o spărtură adîncă

Discul acela parcă fusese spintecat de ceva Conturul unei alte nave, asemănătoare s-ar fi potrivit perfect în această spărtură, ca şi cum un alt obiect de felul acesta ar fi lovit OZN-ul Anderson credea că două farfurii zburătoare s-au ciocnit în aer

Una a explodat şi a căzut bucăţi fingă Roswell, iar cealaltă a aterizat forţat şi s-a înfipt în pămînt în locul

unde am găsit-o noi

Capitolul 8

DUBLUL ACCIDENT

O navă se face bucăţi şi cade la Corona (N Mexico) Ocupanţii sînt găsiţi după două săptămîni, morţi, la o distanţă de 2,4km A doua navă se înfige în pămînt la 150 km distanţă de prima Este întreagă, are 2 morţi şi doi supravieţuitori Ambele sunt OZN uri

O a r e s-au ciocnit cele două nave în noaptea de 5 iulie 1947? Această supoziţie s-a dovedit a fi cea mai plauzibilă, cu toate că nimeni, niciodată, nu a confirmat-o oficial

Accidentul nu a fost confirmat în nici un fel, nici măcar pentru Preşedintele Statelor Unite

Noi avem dovezi directe că adevărul s-a ştiut încă de atunci, iată numai două exemple

Generalul George C Marshall, Comandantul Statului Major al U S Army în al doilea război mondial, confirmă în 1951 că "au fost trei accidente OZN care s-au dovedit dezastruoase pentru ocupanţi Se stabilise deja o comunicare cu extratereştrii"

Bineînţeles, cu cei rămaşi în viaţă

De aici încolo, chiar "Documentele oficiale" devin contradictorii, de neînțeles Cercul celor informați era extrem de restrîns Dar, chiar și cercul acesta foarte restrîns, era într-un fel sau altul indus în eroare Președintele și cei apropiați lui erau informați asupra evenimentelor legate de OZN-uri, dar informațiile ajungeau trunchiate și alambicate, datorită gradelor de securitate (38) Factorii din diversele Agenții de Securitate, de Informații, se dezinformau între ei în mod intenționat sau nu, sau pur și simplu nu înțelegeau complexitatea fenomenului

Fiecare "trăgea spuza pe turta lui" pentru a obține o importanță mai mare în ierarhie și pentru un buget substanțial În cazul nostru, cele două nave care s-au ciocnit "erau în aparență trei" Vezi declarația de mai înainte, din 1951, a generalului George C Marshall De abia în 1952 găsim un document conceput ca o informare preliminară pentru Președintele Eisenhower Aici se spune, nici mai mult nici mai puțin, că în 1952 s-au descoperit patru cadavre de extratereștri, provenind din accidentul de la Corona, la 2 mile vest de locul unde s-au prăbușit resturile navei Cele patru cadavre de extratereștri (asta se afirma clar) erau într-o stare avansată de descompunere, datorită vietăților din preajmă și a acțiunii căldurii, umezelii, ploilor, vîntului, căci au fost descoperite la aproape o săptămînă de la data accidentului Și care era data accidentului? 5 iulie 1947 era data sigură a primului accident Mai jos, în același document, se spune că au fost două asemenea accidente Adică s-au ciocnit două nave extraterestre și investigatorii consideră asta ca două accidente, sau au fost două ciocniri a cîte două nave, sau a fost o ciocnire și apoi mult mai tîrziu o prăbușire a unui OZN cam în același perimetru, nu la mare distanță? Dacă la locul primului accident nu s-ar fi aflat întîmplător familia Anderson și cei cinci studenți cu Profesorul lor, noi n-am fi aflat niciodată nimic! Și asta pentru că toate aparatele

de fotografiat ale ziarıştılor sau persoanelor care au sosıt acolo, au fost pe loc confiscate, toţı au fost amenınţaţı în fel şı chıp, în cazul că vor dezvălui ceva, sub motıvul că acesta era "un secret mılıtar"

"Războiul rece", "Cortına de Fıer", "Cursa înarmărılor nucleare" şı "Întîietatea în cucerırea Spaţıuluı cosmıc" ıată cîteva "motıve" care "justıficau" marele secret Dar la acea oră ruşıı sau chınezıı nu deţıneau arme nucleare şı nıcı Spaţıul Cosmıc nu era un teren de întrecere Pentru noı pămîntenıı cel puţın Dar tema noastră nu este polıtıca Statelor Unıte şı nıcı "motıvaţıile" dıferıtelor Agenţıı de Securıtate

Accıdentul în sıne ascunde necunoscute, încît este suficıent pentru a ınteresa şı a ţıne încordată mıntea autorulu şı a cıtıtorılor

Capitolul 9

ANALIZE

Doborîți-l! a fost ordinul transmis celor doi piloți
Ce a urmat? a întrebat Prof Friedman
A urmat că unul din cele două avioane a fost dezintegrat în zbor, să nu mă întrebați în ce fel
Și apoi? a mai întrebat Profesorul
Am redactat raportul și l am înaintat la Cartierul General al NSA

În corpul discului pe care l-am văzut noi era o spărtură adîncă, parcă fusese spintecat de ceva! Conturul unei nave s-ar fi potrivit perfect în această spărtură ca și cum un alt obiect de aceeași formă ar fi lovit aparatul Cred că două nave discoidale s-au ciocnit în aer Una a explodat și a căzut bucăți, iar cealaltă a aterizat forțat în locul unde am găsit-o noi" Anderson apreciază că există o legătură clară între sfărîmăturile risipite lîngă Corona și nava avariată, înfiptă la buza dealului, la Magdalena, în cîmpia San Augustin

Anderson nu știe nimic de cadavrele extratereștrilor din cea de-a doua navă Nici nu avea de unde să știe Mai ales că ele aveau să fie descoperite la aproape o săptămînă de la data impactului

Și în plus au fost descoperite la peste 1,5 km de sfărîmături Să vedem acum și alte declarații ale altor martori de la locul accidentului

Iată ce spune G Barnett, inginer de profesie, care era în convocare militară şi a ajuns printre primii la locul accidentului

"Am dat peste un aparat discoidal de zbor ce era făcut din metal strălucitor, era întreg, cu toate că era înfipt o treime în pămînt Avea un diametru de 8 -10 metri (cam imprecisă această estimare pentru un inginer) Alături de aparat se aflau **"nişte cadavre!"**

Să nu-şi fi dat seama Barnett că doi dintre extratereştri erau în viaţă? Iată ce spune el mai departe

"Nu erau oameni, dar arătau a oameni! Aveau capul rotund, ochii mici şi erau complet lipsiţi de păr pe cap Ochii erau neobişnuit de depărtaţi unul de celălalt Comparativ cu arhetipul uman (sic) erau chiar foarte scunzi, iar capul era mai mare decît al nostru, în raport cu corpul Costumele lor păreau un fel de combinezoane de pilot de culoare gri Nu se vedeau fermoare, centuri sau nasturi"

Şi aici se opreşte mărturisirea lui Barnett Este oare posibil ca un inginer să nu fie interesat, curios, nelinişti, cînd are în faţă o "maşină zburătoare", nemaivăzută, extraterestră? Este posibil să facă estimări atît de greşite, cînd şi un copil văzuse că nava avea cel puţin 15 metri în diametru Dar poate că Barnett a jurat să nu spună mai mult, a fost obligat să jure ca să nu-şi piardă slujba, cum s-a întîmplăt în numeroase cazuri O să descriem mai tîrziu măcar unul dintre ele

Înainte de a trece la o altă mărturie avizată, ne vom pune următoarea întrebare oare locul unui accident şi vehiculele implicate sau fiinţele aflate în aceste vehicule, sînt ele **văzute** de martori aşa cum sînt în tragica realitate a acelui moment? Sînt văzute **obiectiv** sau după o schemă, **o imagine cadru,** comună, pe care o avem noi, oamenii, despre accidentele aparatelor de zbor?

Mi-am permis această întrebare pentru că în mărturiile ce urmează apar deja confuzii atît de mari, încît sîntem

tentați să credem **că** datele au fost **amestecate în** mod intenționat, **că ele au fost montate** tocmai ca să creeze această confuzie

Ce a mai făcut inginerul Barnett la locul accidentului și ce căuta el acolo? Nu ne-o spune nimeni! Dar mai avem, din fericire, și alte mărturii

Iată cum dintr-un singur accident avem dintr-o dată două accidente!

"Probele pe care le avem sugerează că, în prima săptămînă a lui iulie 1947, au avut loc două accidente OZN în New Mexico și că este posibil ca în ambele cazuri să fi fost recuperate cadavrele unor extratereștri În cel mai faimos incident, resturi împrăștiate ale navei au fost găsite pe lîngă Corona, la 75 mile nord-vest de Roswell Faptul a fost confirmat de maiorul Jessy Marcel, ofițer de informații la Rosswell Army Air Field, **cel care a răspuns de recuperarea navei.** Maiorul **n-a găsit nici un cadavru** (?) dar a afirmat că materialele ce i-au trecut prin mînă cu această ocazie nu semănau cu nimic terestru O foiță de material semănînd cu metalul era atît de rezistentă încît nu a putut fi dislocată sau spartă cu un baros de 8 kg, și era ca o foiță de staniol

Dar iată ce spune mai jos fiul maiorului

"Prăbușirea și rămășițele aparatului pe care le-am văzut din întîmplare, au lăsat o urma de neșters în memoria mea Sînt medic chirurg în aviație, și am examinat pînă acum resturile multor aparate de zbor convenționale care au avut ghinionul să se prăbușească Dar ceea ce am văzut în 1947 nu seamănă cu nici un aparat obișnuit prăbușit, din **cele cercetate de mine.** Lucrez în Army Air National Guard Nava aceasta nu era convențională în nici un sens al cuvîntului Resturile păreau să provină de la ceea ce se numea atunci farfurie zburătoare Mă bazez pe faptul că multe fragmente au pe suprafața interioară simboluri ciudate, un scris de tip hieroglific"

Acest scris a fost observat în mai multe rînduri, pe un OZN prăbuşit în Kecksburg - Pensylvania, la Soccoro, văzut de doi ofiţeri de poliţie, pe alte fragmente de OZN-uri distruse, precum şi într-un celebru incident din Est pe care-l vom analiza mai jos

O altă bucată din nava prăbuşită a ajuns la Wright-Patterson Air Force pentru a fi testată A fost imposibil să fie tăiată sau topită cu flacăra de sudură, oricît de mult a fost ridicată temperatura jetului Frank Scully povesteşte că a avut un "angrenaj" provenit de la nava recuperată, la care s-au făcut peste 150 de încercări de a fi tăiat toate fără nici un rezultat "Angrenajul era de un tip nemaiîntîlnit de inginerii pămînteni, nu avea joc nici sistem de ungere" Se mai declară că aceste fragmente conţineau o mare cantitate de elemente rare imposibil de aliat pe această planetă!

Forma acestui angrenaj nu semăna cu nimic proiectat pe Pămînt, descrisă matematic printr-o cicloidă, avea un profil ciudat tridimensional

- Atunci cum au fost analizate fragmentele dacă nu puteau fi tăiate sau topite? Şi ce forţă teribilă, ce şoc uriaş a dezintegrat aceea navă, acel OZN, dacă noi nu am fost în stare să ciobim sau să topim măcar o bucăţică?

Mai mult ca sigur că e nevoie de o altfel de energie pentru a prelucra astfel de materiale, de altă concepţie şi altă tehnologie de prelucrare

Concluzia aceasta se desprinde de la sine! Dar este evident că OZN-ul s-a făcut bucăţi, cel puţin unul dintre ele Dar care?

B Cassity, care lucra la Army Corps of Engineers în 1947 a primit ordine de la Rosswell Army Air Field să plece de urgenţă cu toate mijloacele grele de transport şi intervenţie, la locul accidentului Acolo se afla o navă (reţineţi o navă) şi corpurile unor extratereştri B Cassity era verificat la cel mai "înalt grad de securitate Adică era un om de încredere, moral şi profesional Cînd a ajuns el

acolo, locul era înconjurat de militari, dar mai ajunseseră şi alte persoane în perimetrul accidentului

"Erau o mulţime de oameni, **ziarişti** şi **fotografi,** militarii alergau de colo pînă colo încercînd **să-i împiedice să facă fotografii** (s-a văzut că pînă la urmă s-au confiscat aparatele, filmele, informaţiile) Erau patru extratereştri - doi morţi şi doi încă în viaţă (e clar că ne aflăm la Magdalena şi nu la Corona, unde nu erau cadavre şi nici supravieţuitori) Unul din cei vii mergea împleticit şi se părea că suferise puternice traumatisme interne Celălalt *era* aparent nevătămat Erau acolo autobuze, camioane, buldozere **"Cassity a ajutat** să fie urcaţi cei doi morţi în autobuz după care s-au urcat şi ceilalţi doi extratereştri în viaţă"

Geamurile maşinii au fost vopsite în negru "Erau absolut copleşiţi şi şocaţi de ceea ce văzuseră S-a aflat că extraterestrul rănit a murit înainte sau puţin după ce s-a ajuns la Alamogordo Nu a fost posibil să fie salvat Celălalt, cel nevătămat, a supravieţuit şi a trăit cîţiva ani la Los Alamos"

În acest moment declaraţia lui Cassity devine bizară O să vedeţi de ce! El spune că a asistat (doar el fusese trimis special printr-un ordin al armatei) cum erau adunate fragmente de navă **(sau din navă?)!**

Unul dintre ele arăta ca un panou de control, fabricat dintr-un material necunoscut (păi de unde să-l cunoască?) Era transparent dar nu era nici sticlă, nici plastic Nu ştiu din ce era făcut, dar se pare că a fost nevoie de doi oameni ca să-l urce în camion - şi s-au opintit din greu Noi credem că este vorba de pupitrul de comandă care se vedea dislocat în interior Apoi se spune că au adunat cît mai multe fragmente şi le-au încărcat în maşini Ce urmează din această mărturie pare şi mai bizar cele mai mari bucăţi, în număr de paisprezece, au fost catalogate, apoi Cassity a săpat cu buldozerul un şanţ destul de adînc şi a îngropat fragmentele acolo, pe loc

Dar cu nava ce s-a întîmplat? Unsprezece martori oculari au afirmat că la locul accidentului se afla înfiptă în buza dealului o farfurie zburătoare cu diametrul de 10-15 metri şi o grosime de 3-4 metri Aceasta nu era zdrobită, ci întreagă, avînd doar într-unul din borduri o spărtură adîncă Nici vorbă de sfărîmături mari, de fragmente mici etc

Sîntem înclinaţi să credem că ele totuşi puteau fi în apropiere, împrăştiate în denivelările de teren sau în zone de impact cu pămîntul stîncos şi că nu au fost sesizate de martorii care au şi fost izgoniţi repede de la locul accidentului Dar de ce să le îngroape acolo? Şi nu numai această ciudăţenie avea să ne dea de gîndit După ce vom vedea ce spune încă un martor ocular vom încerca să elucidăm cazul

"Eram acolo! Toţi oamenii disponibili atunci au fost duşi la locul accidentului Am format un cerc în jur pentru a proteja de priviri indiscrete orice s-ar fi aflat acolo Totul a fost urcat în camioane Ni s-a spus să nu privim şi să nu ne amintim cele întîmplate, apoi am fost puşi să jurăm că vom păstra secretul " Mărturia aparţine sergentului M E Broen de la Baza Roswell Army Air Field în New Mexico, iulie 1947 Nu înţelegea de ce sînt necesare dube frigorifice S-a urcat cu un alt militar într-unul din camioanele ce duceau "materialele" recuperate spre hangare Asigurau paza Coletele erau ambalate în gheaţă A ridicat o prelată şi a văzut nişte cadavre Două sau trei

Nu aveau nimic înspăimîntător Aveau o înfăţişare plăcută şi trăsături fine Păreau asiatici, aveau capul mai mare, complet chel Pielea lor bătea în gălbui Aveau ochii oblici, ar fi putut trece drept chinezi A stat apoi de pază lîngă hangar şi totul a fost expediat cu un avion, a doua zi Nu se ştie unde Sergentul Brown nu vorbeşte de nici o navă Asta înseamnă că el a fost la Corona, unde s-au găsit doar sfărîmături şi cadavre descompuse Din cîte spune sg Brown cadavrele aveau " o înfăţişare

plăcută şi trăsături fine" Aşa arătau nişte cadavre descompuse? Chiar sg Brown a spus că ce se relata mai tîrziu, prin anii 70, în presă, conţinea dezinformări Dar atunci, în 1947, nu se scrisese nimic în presă Ce urmăreau oficialităţile, ce urmărea Guvernul? Vom vedea imediat Pînă atunci ar fi interesant de remarcat că la Corona cadavrele se aflau foarte departe de rămăşiţele OZN-ului sfărîmat Ca şi în accidentele cu obiecte solide de sorginte terestră sînt şi aici multe semne de întrebare Nefiind om de ştiinţă mă pot hazarda în a exprima cîteva ipoteze Prima ipoteză este legată de greşeala de pilotaj care a dus la ciocnirea celor două nave Este evident faptul că erau "nave surori" construite din acelaşi material, avînd acelaşi echipaj compus din patru extratereştri Şocul transmis uneia dintre ele de cealaltă a dus la sfărîmarea ei şi aterizarea forţată a celeilalte Poate cea care s-a sfărîmat era mai mică şi mai fragilă? Poate! Oricum materialul conţinut în fragmente era uluitor de rezistent Se pare că ţinta lor era aceeaşi Baza Roswel Army Air Field! Spun aceasta şi pentru că tot avea să se prăbuşească o a treia navă extraterestră, la nici un an de la evenimentele descrise anterior De data asta cu un singur ocupant la bord Şi tot aici are loc şi incidentul Socorro, avînd ca martori doi poliţişti demni de încredere şi, un civil ce-şi făcea plinul la o staţie de benzină, nu prea departe Şi în acest caz OZN-ul era în mare dificultate, troznea şi se balansa gata să explodeze, a aterizat, s-a redresat, a fost inspectat de cei doi ocupanţi, apoi şi-a luat zborul la apariţia poliţiştilor!

Mai există o mărturie a producătorului de film Robert Emenegger Colonelul William Colleman din Air Force i-a arătat nişte fotografii cu fiinţe extraterestre Unele erau "cadavre", iar altele vii şi nevătămate Apoi lui Bob Colleman i s-a arătat un film în care se vedea un extraterestru cu pielea cenuşie, mai scund de statură în compania unui ofiţer din Air Force

I s-a explicat că extraterestrul supraviețuise unui **accident petrecut în 1949.** Dar în 1949, ocupantul, singurul ocupant al OZN-ului prăbușit la LAREDO (Texas), pe teritoriul Statelor Unite, era mort și carbonizat Să fi fost un al doilea ocupant care se salvase, sau era vorba de accidentul din Mexic despre care nu se știe nimic, dacă s-a soldat cu morți sau supraviețuitori? Lui Bob i s-a spus că extraterestrul a trăit în condiții normale, pământene, dar într-un secret absolut pînă în 1952, într-o "casă" din Los Alamos Adică la o Bază Militară secretă, bine păzită Noi credem că este vorba de celebrele laboratoare unde s-au testat primele bombe atomice Este posibil ca tocmai aceste teste să-i fi "atras" pe vizitatorii extratereștri Evenimentele ulterioare vor confirma această bănuială

În ce privește locul în care a fost adăpostit supraviețuitorul accidentului din 1949 (Los Alamos), el coincide cu destinația la care l-a transportat inginerul Cassity pe celălalt extraterestru rămas viu în accidentul de la Magdalena (1947), în autobuzul cu geamurile vopsite în negru Cadavrele, se pare că în prima fază au fost adăpostit la Alamogordo

Capitolul 10

IPOTEZE

Trebuie să ţinem seamă de context ne aflăm doar în New Mexico, în 1947, la cîteva mile de locul unde a fost testată prima bombă atomică cu numai doi ani în urmă, unde exista un oraş secret Los Alamos !"

Prof Stanton Friedman

Asupra cauzelor prăbuşirii mai pot fi luate în consideraţie încă două ipoteze Şi prima şi a doua ipoteză ţin de natura locului în preajma căruia au avut loc aria - Magdalena, Corona, Soccoro, Los Alamos, Alamogordo De obicei, aceste puncte strategice de mare importanţă militară şi de cercetare în domeniul armamentului nuclear şi al tehnicii rachetelor, sînt bine păzite prin puternice şi nenumărate staţii RADAR, apoi sînt apărate de unităţi antiaeriene clasice şi de rachete, plus aviaţia de interceptare şi vînătoare, dotată de asemeni cu radare de bord şi rachete aer - aer Orice "ţintă neidentificată care pătrunde în acest perimetru este considerată un inamic" Ea trebuie deci anihilată, doborîtă Prima ipoteză, cea a defecţiunilor în sistemul de ghidare al OZN-urilor, avea să se confirme în mai multe rînduri

Pe scurt, în momentul în care un fascicol RADAR interferează, cu sau este îndreptat spre o navă extraterestră, aceasta se pare că îşi pierde capacităţile de zbor, de dirijare şi orientare, "ceva" provoacă şi o anume **nervozitate** ocupanţilor, sau se întîmplă amîndouă fenomenele în acelaşi timp În nenumărate relatări ale întîlnirilor de gradul II observate de la sol sau din aer, OZN-urile evită cîmpul sau raza de acţiune a undelor radar, ba, mai mult, devin "agresive" cînd sînt prinse pe radarul avioanelor în zbor **Neliniştea** lor este cu atît mai mare cu cît acestea sînt mai aproape de direcţia lor de zbor Ca să anticipăm, vom spune că sistemul lor de propulsie, format tot dintr-un fascicol dirijat, dar de o natură necunoscută nouă, se "sprijină" pe **forma** cîmpului gravitaţional al Terei

Şi natura cîmpului gravitaţional ne este deocamdată necunoscută nouă, pămînteni lor

Interacţiunea acestor două cîmpuri contrară face posibil zborul şi planarea, sau plutirea "la punct fix", la mică distanţă de sol a OZN-urilor După cum cititorii ştiu, majoritatea navelor observate nu stăteau pe sol, ci la 30-60 cm deasupra acestuia

Sînt şi multe cazuri cînd staţionează pe 3-4 suporţi de aterizare şi atunci lasă urme clare pe pămînt sau vegetaţie, urme însoţite de multe ori de o gaură adîncă exact la centrul geometric al discului De asemenea, aterizările cu staţionare pe suporţi sînt însoţite de contaminarea radioactivă a solului şi vegetaţiei şi de alte fenomene ciudate

Staţionările la oarecare înălţime (30-60) cm sînt însoţite de altfel de urme cercuri concentrice pe vegetaţie, culcarea culturilor în sensul de rotaţie al OZN-ului, apariţia unor arsuri în vegetaţie, pîrjolirea şi calcinarea pămîntului pentru o lungă perioadă de timp şi alte fenomene mai ciudate (ciuperci), culori ciudate, substanţe necunoscute", păr de înger etc S-a observat,

de asemenea, în mai toate cazurile că OZN-urile vin la aterizare balansîndu-se, ca o frunză căzătoare!

Ca şi cum cîmpul lor antigravitaţional ar aluneca într-o parte şi alta, fără să se poată fixa ferm la verticală decît în imediata apropiere a solului. Probabil că la oarecare înălţime, cîmpul gravitaţional al pămîntului este "denivelat" într-un fel. Se ştie că acesta nu este uniform, că are diverse valori în diverse locuri, la diverse altitudini, dar geodezii pămînteni n-au întocmit o hartă exactă a acestor diferenţe de valori.

Aparatele de zbor terestre se sprijină pe aer sau pe viteza inerţială, nicidecum pe "perna" cîmpului gravitaţional. Şi apoi aceste valori ale cîmpului îşi modifică valoarea aleatorie în raport cu straturile din adîncuri, cu tensiunile dintre ele, mişcările tectonice sau poziţia planetelor şi sateliţilor din sistemul solar. S-ar mai putea să fie influenţat (cîmpul gravitaţional) şi de activitatea solară.

S-a observat, de asemenea, că în momentul în care decolează, OZN-urile se înclină **întotdeauna pe o parte,** în raport cu direcţia de zbor pe care şi-o aleg.

Un fenomen şi mai interesant a fost observat şi descris cu mare exactitate de echipajul unui avion, un OZN care se deplasa în aceeaşi direcţie cu aparatul, la aceeaşi înălţime şi cam cu aceeaşi viteză, **nu avea un zbor liniar, ci sălta şi cobora** după denivelările crestelor stîncoase deasupra cărora evolua. Zbura ca şi cum ar fi urmărit linia denivelată a solului. Se pare că numai deasupra cîmpiilor plane şi a mării aceste vehicule pot zbura razant.

În situaţia aceasta, cîmpul (undele) RADAR intervine ca o a treia forţă care perturbă sau destabilizează zborul OZN-ului. Şi să ne imaginăm că acesta poate fi "prins" între două sau trei staţii RADAR de mare putere aşa cum sînt cele din dotarea Bazei Air Field Army din Rosswell, Los Alamos, Alamogordo sau Holloman. Se poate însă ca şi ocupanţii să fie "năuciţi" de undele RADAR. Chiar

din mărturiile lui Anderson (şi din ale multor alţi martori) reiese că extratereştrii pot transmite "direct" pămînteni lor gînduri, imagini, stări Ei pot vorbi, pot discuta "în gînd", chiar pe limba interlocutorilor, fie că acesta este mexican, american, francez, german sau rus Pot, de asemenea, vorbi, prin viu grai, în dialecte locale pe care le "citesc" instantaneu "în capul" interlocutorului Dar acest lucru nu le-a fost posibil de la început Vom afla deci, că în 1947 şi mai tîrziu aveau nevoie de nişte "aparate de tradus" pentru a comunica cu oamenii Sau poate, doar cei care în 1947 şi mai apoi au intrat în contact cu noi la Holloman, şi nu toţi extratereştrii Istoria consemnează de altfel "discuţii", "dialoguri" destul de stranii la începutul acestui secol pe teritoriul Statelor Unite între "ocupanţii" unor nave ciudate, aterizate din cauza unor defecţiuni şi oameni aflaţi întîmplător în apropiere, la vînătoare sau la pescuit Acestea au fost consemnate cu lux de amănunte în presa vremii, dar au fost date uitării Pe atunci nu existau radare şi nici nu se ştia nimic despre bio-cîmpul care stă la baza activităţii cerebrale

Ipoteza unor erori de navigaţie datorată undelor RADAR trebuie luată în consideraţie, cu atît mai mult cu cît ea afectează clar zborul OZN-urilor şi chiar pe ocupanţii acestora Mai ales că s-a observat fără tăgadă că OZN-urile "evită pe cît posibil" raza de acţiune a radarului şi că preferă să zboare sub plafonul acestuia

Cea de a doua ipoteză este aceea a "doborîrii" farfuriilor zburătoare Ele au fost, neintenţionat sau intenţionat, ţinta unor tiruri de armament de bord sau de la sol, sau pur şi simplu avarierea s-a datorat coliziunii cu un aparat sau rachetă de origine terestră

Asta nu înseamnă că OZN-urile nu au atacat niciodată vehicule terestre sau aeriene pămînteni, sau pe ocupanţii lor, piloţi, automobilişti, militari, fermieri, în fine, copii, adulţi, animale Au "atacat" sau au făcut **manevre de intimidare** atît în aer, cît şi la sol sau în spaţiul cosmic În majoritatea cazurilor au fost "provocate" sau

irritate de vehicule terestre sau aeriene, sau pur şi simplu au **confundat** acţiuni nevinovate ale pămînteniIor cu posibile acte de agresiune ca în întîmplările ce urmează

19 octombrie 1953, către miezul nopţii

Avionul de pasageri DC-6, un aparat cu patru motoare al companiei American Airlines decolase către Aeroportul Naţional din Washington de pe aeroportul din Philadelphia Avionul era plin de pasageri, în majoritate adormiţi la acea oră

Se aflau la aproximativ 2400 metri altitudine şi zborul se desfăşura normal şi liniştit Cerul era ici-colo acoperit de nori răzleţi, care se vedeau în lumina foarte clară a lunii

Căpitanul I L Kidd tocmai se pregătea să predea comanda pilotului automat, cînd copilotul său observă, chiar pe direcţia lor de zbor, un mare obiect întunecat, exact la altitudinea la care zburau ei "Era exact în faţa noastră Nu avea nici o lumină de poziţie, nu era balon sau altceva Nu avea aripi şi nici hublouri luminate Stătea pur şi simplu nemişcat, cu o strălucire metalică în bătaia lunii Pur şi simplu ne bara drumul iar noi zburam cu 900 km/oră către el N-am mai avut timp să luăm legătura radio nici cu aeroportul, nici să emitem semnale de recunoaştere Pur şi simplu am aprins farurile de aterizare, foarte puternice, ca să se dea la o parte!

Atunci dinspre obiect ne-a fulgerat un spot de lumină orbitoare, o lumină albă ca de laser care ne-a ameţit, iar obiectul s-a repezit direct către noi, ca un kamikadze care voia să ne facă ţăndări N-am mai avut timp decît să intrăm în picaj, ca un avion de luptă care evită un adversar sinucigaş "Matahala" a trecut razant pe deasupra noastră Era de trei ori mai mare ca DC-ul Suflul lui ne-a zguduit serios, pasagerii au fost aruncaţi din fotolii, bagajele aruncate peste tot Am reuşit să scoatem aparatul din picaj la 1500m "Atacatorul" nostru

nu mai era nicăieri Am luat legătura cu turnul de control al Aeroportului Național S-a confirmat că nici un alt avion nu se afla în zonă "Atacatorul" pierdut în noapte era precis un UFO La sol ne așteptau ambulanțe și personal medical"

Nimeni nu a comentat acest caz, nici Pentagonul, nici Air Force Numai ziarul "Washington Post" a publicat a doua zi un articol cu titlul "O coliziune abia evitată" Era comentat fără nici o explicație

În aceeași seară, la o intersecție din New Hoven-Conecticut, luminile de pe stradă și din casele apropiate au început să pîlpîie, apoi brusc, s-au stins, fără nici un motiv În acel moment - spun martorii oculari - un obiect de culoare roșie-portocalie, strălucitoare, care zbura razant de-a lungul șoselei, a izbit frontal un panou de reclamă Panoul de tablă groasă, de 4,5X5 00 m^2 a fost pulverizat pur și simplu OZN-ul, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat, s-a înălțat vertiginos cu o viteză fantastică, dispărînd pe boltă

Luminile s-au aprins instantaneu Nu au fost semnalate victime sau răniți

Nu același lucru avea să se întîmple în alt incident petrecut pe coastele Californiei Zborul 193 al companiei United Airlines cu pasageri la bord se apropia de Long Beach Aparatul era pilotat de foarte experimentatul căpitan I M Schidel Viteza normală de zbor, culoarul liber pentru această cursă Și deodată, din bezna nopții, un obiect imens întunecat, metalic, fără nici o lumină, se repezi către avion

Pilotul a mai apucat să tragă de manșă cît a putut de tare și de repede Avionul a făcut un salt în sus, urcînd aproape la verticală Cu un șuierat sinistru în liniștea nopții, OZN-ul a "ras" burta aparatului și nu s-a mai văzut Pasagerii s-au prăbușit din fotolii, au fost aruncați peste cap, răniți, înnebuniți de spaimă A fost rănită grav una dintre stewardesele aflate în acel moment în oficiu pentru a pregăti gustarea pasagerilor Totul s-a făcut

zob acolo După ce aparatul a alunecat pe o parte şi a revenit la zborul normal, au cerut aterizarea imediată Pilotul şi copilotul, care au văzut de la un metru imensul obiect agresor, au declarat clar că era un OZN În nici un caz vreun aparat sau altceva cunoscut de ei

Şi de data aceasta, accidentul s-a soldat doar cu răniţi şi o spaimă imensă, dar în următoarea întîmplare lucrurile vor sta altfel

Ora 12:00, 1 iulie 1954

Air Force, Baza Griffis, statul New York Staţia RADAR recepţionează un semnal care pare a fi destul de ciudat

Conform uzanţelor se trece la identificarea obişnuită Nici un răspuns Nici un avion al bazei sau de la altă bază nu se află în zonă Nici măcar un avion particular Alarmă!

Decolează imediat un Starfire F-94, avion de interceptare foarte rapid şi cu o bună dotare Turnul de control îl dirijează către semnalul reflectat de intrus F-94 se îndreaptă către ţintă şi peste nici două minute pilotul şi aparatul său RADAR văd un disc strălucitor deasupra lor, cam la 1000 metri Odată văzut, urcară direct către el Discul părea metalic, de 30-40 m diametru Operatorul lui F-94 ceru identificarea şi conectă RADARUL său de bord În momentul acela o undă de foc lovi aparatul Starfire Motorul cu reacţie al avionului se opri brusc Carlinga se topea Un foc arzător îi lovea în faţă Aparatura de bord nu indica nimic Pilotul ordonă operatorului să sară, apoi se catapultă şi el Mai avu timp să vadă drept în faţa lor acel OZN imens care vărsa foc asupra lor, apoi căzură cu paraşutele pe lîngă Walesville Aparatul lor Starfire F-94 se prăbuşi puţin mai încolo, provocînd o imensă explozie În cădere a distrus două case şi o maşină Au murit doi adulţi şi doi copii nevinovaţi, arşi de flăcări

Pilotul şi operatorul au scăpat cu viaţă şi au povestit ce li s-a întîmplat Au descris imensul OZN şi atacul asupra lor provocat doar de semalul RADAR al avionului Air Force nu a declarat nimic Nici un comunicat oficial Cu toate că erau patru morţi, două case, un automobil şi un Starfire distruse în trei minute!

Să ne păstrăm calmul! Raţiunea ne îndeamnă să stăm şi să medităm Cine pe cine atacă? Cine pe cine zdrobeşte? Cine pe cine omoară? Cînd se ciocnesc două automobile, două trenuri, două avioane, se cercetează pe îndelete, în amănunţime, apoi se trag concluzii

Dacă aceste OZN-uri sînt nave extraterestre, situaţia trebuie privită altfel Ca să ne destindem puţin, vom face o comparaţie cu un automobilist britanic care a ajuns în traficul de la Istanbul Şi încă acolo există acelaşi tip de maşini, semafoare, indicatoare de circulaţie Doar şoferii sînt turci Dar nu de pe altă planetă Dacă OZN-urile sînt nave extraterestre, pentru ei necunoscutul este mai plin de surprize şi mai vast decît pentru noi, în situaţia de gazde Noi ne confruntăm doar cu nişte obiecte zburătoare neidentificate şi eventual cu ocupanţii lor, izolaţi sau în mici grupuri, pe cînd "El" se confruntă cu o întreagă Planetă, cu şase continente, cu mai mult de 200 de limbi vorbite aiurea, cu mai mult de 200 de state, obiceiuri, credinţe!

Şi mai au de înfruntat alte date fundamental diferite faţă de lumea lor (presupun) alt soare, alte cîmpuri cosmice, gravitaţionale, altă atmosferă, alte forme de relief, alte specii vii, alte minerale, altă apă, alte fiinţe inteligente, care au ieşit şi ele în spaţiul cosmic Adică NOI NOI după un război mondial După Bomba Atomică

În timpul celui de-al II-lea război mondial, aviaţia din toate taberele trăgea cu tot armamentul aflat la bord în tot ce întîlnea în aer Toţi erau inamici! Inclusiv OZN-urile Mai ales OZN-urile Ele erau socotite Arme Secrete ale duşmanului! Se deschidea focul cu tot armamentul de bord, de spaimă, din prevedere, din

ordin, din patriotism sau din curiozitate Războiul,a trecut, dar **motivele** continuă, să existe Prin unele părți întîi se trage şi apoi te întreabă cine eşti şi ce vrei! Spațiul aerian este împărțit, vegheat, apărat! El nu trebuie şi nu poate fi **violat** de nimeni!

La fel şi teritoriul terestru şi maritim Aşa e aici pe Pămînt Şi acum, chestia asta s-a extins şi în spațiul cosmic De unde să ştie El treaba asta? Au aflat-o! Dacă trebuiau să o afle, acum au aflat-o! Şi multe altele! Mult mai puțin ştim noi despre El! Se pare că modul nefericit, prin care putem să studiem nemijlocit OZN-urile şi ocupanții lor, este cel pe care ni-l propunem în rîndurile de față, adică accidentele OZN Atîtea cîte sînt Vom pleca de la prezumția de nevinovăție Şi să nu uităm că noi nu-i putem judeca sau studia pe El, decît prin prisma **conceptelor noastre terestre.** Nu avem deocamdată altele Imaginația noastră poate ajunge departe în viitor, privitor la tehnologie, la comunicare, organizare socială, cultură, morală, călătorii interplanetare, războaie intergalactice Dar imaginația noastră izvorăşte din istoria civilizației terestre din ultima sută de ani (mai ales) şi se limitează la arhetipurile specific umane Asta include şi spaima de necunoscut Şi xenofobia Pentru unii care au ajuns El primii la NOI - consider că nu sînt **prea prietenoşi.** Nici prea generoşi Nici prea sinceri Nici sentimentali Se pare că nu sînt musafirii mult doriți şi aşteptați, care să ne bucure inima

Vin mai mult noaptea! Vin pe furiş, fură, răpesc, distrug, trag cu ochiul, se amestecă în gîndurile noastre, ne inhibă, ne paralizează, ne amețesc

Fug de noi, se feresc de noi, nu salută, nu spun good-bye! Par speriați, dar sînt aroganți în acelaşi timp, par confuzi, intriganți, malițioşi, insensibili Apar şi dispar, se zbenguie pe Planeta noastră, se disimulează, conspiră, şi este clar **că nu-şi dau seama** de efectul pe care-l produc asupra noastră, El şi navele lor

Dacă au ajuns EI primii, e clar că sînt superiori la capitolul vitează, tehnologia zborului interplanetar sau interstelar, orientare, cunoştinţe despre Univers Dar evantaiul CALITĂŢILOR şi al DEFECTELOR pe care-l pot avea FIINŢELE GÎNDITOARE din Univers este mult mai bogat!

Voi continua această digresiune ca să-mi pot organiza ceva mai încolo materialul cărţii de faţă Şi EI sînt foarte diferiţi! Din informaţiile pe care le avem, din miile de mărturii clare sau confuze, ştim că sînt **în marea lor majoritate** mici de statură, între 70-140 cm cu capete mari şi fără păr, cu ochii oblici şi pupile verticale, fără nas, urechi, sprîncene Unii au patru degete, alţii trei Majoritatea poartă costume mulate pe corp Nu au aparate de respirat, nu au arme propriu-zise, ci doar un fel de emiţătoare paralizante Unii au trăsături fine, alţii au figuri animalice, unii au plete blonde, alţii sînt păroşi şi au gheare

Unii au platoşe metalice în care gloanţele sună "ca într-o găleată goală", alţii sînt fantomatici, plutesc prin aer, dispar, trec prin pereţi şi prin obiecte Unii au mersul greoi, alţii săltăreţ, scot sunete guturale, aspre, unii grohăie, alţii vorbesc impecabil orice limbă, unii ştiu doar ruseşte, alţii nu ştiu nici atît, unii "vorbesc" fără să deschidă gura, alţii par surzi Unii au labe palmate, alţii au ventuze la capătul degetelor, sau nu au mîini deloc, sau nu au cap Sînt şi uriaşi de trei metri, cu căşti şi aparate de respirat, cu tuburi, cu rucsaci, cu cizme, cu pelerine, cu pălării cu coifuri înalte, cu antene pe cap, cu faruri pe piept, graşi, de culori diferite, gălbui, cenuşii, albăstrui, verzulii, argintii, în două sau trei culori, în pielea goală

Sînt şi tipi frumoşi, rasaţi, mai frumoşi ca noi, au fost descrişi doar vreo trei-patru **Dar absolut TOŢI sînt ciudaţi!** Unii vorbesc aiurea, alţii sînt mieroşi, prevenitori, foarte rar sînt politicoşi şi doar în cazuri speciale **Mai toţi mint, sau vor să inducă în eroare!**

Nu se recomandă, **nu au nume,** locul lor de sorginte este dubios Unii vorbesc doar de mîncare şi de conver-

sia elementelor, înțeleg totul dar nu pricep mare lucru, poate că ei **văd diferit** în lumina soarelui nostru, **poate văd altceva** și **altceva** ce noi nu vedem, și atunci au altă imagine despre noi și planeta noastră Ceva cu totul diferit Poate că ceea ce știu El despre Univers nu se potrivește cu ce au găsit aici! Să fie asta explicația Oare să fim noi atît de unici?

Indiferent cum, dar UNICI! Și dacă nu-i interesează și nu corespundem așteptărilor LOR, atunci de ce mai vin? De ce revin?

S-ar fi putut de mult informa unii pe alții, între El, cum e planeta asta, Terra, și cu locuitorii ei Ce să mai bată și alții atîta drum, atîtea hăuri cosmice, atîtea pericole, atîta amar de timp?

Să tragem de aici concluzia că nu prea comunică între ei? Că nu fac schimb de informații, imagini, mostre, eșantioane, capturi?

E oare momentul să tragem niște concluzii numai din datele pe care le avem? Este **foarte** greu să încerci să tragi niște concluzii cînd datele, mărturiile și dovezile palpabile sînt ascunse, mascate, interzise, mistificate, trunchiate, și în cele din urmă considerate TOP SECRET!

Dar atunci cînd îți cade un OZN în curte, ce TOP SECRET mai poate acoperi fenomenul? Cînd un extraterestru îți cere puțină apă, cine îți mai poate interzice să comunici cu el? Și cu toate acestea sînt unii care încearcă și chiar reușesc acest lucru

Organisme specializate, plătite din banii noștri, ne mint în față, ne amenință, ne spun că am avut vedenii, că nu stăm bine cu psihicul, că avem prea multă imaginație, că vrem publicitate, că vrem să înspăimîntăm lumea

Indivizi și organizații științifice, savanți cu înaltă calificare în cercetare, specialiști de mare clasă în informații, ne dezinformează, ne toarnă gogoși semidocte, dau explicații analfabete, ajung pînă acolo încît se umplu de ridicol, numai că **ei nu-și pot explica fenomenul.** Tipii ar vrea farfurii zburătoare "pe tavă" în laboratoarele lor,

tratate de exobiologie gata traduse şi adnotate în engleză pe birourile lor, oferite de extratereştri care vin cu autobiografiile gata scrise, cu poze de familie de la ei de acasă, cu hărţile stelare la scară convenabilă (Mercator), desfăşurate pe planşetele Pentagonului, cu certificate medicale la zi, eliberate de clinica de cartier din Proxima Centauri şi eventual cu licenţele de zbor obţinute pe Ursa Mare

Aş vrea să ştiu dacă vreun cosmonaut terestru care ar ajunge mîine întîmplător pe Lună (nu mai departe) şi acolo ar găsi un "motel intergalactic" cum s-ar legitima la recepţie? Ar arăta cu degetul spre el spunînd Eu sînt Neil Armstrong după care tot cu degetul ar arăta spre Terra spunînd

- Eu vin de acolo! Şi dacă ar fi pe partea cealaltă a Lunii ce ar face? Că de acolo nu se vede Pămîntul, de altundeva se vede ca o steluţă insignifiantă, oarecare, fără nume, pentru nimeni am Univers Atunci ce şi cum ar explica el?

Iată o mostră (demonstrativă) în acest sens octombrie 1954, dimineaţa devreme Un tînăr, Larry White, se apropie de terenul de golf din Binghampton, Florida Pe alocuri iarba e plină de rouă Larry culege cîteva ciuperci proaspete Urcă un deluşor E linişte şi pace în jur Se apleacă, mai culege cîteva ciuperci, ajunge sus pe colină cu ochii prin iarba deasă şi cînd ridică capul, exact în faţa lui, la zece paşi, o farfurie zburătoare enormă Lîngă OZN două fiinţe în costume gri-metalizat, fără căşti, fără aparate de respirat, îi fac semne prieteneşti, îl invită să se apropie Larry e fascinat, cei doi îl strigă pe nume, îi spun să se apropie, să le viziteze nava Vorbesc englezeşte cu un uşor accent şi-i spun că vin din **zona Alpha - Centauri** (reţineţi, din zonă) Îi mai spun că au călătorit trei ani pînă atunci şi că sînt în căutare de hrană! Pe planeta lor resursele sînt epuizate! îi arată şi îi explică lui Larry că nava lor e propulsată de o **turbină electromagnetică,** nu

au nici un combustibil, ei captează energia din spaţiul cosmic Nava este înconjurată de un tub gros de sticlă, în interiorul căruia pulsează ceva ca o spirală Are deasupra o carlingă înaltă cu geamuri fumurii Străinii îl invită în navă, dar Larry refuză El "simte" că El vor să-l răpească Aude nişte voci în depărtare şi vede cîţiva jucători de golf care se apropie Se simte mai în siguranţă în acest timp "străinii" smulg smocuri de iarbă cu tot cu pămînt şi dispar cu tot cu nava lor într-o fracţiune de secundă! Dispar pur şi simplu "ca şi cum ai stinge televizorul", nu se mai vede decît un punct luminos, o strălucire, fără zgomot, fără fum, nimic! Dar în iarbă rămîne un cerc cu plantele pîrjolite, arse, calcinate, în locul în care staţionase OZN-ul Cercul este cercetat a doua zi de poliţia din Miami Ziarele descriu evenimentul cu lux de amănunte

Care amănunte? Vă las pe dvs să trageţi concluzii Aveţi aici toate datele ca şi cum aţi fi fost acolo Ca şi cum aţi fi trăit această întîmplare, această întîlnire pe viu Cine erau El? Nişte tipi de statură medie, cu aspect uman, îmbrăcaţi în costume gri-metalizat Fără căşti Fără ecusoane pe piept Nu s-au recomandat Nu şi-au spus numele cu toate că vorbeau bine englezeşte Nu şi-au spus numele lor pentru că ei ştiau că pe Larry îl cheamă Larry Deci, firesc, şi Larry ar fi trebuit să ştie cum îi cheamă Firesc pentru El Şi fiindcă ştiau că Larry e din Miami, adică din zona Florida, de pe Terra adică, au spus că ei vin din zona Alpha - Centauri Înseamnă că nu şi-au imaginat nici o clipă că Larry n-ar şti ce planetă e locuită de El în acea zonă

I-au mai spus lui Larry că au călătorit timp de trei ani pămînteni Deci ei măsoară timpul în altfel de "ani" Au alte unităţi de timp Asta trebuia spus Îl avertizau pe Larry pît timp i-ar trebui lui pentru o călătorie dus-întors pînă ACOLO Şase ani adică Şi dacă ne gîndim că o navă extraterestră se ciocnise cu altă navă extraterestră în 1947, adică acum şapte ani, şi că exact acum 6 ani

fisese "doborîtă" o altă navă extraterestră, cu un singur ocupant viu (celălalt carbonizat), începem să facem nişte calcule şi să cădem pe gînduri Apoi ne legăm de faptul că indivizii au smuls nişte smocuri de iarbă, că alţii în altă parte furau struguri, că nişte "colegi" de-ai LOR coceau turtite mici de grîu în OZN, că s-au furat vite mari şi mici, că "omuleţii verzi" au fost prinşi în culturi de mazăre, grîu, porumb, culegînd fructe de pădure etc atunci declaraţia "celor doi" cu epuizarea surselor de hrană pe planeta lor, devine credibilă Situaţia e similară şi aici la noi, pe Pămînt, în multe ţări şi continente

Sigur că nu e rentabil să cari cartofi, grîu, iarbă struguri şi bovine cu farfuriile zburătoare, timp de trei ani tereştri prin spaţiul intergalactic Mai ales că alimentele astea sînt perisabile, contaminate cu microbi, micro-organisme Şi mai mult ca sigur aceste alimente sînt nespecifice ca hrană pentru El Deocamdată Dar pot fi prelucrate, sterilizate, conservate, concentrate Şi apoi, transportate! ACOLO!!!

Dar apa? Iată ce povesteşte un brutar din Loctudy, dl Lucas DI Lucas se scoală devreme ca să-şi înceapă munca, să frămînte aluatul, să-l lase să dospească, să încingă cuptorul Are o fîntînă proprie în grădină, cu apă rece, cristalină La ora 4 dimineaţa iese şi se duce după apă la fîntînă şi exact acolo dă peste un individ care-i ţîşneşte în faţă

Arătarea este un pitic acoperit în întregime cu păr, ca animalele, cu o faţă ovală ca o mască cu doi ochi imenşi şi bulbucaţi, albuii Ca într-un ritual, piticul păros îi atinse umărul d-lui Lucas cu mîna lui păroasă, terminată cu gheare, îi spuse ceva într-o limbă hîrîită, de neînţeles DL. Lucas rămase ca paralizat, piticul plecă spre nava sa de circa 4 metri diametru, de formă rotundă, iradiind o lumină difuză, care decolă razant pe deasupra copacilor

Cînd se dezmetici, dl Lucas constată că găleata cu apă din fîntînă dispăruse

Capitolul 11

ANALIZE

Joi, 18 martie 1993, o navă de foc s-a prăbuşit în apele Oceanului Indian în apropiere de coastă în Kerala

Impactul cu marea a ridicat valuri uriaşe, bubuit ca un tunet şi a cutremurat aşezările de pe ţărm

Ziarul "The Pioneer" ,India

Vom observa încet-încet că accidentele în care sînt implicate OZN-uri şi ocupanţii acestora, semnifică mult mai mult decît răpirile

Acest lucru este posibil în primul rînd datorită faptului că, în acest caz, cele două tipuri de tehnologii, adică cea terestră şi cea extraterestră, vin în contact direct De asemenea cele două tipuri de inteligenţă, psihologie şi cultură (civilizaţie), vin în contact direct, "se ciocnesc", lasă urme ce pot fi pipăite, analizate, discutate Întîlnirile de gradele I, II, III sînt un fel expectativă, de studiu reciproc de la distanţă mai mare sau mai mică, ele pot fi "regizate" de ambele părţi, pot fi "ameliorate" sau exagerate, pot fi trucate chiar, de ambele părţi

Accidentul este însă accident! El nu mai presupune nici un scenariu, nu poate fi "ameliorat" sau trucat şi regizat sau exagerat Şi asta fiindcă e vorba de morţi şi răniţi extratereştri sau pămînteni, e vorba de nave zdrobite de ambele părţi, de nave dispărute, de confruntare tehnologică, logistică, strategică, cum vreţi

s-o luaţi! Accidentul este confruntarea directă, nedorită din nici o parte. Accidentul poate spune multe despre ambele părţi. În asemenea ocazii, vom şti şi noi mai bine cine sîntem şi de ce sîntem în stare. Iată cîteva exemple luate la întîmplare, care pot duce la concluzii ciudate.

Două avioane de luptă ale flotei sovietice intercepteazâ un OZN deasupra imensului teritoriu al Rusiei. Sînt dirijate de la sol către "inamic". În acelaşi timp piloţii comunică între ei. Ei formează o "celulă", o patrulă de vînătoare. Se cunosc bine şi îşi urmăresc zborul reciproc. Este ziua în amiaza mare. Operatorul RADAR de la sol care-i dirijează, le spune că sînt aproape, foarte aproape de ţintă. Ei nu o pot vedea pentru că zboară prin straturile înalte de nori. Şi deodată, pilotul din stînga vede printr-o spărtură a norilor că cel din dreapta lui este foarte aproape de un obiect imens.

El vede un fuselaj lung de peste 2 km (?), de culoare argintie, pe lîngă care aparatul colegului său pare o muscă. Cele două nave zboară în paralel şi cu aproape aceeaşi viteză. Deodată, în peretele enorm al OZN-ului se cască o trapă "cît uşa unui hangar" şi aparatul colegului dispare subit!

- Mă soarbe, mă iau de ei! atît mai aude în căşti pilotul care asistă neputincios la această dramă fantastică, după care virează spre stînga, de spaimă. Imensul "cilindru" argintiu se pierde în nori şi dispare pentru totdeauna cu avion şi pilot cu tot. Totul este înregistrat pe radarul de la sol. Am dat acest exemplu pentru că aici există un martor, pilot de aviaţie, cu sînge rece, curajos, şi cu pregătire tehnică înaltă. El a văzut cu ochii lui, ce şi cum s-a întîmplat. Dispariţiile de avioane şi vase din Triunghiul Bermudelor s-au desfăşurat fără martori, sau doar cu martori de la mare distanţă, ce comunicau doar prin radio sau urmăreau pe ecranele radar fenomenele respective. Este adevărat că au existat martori oculari şi în cazul celebru de la Galipoli (Turcia), unde peste 2000 de soldaţi cu echipamente de luptă au dispărut pentru

totdeauna, dar acolo au dispărut într-un "nor de ceață" nu într-un "fuselaj" de 2 km care zboară la mare înălțime cu peste 1000 km/oră

În accepția noastră, ACCIDENTUL înseamnă deopotrivă ciocnirea unor vehicule, pierderea de vieți, rănirea, dispariția în impact a persoanelor sau a navelor, perturbații grave în sisteme energetice sau de orice fel, distrugerea de tehnologie sau bunuri, efecte întîrziate ale ciocnirilor sau întîlnirilor cu OZN-uri, EXPERIMENTE biologice cu ființe umane, sau mutilări de animale terestre, agresiuni de ambele părți, cauzate de tehnica de luptă sau tehnologia de apărare şi cauzatoare de vătămări ale ființelor de ambele părți Tot accidente sînt considerate şi defecțiunile care intervin în funcționarea acestor tehnologii, chiar dacă ele sînt reparate ulterior şi nu produc stricăciuni, dezastre sau victime

Iată un asemenea tip de accident ale cărui urmări au putut fi constatate de organele de anchetă la fața locului, fără nici un dubiu sau îndoială

În noiembrie 1957, noaptea tîrziu, pe o şosea pustie, Haskell Raper îşi conducea maşina către casă Era singur în automobil, era cam obosit Afară ploua cu găleata, aşa cum plouă deseori, toamna în Louisiana Apa cădea din cer pieziş în lumina farurilor, cînd Raper zări ceva pe şosea Nu-şi dădu seama din primul moment ce este! Părea un vehicul mare, slab luminat Cînd se apropie mai mult, crezînd că ajunge din urmă vreun trailer sau un utilaj greu, îşi dădu seama că în fața sa se afla un vehicul de formă rotundă, cam de 6 m în diametru, cu înălțimea depăşind de două ori pe aceea a maşinii sale Şi mai ciudat, acesta era acoperit cu un fel de husă luminiscentă, care avea nişte litere şi nişte cifre Se apropie şi mai mult, curios să vadă ce scrie pe husa aia kaki Somnul îi pierise cu totul În acel moment un "jet" de lumină îl lovi drept în față O temperatură de iad cuprinse maşina Raper frînă şi se aruncă afară în momentul în care automobilul său se aprinse cu flăcări

instantanee, cu metal topit, ca sub jetul unui aruncător de flăcări Cu toată ploaia de afară, metalul ardea ca o cutie de chibrituri Raper o rupse la fugă îngrozit şi aşa o ţinu pînă acasă Mai văzu "obiectul" decolînd cu un duduit profund şi pierzîndu-se în noapte

Cînd şeriful şi ajutorul său ajunseră la faţa locului, maşina mai ardea În faţa ei, la 7-8 metri, asfaltul era uscat pe o rază de 10 metri şi în centru era de-a dreptul topit Între locul acesta şi automobil era o dîră ca şi cum o limbă de foc ar fi lins şoseaua Radioactivitatea era ridicată Urmele acestea aveau o culoare albicioasă şi criblura din asfalt se topise ca sticla Aerul din jur era sufocant şi îţi dădea înţepături în piele Raper s-a străduit mai tîrziu să deseneze însemnele de pe OZN şi iată cum arătau ele

În aceeaşi noapte, pe la unu şi jumătate, cei doi piloţi ai cargoului aerian C-46 ai companiei braziliene Varig Airlines văzuseră sub ei o pată de lumină roşie, care se deplasa cu mare viteză deasupra norilor, la 2 200 m altitudine

Zburau cam în aceeaşi direcţie cînd deodată, "pata roşie" viră spre avion

- O farfurie zburătoare! strigă pilotul către colegul său

În acel moment o lumină roşie lovi marele cargou Motorul din dreapta se opri brusc, staţia radio amuţi şi carlinga se umplu de fum înecăcios, ca şi cum circuitele electrice s-ar fi topit Sistemul de orientare al aparatului era ars Numai experienţa mare a piloţilor îi ajută pe aceştia să întoarcă avionul şi zburînd cu un singur motor, să aterizeze pe pista de la Porto-Alegre Antenele aparatului erau complet topite Aparatura de bord, grav deteriorată Generatorul de curent continuu era total scos din funcţiune, cu bobinele carbonizate Şi în plus, aripa din dreapta a aparatujui avea acum o culoare brun-întunecată

Piloții își mai aminteau că, după ce **i-a lovit** OZN-ul **s-a stins încet** și a dispărut

Cu două luni mai înainte, o întîmplare similară, avusese loc tot în apropiere de aeroportul Porto-Alegre și tot cu un avion C-47 al companiei Varig-Airlines Atunci, în jurul orei 9 seara, la 1700 m altitudine, cinci membri ai echipajului trecuseră prin momente de groază, cînd avionul fusese **clar atacat** de un OZN în formă de disc strălucitor, cu o carlingă bombată deasupra Motoarele avionului au început să "tușească", luminile au pălit iar stația radio a murit cu totul Norocul l-a constituit un strat gros de nori, în care avionul a plonjat scăpînd de OZN Acesta executase o "manevră" de "învăluire" cu o viteză fantastică și-i atacase direct din față Avionul a reușit să aterizeze cu bine la Rio de Janeiro

Atacatorul avea însă să o sfîrșească într-un mod nefericit Martorii acestui sfîrșit au declarat că la un moment dat au văzut un disc strălucitor care cobora în picaj, cu mare viteză, spre apele oceanului, către plaja numită Ubatuba Cădea atît de vertiginos, încît toți credeau că se va prăbuși în valuri Ca și cum ar fi atins creasta unui val, discul ricoșă spre cer, se înălță vreo trei sute de metri, apoi explodă într-o jerbă de foc și scîntei, ca jocurile de artificii ale carnavalului din Sao Paolo Explodă cu un zgomot surd și înfundat, desfăcîndu-se în mii de bucăți care căzură în apă, pe plajă, pe case, în grădini N-a fost nimeni rănit sau ars de acele fragmente Erau reci ca gheața Toți cei prezenți au adunat cîte au putut, pînă a venit armata Erau de un alb pur, ușor strălucitor Nu se îndoiau, nu se turteau și nu se topeau în foc Erau foarte ușoare în raport cu dimensiunea Militarii au confiscat cîte au putut, dar multe au rămas la martori anonimi Trimise la laborator, unele fragmente au relevat un aliaj compus din 21 elemente, imposibil de obținut în condițiile tehnologiei pămîntene Alte fragmente erau din magneziu pur, de asemeni greu de

realizat cu mijloacele tehnice de care dispunem Armata braziliană n-a dat publicității nici un comunicat

Voi mai aminti un accident, tot cu un avion lovit de un aparat necunoscut E vorba de un avion militar - Convair-131-D - pilotat de maiorul Stevens din U S Air Force, care într-o noapte de iulie 1956 a fost izbit puternic, la altitudinea de 5000 m, de ceva care i-a deteriorat serios partea dreaptă a ampenajului Avionul a intrat brusc în cădere, s-a prăbuşit la 2000 metri, cînd foarte experimentatul pilot a reuşit să-i redreseze, aterizînd forțat pe aeroportul Bakersfield din California "Am fost izbit de o farfurie zburătoare"!, avea să declare maiorul Stevens

Şi se putea vedea cu ochiul liber cum partea din spate a avionului fusese turtită şi deformată de un obiect dur şi cu suprafața plată, **în partea de deasupra,** de sus în jos! Şi tot pe partea dreaptă

Ciudată coincidență! Toate atacurile au venit cu regularitate din față, după o manevră de învăluire, lovind în stînga avioanelor, adică lovind partea lor dreaptă spre direcția de zbor!

DIGRESIUNE

Din punctul meu de vedere, aceasta denotă o anumită tactică de atac şi nu ceva întîmplător Aceasta ar putea avea o anume semnificație, deloc întîmplătoare Mă gîndesc doar la afirmația unui astrofizician renumit, care spunea într-o conferință, că din punct de vedere al simetriei cîmpurilor, Universul noastru ar fi unul de "stînga" (DESTROGIR) Eu nu sînt specialist, dar cine înțelege adevărurile fundamentale ale organizării misterioase la nivel subatomic al materiei, va şti precis despre ce este vorba De asemenea, voi aminti că remarca făcută de cei doi extratereştri întîlniți de Larry,

cum că nava lor e propulsată de o turbină electromagnetică, poate fi interpretată ca un schimb de informaţii între posesorii de automobile care-şi spun

- Motorul meu e pe benzină, al tău e pe motorină?

Aceeaşi remarcă mai poate sugera faptul că El îl **informau** pe Larry despre **turbina lor electromagnetică,** ştiind că pămînteni nu deţin decît nave cu turbine reactive funcţionînd pe bază de combustibili lichizi sau solizi, nicidecum electromagnetic Ei mai spuneau că-şi iau energia din spaţiul cosmic, ca să înţelegem că nu o carâ cu ei în uriaşe rezervoare, sau că au venit să se **alimenteze** aici pe Pământ Şi tocmai El smulgeau şi luau la bord smocuri de iarbă! Sigur că da! Mi se pare normal, atîta timp cît dvs , stimaţi cititori, aţi uitat că olandezii şi portughezii şi chiar onorabilii gentlemani britanici parcurgeau trei sferturi din circumferinţa globului pământesc cu **navele lor cu pînze,** pentru a aduce în Europa niscaiva piper şi scorţişoară! Că pînă la urmă nu s-au rezumat doar la piper şi scorţişoară, asta este cu totul altceva! Procesul a fost de lungă durată ca şi vizitele **nevinovate** ale OZN-urilor, care sînt abia la "început" În ceea ce priveşte teritoriul Statelor Unite, presa consemnează că în noiembrie 1896 şi 1897 obiecte zburătoare avînd formă rotundă, sau semănînd cu trabucele, brăzdau cerul ziua sau noaptea, fără nici o sfială Ele erau construite din metal, căci străluceau în lumină, aveau hublouri luminate şi erau pilotate de **"omuleţi".** Locuitorii oraşului Aurora, din Texas, au fost martorii prăbuşirii unui asemenea aparat chiar pe străzile lor OZN-ul a distrus în cădere o magazie sau ceva asemănător, producînd un incendiu Nu au fost victime la sol, dar "extraterestrul" care-l pilota şi-a pierdut viaţa în acest accident Texanii l-au îngropat în cimitirul oraşului Era un omuleţ mic de statură, cu capul disproporţionat de mare, îmbrăcat cu nişte haine nemaivăzute pe atunci

Ne aflăm în anul 1897 Acesta este, să zicem, primul accident OZN consemnat în presă Pe atunci nici nu apăruseră zeppelinele

Scurtă digresiune (1984-1994)

Se pare că sub raport temporal, PREZENTUL înseamnă FAZA CRITICĂ a fenomenului Adică a conştientizării existenţei şi posibilei întîlniri între două civilizaţii galactice sau mai multe Spun FAZA CRITICĂ din mai multe motive Primul şi cel mai important îl constituie subiectul de faţă, adică ACCIDENTUL Să presupunem că au mai existat astfel de accidente aiurea în Cosmos Este posibil ca şi pe alte planete locuite de fiinţe inteligente, să se fi ciocnit nave diferite, sau nave aie aceleiaşi civilizaţii Dar acum eu scriu această carte şi pe mine, ca şi pe dvs , ne interesează cumplit să aflăm cît mai repede şi cît mai exact cu cine şi de ce ne ciocnim? De ce au loc aceste accidente? Care este cauza lor? Puterea mea deductivă, posibilităţile mele de investigaţie şi interpretare, sînt limitate Avem limite, şi prima şi cea mai îndărătnică limită o constituie conceptul nostru despre lume şi viaţă şi standingul tehnologic pe care-l cunoaştem Apelez deci la cititori, să umple lacunele mele în acest sens, să meargă cu gîndul pe propriile urme, cunoştinţe, principii filozofice, intuiţii sau informaţii secrete Îi rog pe cititori să nu se sfiască să contrazică afirmaţiile acestei cărţi, cunoaşterea aparţine tuturor minţilor iscoditoare, aflarea adevărului este un drum greu, complicat, plin de îndoieli DAR ESTE UN DRUM!

Mai înainte vorbeam de cei care neagă fenomenul OZN pentru simplul motiv că ei nu cred în el sau nu-l înţeleg Să nu repetăm această greşeală Să fim oneşti şi puternici Eu însumi am fost descumpănit constatînd că

numai o persoana (în afară de mine) **mai putea vedea** o farfurie zburătoare, ceilalți de față nu o vedeau! Nu o vedeau pentru că nu era **ceva obişnuit vederii...** Sau poate nu o vedeau pur şi simplu, nefiind **încă adaptați** să vadă aşa ceva Ce vreau sa spun cu asta? Vă voi povesti o mică întîmplare acum zece ani mă plimbam împreună cu un vechi şi foarte bun prieten, discutînd probleme legate de pictura abstracționistă De asemenea, prietenul meu mă introducea în teoria conceptualistă

El este un mare pictor Un mare maestru Eram într-o agora liniştită, din frumosul lui oraş din Est, cînd mi-a pus brusc următoarea întrebare

- Vezi pata aceea violet pe asfalt? şi mi-a arătat "ceva" în fața noastră, cam la doi metri M-am oprit surprins, am privit în direcția indicată de el, nu vedeam nici o pată violet!

- Nu văd nimic! i-am spus eu

- E normal să nu vezi nimic, pentru că nu ştii să vezi! Uită-te cu atenție în jurul acelui smoc de iarbă verde, priveşte cu calm şi încordare! Mi-am aprins o țigară şi am început să privesc acel smoc de iarbă şi atunci ca printr-un miracol am văzut cu **adevărat** în jurul verdelui o pată uşor violet, diafană dar reală, cu diametrul de vreo 30 cm pe asfaltul cenuşiu Pata **era acolo** şi n-aş fi văzut-o niciodată, dacă prietenul meu nu m-ar fi învățat s-o descopăr Acest fenomen am învățat să-l regăsesc, să-l caut, şi în pictura marilor muzee Şi l-am regăsit, înțelegînd ce înseamnă un ochi de maestru Vederea şi viziunea mea s-au îmbogățit imens din acel moment, după acele 2-3 minute

În cazul observării OZN-urilor există însă şi altfel de fenomene Sînt martori care au declarat cu sinceritate că în locurile unde au aterizat acestea, sau în imediata lor apropiere, **au simțit** ceva asemănător cu golul de aer, senzația aceea pe care o ai în avion cînd acesta coboară brusc, sau urcă brusc, fără voia pilotului şi fără să-şi

schimbe direcţia "Ceva" ca o fractură a aerului, ca o deplasare bruscă a **locului,** fără ca acesta să se deplaseze deloc Dacă acest fenomen se produce (şi precis se produce) şi la **nivelul văzului,** atunci e clar de ce unii văd şi alţii nu văd acelaşi OZN Acum se ştie că navele LOR operează la nivelul schimbării de direcţie al cîmpului precum şi la nivelul altor dimensiuni Spun "dimensiuni" şi asta este deja **impropriu,** din punct de vedere al limbajului curent Nu este vorba de dimensiune în sensul obişnuit (lungime, lăţime, înălţime) ci de forme pe care le ia masa de aer, apă, corpuri solide etc care se află în preajmă Fenomenul persistă o vreme ca **şi forma** apei dintr-un vas care s-a spart

Se spune, de exemplu, că aerul din interiorul anvelopelor unui automobil continuă să se învîrtă mult timp după ce automobilul s-a oprit Eu cred că aşa este, chiar dacă n-am **văzut** fenomenul cu ochii mei Cred că aşa e!

Bob Lazar, care a lucrat la cercetarea sistemului de propulsie a OZN-urilor (în cadrul unui proiect SECRET) explică fenomenul prin orientarea la 90° a cîmpului de propulsie faţă de verticala cîmpului gravitaţional Aceasta face să apară o **redimensionare** (expresia îmi aparţine) a spaţiului, o deplasare de plan a percepţiei umane prin apariţia unei forme cu o "latură" în plus (o dimensiune în plus, n a)

Cu asemenea "jonglerie", ochiul uman nu este acomodat şi, dacă ochiul nu transmite centrilor nervoşi din creier **această informaţie** (şi nu o transmite în lumea noastră normală), atunci raţiunea umană nu **concepe** aşa ceva Sau o concepe foarte greu, cum s-a întîmplat cu contemporanii lui Giordano Bruno, Galileo, cum s-a întîmplat cu schema atomului **văzută** de Niels Bohr şi cum se întîmplă în prezent cu teoria relativităţii a lui Einstein

Şi apoi eu mai cred că noi, oamenii, stăm destul de prost la capitolul senzaţiilor vizuale În primul rînd, se ştie că 70-80% din imaginile transmise creierului de ochi

constituie **verdictul absolut** pentru acesta (chiar dacă sînt imagini de film, de pe ecranul televizorului, din fotografiile revistelor, chiar dacă e vorba de trucaje), ele au pentru creier caracter real Imaginile înseamnă realitatea!

Dar care imagini? Cele familiare, cu care sîntem obişnuiţi şi informaţi genetic Realitatea noastră! Aţi auzit pe cineva că vede cald? (Există culori calde şi reci, asta o ştiu tot de la marele meu prieten, pictorul) Vede cineva rece? Noi vedem raza aurie a soarelui şi simţim senzaţia de cald pe piele Şi creierul nostru nu face brusc legătura între culoare şi senzaţie Dar El, care au ochii neobişnuit de mari, spun că văd cald (în infraroşu) În infraroşu noi nu vedem nimic, abia dacă simţim o vagă undă de culoare Ei văd undele RADAR care se pare că-i înspăimîntă, îi tulbură, pentru că le văd direct în creier! Aşa cum simţim, noi simţim direct în stomac **infrasunetele.** Medicina modernă ştie deja că simpla deschidere a ochilor înseamnă pentru creier o amplificare de trei ori a biocîmpului emis de acesta

TORENTUL DE IMAGINI

În foarte multe materiale socotite o vreme TOP SECRET se vorbeşte despre acest subiect Citez din acest material

"Deşi vă imaginaţi că simţurile noastre nu au acces decît la trei dintre aceste dimensiuni (spaţiul psihologic şi timpul), faptul se datorează unei simple evaluări greşite a conceptului psihologic de percepţie Lumea exterioară pe care o cunoaştem este o **iluzie elaborată** pentru creierul nostru (Aici fenomenul de **iluzie elaborată** se referă de fapt la modul natural, antogenetic şi filogenetic al omului de a percepe realitatea - n a) Astfel, dacă o frecvenţă electromagentică ne apare sub forma unei culori frumoase (orange de

ex), atunci cînd valoarea sa este diminuată cu cîțiva cicli/secundă, ea este captată de **organele noastre nervoase** printr-o senzație diferită, aceea de căldură! Dimensiunile distincte ale naturii sînt percepute separat, astfel ceea ce numim masa unui obiect este de fapt percepția iluzorie a unui alt grup de dimensiuni

Cît despre comunicare

Au mai fost şi alte lucruri care au condus la o concepție total eronată asupra organizării sociale terestre Au fost înregistrate sute de emisiuni radio electrice diferite, provenite din diverse puncte ale planetei, într-o gamă largă de frecvențe

Pentru ca situația să se complice şi mai mult, am recepționat emisiuni de televiziune (!?!) **Noi încă mai ignorăm** faptul că astfel de frecvențe erau purtătoare de imagini (adică El ne credeau şi mai înapoiați! n a) Interpretîndu-le acustic (?) şi luînd în considerație faptul că ele erau folosite în America de Nord, am crezut că în zona respectivă se vorbeau trei limbi, dintre care ultima (corespunzînd semnalelor video) nu prezenta nici o similitudine cu celelalte (acum El demonstrează că sînt mai "naivi" decît credem noi! n a)

Extraordinara anarhie lingvistică (complicată şi mai mult de interpretările false) împreună cu enorma gamă de diferențe tehnice relevate la echipamentele şi construcțiile amplasate în diferite zone ale planetei, ne-au lăsat realmente uimiți

Era astfel imposibil să ne formăm o imagine unitară referitoare la ce şi cum ar putea fi Civilizația Terestră În schimb compoziția atmosferică studiată pe mostre luate din diverse puncte ale Pămîntului şi la diverse altitudini ne-a indicat că putem ateriza şi respira pe Terra fără a avea nevoie de echipamente auxiliare pentru respirație "

Primul lucru clar, în sfîrşit El respiră! Şi respiră aerul nostru fără probleme Mai aflăm ceva mai încolo că **El** se **pot modela** atît de bine încît se pot disimula în OAMENI!

Mai vreau să fac o remarcă

Studiile anterioare şi poate ulterioare au fost făcute de un grup de "specialişti" cu o compoziţie cel puţin bizară (pentru noi)

1 Conducătorul grupului expediţiei pe Pămînt era o entitate, un individ de profesie biolog, în vîrstă de 31 ani

2 Un specialist în comunicaţii, în vîrstă de 78 de ani

3 O specialistă de 32 de ani în patologia sistemului digestiv

4 Sociologul grupului avea doar 22 de ani şi a murit (accident) pe Pămînt, la 6 noiembrie 1951 în Iugoslavia

5 O fiziciană de 18 ani specializată în structura materiei

6 Un "specialist" în psihologia umană (să fim serioşi), în vîrstă de 18 ani, care a rămas pe Pămînt (precis a rămas ca să-şi continue "specializarea")

Mai aflu că în martie 1948, El au aflat de existenţa noastră ("Aceşti El" pentru că "ALŢII" aflaseră cu mult înainte) Că o navă cu viteza de 110 000 km/sec, ar avea nevoie de 35 ani să parcurgă distanţa El-NOI în linie dreaptă De aici încep ciudăţeniile

Primul grup, 24 de persoane în două nave lenticulare, au ajuns pe Neptun, apoi pe Marte şi în sfîrşit pe Pămînt Nu au aterizat

Al doilea grup a ajuns pe 28 martie 1950, **luînd-o pe scurtătură** (izodinamică a SPAŢIULUI multidimensional) Au aterizat la ora 4 16 minute şi 42 secunde, la 2338 m altitudine, în apropierea satului La Javie în Franţa, la frontiera cu Elveţia, undeva în Alpi, 28 martie 1950, ora 4 şi un sfert! G M T ! Aceasta este o scurtă prezentare a personajelor, a locului şi a timpului acţiunii Cunoaştem şi cîte ceva din mentalitatea LOR Să întoarcem puţin foaia

20 mai 1950 ora 16:00 (deci două luni mai tîrziu, tot în Franţa, lîngă Loire) „

"Am văzut două mîini imense apărînd în faţa mea Aveau cinci degete la fiecare mînă, erau de culoare neagră cu o tentă gălbui-arămie Degetele erau groso-

lane şı tremurau Mîinile nu mă urmăreau dın spate, cı de deasupra S-au repezıt şı m-au apucat de cap (E vorba de o femeıe care se întorcea spre casă prın margınea unei păduri) Nu se vedeau braţele Doar labele negre Mı-au smuls în sus capul către ceva foarte dur, ca o platoşă de fier, am sımţıt rece în păr şı pe ceafă! (Groazнıc! n a) Mă strîngeau ca o menghınă, răsucındu-mı gîtul Nu erau făcute dın carne Apoı degetele mı-au acoperıt faţa, nasul, ochıı, gura Nu puteam să strıg, întregul corp îmı era paralızat ca de o descărcare electrıcă Apoı începură să mă zgîlţîie înaınte şı înapoı lovındu-mı capul de un fel de carapace dură Am auzıt apoı un fel de rîs ınuman, aspru, gutural Mı se făcu rău Rîsul încetă brusc

Apoı un genunchı de fier mă lovı groaznıc în şale Eu m-am prăbuşıt Mîinile care mă ţıneau de cap începură să mă tîrască Am auzıt nışte cuvınte, ca şı cum El ar fi vorbıt dıncolo de un gaed şı brusc m-au lăsat într-o mıcă poıană dın pădure Mă gîndeam la vıaţa mea! Am văzut atuncı aproape de mıne ıarba călcată sub paşıı unei fiınţe ınvızıbile, am văzut crengile dîndu-se la o parte ca şı cum cıneva trecea pe acolo! Eram îngrozıtă Am început să mă tîrăsc pînă la drum Muşchıı nu mă ascultau Parcă aveam ceva greu pe umerı şı sımţeam un foc în spate, o flacără, care-mı atıngea spatele "

Polıţıa, care a anchetat la faţa loculuı a constatat salcîmıı erau arşı şı rupţı în multe locurı, mărăcını înnegrıţı şı smulşı, gardul păşunıı avea stîlpıı de lemn arşı sau smulşı cu totul, sîrma era răsucıtă şı ruptă Martora, care avea dungı roşıı pe faţă, şı pıcıoarele şı spatele zdrelıte, şı-a amıntıt că după ce a ajuns la drum, a fost aproape trîntıtă jos de o lumınă care apleca copacıı vîjîind ca o furtună şı care a dıspărut pe cerul Franţeı

Să fi fost aceştıa "SPECIALIŞTII" grupuluı aterızat cu două lunı înaınte, sau "ALŢII"? Să aıbă El asemenea manıere, apucăturı, îndeletnıcırı, în dorınţa lor superıoară, galactıcă, de a "studıa" planeta nostră şı pe locuıtorıı eı?

Să fie tot ei aceia care, tot în Franța, o lună mai tîrziu, smulgeau din funie o văcuță sub privirea îngrozită a unui tînăr fermier?

Iată ce spune acesta (citez din memorie)

"Mă întorceam către casă mergînd liniştit cu junca de frînghie, cînd dinspre un lan de porumb apăru o farfurie zburătoare drept pe deasupra noastră, la mică înălțime în acel moment am văzut cum văcuța e săltată în sus vreo trei metri, frînghia mi-a scăpat din mînă şi am scos un strigăt!

Atunci i-au dat drumul şi junca a căzut iată, ca moartă în praful drumului Noroc că şi-a revenit după vreo zece minute! Farfuria s-a pierdut în înaltul cerului "

Să fi fost tot El şi în acest caz?

Să spicuim dintr-o declarație a lor publicată în multe reviste de specialitate (JFO Magazin)

"Noi urmărim două obiective contactul direct cu un grup de locuitori tereştri în vederea unui schimb de informații referitoare la **civilizațiile din care facem parte,** evitînd tulburarea restului societății terestre Restul (oamenilor), saturați de idei preconcepute, închişi **în strimte limite mentale** şi foarte impresionați de dezvăluirile noastre etc, etc "

Să vezi şi să nu crezi! Vom analiza un pic mai încolo şi ce **echipamente au** indivizii Şi cum **transmută** ei elementele Le vom analiza pentru simplul motiv că pare straniu ca o civilizație dotată cu aparatură capabilă să **transmute siliciul în alimente** mai are nevoie, sau **se pretează** să mutileze animale terestre şi oameni "tereştri"

Poate fac o confuzie? Poate procedează asemeni omului care calcă nepăsător un muşuroi de furnici, mai bine organizat decît orăşelul în care locuieşte, cu indivizi (furnicile) specializați în diverse treburi, cu ierarhii şi atribuțiuni clare şi precise în lumea lor - furnicarul!

Ar fi greu de crezut, dar nu imposibil Mai bine să nu ne amintim de exemplele furnizate de "civilizatorii" propriei noastre planete fie că îndeplineau actele lor

civilizatoare în Ţara Aţecilor, în Mexic, în Ţara Regelui Pană de Vultur, în Ţara Soarelui Răsare, în Siberia, Europa, Africa, Arabia Doamne-Dumnezeule! Şi eram noi, între noi!

Aveam doar cîteva principii diferite, sau cîteva elemente de cultură sau civilizaţii diferite, nu eram din galaxii diferite!

Pe scurt, ne putem aştepta la orice! Absolut la orice! Nici nu e nevoie să ne lăsăm fantezia sau imaginaţia să zburde pentru că şi aici, în acest domeniu pînă de curînd fantastic, realitatea întrece orice închipuire Scriu REALITATEA fără nici o teamă de eroare sau exagerare N-o să cred eu acum că mii, sute de oameni, sînt nebuni, psihopaţi, aiuriţi, hipnotizaţi, somnanbuli, telepaţi, autori ad-hoc de literatură SF, mitomani, posedaţi de duhuri, de diavol sau de fantome

Pămîntul e mare! Sînt oameni care de generaţii n-au pomenit, n-au văzut, n-au auzit de invazia de lăcuste, de şobolani, de termite! Asta nu înseamnă că nu există nori de lăcuste care distrug totul în calea lor, sau hoarde de şobolani care înnegresc cîmpia, sau termitele care distrug tot ce le iese în cale Sînt oameni pe planeta asta care n-au văzut în viaţa lor zăpezi, gheţuri, nu ştiu ce-i aia o ninsoare! Asta nu înseamnă că nu există gheţari, zăpezi, ninsori mirifice sau viscolite Televiziunile lumii au transmis ASELENIZAREA, dar se sfiesc să transmită o banală ATERIZARE OZN! Cică să nu se sperie lumea, că omenirea nu e pregătită (pasămite) la să vedem?

29 noiembrie 1979 Madrid Ora 24 00 Postul de Radio Naţional îşi întrerupe transmisia Se dă un comunicat special "Deasupra oraşului Madrid se află "o navă" de mari dimensiuni care emite o lumină albă! Această navă nu este de origine cunoscută şi nu răspunde semnalelor de identificare cerute de Aviaţie şi Apărarea Spaţiului Aerian " Tot Madridul cu mic cu mare este pe străzi "Ceva" luminat feeric, mare cît un teren de football traversează cerul la mică înălţime şi se opreşte

deasupra intersecției bulevardului principal Spaniolii privesc înmărmuriți, fac fotografii, strigă, se agită ca la fiesta "Nava" nu se mişcă pînă la 4 00 dimineața Deodată OZN-ul dispare subit Stupoare Nici nu apucaserā madrilenii să intre din nou în aşternuturi, cînd la ora 4 16, deasupra Pieței Major, apāru o altă "navă", mai mare decît prima, de o formă poliedrică şi înveşmîntată în culori roşii, verzi, albastre, galbene, albe, ceva mirific şi de necrezut, care întrecea în lumină soarele ce apārea la orizont S-au deschis cafenelele, cofetāriile, lumea stātea şi privea ca la spectacolul de carnaval, salutau, fāceau semne, **cu toate că nu erau pregătiți pentru aşa ceva!** Nici spaimă, nici oroare, nici haos național! Remarca pe care vreau să o fac este următoarea despre acest "fenomen", 300 000 000 de oameni din Estul Europei n-au ştiut nimic, cu toate că evenimentul s-a întîmplat în Europa Nu mai vorbim de China, India, Indochina, Malaezia, cu alte sute de milioane de oameni

În acelaşi timp, televiziunea din Noua Zeelandă deținea un film color cu 23 000 de imagini ale unui OZN cu diametru! de 30 metri, avînd o carlingă transparentă deasupra, cu lumini colorate şi intermitente de jur împrejur şi care a "ridiculizat" prin manevrele sale avionul în care se afla o echipă de reporteri ai televiziuni OZN-ul era însoțit de alte două "aparate" unul triunghiular şi altul care fācea loopinguri cu 5000 km/h

În 1978 nimeni nu zbura fācînd loopinguri cu 5000 Km/h Nu ne permitea tehnologia, rezistența materialelor, inerția, gravitația!

Capitolul 12

ATAC LA SOL

Un enorm disc zburător a aterizat la 3 metri de sol. Din el au coborît nişte indivizi foarte înalţi. Îmbrăcaţi în salopete argintii.
Ei aveau capetele foarte mici, erau plaţi şi erau însoţiţi de un robot mic de culoare neagră.
Aceştia l-au făcut "invizibil" pe un băiat din parc.
Agenţia TASS, 10 oct. 1989

Şi mai stranie pare întîmplarea petrecută în septembrie 1977, tot pe la 4.00 dimineaţa. Deasupra unui oraş rusesc, pe malul lacului Onega, a apărut o navă de formă elipsoidală, cu un diametru de 100 metri, cu lucirı metalice aurii, care la un moment dat a început să "mitralieze" oraşul cu fascicole de lumină scurte şi strălucitoare. Şi mai ciudat e faptul că fascicolele respective, acolo unde loveau asfaltul, provocau nişte găuri rotunde, perfecte şi adînci, iar acolo unde au lovit ferestrele caselor au decupat pur şi simplu rondele de 5 mm - 4cm, ca tăiate cu un laser tubular, rondele ce cădeau în casele oamenilor.

Nici o persoană nu a fost atinsă sau rănită. După ce şi-a terminat "bombardamentul" care a durat vreo 10 minute, o "navă" mai mică s-a desprins din "nava mamă" şi a plonjat în apele lacului. La locul scufundării apa avea o culoare roşiatică în centru şi albastru-închis de jur-împrejur. Valurile concentrice erau colorate la fel. "Nava - Mamă" a dispărut subit.

ATAC LA PERSOANĂ

28 noiembrie 1954. Ora 2 00 noaptea, în suburbiile oraşului Caracas, un camion de marfă se îndrepta spre Petare Gustavo, şoferul se află la volan Alături de el ajutorul său Jose Şoseaua este deodată puternic luminată de un disc metalic de vreo 3-4 metri gata să aterizeze şi să le taie drumul Gustavo frînează şi coboară să vadă ce-o fi drăcia aia! Se apropie orbit de lumină Din acea lumină se desprinse "o dihanie păroasă", pitică, cu ochi strălucitori care-l atacă cu ghearele şi-l trînti pe spate Gustavo nu-şi pierdu cumpătul Se mai bătuse ei şi cu adversari mai puternici Căzut pe spate cum era îşi înfipse cuţitul în umărul creaturii care era peste el Cuţitul alunecă pe ceva metalic În acel moment adversarul se dădu înapoi, dar un al doilea "păros" ieşit din "farfurie" îl paraliza pe Gustavo cu un fel de lanternă Jose mai văzu alţi doi extratereştri care aveau în mîini pietre şi pămînt Jose o rupse la fugă să ceară ajutor de la postul de poliţie pe lîngă care tocmai trecuseră La scenă mai asistă un medic care era cu maşina lui în drum către un pacient Medicul şi poliţiştii îi dădură primul ajutor lui Gustavo Acesta avea o tăietură adîncă în pielea capului, pe gît şi pe umărul stîng

"În lumina aia, spunea Gustavo, am văzut că "părosul" avea ochi galbeni ca de pisică şi labele ca de broască, cu gheare de 2-3 cm " Urmele lăsate atestau acest lucru

10 decembrie 1954. Tot în Venezuela, la nici două săptămîni de la incidentul anterior, în tufişurile de pe marginea şoselei naţionale, doi băieţi, Jesus şi Lorenzo, care căutau să vineze iepuri, au dat peste "o farfurie" din metal lucios, ca două ligheane unul peste altul

Băieţii s-au apropiat tiptil, cu puşca în mînă, dar fără cartuşe (le terminaseră), cînd au fost atacaţi de "patru

pıtıcı" păroşı, cu ochıı bulbucaţı, cu gheare, care l-au înşfăcat pe Jesus Lorenzo a început să-l lovească cu patul puştıı cît putea el de tare, lovınd la grămadă creaturile care păreau de metal, pînă ı-a pus pe fugă şı puşca s-a rupt în două "Farfurıa" şı-a luat zborul cu un jet de scîntei pîrjolınd tufişurile Lorenzo şı-a tîrît prıetenul paralızat pînă la şosea şı cînd acesta şı-a revenıt, s-au dus la poliţie Cercetările au găsıt la locul ıncıdentului ıarba şı tufişurile arse, precum şı puşca de vînătoare sfărîmată Dın declaraţiile celor doı, care erau în stare de şoc şı plını de răni şı zgîrıeturı, reıese că "nava avea vreo 3 m în dıametru, lumına puternıc la bază, era metalică, după cum lucea, şı "atacatorıı" erau în număr de patru, avînd cırca un metru înălţıme, corpul acoperıt cu păr, gheare!"

Semnalmentele corespund întocmaı întîmplării anterıoare cu cei doı şoferı Este clar că "entităţile" erau vădıt agresoare, rudımentare, cu toate că posedau "arme" capabıle să paralızeze omul şı o navă sofisticată, nemaıvăzută Au atacat totuşı dırect, folosınd ghearele, vădınd ıntenţıı clare de rănıre şı capturare a unei fiınţe umane Ca şı în cazul femeıı de lîngă Loıre (Franţa) "ceva" nu le-a mers, "ceva" ce nu ţıne de forţă sau tehnologıa ambelor părţı, cı maı mult de partea umană Atît femeıa, şoferul, cît şı adolescentul Lorenzo, nu au cedat psıhıc Psıhıc nu s-au dat bătuţı, chıar dacă fizıc erau paralızaţı

Asta se pare că-ı blochează pe extratereştrı, în cazul încercărilor de răpıre Să exıste oare un ASCENDENT psıhologıc al pămîntenılor asupra extratereştrılor, orıcare ar fi El? Se ştıe că şı în cazul răpırılor sau al întîlnırılor de gradul IV, cînd oamenılor ımplıcaţı lı s-a cerut să uıte ıncıdentul, aceştıa şı-au amıntıt maı devreme sau maı tîrzıu aproape totul Maı în toate cazurile se poate însă constata ascendentul fizıc al pămîntenılor Cu foarte puţıne excepţıı, oamenıı sînt maı înalţı, maı puternıcı, maı armonıos construıţı fizıc şı - evıdent - maı frumoşı! Acesta

nu este un punct de vedere subiectiv sau doar un premiu de consolare pentru rasa umană ci o constatare din care să deducem un raport posibil între El şi NOI Probabil că dacă El ştiu mai multe decît noi în domeniul exobiologiei atunci au şi mai multe posibilităţi de comparaţie Şi comparaţia ar putea să le fie defavorabilă Din unele puncte de vedere Evoluţia nu înseamnă întotdeauna ceva mai bun şi mai frumos, ci ceva mai bine adaptat!

Şobolanii sînt mai bine adaptaţi decît caii dar eu prefer caii Şi cred că şi extratereştrii "gîndesc" la fel Şi oamenii sînt diferiţi, dar în ceea ce îi priveşte pe El, diferenţele sînt foarte mari, încît o scurtă trecere în revistă a cîtorva "tipuri" de extratereştri ne va pune pe gînduri

1947 - Accidentul de la Magdalena - patru extratereştri descrişi ca avînd aproximativ 1,20 m înălţime, capul mare fără păr, ochii foarte mari, depărtaţi, nas, gură, urechi abia schiţate, pielea galben-cenuşiu, trăsături asiatice, cinci degete, costume fără aparate de respirat

1947 - 23 iulie - Brazilia (Bauru) Nava metalică cenuşiu argintie, diametru 45 m Ocupanţi de peste 2 metri, picioare lungi, capul chel fără sprîncene şi barbă, ochi rotunzi foarte mari, nu se semnalează nas, gură, urechi, costume complete de scafandru, transparente, umflate, cu aparate metalice în spate Săltau şi se zbenguiau aruncîndu-şi de la unul la altul pietroaie foarte mari Spuneau că vin de undeva dintr-un sistem cu şapte planete în jurul unui astru

1948 - Accidentul Laredo (Texas) - un extraterestru de cca 1m înălţime, capul mare, ochi enormi, dispuşi la 180°, mîini cu patru degete

1950, 2 iulie - Steep-Rock, Ontario Deasupra locului un OZN ca două farfurii imense, lipite împreună pe marginile lor HUBLOURI negre la distanţă de 1 m Deasupra avea un fel de cabină deschisă spre interior

Deasupra se afla o roată care se învîrtea lent, manevrată de "o creatură" cu o cască de culoare roşu aprins Dedesupt vreo zece omuleţi de 1-1,20 m cu căşti albastre care se mişcau în cerc în jurul deschizăturii de deasupra OZN-ului Erau toţi îmbrăcaţi absolut la fel, păreau nişte roboţi avînd pe piept ceva metalic, nu li se distingeau trăsăturile Se mişcau ca nişte automate, trebuia să-şi rotească picioarele ca să schimbe direcţia Unul dintre ei trăgea apă din lac printr-un furtun verde şi deversa ceva în loc printr-un alt furtun Deodată, toţi dispărură OZN-ul cu un diametru de 14-15 m la centru şi cea 3,5 pe margînile cu hublouri, se înălţă cu o rafală de vînt într-un unghi de 45° şi dispăru rapid Apa avea o culoare albastră-roşiatică cu reflexe aurii acolo unde fusese nava Mai multe persoane de încredere au urmărit OZN-ul

1951, septembrie - Australia Centrală Un OZN din metal strălucitor staţionează Avea diametru de aproximativ 15 m Un al doilea OZN asemănător aterizează lîngă primul După cîteva minute de la aterizare, un om foarte mic a ieşit pe dedesuptul aparatului şi a pătruns în cel staţionat alături tot pe la bază Omuleţul purta îmbrăcăminte argintie şi avea un cap mare şi rotund care strălucea După puţin timp, OZN-ul în care pătrunsese omuleţul a început să bîzîie ca un stup de albine şi s-a înălţat spre cer urmat de cel care aterizase

1952, iulie - Hassellach, R D G Dl Limke de 48 de ani vede un OZN ca o "cratiţă" de 15-20 m diametru şi două fiinţe cu siluete omeneşti, argintii, cu hainele strălucind metalic Unul dintre extratereştrii avea pe piept o lumină intermitentă Speriaţi, extratereştrii se urcară cu repeziciune în carlinga de deasupra OZN-ului, bordurile acestuia începură să scînteieze prin nişte orificii de 30 cm diametru, rotindu-se în jurul axului central şi decolă cu un şuierat deasupra pădurii

1952, 30 iulie - Valea Valenco, Italia Soţii Mingrezzi declară un disc de 10 m diametru şi 3 m înălţime, cu

aspect metalic urcă dintr-o vale şi aterizează lin pe un ghetar Toate sunetele au încetat să existe Din OZN apăru "un om îmbrăcat în costum de scafandru cu luciri metalice Mergea greoi din cauza costumului, avea un cilindru metalic în mînă şi un rucsac, cu o antenă în spate El inspecta nava de jur-împrejur Martorii erau paralizaţi parţial, dar au putut fotografia atît nava cît şi pe ocupantul ei Cînd OZN-ul a decolat, după cca 10 minute, viaţa a revenit la normal Interesant că nici extraterestrul, nici martorii nu lăsaseră nici o urmă pe zăpadă

1952, septembrie - Flatwoods, Virginia V Ceva a aterizat pe o colină Cînd martorii s-au dus să vadă ce este, s-au trezit faţă-n faţă cu un uriaş de 3 m, cu aspect uman, îmbrăcat cu un costum verde închis şi purtînd o cască rotundă pe cap Cînd martorii s-au apropiat de el, acesta a scos un fel de şuierat şi i-a stropit cu o ceaţă nocivă care a cauzat îmbolnăvirea cîtorva oameni Apoi gigantul a fugit pierzîndu-se în pădure

1953, 9 octombrie - Guadalajara, Mexic Antonio Apadaca declară la ferma lui a aterizat o navă albăstruie, circulară, plutind şi rotindu-se "ca o frunză-n vînt " Din ea au coborît "două persoane mici cam de 1,20 m (cel mai înalt), îmbrăcaţi în costume ca de aviator, de culoare gri, dintr-o bucată, curele late şi lucitoare, cu căşti pe cap care le acopereau părul ondulat Ei vorbeau o spaniolă curată şi au spus că vin ca prieteni Antonio i-a invitat să viziteze ferma, le-a dat să mănînce dulciuri şi fructe Au refuzat alcoolul Au vizitat livada, grădina de legume, păsările şi porcii şi s-au speriat de mugetul unei vaci Antonio a mai observat că "au ochi de animal sălbatic, pielea de culoarea fildeşului şi părul prea lung Cînd au observat că Antonio îşi dă seama că sînt bizari, ei au declarat că vin din altă lume şi că noi, pămîntenii am putea atinge stadiul lor de dezvoltare într-un timp mult mai scurt decît au făcut-o ei' Extratereştrii foloseau între ei o limbă guturală aspră şi de neînţeles Antonio a

plecat cu OZN-ul pe planeta lor, de unde s-a întors pe 14 octombrie la prînz Călătoria durase cu totul 115 ore terestre, adică aproape 4 zile pămîntene Unde o fi fost Antonio Apadaca?

1954, 23 august - Lugrin, Franţa D-na Elise Blanc vede "ceva" în apropierea casei, într-un loc izolat, care seamănă cu o platformă de aluminiu pentru transport În apropierea vehiculului se aflau doi "omuleţi" în haine argintii care "grohăiau ca porcii" Cînd d-na Blanc s-a apropiat din curiozitate, "omuleţii" şi nava lor dispărură într-o jerbă ca o flacără

1954, 30 septembrie - Jussey Doi martori văd un disc luminos care aterizează exact lîngă ei Din disc ies "doi oameni foarte înalţi, îmbrăcaţi în alb şi care fac semne prieteneşti" Cei doi martori o rup la fugă

1954, 4 octombrie - tot Franţa Fermierul Garreau asistă cum pe tarlaua lui aterizează o navă rotundă cam cît un camion O trapă glisează şi apar "doi oameni normali, de rasă europeană, îmbrăcaţi în "salopete cafenii " Ei dădură mîna cu fermierul, mîngîiară cîinele care stătea cuminte şi întrebară în franceză dacă Parisul e la Nord? Cei doi îşi dădură seama că fermierul e perplex, se urcară în navă şi decolară într-o secundă

1954, 1 noiembrie - lîngă Arezzo, Italia Martora de 40 de ani vede, în timp ce se îndrepta cu flori spre cimitir, o navă dublu conică din metal, cu două scaune mici în partea de jos Apărură doi omuleţi de aproape un metru înălţime care-i zîmbeau arătîndu-şi dinţii albi şi mărunţi Purtau costume gri şi căşti roşii Aveau o umflătură în mijlocul frunţii şi vorbeau într-o limbă necunoscută Unul din omuleţi îi luă martorei florile din mînă şi decolară cu nava lor în înălţimi

1970 - Los Angeles Lou Briggs descrie o arătare albă cu mîinile lungi, ochii verzi, capul mare cu o gaură în loc de gură, care pluti prin aer şi trecu prin pereţii casei şi ai navei aflate în curte

1975 - C Diaz (Argentina) OZN sferic, diametru 3 m, umanoizi subtiri, 1,70 m, capete mici, netede, fără ochi, nas, gură, urechi, păr, cu pielea verde, brațe grosolane, terminate cu ventuze cu care i-au smuls păr din cap și de pe piept Constatare făcută de 46 medici

1983 - Stormville (New York) OZN în formă de V, 120 m, cu lumini, cu ocupanți de 1,60 m, umanoizi, capete foarte mari, guri mici, fără nas, urechi abia schițate, îmbrăcați în costume negre

1985, 26 decembrie - W Strieben OZN-ul enorm acoperit cu lumini o arătare de 1,10 m cu o pălărie pe cap, ochi cu orbite imense, gura cu colțuri luînd și forma de "O", pe piept o platoșă cu cercuri concentrice În navă mai erau roboți de forma descrisă mai înainte umanoizi scunzi, piele cenușiu-albăstruie, față lătăreață, ochii adînciți în orbite, guri umane, nas mic, entități, 1,5 m, subțiri, ochi negri, bulbucați, alungiți, nasul și gura ca niște tăieturi, fără urechi, fără păr, niște ființe mai scunde dar asemănătoare, cu ochii mari și rotunzi - ei erau cei mai numeroși În total 4 tipuri diferite ce constituiau un echipaj numeros pe o "Navă Mamă "

1989, 4 iulie - V Prokofieva, Kiev Navă cilindrică, metalică, cu antene Trei extratereștri ce păreau gemeni, costume argintii, umanoizi, fețe de culoare albă, palidă, păr auriu ondulat, ochi mari strălucitori Au vorbit rusa arhaică, declarînd că vor să răpească oameni (?) Admitem că ori spuneau adevărul, ori sînt înzestrați cu simțul umorului, deoarece rusoaicele (erau trei) i-au rugat să nu le răpească, fiindcă au familii, copii, soți Înțeleg că dacă nu aveau așa ceva, se lăsau răpite cu plăcere

Pînă aici toate bune și frumoase, dacă n-ar predomina o oarecare atmosferă de stranietate și bizarerie în toate aceste relatări Sigur că și martorii își au partea lor de "interpretare" a ceea ce au văzut și simțit, în raport cu șocul produs, de starea emoțională, de cultură și nivelul de înțelegere a fenomenului Chiar și oamenii ne par citeodată stranii cînd se schimbă moda vestimetară, sau

cînd un necunoscător pătrunde pe o bază de lansare a NASA, în cartierul cosmonauților, în compartimentul unde aceştia probează costumele de zbor sau cele de ieşit în spațiul cosmic Mai sînt şi filmele SF, revistele, cărțile Să vedem acum, cum descriu specialiştii făpturile venite din alte lumi

Capitolul 13

FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Dar care este ADEVĂRUL? Întrebă Pilat
Noul Testament

Coloneiul Horner, doi ofițeri operatori de film ai bazei Air Force, doi ofițeri tehnici, unul de stat major, o echipă de operatori specializați și cu aparatură de mare viteză pentru teste de lansare Impresiile lor, inclusiv peliculele filmate

25 aprilie 1964, ora 6 dimineața - Holloman, Alamogordo "Obiectul, ca o cadă de baie, s-a legănat ca o frunză cam 1 minut, după care a aterizat pe trei picioare extensibile" Pe terenul de primire se aflau Comandantul bazei Hollomon, doi ofițeri de aviație, cîțiva oameni de știință din Air Force Un panou glisant a alunecat în peretele navei și au apărut trei extratereștri în combinezoane de paraşutist, scunzi de statură (nu se apreciază înălțimea!), cu pielea gri-albăstruie, cu ochi depărtați unul de celălalt, cu pupile verticale, cu nasuri proeminente Purtau căști pe cap sau era chiar părul lor împletit ca niște frînghiuțe? Cînd Comandantul Horner s-a adresat extratereștrilor, aceștia au folosit dispozitive de traducere (?) În altă relatare se spune despre căști că aveau dispozitive de comunicare, și că în mîini cei trei (care aveau dimensiuni umane) purtau aparate de

traducere Şi acum o a treia mărturie, tot a unui ofiţer Air Force, U S Army, dată în 1992

"Recent, întregului personal militar de la Fort Allen i-au fost prezentate cîteva filme cu informaţii dovedind că OZN-urile sînt reale Ne-a fost arătat un film vechi alb-negru despre prăbuşirea unui OZN, care s-a petrecut în New Mexico Am văzut cu toţii obiectul zburător semiîngropat în pămînt, la un unghi de 45°, alături fiind corpurile cîtorva membri ai echipajului (extraterestru) Conform celor arătate, aceştia aveau aproximativ 1,50 m înălţime, subţiri, foarte palizi, capetele mari şi fără păr Aveau ochii foarte mici, rotunzi, nasuri mici, dar nu-mi amintesc să fi văzut guri sau urechi "

În sfîrşit îmi mai amintesc de o relatare din presă (o răpire), în care victima umană, dusă la bordul navei extraterestre de obişnuiţii "omuleţi", a întîlnit acolo doi humanoizi înalţi de 1,60 m, un bărbat şi o femeie, cu pielea şi părul arămii, ca şi cum orau bronzaţi, frumoşi şi bine făcuţi, cu ochii de culoare violetă Aceştia erau piloţii OZN-ului Ei şi-au arătat nava, cabina de comandă, aparatele de bord, i-au dat încredere Aveai însă senzaţia că sînt nişte **replici umane prea perfecte,** cu o anume răceală şi exactitate în ceea ce făceau şi erau

"CEI 9"

Studiile care s-au efectuat în cadrul diverselor "Proiecte Top Secret" în ultimii 50 de ani afirmă că există 9 (nouă) tipuri diferite de extratereştri care domină istoria OZN-urilor Toate aceste nouă "specii" diferite care vizitează Terra de vreo 250 000 de ani încoace, au o tehnologie total diferită de a noastră în toate privinţele, au surse de energie la discreţie, posedă, la diverse trepte de aplicare, ştiinţa folosirii proprietăţilor subatomice, precum şi un alt concept (cel corect) în legătură cu materia şi spiritul Atît posibilităţile tehnice cît şi cele bio-psihice sînt diferenţiate la cele nouă tipuri extraterestre,

dar au ceva comun faptul că pot călători pînă la noi pe Terra şi că **ceva** (ce nouă ne scapă deocamdată) îi interesează în mod deosebit aici

Oricum sîntem absolut siguri că noi reprezentăm pentru El nişte "unicate" intergalactice, indiferent de diversitatea tipologică a pămînteni lor

NU TOATE SECRETELE SÎNT IMPORTANTE!

E posibil ca Terra să fi devenit "destinaţia" predilectă a Celor nouă? Haideţi să analizăm puţin situaţia!

Încet-încet, ne lămurim că accidentul de la Magdalena nu a avut loc între nave ale aceleiaşi "grupe"! Confuzia în care s-au complăcut diversele Servicii Secrete, U S Air Force şi C I A , era menită să nu complice lucrurile Şi ea, această confuzie, se datora **unor date generale** care au generat-o Să luăm exemplul unui american sau european care descinde în Asia El îi ver vedea la fel pe chinezi, coreeni, vietnamezi, japonezi, etc La fel şi un chinez aterizat în Europa, îi confundă uşor pe ruşi cu francezii, şi nu va deosebi între ceh, slovac, ungur, polonez Fiindcă e vorba de grupe mari de tipologii care se diferenţiază foarte puţin, dar se diferenţiază La fel trebuie să gîndim şi noi în raport cu extratereştrii Iată că putem sesiza acum micile diferenţe care-i separă pe "omuleţi"

(Iulie 1947 - San Augustin)

1 "Aveau capul disproporţionat de mare **şi ochii migdalaţi, de culoarea cărbunelui** Cînd au sosit **militarii înarmaţi,** "creatura" a înnebunit!

2 "Arătau **a oameni** dar **nu** erau oameni" Aveau capul rotund, **ochii mici şi erau complet lipsiţi de păr.** (Accidentul Corona-Roswell) Aveau trăsături fine, asiatice, pielea cenuşiu-gălbuie (cadavrele)

3 Din "navă" au ieşit trei bărbaţi **cu un ten gri-albăstrui**, cu ochii foarte depărtaţi şi **un nas foarte proeminent.** Ochii aveau **pupilele verticale**, ca ale pisicilor 25 aprilie 1964 - Holloman - întîlnire "oficială" între Ei şi

NOI Aceştı El nu vorbeau la acea dată **nici o limbă pămînteană** în cele două cazurı

4 "Dın fılmele şı datele obţınute, dın examınările medıcale (anıı 70), extratereştrıı au 1-1,60 m înălţıme, ochıı extrem de marı (ca ochıı ınsectelor), pleoapele duble, adaptate la lumına celor 2 sorı de pe planeta lor (a treıa dın Zeta Reticulı), nu au dınţı, urechı abıa schıţate, auz foarte fin mîinı cu 4 (patru) degete, pıcıoare cu labe " Ne vom deda acum unei scurte analıze a datelor

A - Nava de la San Augustın era dıscoıdală, cu dıamentrul de aprox 10-15 m, întreagă, cu toate că sufe rıse ımpactul cu pămîntul, prăbuşırea adıcă, fıınd înfiptă aproape pe treı sferturı în roca dură Decı nu se sfărî-mase! Supravieţuıtorul descrıs maı înaınte de maı multe persoane "a înnebunıt!" cînd au apărut mılıtarı înarmaţı!

Tot A - Bob Lazar spune că în Area 51 (Baza Secretă de OZN-urı) exıstau nave dıscoıdale întregı cu dıametrul de peste 9 m, metalıce capabıle de zbor Tot el a văzut cel puţın un "omuleţ" dıscutînd cu doı savanţı pămîntenı şı era la curent cu un ıncıdent sımılar "înnebunırıı extratereştrılor!" Pe scurt, aceştıa ocupau un etaj al bazeı secrete şı, cînd acolo au pătruns soldaţıı înarmaţı, cu mısıunea de pază strıctă, **ei au înnebunit subit**, ı-au omorît pe paznıcı cu lovıturı în cap, ba au ucıs şı cîţıva savanţı în condıţıı mısterıoase, cu acea ocazıe Corpul ştıınţıfic şı cel mılıtar au fost înlocuıte în totalıtate Extratereştrıı "au explıcat" că nu suportă prezenţa armelor, a armamentuluı, a prafuluı de puşcă

B. - Nava sfărîmată de la Corona nu are forma precızată de către martorı Cu toate că cele patru cadavre erau descompuse cînd au fost găsıte, ele prezentau dıferenţe ınsesızabıle (sau greu de sesızat) în momentul respectıv Aveau în comun cu CEI de la San Augustın faptul că erau **Extratereştri**, că s-au prăbuşıt pe planeta noastră, că erau **tot patru** în echıpaj şı cam atît Nava lor a fost adunată cu "făraşul"!

Tot B - Nava aterizată la Holloman avea **forma unei căzi de baie** şi se balansa destul de tare înainte de aterizare Ocupanţii erau ceva mai înalţi şi **aveau nasuri proeminente!** Celelalte semnalmente sînt apropiate (costume, ochi, capete, culoarea pielii, lipsa părului, forma ochilor), deci sînt apropiate, **dar nu identice**

Punctul C - Nici unii, nici alţii nu vorbeau la vremea respectivă vreo limbă pămînteană Există relatări anterioare (o să le consemnăm), în care "ocupanţii" vorbeau perfect o limbă terestră De aici concluzia clară că în accidentele analizate pînă acum avem de-a face cu NOII VENIŢI pe planeta noastră, **destul de stîngaci şi nepregătiţi, aproape neavizaţi în materie de comunicare cu pămîntenii.** Erau însă dispuşi să COLABOREZE cu noi, ceea ce au şi făcut, destul de greu, destul de încet Au fost necesari 14 ani tereştri pentru un contact ca lumea Şi nici atunci nu vorbeau engleza Pe cînd noi deţinem informaţii clare, că ALŢII, mai bine pregătiţi, mai bine dotaţi, mai subtili, vorbeau spaniola, franceza, engleza, încă din 1954 (cei din Alpha Centauri care s-au întîlnit cu Larry lîngă Miami, şi care spuneau că le trebuie trei ani pămînteni pentru călătoria lor) Ca să nu mai vorbim că în 1953, cei ce l-au contactat pe Antonio Apadaca **vorbeau spaniola la perfecţie**, inspirau respect, se purtau **extrem de prevenitor**, chiar şi cu un fermier, şi nu le trebuia decît 5-6 zile pentru o călătorie dus-întors pînă la El

Aş vrea acum să emit o ipoteză care ar putea limpezi puţin lucrurile Nava cu care a călătorit Antonio pînă la "Nava-Mamă", era un fel de navetă mică de cercetare, cam înghesuită pe dinăuntru Călătoria cu "Nava-Mamă" pare să fi fost pînă la o planetă apropiată de sistemul nostru solar, sau undeva prin preajmă Emit ipoteza unei planete COLONIZATE, adaptată locuirii în interior, cu construcţii "prefabricate", cu culturi artificiale, un fel de seră imensă în spaţiul cosmic Aveau acolo şi colonişti pămînteni Totul semăna a "locuinţe de serviciu", "cantine populare pentru muncitori", mediu artificial (în

genul cărților excelente ale lui Isaac Asimov) Nu era aceea planeta LOR De aceea nici n-au vrut să spună **ce planetă este** şi nici **de unde sînt** ei cu adevărat Voi remarca aici că şi CEI aterizați în Alpii Francezi spuneau că planetele **locuite de El** au habitaturile **sub pămînt**, că nu au la suprafață decît **construcțiile şi amenajările industriale.** Ei credeau că şi pămîntenii locuiesc de fapt sub scoarța planetei Şi cei din Franța aterizaseră din "navete" cu cîte 2 ocupanți, deci erau şi ei ceva mai avansați, navele lor mari putînd transporta 24 de persoane (hai să le zicem persoane) Li apreciau timpul unei **"călătorii normale"** la foarte mulți ani, dar spuneau că folosesc **cutele spațiului.**

Ceilalți vorbeau de o "alunecare" pe fluxurile de energie cosmică, sau pe cele sonice (muzica sferelor), călătoreau foarte rapid şi comod (5-6) Cei din Franța aveau "Nave-Mamă" în formă de trabuce (cum vom vedea ulterior), din care se dispersau apoi discurile mici sau navele elipsoidale în formă de ou Cei din America Latină posedau o "Navă-Mamă" de forma unei tortillas imense, de culoare neagră, estimată de Antonio cam la 100 m în diametru şi în care se pătrundea şi se ieşea printr-o mare deschizătură, ca la avioanele-cargo S-au mai văzut Nave Mari de formă cilindrică (1-2 km lungime), în formă de V sau bumerang (Statele Unite ale Americii), cu deschideri de 120-200 m, în formă de disc uriaş 100-200 m diametru' (Puerto-Rico, Azerbaidjan), sub formă de "morcov" învăluit în nori (Franța) Acestea se mişcă încet, sînt întunecate la culoare, cu o iluminație feerică (cînd vin El), pot apărea şi dispărea instantaneu Deoarece şi unii şi alții din cei pomeniți de noi vorbeau de cutele spațiului şi de "fluvii" sau cîmpuri de radiații care circulă între galaxii, facilitînd călătorii rapide şi fără efort, dar că aceste fenomene ar avea origine extra-galactică, greu de controlat şi de prognozat, eu mă hazardez să emit o a doua ipoteză Nu-mi pasă ce vor spune marii savanți Avînd în vedere că noi, pămîntenii,

locuim undeva la marginea Galaxiei noastre (Calea Lactee), fiind satelitii unei stele mici, inseamnă că, în mod logic, sîntem mai aproape de alte Galaxii decît se crede S-ar putea să fim la "limes", la granița dintre 2-3-4 Galaxii, în zona de interferență, undele CÎTELE SPAȚIULUI formează implicit multe dimensiuni E ca și cum s-ar interpătrunde 4-5-10 baloane de săpun imense, cosmice, care în locul de interferență se "mulează", ondulîndu-se în forme și dimensiuni fantastice (dar logice) și între care se nasc, există, curenți cosmici de interferare, cîmpuri ca niște fluvii ondulate, răsucite, întrepătrunse, păstrîndu-și și împrumutîndu-și proprietățile specifice, legi ale cîmpurilor gravitaționale, electromagnetice, plasmatice, subtile, necunoscute încă nouă, dar bănuite

Ne putem astfel deja imagina o simplă linie dreaptă traversînd **încolăcirea** cîtorva **cîmpuri moi**, periferice, ale galaxiilor vecine și luînd implicit forma lor, înnodîndu-se poate, intersectîndu-se singură, dar fiind **din punctul nostru de vedere** - o linie dreaptă! "Curgînd" dintr-un timp în alt timp, dintr-o formă în altă formă, dintr-o "dimensiune" în alte dimensiuni Numiți dumneavoastră întrepătrunderea a 5-6 sfere, Cîmpuri, Spațiul fluid! Nici nu poate fi altcum! Și în spațiul dintre spații, alte cîmpuri, alte forme Locuri entelehice* de formare și stingere a cîmpurilor, locuri de trecere, de transfer Noi, pe planeta noastră Terra, sîntem foarte aproape de această zonă Trebuie să începem să o VEDEM, să ne-o imaginăm, să o "simțim", să o cunoaștem Alunecînd ca pe o planșă de surfing pe valuri cosmice dintr-un ocean cosmic în alt ocean Plutind Fără combustibil și rezervoare imense Fără nave greoaie Sigur că aceasta este imaginația și fantezia unui scriitor, și ce-i rău în asta? Spuneam odată că omenirii i-au trebuit sute de mii de ani ca să-și conceapă un pat în care să doarmă, niște vehicule cu care să străbată distanțele de ici-colo

---

* *Loc în care se petrec fenomene paranormale sau supranaturale*

Bunicii noştri aveau "rău de viteză", noi vom avea - poate - "rău de spațiu"! Vorbeam la începutul acestei digresiuni de o stare de criză

Capitolul 14

CRIZA CUNOAŞTERII

Semnul poartă mesaj
Norbert Wienner

Accidentul OZN reprezintă, zicem, punctul de criză de ambele părți. Ei căutau o lume necunoscută (lumi necunoscute) şi ne-au găsit pe NOI. Visul nostru are aceleaşi valențe. Dacă ACUM am fi în posesia acelei tehnologii capabile să ne "transporte" spre alte lumi, asta ar însemna începutul trăirii acelui vis. Cum am putea face? Este clar că toate proiectele şi calculele de pînă acum sînt descurajante!

Îmi cer iertare, dar nu e oare bizar să arunci oameni într-o capsulă înghesuită ca să se rotească puțin în jurul Terrei şi apoi să cadă cu riscuri imense, cine ştie unde, agățați de nişte paraşute? Nu e oare straniu să produci o fumăraie de nedescris, arzînd sute de mii de tone de combustibil, ca să lansezi pe o orbită joasă, prăpădită, o navetă sau o stație orbitală cu nişte oameni în totală nesiguranță, supuşi unor experimente înjositoare?

Această bîlbîială ştiințifică îmi dă de gîndit, poticneala tehnologică mă deprimă. Încep să cred că factorii implicați în aceste domenii neagă existența OZN-urilor, de ruşine, de ruşinea lor şi a "performanțelor" pe care le-au obținut cheltuind bani publici, în raport cu zvelteța, viteza şi performanțele unei simple "farfurii zburătoare"!

Mă simt umilit. Mi se spune de către un înalt specialist că aşa e normal să mă simt în prezența "zeilor", a "noii

tehnologii" etc Gogoşi! De trei ori gogoşi! Mă simt umilit de neputinţa contemporanilor De nenumăratele proiecte care s-au străduit să ascundă această neputinţă

Au fost şi indivizi care au trecut dintr-o tabără în alta Au devenit dintr-o dată fanii OZN-urilor Să vezi bîlbîială la unii Să vezi "originalitate" la alţii Mi se făcea jenă cînd citeam cartea unui distins statistician care încearcă să ne explice că OZN-urile sînt de origine terestră, dar dintr-o realitate simultană şi paralelă, dintr-o "altă dimensiune" pe care nu are cum s-o explice, dar care e aici, prezentă de mii de ani, un fel de hocus-pocus - să fim liniştiţi că sînt **de-ai noştri!** Zînişoare şi spiriduşi care se plimbă în OZN-uri construite în grote necunoscute de nimeni şi care, dacă au cîte un accident, vor să se "expatrieze", în Zeta Reticuli, pe a treia Planetă sau în Alfa-Centauri Li s-a urît de Terra! Brusc şi dintr-o dată! Şi ĂŞTIA răpesc avioane, ca să zboare cu ele pe sub pămînt Sau cînd li se strică "jucăria", plonjează în lacul Ladoga, îngheţat bocnă, după care decolează rupînd malul? Dacă sînt "de-ai casei" de ce mai întreabă unde-i Parisul, sau dacă se află în Germania sau Spania? Statisticianul nostru descoperă încet-încet, "mecanismele" de formare ale **unei noi Mitologii,** şi cade-n ea Vrea să adauge un băsmuleţ modern la poveştile lui din copilărie E şi asta o formă de frustrare Aşa se manifestă ea Frustrarea

DESPRE FRUSTRARE

(Masa enormă, viteza luminii, relativitatea, viteza)

(În raport cu "cîmpul", gravitaţia şi lipsa ei, adică interacţiunea între masa unui corp şi masa planetei, miezul planetelor, cum cochetează masa unui corp între doi aştri, care este masa apei grele naturale? Cînd ea dispare pur şi simplu şi, din nou, "unde-i zahărul din ceai")

Am înşiruit nişte gînduri care-mi trec prin minte, eu nefiind om de ştiinţă, dar fiind implicat în criza cunoaşterii

prin lipsa răspunsurilor ESTE CLAR că tehnologic, stăm foarte bine la capitolul stocării, înregistrării şi transmiterii de informaţii Mijloace computerizate total, digitale, celulare, super-hiperminiaturizate, umplu pînă la refuz uzinele, magaziile, depozitele, supermarketurile, bazarurile, colibele, plajele, vehiculele, camerele şi ghiozdanele copiilor Se poartă asemenea tehnologie agăţată la brîu, ostentativ, în buzunare, agăţate de gît, pe cap, pe urechi, pe după gît, ca şi cum am avea de comunicat, de transmis, dintr-un moment în altul, cine ştie ce lucruri importante, fantastice, fără de care n-am mai putea exista în secunda următoare şi ca şi cum ne-ar fi lăsat brusc memoria, înregistrăm, stocăm, transmitem, retransmitem CE? Parcă am fi o populaţie de handicapaţi! Întreaga tehnologie computerizată, digitală, fibro-optic izată, laserizată, ca să COMUNICĂM că AFARĂ PLOUĂ! Dar asta se vede cu ochiul liber în 99% din cazuri Se vîntură idei ca foamea de informaţie, puterea pe care ţi-o conferă informaţia rapidă, **superioritatea** celui bine informat! INFORMAT CU CE? 1 miliard de computere ca să adunăm 2+2=? Vă spun eu, fără computer 4! Un alt miliard de computere pentru jocuri copilăreşti! TORENTUL DE INFORMAŢII, COMPUTERIZAREA, au ajuns FORME FĂRĂ CONŢINUT 85% din stocările şi programele acestui fenomen îl constituie "informaţiile" despre fenomenul însuşi La toate colţurile, tot ambientalul, timpul nostru liber, mintea copiilor noştri, plătesc un enorm TRIBUT acestui fenomen ca o pecingine, un FENOMEN PARAZIT care trebuie tot timpul ALIMENTAT, HRĂNIT, ÎNTREŢINUT El CONSUMĂ de cel puţin 1000 de ori mai mult timp decît timpul necesar pentru a-l produce! Şi să nu uitaţi că fenomenul necesită **tehnologie la vîrf!** Costisitoare Dacă un computer, un TV Color, un joc electronic (computerizat) se strică, le aruncă pur şi simplu Un automobil se mai repară, sau îl retopeşti, folosind metalul, o mobilă stricată poate fi refolosită ca hîrtie, panouri aglomerate etc

Nu vreau să exagerez, dar asta seamănă cu "moda perucilor" (şi parazitii aferenti) Sau moda crinolinelor care ascundeau picioarele strîmbe, butucănoase sau slăbănoage Dacă toate categoriile imanente ale filozofiei umane sînt aproape aceleaşi de 2000 de ani, axiomele, principiile, teoremele, s-au învechit şi ele, "noile descoperiri" sînt doar nişte "ajustări" ale celor vechi, "ajustările" mai noi nu răspund, sau nu se aplică la toate sistemele cunoscute În ce constă adevăratul PROGRES?

Vă spun eu! Acum putem verifica pe computer dacă teorema lui Pitagora este adevărată La fel de bine se verifică şi cu creta pe tăblite Există cîteva îmbunătătiri Transport, medicamente, transmisii sportive excelente, filme proaste, senzational, crime, dezastre, accidente! ACCIDENTE OZN de data aceasta! Ati văzut aşa ceva transmis la televiziune, prin satelit, filme, video, presă??? N-ati văzut! Torentul informational e doar apă de ploaie, CASCADELE DE IMAGINI, nori de apă, curcubee, care ascund eroziunile Sute de mii de oameni, chiar milioane, sînt ocupati şi preocupati să alimenteze acest sistem Acum Pentru că acum ne-am blocat pe cîteva principii şi idei geniale care ne apartin şi care ne sînt dragi pentru că sînt ale noastre Nu putem renunta la ele aşa uşor 99% dintre oameni nici nu le înteleg prea bine, tocmai pentru că sînt geniale!

Cum ar fi chestia cu viteza luminii şi cu masa Dacă am avea o sursă de energie (conventională, neconventională) capabilă să ducă o navă terestră cu o viteză apropiată de cea a luminii, masa relativă a navei şi echipajului ar ajunge la o valoare fabuloasă!

Şi tot n-ar fi suficientă (viteza), pentru deplasări convenabile în timp, pentru specia umană care trăieşte relativ putin (60-70 ani)

Aşa cum privim noi lucrurile, după conceptele şi principiile de care ne agătăm, şi în lumina cărora calculăm totul, în Universul cunoscut distantele sînt de zeci, sute, mii de ani-lumină Puncte de destinatie

imposibil de atins intr-o viată de om Dar am zis AŞA CUM PRIVIM NOI LUCRURILE ACUM Academiile de Ştiinţe, Institutele de Fizică, Astronomie, Astronautică, Cercetări Spaţiale ELE privesc AŞA lucrurile Dacă le-ar privi altfel sau ar accepta alte principii şi idei, ar trebui să demisioneze "in corpore" Şi să ne dea banii şi iluziile inapoi Ei nu vor să renunţe la bugetele lor Atunci neagă orice altceva Şi in primul rind neagă OZN-urile Pentru că OZN-urile demonstrează că "se poate şi altfel" OZN-urile demonstrează că se poate călători in 5-6 zile de la un sistem solar la altul, ca Universul real este un complex pluridimensional, şi nu un continuu spaţial cu doar 4 dimensiuni (3 + timpul), că se poate schimba direcţia in unghi de 90° la viteze de 5-6 000 km/h, chiar in atmosfera terestră, aici la noi acasă, sfidind orice gravitaţie sau inerţie, că poţi deveni invizibil intr-o secundă, că nu-ţi pasă de gloanţe, că poţi plonja cu o navă direct in ocean sau intr-un lac inghetat, că poţi merge sau pluti prin aer, că poţi muri sau supravieţui unei prăbuşiri pe această planetă

Mulţi martori au văzut cum extratereştrii coboară din "farfuriile" lor, le verifică, le repară, sudează cite ceva, apoi decolează Ca oricare pilot sau mecanic

Antonio Apadaca, cel ce a călătorit "acolo", spune la un moment dat "Instinctiv, simteam cit de absurdă, puerilă şi nesemnificativă părea lumea noastră de pe Pămint in contrast cu aceasta "

Şi in continuare "I-am intrebat pe prietenii mei (extratereştrii) cum de este posibil să călătorească la asemenea viteze enorme şi ce fel de motoare foloseau Zimbind, mi-au răspuns că nu folosesc motoare in sensul inţeles de noi Ai observat cum alunecă, cum pluteşte o barcă pe curentul unui riu? Noi facem cam aeelaşi lucru, mai mult sau mai puţin Intre planete există curenţi electromagnetici şi sonici şi navele noastre alunecă pe aceşti curenţi cu viteze inimaginabile

Deci alunecă, plutesc, se lasă "duşi de curent" (mai mult sau mai puţin), viteza lor fiind relativă cu acel "curent", poate uşor diferită, în nici un caz relativă faţă de un punct de plecare şi unul de sosire aşa cum ne încăpăţînăm noi să judecăm Păi dacă fiecare om s-ar apuca să calculeze viteza cu care se deplasează corpul lui staţionînd în pat, pat care se roteşte natural odată cu mişcarea de rotaţie a planetei în jurul axei proprii, plus viteza planetei pe orbită în jurul soarelui, plus viteza soarelui ce se roteşte în jurul centrului Galaxiei, aceste trei viteze fantastice însumate l-ar face să-l doară capul, să-i explodeze mintea! În realitate e foarte simplu şi firesc, călătorim cu o viteză fantastică prin Galaxie, fără combustibil, fără să ne doară capul!

Această NAVĂ, care este Pămîntul, se află, după cum am mai spus, într-o ZONĂ periferică a Galaxiei, foarte aproape de locul de întrepătrundere cu limitele altor Galaxii Cîte Galaxii d-lor Astronomi ? Şi cum se interferează ele, că n-or sta ca verzele într-o grămadă?

Iată ce spun "ceilalţi" extratereştrii aterizaţi în Franţa, în 1950 "Pentru a înţelege călătoriile prin această galaxie trebuie clarificat un al treilea concept Spaţiul care separă aglomerările galactice distincte ale Cosmosului nu trebuie interpretat ca fiind similar cu un plan întins, ci mai curînd cu un plan ondulat Aceste ondulaţii se produc într-o a patra, a cincea, a şasea, pînă la a zecea dimensiune (Planul de care vorbim "conţine" iniţial cele 4 dimensiuni, 3 + timpul) Originea ondulaţiilor este extra-cosmologică şi se datorează unor cosmosuri gemene Aceste ondulaţii se produc tot timpul şi ele facilitează călătoriile noastre în aceste condiţii călătoriile nu pot fi efectuate oricînd Ele depind de condiţiile izodinamice ale Spaţiului Cutele spaţiului permit o "apropiere" a doi aştri, călătoria devenind posibilă Ondulaţiile sau cutele spaţiului sînt aperiodice şi nu se conformează unor legi determinate Dar ele pot fi prognozate pe termen scurt (trei luni de zile) O

caracteristică o reprezintă cîmpul magnetic foarte puternic, generat în jurul axei de simetrie a navelor noastre (ca şi la vehicule spaţiale ale altor presupuse fiinţe extraterestre) Acest cîmp este rezultatul inversiunii axiale la 90° a cîmpului electrostatic al generatorului nostru de cîmp El inversează particulele subatomice ale navei şi echipajului nostru Cîmpurile gravitaţional, electrostatic şi magnetic sînt identice "

Aşa să fie oare? S-ar putea cerceta, experimenta, explica! S-ar putea da la şcoală elevilor, studenţilor, ca teme pentru acasă

Capitolul 15

MOTORUL

Ştiu că erau cîteva (reactoare) scoase de pe nave (OZN)

Bob Lazar

Isaac Newton avea doar 18 ani cînd şi-a imaginat "Legile lui Newton"! Legile Fizicii! Niels Bohr a desenat schema atomului fără să o "vadă" vreodată Nici nu avea cu ce sau la ce să vadă Şi n-a greşit deloc Albert Einstein şi-a imaginat frumoasa Teorie a Relativităţii într-o lojă de teatru şi n-a "demonstrat-o" niciodată Nici nu este cazul Nici nu avem cum!

Conceptul nostru actual privind zborul unei nave interplanetare (terestre) cu "orice fel de combustibil sau energie la bord" permite ca o călătorie dus-întors pînă la Proxima-Centauri (4,3 ani lumină) să dureze 40-50 de ani pămînteni Descurajant!

În acelaşi timp, prin 1986 cercetătorul E Fischbach a descoperit **hipersarcina.** Obiectele nu cad cu aceeaşi viteză în vid (cum se crede), atrase de cîmpul gravitaţional Ele cad mai repede sau mai încet, în raport cu numărul barionic (protoni + neutroni) Apa cade mai repede ca fierul (cu toate că este mai uşoară) datorită **hipersarcinei.** Această forţă necunoscută, hipersarcina, nu se manifestă decît pe distanţe de 200 metri S-a emis ipoteza că hipersarcina este doar **diferenţa** dintre două mari forţe (a cincea şi a şasea)

Mai există şi teoria TAHIONILOR, particule cu masa imaginară, (sau inversată, ar zice distinşii extratereştrii) şi care se bănuie că bîntuie la "marginea Universului " Care Univers? Adică exact în zona de care vorbeam chiar eu ceva mai înainte Cercetătorul G Nerlich argumentează că tahionii se încadrează în sensul normal al timpului şi în cauzalitate, posedînd energie pozitivă Adică "ceva" ce nu există dar există Neexistînd, poate depăşi oricînd viteza luminii fiindcă nu are masă Dar avînd energie pozitivă şi sens normal în a patra dimensiune (timpul), poate să şi existe, adică să apară şi să dispară la cerere, acel "hocus-pocus" de care vorbeam Este deajuns să inversăm un cîmp la 90° Şi apoi să-l inversăm din nou

Voi încerca acum o nouă ipoteză (a treia) Dar dacă "lumina" pe care o luăm noi în calcul n-are nici o legătură cu masa? "Această" lumină şi nu alta se deplasează prin eter, prin cîmpul fără masă De ce să ne cantonăm într-o astfel de capcană? Mai ales că s-a constatat că lumina n-are nici o legătură cu masa care o emite Aceasta se poate deplasa cu diferite viteze înainte sau înapoi, fără să influenţeze "viteza luminii" S-a "dres puţin busuiocul" cu "teoria restrînsă a relativităţii", care pe mine nu mă satisface Dacă lumina n-are nici o legătură cu viteza masei emiţătoare, de ce ar avea legătură cu altă masă?

A TREIA IPOTEZĂ

Dacă teoria lui Einstein ar fi adevărată, atunci orice rază de lumină ar avea o masă fabuloasă Să-mi fie cu iertare, nu sînt fizician, dar cam scîrţie ceva la acest capitol Ne ascundem imediat în spatele faptului că nu ştim prea bine ce este lumina O K ! Dar dacă nu ştim, atunci de ce ne tot raportăm la o viteză a unui fenomen pe care nu-l cunoaştem?

Mă pot întreba cum stăm cu teoria cuantică a lui Max Plank? Dacă energia este emisă sau absorbită numai sub formă de cuante, iar acestea se pot transforma în

substanța şi invers, atunci şi lumina se supune acestei legi În acest caz "bombardamentul" de energie luminoasă al Soarelui ar fi trebuit de mult să "umple" spațiul dimprejur cu o masă fabuloasă Dar în Univers fenomenele se petrec invers Factorul timp face ca stelele să ajungă la o masă din ce în ce mai mare, cu un volum foarte mic, renumitele black-holles stînd mărturie

Părerea mea este că **viteza limită** a luminii, aşa cum o consideră părinții noştri, este o limită doar pentru fenomenul respectiv Îmi mai pot permite acum două observații OZN urile şi ocupanții lor nu prea agreează lumina noastră, nici pe cea solară, nici pe cea a farurilor de automobil, nici măcar pe cea a lanternelor După cum se ştie, 99% din fenomenele OZN sînt reperate noaptea, 1% în zori sau pe înserat A doua observație la OZN-uri luminile au o caracteristică stranie pentru noi Au fost văzute spoturi de lumină care se retrăgeau (ca un furtun) către OZN-ul care le emitea, sau invers, se lungeau, ca un "burlan telescopic" Un martor spune că a văzut un asemenea spot luminos, cam de 9 m lungime, îndreptat către sol, dar care nu atingea solul Spotul a fost retras încet, încet la bordul farfuriei Cu altă ocazie, alți martori afirmă că au văzut un OZN deasupra unei plaje, în America Latină, care la un moment dat a aprins nişte faruri Martorii au văzut uluiți cum lumina acestor faruri se curba în arc de cerc spre apele oceanului!

MOTORUL II

"Motorul" unei nave (OZN) are o foarte mare importanță dacă n-ar "mişca obiectul" din loc şi pe distanțe interplanetare, nici **o altă parte a tehnologiei** n-ar avea nici o importanță

Antonio descrie astfel ceea ce vede (este vorba de Antonio Villas Boas, Brazilia şi întîmplarea s-a produs între 5-15 octombrie 1957) "Din mica încăpere, în care nu văzusem nici mobilier, nici instrumente (un mic holişor

- n a), am intrat într-o încăpere mult mai mare, de formă semiovală, **din acelaşi material** ca şi compartimentul precedent, cu aceeaşi pereţi din metal lustruit-argintat Cred că această încăpere era plasată în centrul maşinii, deorece la mijlocul ei se afla o coloană de metal ce urca din pardoseală la plafon, groasă la vîrf şi la bază şi evident mai îngustă la mijlocul ei **Era rotundă** şi părea solidă Nu cred că era acolo doar pentru decor " (Antonio Villas este fermier brazilian, un tînăr de 23 de ani, foarte inteligent)

Robert Lazar (cercetător) descrie astfel "motorul" "Am pătruns în partea inferioară a navei, avea aceeaşi culoare ca şi exteriorul - cred că cel mai bine semăna cu aluminiul lustruit, o culoare ternă

O coloană centrală urca din centrul discului. Peretele interior era curbat şi imprimat cu arcade, cumva asemănător caselor în stil spaniol Lipseau cîteva bucăţi dinăuntru, de parcă o consolă sau ceva asemănător fusese scos de acolo Mai erau **cîteva scaune**, o altă consolă care fusese păstrată şi **reactorul** Cînd păşeai în interiorul navei, spaţiul dinaintea ta se deschidea dincolo de nivelul primului etaj Discul pe care l-am văzut eu închis acolo (Area 51, S-4) nu era construit în Statele Unite Era categoric de origine extraterestră Nu cunosc exact povestea acestor discuri, dar sînt cu certitudine **nave extraterestre** produse de o inteligenţă extra-terestră, din materiale extraterestre " I s-a spus că sursa de energie era un **reactor cu antimaterie** Coloana centrală, goală, prin interior este ghidul de undă Baza coloanei se conectează la reactorul cu antimaterie care este ca o jumătate de sferă (la baza coloanei) Coloana, sau ghidul de undă, se poate ridica sau lăsa în jos deasupra reactorului Acesta are dimensiunea unei mingi de baschet Este o semisferă pe o mică tavă Nu se încălzeşte şi produce un **cîmp ciudat** cînd funcţionează Poate fi făcut să meargă mai în forţă Atunci cînd funcţionează produce **un cîmp gravitaţional** neînţeles

deocamdată! Mie personal, ca scriitor, descrierea nu mi se pare **prea tehnică.** Este de mirare ca cineva care a lucrat cu astfel de tehnologii să se exprime atît de confuz Se poate ca morbul dezinformării să-l fi atins şi pe Bob Lazar Dealtfel o şi declară puţin mai încolo "Nu am intenţia şi n-am avut-o niciodată să dezvălui cum funcţionează cu exactitate "

PROPULSIA NAVEI

După părerea mea, termenul de propulsie este inadecvat, acest fenomen presupune în imaginaţia omenească tragerea, împingerea, învîrtirea, jeturi reactive etc Aici nu e vorba de aşa ceva aici este vorba de crearea unui cîmp (sau mai multe) care permite mişcarea, deplasarea navei cu toate elementele ei constitutive, plus echipajul şi chiar o parte a mediului înconjurător Deplasarea se produce la nivel subatomic şi aşa cum explică **"extratereştrii francezi",** după ce s-a realizat **conversia omogenă** a particulelor întregului ansamblu tridimensional Este ca topirea zahărului în apă, e tot dulce, e tot acolo dar nu se mai vede, dacă arunci apa* arunci şi zahărul, dacă apa curge în rîu, curge şi zahărul care nu se vede, dar e acolo Cînd apa se evaporă, zahărul se cristalizează ca mai înainte şi reapare! Exemplul nu e cel mai bun dar e cel mai la îndemînă pentru imaginaţia noastră tipic tridimensională

COMBUSTIBILUL este cuprins în acea **minge de baschet** Este un element foarte greu, care nu există pe pămînt În tabelul elementelor ar ocupa locul 115 S-a speculat mereu ideea că, dincolo de poziţia 113-114, elementele devin din nou stabile, acesta este un element stabil

Există o anumită combinaţie **magică** a protonilor şi neutronilor care modifică elementele şi se pare că, pe aceasta se bazează funcţionarea reactorului Bombardat cu protoni, acesta se transformă în element 116 şi

eliberează antimaterie (ce limbaj' - n a) care reacţionează cu materia, într-o reacţie de anihilare Se produce energie 100% şi un gen de unde gravitaţionale care se propagă prin ghidul de undă, iar El folosesc această energie suplimentară pentru a face tot ce au nevoie

Nava nu creează un cîmp "antigravitaţional", ci un cîmp gravitaţional defazat faţă de cel terestru (sau extraterestru), fază ce poate varia de la 0° la 180° într-o propagare longitudinală

Bob Lazar mai afirmă că elementul 115 nu poate fi sintetizai deoarece este un element "supes-greu" El se găseşte în stare naturală pe planetele unde există Stele mai mari decît Soarele (poate un sistem solar binar, sau în regiunea unei supernove), locuri în care se degajă multă energie pentru a se sintetiza un element supergreu

Nava cercetată de Bob Lazar avea la bord 223 grame din elementul 115 "Farfuria mai are trei amplificatoare de gravitaţie pe fundul ei Extratereştrii focalizau cele trei amplificatoare spre ţinta de deplasare "

O ALTĂ MĂRTURIE, pe care o citez din memorie, aparţine unui "răpit" la bordul unei "farfurii zburătoare" În afara celor descrise deja de Antonio Villas Boas şi de Bob Lazar, acesta mai remarcă nişte detalii de mare importanţă Aceste detalii au poate legătură cu deplasarea şi manevrabilitatea vehiculului spaţial şi ne permit să analizăm, atît cît putem, cauzele care puteau să ducă la accident Martorul a văzut aceeaşi coloană înaltă în mijlocul navei (ghidul de undă) dar, care părea făcută din grafit negru, strălucitor La bază avea amplasat un fel de cristal mare (cît mîngea de baschet) şi susţinut pe patru suporţi acţionaţi de tije metalice în formă de T sau în formă de L Presupun că forma aceasta permite (ca nişte manşe) manevrarea în patru planuri distincte a "cristalului", realizînd schimbarea direcţiei cîmpului de deplasare

În fața consolelor se aflau niște ecrane pe care se derula imaginea zborului sau imagini comandate, incluse sau suprapuse cu trasee interplanetare Ele au fost activate și martorul a văzut, ca și cum ar fi fost în zbor, imagini de la El și de la NOI Viteza de derulare era, ca și cea a zborului, ametitoare Imaginile se puteau opri și monitoriza pe diverse obiective Stocul de înregistrări cuprindea și imagini din **preistoria** planetei noastre Și acum "colez" intenționat declarațiile polițistului Schirmer (date sub hipnoză) "Mă amețiseră cu un gaz verde și cu un fascicol luminos, "tras" dintr-un foc de pistol de la șoldul unuia dintre El N-am putut folosi pistolul meu Mi-am pierdut cunoștința La bordul navei m-au întrebat dacă Jzina electrică e singura noastră sursă de energie, vorbeau curent engleza' Le-am spus că da' Ei purtau costume cu o emblemă reprezentînd un fel de șarpe înaripat În jur erau panouri de control cu cadrane și aparate ca niște computere Dar nu erau computere Jnul din ei a apăsat pe buton și a început să deruleze niște benzi direct în mintea mea, o voce îmi spunea ceva, mintea mă durea Mi-au spus că vin **dintr-o Galaxie apropiată.** Că nava lor se deplasează prin **electromagnetism invers.** Că au baza în Statele Jnite **Că navele lor au fost doborîte** de radar Și de ionizare " Jn extraterestru l-a apropiat pe Schirmer de un hublou și, arătîndu-i spațiul din jur, i-a spus foarte serios "Omule, într-o zi ai să vezi Jniversul!"

Capitolul 16

NAVIGAȚIA OZN

Nu am simțit nici un fel de mișcare, dar mi - am dat seama că sîntem în aer văzînd arborii și apoi norii peste care treceam. Într-un spațiu larg mai senin, am tresărit cînd am văzut Pămîntul la picioarele mele!

Antonio Apadaca

Aproape toate mărturiile seamănă între ele. Mă refer la cei care au privit din exterior, care au văzut farfuriile zburătoare planînd deasupra șoselelor, deasupra copacilor, prin nori sau aproape de sol. Din mărturii se desprind cîteva caracteristici care atestă, care justifică, modul de propulsie descris mai înainte. Există mărturii și în acest domeniu, care acum nu ni se mai par extraordinare, ci firești, logice. Mă refer la faptul că, odată scăpați de obsesiile noastre de pămînteni, obsesii legate de nave de zbor atmosferic sau extraatmosferic, putem să apreciem mai altfel ceea ce înainte ni se părea fantastic. Iată că nu ne mai imaginăm "propulsia" ca pe ceva ce trage nava sau împinge (jet reactiv, turbine etc.) ci ca pe un fenomen de deplasare, "plutire", "mișcare", față de un punct fix. Această deplasare se poate face cu **orice viteză,** de la viteza "0" (staționare la punct fix) pînă la viteze care permit zborul între planete în 2-3 zile. Nu știm care sînt aceste viteze, mai ales că ele se **combină** cu viteza cîmpului pe care alunecă, acele "rîuri" sau "fluvii" care străbat (la un moment dat) Cosmosul de

la un astru la altul Viteza măsurată şi observată de staţii radar de mare putere a fost estimată la aproximativ 330 000 km/h în cazul OZN-urilor care se ridicau în stratosferă direct spre spaţiul sideral În unele nave au fost observate "cuşete de accelerare" Eu nu prea cred că au nevoie de aşa ceva Cred mai degrabă că sînt spaţii de izolare "lumino-fonice", acele "blocuri" paralelipipedice "negre", în care piloţii extratereştri se pot odihni în timpul călătoriilor mai lungi A doua problemă, care nu ne mai obsedează, este aceea a inerţiei şi implicit a forţei gravitaţionala care pune atîtea probleme navelor teresre Din moment ce reactorul de la bordul OZN-ului "anulează" gravitaţia, implicit face să dispară şi efectele inerţiale atît pentru navă cît şi pentru echipaj Oamenii care au fost răpiţi şi au călătorit cu navele LOR, au suportat destul de bine toate efectele accelerării, decelerării, lipsei de gravitaţie, radiaţii cosmice, sau de spaţiu, atrofieri musculare tensiune respiraţie orientare, etc, probleme pentru care cosmonauţii pămînteni fac antrenamente îndelungate, complexe şi costisitoare "Răpiţii" nu aveau nici un fel de antrenamente şi au trecut cu bine acest examen Sau aproape satisfăcător

Iată cîteva mărturii "Odată intrat şi închis ermetic în interiorul navei, mi-a fost teamă să nu mă asfixiez Mi-am dat seama imediat însă că pot respira normal Am stat destul de confortabil între scaune şi un fel de masă rectangulară Pereţii navei erau transparenţi, partea din faţă părea a fi din sticlă deoarece puteam vedea perfect

Nu am simţit nici un fel de mişcare, dar mi-am dat seama că sîntem în aer văzînd arborii şi apoi norii peste care treceam Am luat rapid înălţime şi în cîteva minute am survolat Guadalajara, apoi marele oraş Mexico City Niciodată nu zburasem, niciodată nu mi-am imaginat că zborul poate fi atît de liniştit Zburam cu o viteză mare, după cum ieşeam din nori ca un fulger de jumină într-un spaţiu larg, mai senin, am tresărit puternic atunci cînd am văzut pămîntul la picioarele mele Prietenii

(extratereştrii) nu încetaserã sã mã observe şi fãrã îndoialã aşteptau o reacţie diferitã din partea mea

Deodatã am vãzut în faţã o masã uriaşã, neagrã, de formã circularã, asemãnãtoare cu o mare turtã arsã Am observat cã pe o laturã pãrea sã se despartã în douã, ca botul unui animal gigantic Apoi încetinind, nava noastrã a fost înghiţitã

Am observat cã (El) au o completã stãpînire de sine Intrasem desigur într-o navã uriaşã din spaţiu (Nava-Mamã) Nava noastrã (cu care veniserm) ocupa doar o cincime sau o zecime din circumferinţã (Navei-Mamã) şi a fost calatã într-un fel de cleşti metalici Acolo erau deja şase "oameni", doi dintre ei pãreau a fi mai în vîrstã Privirea lor era extrem de blîndã Ei mi-au spus cã sînt foarte bucuroşi sã mã ia într-o cãlãtorie, sã vãd lumea lor, dar numai cu condiţia sã accept M-au asigurat cã nu existã absolut nici un pericol pentru mine "

Antonio Apadaca, tînãrul mexican de 22 de ani, are un mod de a povesti plin de farmec, cu toate cã mai tot timpul bravează Vom vedea puţin mai încolo cã nu i-a fost aşa de uşor! Iatã în continuare "o mostrã de pilotaj cosmic al unei mari nave intergalactice!"

"Unul din "oamenii" aceia mai în vîrstã a dat cîteva instrucţiuni celor ce pãreau a fi ofiţeri tineri şi trei dintre ei au luat loc în faţa unui panou de comandã În faţa noastrã pe peretele (ecranul) uriaşei nave au început sã aparã traseele altor nave din spaţiu, subţiri şi luminoase, avînd viteze foarte mari Privind acest fenomen am simţit o ameţealã şi unul din oamenii mai în vîrstã m-a invitat sã mã aşez " Acesta este, cred eu, efectul acceleraţiei Navei-Mamã, care se pusese în mişcare, precum şi urmãrile zborului de pînã acum (n a)

"Odatã aşezat şi privind mai departe ecranul, mi-a dispãrut dupã scurt timp ameţeala Mi-am revenit, dar mã simţeam încã destul de slãbit " Antonio, dupã ce a fost invitat sã mãnînce, constatã cã şi-a recãpãtat puterile Apoi a fost invitat sã doarmã, ceea ce a şi fãcut.

Iată acum şi scurta descriere a specialistului Bob Lazar

"Este un disc suplu cu încreţituri mici pe suprafaţă Este realizat parcă prin presarea unei bucăţi de tablă Deasupra are nişte hublouri mici şi pătrate, de culoare neagră (văzute din afară) Am presupus că acolo se află centrul nervos al navei, adică echipamentul electronic de control, de navigaţie şi pentru orice altceva se mai află la bord

Am fost curios să văd ce era înăuntru, acolo sus, dar nu mi s-a dat voie, şi nici nu ştiam cum se ajunge acolo Nivelul de dedesubt avea aspectul unui fagure pe care îl puteai atinge cu mîna, toate muchiile erau line, rotunde, parcă erau tocite Arăta de parcă era făcut dintr-o singură bucată Scaunele erau foarte joase, 30-40 cm de podea, parcă erau făcute pentru copii Dedesubt, nava are o incintă (ca un şorţ metalic n a) cam de 1,50 m - 2,10 m Navele au trei amplificatoare de gravitaţie pe fundul lor Ce fac extratereştrii cînd nava se află în spaţiu? Focalizează cele trei generatoare gravitaţionale în punctul (spre! n a) unde vor să ajungă Astfel focalizează (iar? n a) şi este atras punctul către navă Călătoria în spaţiu nu este liniară, spune Lazar, spaţiul şi timpul sînt întinse ca un arc şi apoi nava urmează spaţiul care se contractă! (s-o creadă el! n a)

Există două moduri de a te deplasa în jurul unei planete, El se balansează pe cîmpul gravitaţional produs de generatoare şi se lasă "duşi de val" ca o plută pe ape În acest mod navele sînt instabile şi pot fi afectate de vreme (incorect!)

Celălalt mod de deplasare, pe distanţe mari, nu poate fi folosit într-un cîmp gravitaţional puternic cum este cel al pămîntului (f f greşit cîmpul gravitaţional al Pămîntului nu este "puternic" pentru El) Pentru a folosi acest mod, trebuie să se încline pe o parte şi după aceea pot focaliza către punctul vizat generatoarele gravitaţionale şi se pot deplasa " Urmează nişte "consideraţii" asupra

spaţiului şi timpului (pe care evident, Bob Lazar le "vede" în conformitate cu conceptele clasice (3+1) la care el vrea să aplice "efectele" distorsionării gravitaţionale) Ca şi cum tehnologia extraterestră **ar ţine cont** de principiile clasice ale pămînteniIor Tehnologia lor este adaptată la principiile lor despre un Univers pluridimensional din care facem şi noi parte, chiar dacă nu vrem încă s-o admitem Alan Holt, fizician la NASA, afirmă că viteza foarte mare, virajele bruşte la 90°, opririle şi pornirile bruşte, apariţia şi dispariţia instantanee, absenţa bangului sonic, în pofida vitezei de 22 000 mile/h şi chiar mai mult, demonstrează că aceste "nave" pot genera un cîmp gravitaţional artificial sau utilizează "altfel" proprietăţile sistemului spaţiu-timp, sistem cu care noi nu sîntem familiriazaţi Sistemele de propulsie ale OZN-urilor au la bază procese electromagnetice foarte puternice, după cum arată efectele asupra noastră arsuri, deshidratări, oprirea motoarelor, întreruperi radio - TV, topirea solului şi a şoselelor, întreruperea curentului electric, efecte de electricitate statică Aş mai adăuga disparţia sunetului, lumini foarte puternice de diverse culori, stări de amorţeală, efecte de levitaţie, efecte fizico-chimice de schimbarea culorii, stări de vomă şi ameţeală, orbire temporară, fenomene temporale (a - ralanti) etc

Dar iată ce mai aflăm despre elementele constructive ale OZN-urilor, din descrierea lui Antonio Villas Boas

""Maşina" lor se afla la aproximativ 2 metri desupra solului, pe trei suporturi de metal Avea un far enorm de culoare roşie în faţă Pe partea superioară a maşinii, care avea forma unui ou alungit, era ceva ce se rotea cu viteză mare, proiectînd de asemenea o lumină roşie, fosforescentă Cînd a aterizat, lumina aceasta a devenit verzuie Acum nava avea forma unei farfurii rotunde, cu o cupolă turtită deasupra Suporţii de metal au fost "telescopaţi" cînd aparatul mai avea cîţiva metri pînă la sol În spatele aparatului se afla o uşă Aceasta se deschidea de sus în jos (rabatare), formînd un fel de

punte cu o scară de metal la capăt Scara s-a "desfă-şurat" pînă la sol şi era îngustă şi flexibilă Scara avea două balustrade rotunjite din metal Cînd uşa s-a închis spre interior (cu tot cu scară), ea a făcut corp comun perfect cu peretele navei Înăuntru lumina era extrem de puternică, venind de peste tot " În interior a văzut o singură inscripţie luminoasă în relief, desenată din simboluri roşii, "aceste semne erau nişte mîzgăliturі complet diferite de ceea ce numim noi litere "

În exterior, nava avea o platformă de jur împrejur, un fel de bordură pe care erau Fixate două "ampenaje" pătrate din metal, unul în faţă, altul în spate Cu toate că unele părţi componente exterioare parcă erau "încinse la roşu", Antonio nu simţi nici un fel de căldură De jur împrejurul platformei, în partea de sus se aflau numeroase pătrate În faţă, platforma se întrerupea lăsînd locul unui "parbriz" din sticlă groasă şi semibombată, ataşată solid de metal Aceasta, conchide Antonio, servea pentru a vedea prin ea, deoarece nu era altă fereastră Logic!

Partea din spate a "maşinii" era mult mai proeminentă Apoi extraterestrul îi arătă cupola de sus în formă de disc turtit, care se rotea lent învăluită într-o lumină verde Odată cu această mişcare se auzea un zgomot ca cel al unui aspirator Mai tîrziu, cînd aparatul a început să se înalţe, cupola pivotată se învîrtea din ce în ce mai repede, schimbîndu-şi din nou culoarea în roşu aprins Atunci sunetul a ajuns un fel de ţiuit

În spate, pe partea superioară, aparatul avea exact pe mijloc ceva ca o coadă de avion, un dreptunghi de metal sudat vertical pe direcţia faţă-spate şi înalt pînă deasupra genunchiului Antonio a văzut că acest profundor se mişcase într-o parte în momentul în care aparatul schimbase brusc direcţia, înainte de a se lansa cu mare viteză Antonio a coborît scara ce s-a rabatat odată cu uşa intrînd în peretele navei şi a devenit invizibilă Luminile farfuriei se amplificară Încet, aparatul se ridică

vertical Cele trei picioare de sprijin se telescopară şi se escamotară sub farfurie Nu se vedea nici o urmă a lor Totul părea dintr-o bucată

Aceşti indivizi, fără îndoială, ştiau să facă o treabă' conchide Antonio Cînd aparatul ajunse la aproximativ 50 m înălţime păru imobil cîteva secunde În aer se simţi "o pulsaţie" şi înclinîndu-se uşurel pe o parte, strania maşină ţîşni ca o ghiulea către sud, dispărînd în cîteva secunde

Cam aşa arăta şi funcţiona acest tip de OZN în octombrie 1957 Aşa, în linii mari, pare destul de simplu Este o navă credibilă Elementele care nu apar în descrierea lui Antonio pot fi completate de alte mărturii De exemplu, ştim de la Larry din Miami că El au o turbină electromagnetică Poate era "chestia" care se rotea deasupra Mai ştim că se folosesc de energia din spaţiu Că folosesc "curenţii" cîmpurilor intergalactice Că nu vorbesc clar despre viteză pentru că este relativă Nici distanţele nu sînt măsurabile între "pliurile" spaţiului Timpul este, de asemenea, relativ în raport cu galaxia, planeta sau locul de aterizare Au totuşi un ceas la bord

Ce mai spun "extratereştrii francezi" (1950)? Că au plecat 24 de persoane la bordul a două vehicule de formă lenticulară care se deplasează în spaţiul interplanetar Cîte 12 în fiecare Ei au ajuns întîi pe Neptun Apoi au descoperit Marte şi Terra, dar nu au aterizat

Al doilea grup, descris mai înainte, a aterizat pe Terra, la 28 martie 1950, din trei nave mai mici, cu cîte doi ocupanţi Ştiind că niciunul dintre ei nu era pilot sau cosmonaut de profesie tragem concluzia că oricine ACOLO poate pilota o farfurie zburătoare, că asta e o treabă uşoară atît pentru cei de 18 ani cît şi pentru cei de 78 Sau poate erau teleghidaţi? Nu se spune nimic despre aceasta Şi dacă "tipii" nu sînt piloţi de profesie atunci mai pot greşi, se pot ciocni între ei, sau pot lovi alte vehicule aeriene

Aşa se pare că stă situaţia cu aceştia Dar cu alţii? Iată mărturia unui agent secret american însărcinat cu problema OZN

"A fost nevoie de mai mult de un an pînă cînd serviciile de informaţii ale U S Army (Air Force) au reuşit să stabilească o comunicare cu El Unul dintre extratereştri (se pare că singurul în 1951-1952) a expus tot ce ştia el în legătură cu programul planetei sale de explorare a Pămîntului (Şi "francezii" aveau un Program dar din 1948) Informaţiile sale nu erau complete, el făcînd parte din personalul tehnic de bord N-aş putea spune că ştia tot, asta a fost şi părerea unanimă a personalului specializat în spionaj care l-a anchetat pe extraterestru (?) Ei veneau din grupul stelar Zeta Reticuli, de pe a treia planetă aflată într-un sistem cu doi sori A învăţat limba engleză foarte repede

Deci, "Reticularii" **aveau personal tehnic de bord!** Adică piloţi, mecanici, electronişti, operatori de transmisiuni, navigaţi etc Şi cu toate acestea şi ei s-au ciocnit, s-au prăbuşit, au avut accidente Cine or fi fost însă ceilalţi ocupanţi? Dacă aveau un "Program de explorare a Pămîntului" înseamnă că erau exploratori, specialişti, cercetători şi nu simpli aventurieri sau "cuceritori" Vom vedea în capitolul următor că nu sîntem departe de adevăr Desigur, cercetarea unei planete necunoscute ridică probleme foarte complexe Oricît de avansată ar fi o civilizaţie şi orice mijloace tehnice ar poseda ea, aceste probleme **rămîn la fel de complexe.** Ba mai mult, complexitatea lor creşte pe măsură ce **cealaltă civilizaţie** a atins şi ea un anume nivel tehnologic, are navele ei, armele ei etc

UN ACCIDENT HAZLIU

Se spune că acum apoape o sută de **ani, într-o** mică localitate din Virginia de Vest (nu-i reţin numele), proprietarul unui magazin de cherestea şi-a cumpărat primul automobil Zarvă mare, panică printre locuitori, cowboy şi copii După numai cîteva zile, directorul Băncii a făcut acelaşi lucru Zarva a fost şi mai mare dar încet-încet s-a potolit

Şi tocmai cînd lucrurile intraseră în normal, aceste două automobile s-au ciocnit la intersecţia principală a acestui mic orăşel Întîmplarea, dincolo de aspectul ei hazliu, poartă o anume semnificaţie Orice început, atunci cînd e vorba de tehnologie, are nevoie de un timp de acomodare, de rodaj să zicem, timp în care vor fi descoperite şi impuse regulile de funcţionare ale acelei tehnologii Şi aceasta, dacă e valabil în medii cunoscute şi familiare, este cu atît mai necesar altunaeva, pe alte planete, în alte universuri

Dacă teoriile afirmă (nu dau numele autorilor) că aceste civilizaţii sînt "vechi" de sute de mii de ani, atunci cum de sînt posibile asemenea "stîngăcii"? Dacă El, aceşti extraterestri, au în spate experienţa a mii de călătorii, cu zeci de mii de întîmplări neprevăzute, cu miliarde de km la bord, cu zeci, poate sute de planete vizitate, stau şi mă întreb ce poate genera accidente stupide ca cele pe care le analizăm? Răspunsul la această întrebare trebuie să-l dau tot eu, ei bine, cauza acestor accidente, oriunde s-ar afla, oriunde s-ar întîmpla o constituie NECUNOSCUTUL!

Necunoscutul are aceleaşi "caracteristici" peste tot în lume, peste tot în Univers El generează "spaima şi atracţia, emoţia şi aventura, dezolarea şi suprema satisfacţie Orice pas făcut în necunoscut pune probleme, dar orice pas de acest fel înseamnă Progresul Necunoscutul înseamnă în aceeaşi măsură şi El şi Noi! Vom vedea în cele ce urmează vorbesc El

"Nava noastră ınterplanetară apare dıntr-o dată, ca ıeşıtă dın nımıc Culoarea portocalıe vıe pe care o emană navele noastre se datorează unei "ıncandescenţe" specifice provocată artificial în scopul decontamınării navei de orice tıp de germenı vıı ce ar putea să adere pe suprafaţa ei Germenıı ar fi ınvertiţi trıdımensıonal şı duşı pe planeta noastră, ar provoca consecinţe neprevăzute de ordın bıologıc Trıpozıı navelor atıng pământul Nımenı nu ıese dın navă **de frica unui atac neaşteptat** ce poate fi provocat de oamenı, anımale, ınsecte sau alte forme de vıaţă necunoscute Echıpajul sondează pe o mare rază în ınfraroşu pentru a detecta fiinţele vıı În caz de necesıtate, **putem inhiba tot ce era în jur,** puteam **anihila orice agresor** cu echıpamentele de protecţie şı **dispozitivele de apărare** necesare Patru membrı au coborît dın navă Cei patru sondau terenul pentru a detecta sunetele provenıte de la ınstalaţıile habıtaturılor **umane subterane** "(!) " Deci ındıvızıı credeau că NOI locuım sub pământ! Noı încă nu ştıam dacă oamenıı de pe Pământ nu trăıesc în colonıı subterane Noı concentrăm populaţie şı construcţıı în aer lıber, **numai în cazul** ınstalaţıılor ındustrıale Restul populaţiei trăieşte dıspersat în habıtaturı **emergente** ce pot fi amplasate şı subteran De altfel, şı **pe alte planete locuite** fiinţele umane sînt concentrate în marı colonıı subterane "

DIGRESIUNE XX

Va să zıcă El (aceştıa) trăıesc dıspersaţi pe planeta lor în habıtaturı emergente Asta înseamnă, în lımbajul şı concepţia noastră pământeană, "ceva ce ıese parţial dıntr-un fluıd", partea cea maı ımportantă fiind scufundată în acel fluıd

Îmı ımagınez un tıp de construcţıı (de fapt nu-mı ımagınez prea clar!) etanşe, fără ferestre, fără uşı sau deschıderı exterıoare în planul scufundat, doar pereţı

care să reziste presiunii, eroziunii, mişcărilor acelui fluid şi de-abia undeva, deasupra, sus de tot, ca un fel de turelă de submarin, partea construită la lumină, la aer, la soare Ce fel de soare? Ce fel de lumină, ce fel de aer? Ni se spune doar atît - aer liber! Şi în acest aer liber, doar construcţii industriale Normal, doar n-o să le facă în adîncuri! Şi despre ce fel de fluid o fi vorba? Dacă e fluid, pe el nu prea creşte nimic (nu prea văd cartofi sau cereale crescînd pe acel fluid) Dacă e fluid poate în el creşte ceva, mă gîndesc la "ceva comestibil", care trebuie cultivat, recoltat, prelucrat Şi dacă **acel fluid** nu este propice vieţii (ca Marea Moartă), de unde mai iei hrană, cine asigură oxigenul pentru respirat, unde sînt pădurile, adică fabricile de oxigen ale planetei, unde sînt cîmpurile, florile, dealurile, peisajul? O planetă acoperită de un fluid ceva dezolant, sumbru, şi din loc în loc acele **habitaturi emergente;** cu platformele lor de aterizare, cu trapele lor de comunicare, cu antenele lor de comunicaţii, această "supercivilizaţie" mă întristează Sînt trist dragii mei cititori Sînt trist dacă mă gîndesc că NOI am fi ajuns primii la El şi am fi întîlnit o asemenea situaţie Cred sigur că exploratorii noştri galactici, cosmonauţii noştri, s-ar fi întors repede şi bucuroşi înapoi la civilizaţia noastră mai puţin avansată Dar ce înseamnă în cazul acesta "civilizaţie avansată" dacă nu **o formă disperată** de supravieţuire? Trebuie să ajungem şi noi la aşa ceva ca să devenim **avansaţi** ??? Vă rog să scuzaţi tonul meu patetic dar mă bîntuie presimţiri sumbre Voi numi capitolul următor

ANALIZA MULTIDIMENSIONALĂ a unei fripturi la grătar

Toate mărturiile susţin că "indivizii" de orice fel, din oricare "farfurie" s-au dovedit a fi vegetarieni Pare o glumă ce spun eu, dar aşa stă situaţia Nu că ar fi adepţii convinşi ai vreunei religii sau secte care impune vegeta-fianismul Nu că n-ar poseda organe digestive adecvate Ei sînt vegetarieni pentru că nu au carne pentru mîncare!

Unde să zburde la ei vitele mari, oile, mieii, porcii? Pe suprafața fluidului? Și dacă nu au păduri, copaci, cîmpii, nu au nici insecte, nici păsări! Poate au pești sau alte vietăți fluidice (nu acvatice) Voi deveni puțin serios și vă voi aminti cîteva situații cu OZN-uri vis-a-vis de fluide sau lichide Se pare că aceste nave sînt perfect etanșe nu numai pentru exigențele zborului intergaiactic, ci pur și simplu sînt adaptate la amerizările în acel fluid de pe planeta respectivă Au fost deseori observate OZN-uri plonjînd în lacuri sau în ocean fără nici o jenă și ieșind apoi de acolo în modul cel mai firesc Se cunoaște un caz cînd un trauler de pescuit a prins în năvoadele sale uriașe o farfurie zburătoare care a tîrît vasul după ea pînă s-au tăiat plasele și OZN-ul a țîșnit din ocean pierzîndu-se în înaltul cerului Nava fusese semnalată pe "radarul" de pescuit în adîncuri, dar s-a crezut că e un banc de pești A fost apoi urmărită pe radarul traulerului cum se pierdea la zenit

Comandantul Cousteau a semnalat demult, în adîncuri, niște "obiecte cilindrice" mai mari de 30-40 m lungime care executau manevre inteligente O navă rusească de cercetări a observat pe sonar și apoi vizual o "farfurie" de vreo 200 m diametru care se rotea sub apă în jurul axei sale Alte nave (chiar militare) au fost însoțite pe zeci de mile marine de obiecte neindetificate ca niște torpile de mari dimensiuni, care nu există în dotarea nici unei marine militare din lume

Pe mine mă înspăimîntă faptul că, după propriile lor declarații, extratereștrii au nevoie de foarte puține lichide și pe acestea le procură din propria transpirație, sau își "reciclează" dejecțiile și le consumă din nou Trebuie să fie o mare penurie de lichide "comestibile" în acele lumi ca să ajungi la așa ceva Nimeni dintre martori nu a văzut recipiente cu apă la bordul OZN și nici asupra extratereștrilor Dar au fost văzute nave de-ale lor pe lacuri, încărcînd cu furtune„apă, deasupra rîurilor, a bălților, în lagune, un martor spunea că niște extratereștri

ı-au cerut apă într-un vas de metal, ıar polițısul Schırmer declară că El au spus că se alımentează cu apă şı **energie** dın bazınele noastre

Şı asta n-ar fi încă nımıc! Să vedem cum stăm cu alımentele Să-l ascultăm dın nou pe Antonıo Apadaca "După o oră m-au ınvıtat să mănînc şı am văzut un prînz format dın tabıete şı pılule, vıtamıne concentrate (pentru El) Mıe mı-au dat fructe şı mîncărurı (?) luate dın proprıa noastră lume şı o băutură asemănătoare laptelui de vacă " Apoı pe planeta lor "În centrul camerei se afla un bloc mare ca un bufet cu patru rînduri de ferestre avînd alımente În fiecare fereastră era o tavă pătrată ce conținea cıncı feluri de mîncare Aceste feluri de mîncare erau **dintr-o substanță ca sticla,** sau poate metal transparent (se vede că Antonıo nu cunoştea noțiunea de "aspıc" sau gelatină) Mîncarea dın cele cıncı feluri nu era nıcı solidă, nıcı lıchıdă, dar avea consistența caşului proaspăt Era foarte bună la gust Unul dın acele feluri **avea** aroma unei salate de fructe, cu gustul fructelor noastre de pe pămînt Tacîmurile erau ca nişte lopățele de plastıc"

Antonıo a mîncat două porții şı nu s-a săturat A refuzat dın polıțe pe a treıa De remarcat că nıcı unul **din feluri** nu avea gust de carne, ouă, grăsımı, peşte Antonıo ar fi remarcat ımedıat Ne-ar fi spus Nıcı despre vreun alt lıchıd nu-şı amınteşte, în afara acelei băuturı ce semăna cu laptele El îi tratase pe extratereştrı cu fructe, legume, carne, lapte, dulcıurı de casă şı tequıla Eı au refuzat carnea şı alcoolul Treaba lor! Totuşı mîncarea aceea "ca stıcla" l-a hrănıt oarecum pe Antonıo cıncı zıle, chıar dacă mînca porții duble Cu "emergenții" este însă altceva Mă gîndesc în contınuare la "fluıdul" care le acoperă planeta Aceştıa au fost în prımul rînd uımiți de "forma multıplelor vegetale dın ımensa floră terestră, ce fusese maı clar observată!" Şı eı săracii nu văzuseră decît treı smocurı de ıarbă şı cîțıva pını prăpădiți ce cresc la peste 2000 m altıtudıne, unde au aterızat navele

Primii care au coborît au şi smuls două smocuri de iarbă şi le-au dus în navă "unde toţi le-au putut examina cu curiozitate şi entuziasm"! Să nu-i uităm pe extratereştrii lui Larry care smulgeau smocuri de iarbă şi le duceau la nava lor intergalactică Să nu-i uităm pe cei cu mazărea, cu strugurii, cu vaca, pe cei ce fugăreau cîini Dar dacă sînt antropofagi (nostalgici) şi nu vor să spună?

Ca să nu cădem în exagerări trebuie să spunem că "emergenţii" erau foarte sofisticat echipaţi aveau nişte tuburi care mergeau pe sub sau pe deasupra costumului, de la un dispozitiv din regiunea lombară pînă la buze Comandate codificat de mişcarea pleoapelor (cîte două la fiecare ochi) acestea transportau - ce credeţi? - capsule ce conţin diverse alimente concentrate Aceste capsule îmbrăcate într-o peliculă de gelatină sînt solubile în salivă Deci El posedă salivă Clipitul provoacă deplasarea diverselor capsule, după necesităţi, pînă la gură, pentru alimentare Celălalt tub este pentru un ser nutritiv, cu concentraţii diferite, comandabile după dorinţă Şi acum atenţie! "Apa necesară este obţinută în mare parte din urina proprie a individului, desalinizată, purificată şi durizată cu carbonaţi O sondă introdusă în rect colectează materiile fecale şi le transformă - în ce credeţi? - în apă!" Apa de băut! Restul elementelor este transformat în iod gazos Exploratorii mai au un dispozitiv destinat conversiunii azotului, carbonului, oxigenului şi hidrogenului în "hidraţi de carbon şi alte componente bazice destinate alimentării " Mai au încă un echipament pentru sinteza apei din orice Mai au o instalaţie care transformă pe cale sintetică în lipide comestibile siliciul şi aluminiul care există din abundenţă în stratul superficial terestru Totul pentru o pastilă de mîncat Nu spun nimic de vreun aliment sau conservă de pe planeta lor Şi ca să ne convingă (dacă mai era nevoie), cum au ajuns, s-au apucat să-şi sape un buncăr la 8 m adîncime, cît se poate de "emergent", dar nu în fluid ci în roca dură Cu tehnologie adecvată săpau rapid dezvoltînd

temperaturi de 500° Celsius şi nu-i deranja decît fumul care ieşea din groapă, drept pentru care au acoperit gura tunelului cu plastic

În final ne mai "vînd" vreo două secrete de-ale lor care ne umplu de bucurie

1 Momentul critic al decolării (aterizării) este acela în care nava interplanetară (a lor), împreună cu echipajul şi tot ce e la bord şi prin jur, suferă o inversiune axială a particulelor subatomice trecînd din trei dimensiuni în alt sistem (cu alte dimensiuni), pentru a putea exploata cutele spaţiului - distanţe scurte - nu cea parcursă de lumină Deci ei dispar şi reapar (trecînd din nou în trei + 1 dimensiuni) Se numeşte moment critic pentru că atunci se întîmplă un fenomen temporal, un fel de timp "0", un fel de veşnicie, în care foarte mulţi "ozenauţi" ar vrea să rămînă (extaz), ca într-o Nirvana

De aceea este necesară o cumplită disciplină de zbor, iar voinţa echipajului este voinţa unică a Conducătorului grupului expediţionar Şi cînd mă gîndesc la carnea conservată de curcan a astronauţilor noştri şi la celebra ceapă, cu care un rus zburînd în capsulă în jurul Terrei, şi-a sărbătorit ziua de naştere "parfumînd" întreg spaţiul cosmic! Cică se mai simte şi acum mirosul de ceapă pe Orbita Staţiei Soiuz! Oricum e altceva!

Dacă analizăm cu atenţie povestea "emergenţilor", vom vedea că şi timpul lor de deplasare a fost foarte scurt Avînd în vedere tehnologia de zbor descrisă chiar de ei, echipamentele, hrana, studiile fectuate, luarea hotărîrilor, explorarea planetelor Neptun, Marte, Terra, ale primului grup expediţionar, care s-a şi întors înapoi, între data descoperirii planetei noastre şi aterizarea celui de-al doilea grup trecuseră mai puţin de 2 ani Avînd în vedere că primului grup i-a trebuit infinit mai mult timp cercetînd şi alte planete, căutîndu-ne prin spaţiul sideral, înseamnă că al doilea grup, care a aterizat la 28 martie 1950 ora 4 17 minute şi 3 secunde, a făcut doar trei luni pînă aici Ei nu mai aveau răbdare, cu toate că ştiau că

din 1952 condiţiile **izodinamice** ale spaţiului vor fi mult mai favorabile Drept dovadă, după 1952 a fost o adevărată "invazie", atît în zona franceză cît şi în toată Europa de vest

Am putea noi să credem că spaţiul "se pliază" preponderent într-o anumită parte a planetei noastre? Totul este posibil! Depinde şi cîtă "reclamă" s-a făcut noii descoperiri Şi cît de necesară era o asemenea descoperire pentru "emergenţii" cu planeta lor acoperită de fluid Ce interes îi mîna atît de repede şi în număr atît de mare (se apreciază cam la 30 000 de reperări OZN)?

Şi acum, întorcîndu-ne la accidentul din 1947, 5 iulie Roswell - Corona, Statele Unite, urmat de accidentul LAREDO - New Mexico 1948, Mexic 1949, etc vom constata, după criteriile noastre umane de timp şi spaţiu, că ALŢII le-o luaseră înainte Aveau cel puţin trei ani avans, cu toate că "vizau altă zonă", veneau din altă parte, traversau alte "cute" ale spaţiului, ce se **pliau** spre altă parte a Terrei Le-o luaseră înainte dar călcaseră cu stîngul Accidentele se ţineau lanţ, tot teritoriul era întesat cu indivizi înarmaţi, care trăgeau fără somaţie (sînt atîtea exemple) atît în America Latină cît şi în America de Nord şi Canada Armata se ocupa de "problema OZN" (Argentina, Braziliа, S Unite) şi ei ştiau asta şi în plus cerul era brăzdat de "inamicul nr 1" RADARUL Mai era şi "anarhia lingvistică", după cum spun chiar ozenauţii, traficul intens aerian cu avioane de toate tipurile, precum şi poligoanele cu rachete care se experimentează, sînt la începutul dezvoltării lor

Cu toate accidentele şi incidentele, contactele "oficiale" au putut fi pregătite ŞI AU AVUT LOC! Există DOJĂ contacte oficiale şi amîndouă sînt susţinute de mărturia a zeci de pămînteni din "forurile oficiale" şi "lumea bună"

Capitolul 17

ELEMENTUL 115

Eu sînt cel care l-a identificat pe 115
Asta a fost contribuția mea la proiect!
Bob Lazar

Tehnologii colate - Tristețea descoperirilor

Așa cum şi noi **căutam** de mii de ani CEVA, probabil că şi El caută de mii de ani acelaşi CEVA, sau ALTCEVA! După cum ştim (şi nu vreau să fiu contrazis) cel puțin **curiozitatea** este ceva înnăscut O K Dacă ar fi vorba numai de curiozitate şi tot ar fi deajuns pentru că în spatele curiozității se ascund o serie de alte "trăsături şi instincte" care "colorează" spectrul ființelor inteligente de orice fel Inteligența şi curiozitatea sînt **mijloace de adaptare şi supraviețuire,** nu sînt simple trăsături accidentale Nu le ai, nu exişti Sau exişti ca un vierme

Ei caută ELEMENTUL 115-116 şi, dacă l-au găsit "fără să-l caute", înseamnă că tot căutau altceva şi au dat peste el

"Eu nu caut, eu găsesc!" spunea Picasso Adică el nici nu-şi mai punea problema căutatului, asta era de la sine înțeles , El găsea! Problema este că de abia după ce găseşti ceea ce cauți, vezi dacă poți folosi sau îți e suficientă doar descoperirea

Cînd Edison a descoperit becul electric (căuta de multă vreme "o formă" de utilizare a electricităţii ca să obţină lumina!) descoperirea l-a bucurat enorm şi l-a întristat nespus, becurile se ardeau în cîteva minute! Descoperise ceva care funcţiona efemer. A trebuit să experimenteze sute, mii de ore, ca să-şi perfecţioneze invenţia. Pe scurt, a trebuit să găsească metalele care să suporte incandescenţa şi apoi să-i vină ideea să scoată aerul din balonul de sticlă. N-a fost uşor! Aceste două "amănunte" înseamnă altă căutare, ele sînt la rîndul lor "descoperiri", invenţii, cum vreţi să le spuneţi.

Stimaţi cititori! Puterea Soarelui nostru este de 10^{25} waţi. Puterea emisă de Galaxia noastră este de 10^{35} waţi. Puterea produsă la această oră pe întregul pămînt este de aprox. 10^{16} waţi. Atît producem noi într-un an cu toate mijloacele noastre convenţionale şi neconvenţionale. Să nu uităm că în viaţa de toate zilele 40-45% din energia consumată în industrie şi servicii este energie umană pur şi simplu. Restul pînă la 10^{16} waţi energie atomică, eoliană, hidroenergie calorică, solară, termală, mecanică. Dar numai energia luminoasă a unui OZN este estimată la 500-900 MW. Adică MegaWaţi! (Estimare făcută chiar de Dr. Condon în celebrul "Raport Condon").

Am mai putea face şi alte tipuri de estimări după întîmplările cu OZN-uri cum ar fi: cîtă forţă trebuie să aibă un "vehicul" ca să remorcheze un trauler împotriva elicelor sale, sau ca să disloce malul unui lac pe o porţiune de 10-12 m, sau ca să se menţină în zbor şi să dispară, după ce a "înghiţit" două avioane modeme de vînătoare cu reacţie care au cam 100 tone. Şi cam ce cantitate de energie pot consuma de aici pînă la Alpha - Centauri şi înapoi? Pentru o asemenea călătorie, (4,27 ani lumină) savantul R. Forward estimează o energie minimă de 65 GW adică Gigawaţi. 65 Gigawaţi pentru o singură navă, cînd o mare hidrocentrală poate produce doar 2,5 Gigawaţi.

Secretul stă în **ELEMENTUL115!** Numai 223 grame din acest element sînt suficiente pentru dezvoltarea unei asemenea energii Şi pentru destul de mult timp Cu un randament de 100%

Acest element se găseşte (presupune Bob Lazar) ne planetele ce gravitează în jurul unor aştri mai mari decît soarele, sau în vecinătatea unei supernove Nu avem nici astru mai mare, nu avem nici supernove! Elementul 115 are o culoare portocalie şi este foarte stabil Dacă am avea un sfert de kil!

Ei bine! ce-am face dacă am avea sfertul de kilogram de "X 115"? Dar dacă am avea mai mult? Mai mult ce? Jn popor foarte simpatic are un proverb "Degeaba ai cal dacă n-ai căruţă!" în cazul nostru nici măcar cal nu putem spune că avem, ci doar potcoavele! Şi aceasta nu este o glumă

AVFM ELEMENTJL 115

Aceasta este o afacere care mă face să am migrene O K ! Am migrene, iau aspirine, îmi trece şi iar mă gîndesc Şi iar mă gîndesc Şi iar am migrene, pentru că este o afacere dubioasă, o afacere de spionaj, o afacere "murdară" într-un cuvînt

Să lăsăm cerneala să curgă, pentru că dacă aşa stau lucrurile, mai bine să greşim şi să ne pară rău decît să nu facem nimic şi să ne pară şi mai rău

Martorii îi vom aduce mai tîrziu în scenă

De ce credeţi dvs că, sînt atît de "neinteresante" accidentele OZN? De ce am crezut chiar eu că Oficialităţile nu fac zarvă din motive "creştineşti" să nu fie , acuzate de impietate la adresa morţilor, chiar dacă ei sînt extratereştri?

De ce **s-a tras de timp** atîţia ani?

Să facem o socoteală 1 Roswell (1947), 2 Corona (1947), 3 Paradise Valley (1947), 4 Azteco (1948), S Laredo (1949), 6 Mexico City (1949), 7 Kingman,

Arizona (1953), 8 New Mexico (1962), 9 Puerto Rico (1964), 10 Spitsbergen (1965), 11 Kacksburg (Pensylvania, 1965) Mai există trei mărturii pe care o să le citez ceva mai încolo De altfel, într-o emisiune de televiziune din Las Vegas, un fizician prezentat sub numele (fals) de Mr Dennis a afirmat că în Area 51-54 există nici mai mult, nici mai puțin de 9 (nouă) OZN-uri Altă dată afirmase că sînt trei Altă dată că a văzut numai unul care avea sistemul de propulsie distrus (aici cred eu că fac o confuzie de nume, datorită timpului scurs de la incident) în sfîrşit unul, doi, trei martori oculari au văzut OZN-uri în hangare

223 (115) x 14 (OZN) = 3,122 kg (115 X)

Cam asta ar fi cantitatea de "X 115" adunată de prin sfărîmăturile recuperate de la OZN-urile capturate sau "făcute cadou"

Mărturiile, ca orice mărturie care se respectă, se contrazic, bineînțeles Adică unele OZN uri, este clar că au fost recuperate întregi (Roswell, Laredo, Kacksburg, Spitsbergen), altele mai mult sau mai puțin sfărîmate, altele sînt "cadouri" ale extratereştrilor după celebra întîlnire oficială de la Holloman, din 1964 Dar pînă atunci? Cum mai zboară timpul, şi cum mai zboară OZN-urile în spațiul aerian periclitînd siguranța națională! Dar dacă sînt ruşii, dacă sînt germanii, dacă sînt chinezii, iranienii, iraqienii? Dar dacă sînt EXTRATEREŞTRII? Cel puțin pe "ai noştri" îi cunoaştem bine! Şi mai ştim că "ai noştri" nu au ELEMENTUL 115! Elementul 115 îl au numai EI

Accidentul din 1947 este important pentru că din acel moment s-a putut ŞTI PRECIS, SIGUR, INDUBITABIL - cu cine avem de-a face! Tot ce a urmat este "perdea de fum, praf în ochi, dezinformare, scenarii tip SF, secretomanie " Trebuia organizat foarte repede un fel de "circ" al dezinformării care a început cu "raportul Condon" şi urma să se termine cu un circ adevărat, ambulant,

ıtınerant care s-a şı realızat De la "Raportul Condon" (1967) la "Cırcul OZN" numıt "Cosmıc Journey"

Decı, dın 1967 pînă în 1991 - maı bıne de 24 de anı tereştrı - s-a încercat şı s-a reuşıt în bună măsură să se ascundă faptul (concluzıa îmı aparţıne) că în zadar avem modele reale, adevărate, autentıce de "farfurıı zburătoare", că degeaba avem elementul 115 în cantıtate suficıentă (3,122 kg) Rezultatele "cercetărıı ultrasecrete" pe această temă au fost nule! Ne vom ocupa în capıtolul următor de aspectul dramatıc (aşa îl consıder eu) al acestuı epısod dın ıstorıa ştıinţeı şı cunoaşterıı umane Acum voı maı adăuga la ceı 24 de anı de cercetărı încă 20 de anı de expectatıvă "stupefiantă", adıcă aceı 20 de anı (1947-1967) în care am avut "obıectele" în mînă, le-am desfăcut bucăţele, le-am studıat, măsurat, proıectat, reproıectat, le-am montat la loc, le-am pornıt, am decolat, am zburat cu ele, cîteva mınute, ore în total, ne-am putut juca cu jucărıile autentıce ale VISULUI NOSTRU

Îngrozıtoare experıenţă! Dacă nu ne lıpseşte vehıculul pentru cucerırea Cosmosuluı, dacă nu ne lıpseşte combustıbılul ıdeal, dacă nu ne lıpseşte voınţa de a "cucerı" acest Cosmos ATUNCI CE NE LIPSEŞTE?

Capitolul 18

A CINCEA DIMENSIUNE

(A şasea dimensiune este CALEA - a şaptea ŢINTA)

Şi s a făcut LUMINĂ!
GENEZA

Pentru că sînt scriitor şi nu om de ştiinţă, vă voi dezvălui acum şi aici că a A CINCEA DIMENSIJNE în **cazul nostru** este **MOTIVAŢIA.**

Atîta timp cît nu ai un vehicul, atîta timp cît nu ai combustibilul necesar, ideal, şi vrei să le ai, eşti extrem de motivat Acest "a avea" este cea mai puternică motivaţie cunoscută de speţa umană Există însă "o pildă" a Marelui Rabin care sună cam aşa "Să nu-ţi doreşti niciodată un lucru înainte de a-l avea"[1] Cînd am citit prima dată această "pildă" trebuie să recunosc că am fost fascinat de marea filozofie cuprinsă aici, am avut sentimentul că am înţeles-o profund şi m-am conformat ei cît am putut mai bine De-abia astăzi îmi dau seama că nu am înţeles-o cu adevărat! Dorinţa de a avea un lucru este atît de puternică încît suspendă aproape toate criteriile faptului în sine Adică adevărata posesie, putinţa folosirii acelui ceva, a întrebuinţării acelui obiect (aşa cum este el, nu cum îl visăm noi), raportul de posesiune (cine pe cine posedă) care se stabileşte în timp, raportul de valoare posesor-posesiune, scopul posesiunii şi adecvarea lui, natura posesorului şi a

posesiunii, şi în final putința păstrării acelui ceva Mai sînt şi alte criterii, ele depind de logica şi de morala dvs , stimați cititori

Mă voi referi la cîteva dintre "criteriile" înşirate mai sus din dorința de a lumina puțin acest ungher mai obscur alființei umane În mitologia popoarelor care compun Omenirea există dorința clară exprimată de a avea "steaua de pe cer", de a avea "fructe din grădinile Raiului" (care se află tot în Cer), de a le avea pe zînele nevăzute, de a-i avea printre noi pe "îngerii" înalturilor, de a-i avea printre noi sau a-i vizita pe Zei la ei acasă (adică în Cer), de a-l primi pe Trimisul LUI pe Pămînt, de a urca noi înşine pînă la Soare, pînă la stele, de a fi "în al 9-lea Cer" Există sute de legende şi basme care atestă că acest lucru a fost posibil Cei care le-au realizat, cei care au înfruntat zeci de pericole şi au trecut prin grele încercări sînt eroii acestor legende şi basme EROII

Nici un Erou n-a primit de-a gata "armele" sau atributele misiunii sau faptelor lui de Erou Daedalus şi-a **construit singur** aripile cu care să zboare pînă la Soare Făt Frumos şi-a crescut cu mîna lui, dîndu-i jăratic din palmă, **armăsarul înaripat** cu care a zburat pînă la Lună şi la Stele Eroii din Mahabharata îşi construiau şi pilotau singuri navele de foc cu care zburau la Ceruri şi pînă la Venus, celebrele Vimana Nimeni n-a primit **cadou aşa ceva!** Poate doar "o călătorie" cum povesteşte Enoh în cărțile lui (apocrife) se mai putea face la bordul vreunui CAR DE FOC, invitat de zei sau răpit de aceştia Ca şi în zilele noastre Şi mai spun Cărțile Sfinte că "20 000 este numărul carelor de foc, cît este şi numărul îngerilor"! Ce coincidență cu numărul aproximativ de apariții OZN de după 1950! Voiau strămoşii noştri **să se înalțe la ceruri?** Voiau, dar altfel prin credință şi purificare, printr-o viață **curată, exemplară!**

Această **condiție** se pare că a rămas valabilă pînă în zilele noastre Nu se pune problema de a ne înălța la ceruri **oricum,** ci de **a fi primiți.** Adică acceptați! Vom

vedea puțin mai încolo cum această problemă ar putea explica toate avatarurile speciei noastre vizavi de zborul spre stele. Vom începe prin a discuta "criteriile" adevăratei posesii a "farfuriilor zburătoare" și a elementului.[115]

"Nu vom încerca niciodată să împunem cunoștințele și cultura noastră semenilor tăi, și nu le vom oferi până nu vom avea dovada clară că își doresc acest lucru și că ar fi în avantajul lor (adică al nostru)!" Acesta este un citat din convorbirea martorului contactat, Dan Fry, cu un extraterestru - și cele ce urmează.

"Este adevărat că scopul acestei vizite (pe Pământ) nu este în întregime filantropic, deoarece pe Terra se află materiale pe care le-am putea utiliza în folosul comun al ambelor civilizații - materiale existente aici din belșug dar greu de găsit altundeva. Orice informație și ajutor vi le vom da cu dragă inimă! Dacă am încerca să vă convingem de realitatea noastră, 1/3 dintre pământeni ne-ar considera ZEI și ar lăsa pe seama noastră grija zilei de mâine. Nu ne putem lua această sarcină. Nu avem de unde. Celelalte 2/3 dintre oameni ar bănui că vom deveni tiranii sau dictatorii acestei planete, că vrem să înrobim lumea, mulți vor căuta arme să ne distrugă!"

Mai întîi este interesant de știut că cel contactat este o somitate în construcția rachetelor și că în perioada comunicării cu extraterestrul se afla la Baza White Sands Missile în New Mexico, nu departe de locul accidentelor și întîmplărilor relatate mai înainte. Pe 4 iulie 1949, Daniel Fry a fost invitat la bordul unui OZN. Humanoidul spunea că strămoșii lui au locuit pe Pământ cu 40-50 000 de ani înainte și că acum El colindă Universul în navele lor gigantice, echipate cu tot ce le trebuie. Ei trăiesc cam 200 de ani pământeni. Asta se întîmpla la 2 ani de la accidentul Rosswell-Corona.

Cinci ani mai tîrziu humanoidul a apărut în carne și oase. A spus că i-au trebuit cinci ani să se aclimatizeze cu planeta noastră, să facă rost de acte și să ia contact

cu oficialitățile şi cu Preşedintele Statelor Unite * Se ştie precis că cel puțin Carter, Reagan şi Nixon cunoşteau adevărul despre OZN-uri Se mai ştie că şi preşedintele Gorbaciov era la curent, în 1985 el spune într-un discurs

"La întîlnirea noastră de la Geneva, preşedintele Statelor Unite spunea că dacă Pămîntul ar fi **confruntat** cu o invazie **extraterestră,** Statele Unite şi Uniunea Sovietică ar trebui să-şi unească forțele (armate) pentru a respinge această invazie"

După cum vedeți, stimați cititori Încă din 1954 extraterestrul punea această problemă, cînd spunea că pămîntenii vor căuta mijloace (arme) să-i distrugă în cazul unei "invazii" Acest lucru poate explica DE CE extratereştrii nu vor **să divulge secretul** mijloacelor de propulsie, mijloacelor de apărare de la bordul OZN-urilor sau pe care le poartă asupra lor şi pe care le folosesc pentru a-i paraliza pe presupuşii agresori umani De altfel cazurile de agresiune adevărată asupra OZN-urilor şi ocupanților au fost nenumărate

De la amenințarea RADAR, care le doboară navele, şi pînă la atacul cu pumnii, s-au folosit toate metodele şi armamentele, adică mitraliere şi tunuri de la bordul avioanelor, rachetele aer-aer ale navelor de luptă şi elicopterelor militare, rachetele sol-aer şi alte armamente antiaeriene, armamentul din dotarea trupelor de uscat şi marine, cuțite, pumnale, puşti de vînătoare, pietre şi portocale stricate cu care au fost bombardați din belşug, confruntări dure de tip Kamikadze, ciocniri frontale, intenționate sau nu, "arme" neconvenționale, cum sînt farurile şi lanternele, cîmpurile ionizate de deasupra centralelor electrice sau a stațiilor de transformatoare (care pot cauza defectarea sau prăbuşirea OZN-urilor)

---

* *Întîlnirea din 1954 cu D Eisenhower*

Poate că au fost atacați (fără să știm noi) chiar cu arcuri și săgeți, cu sulițe, cu sarbacane, praștii Ce se știe precis este că atunci cînd El au depistat pe **orbite** ale Pămîntului sateliți cu mici surse radioactive la bord, le-au doborît imediat

Să nu ne mai mirăm că nu ne oferă tehnologie spațială?

Problema care se pune atît pentru El cît și pentru Noi este **cum și cine folosește** această tehnologie

Capitolul 19

POLITICA TEHNOLOGIEI

Prin definiţie, tehnologia avansată este MAGIE
Arthur C Clarke

(Problema americană, franceză, germană, rusească etc)

Ştim din documente foarte secrete că au fost observate, studiate, analizate, "identificate" nouă tipuri de extratereştri

TOP SECRET - PROJECT SIGMA - Lansa în 1954, misiunea de a stabili comunicaţii cu extraterestrii Succes în 1959 cînd Statele Unite au stabilit prima comunicare La 25 aprilie 1964 s-a obţinut a doua întîlnire între un ofiţer din cadru JSAF şi doi extratereştri în deşertul New-Mexico (Holloman, n a) Contactul a durat trei ore şi pe baza limbajului extratereştrilor dezvăluit nouă (?), s-a făcut un schimb de informaţii fundamentale cu cei doi

PROJECT SNOWBIRD - Misiunea era de **a executa teste de zbor** cu o navă extraterestră recuperată în ultimele două decenii s-au raportat contacte cu extratereştri total diferiţi de cei scunzi Aceştia erau mai înalţi, aveau păr În cadrul Programului M J -12 se analizează faptul că în ultimii 25 de ani planeta noastră a fost vizitată de cel puţin **9 specii diferite** de extratereştri Un specialist în limbaje din cadrul lui Naţional Security

Agency declară că NSA conduce operațiunea de urmărire a nouă grupuri de extratereştri

Nouă grupuri separate, nouă feluri de tehnologii interspațiale, aş zice eu Ar putea fi chiar mai multe, ar putea fi mai puține! Oricum, acum avem date pe care le putem analiza la rece şi din care putem să tragem nişte concluzii Prima concluzie pe care o desprind este aceea că Noi dorim să stabilim o comunicare cu extratereştrii la nivelul OFICIAL, dar ținută în secret față de omul de rînd, şi mai mult decît atît, dacă întîmplător o persoană oarecare reuşeşte să intre în contact şi să realizeze o comunicare cu extratereştrii, persoana respectivă devine brusc suspectă, interogată şi intimidată, ridiculizată şi discreditată Această mentalitate este cît se poate de comună oficialităților din multe țări ale lumii

În urma acestui fenomen, sau ca reacție la o astfel de situație, în mai multe țări au luat ființă organizații şi asociații particulare de cercetare a fenomenelor OZN, cu investigatori calificați, cu bănci de date, cu publicații proprii şi care comunică şi conlucrează între ele pentru elucidarea fenomenului De asemena mai mulți cercetători au luat pe cont propriu această activitate şi au întreprins şi întreprind cercetări la fața locului, cheltuind o mare energie şi pasiune pentru aflarea adevărului Voi enumera mai jos cîteva organizații de cercetare a fenomenului OZN, precum şi numele distinşilor cercetători care au avut sau au un rol major (prin cărțile şi publicațiile lor) în lămurirea şi completarea acestor pete negre pe harta cunoaşterii - C E I (Centrul de Studii Interplanetare - Spania), al cărui Preşedinte este renumitul cercetător OZN Antonio Ribera, GEPAN (Centrul guvernamental de cercetare al OZN Franța), Jean-Pierre Petit, Director de cercetări la Centrul de Cercetări Spațiale, Australian Center for UFO Studies, Canadian UFO Research, Network, British UFO Research Association" (Marea Britanie), Citizen Against UFO Secrecy (SUA), J Allen Hynek Center for UFO

Studies - Chicago, (W P Sanders), Jacques Vallee, Leo Sprinkle, John Derr, (USA), Timothy Good (M Britanie)

O altă concluzie care se desprinde din cercetările noastre este că nu toți extratereștrii vor să comunice cu noi Iată cîteva exemple

1897, Homar Arkansas. Căpitanul James Hooton, aflat la vînătoare, dă peste o "navă aeriană" în niște tufișuri "m-am îndreptat în direcția din care venea sunetul și într-o poiană am văzut obiectul Am fost mut de uimire, și am înțeles imediat că era vorba de faimoasa navă văzută de numeroși cercetători Lîngă navă se afla un bărbat nu prea înalt care meșterea ceva la partea din spate Cînd s-au salutat au mai apărut patru ocupanți de sub chila navei "Vei afla mai multe mai tîrziu! a zis pilotul și toți au intrat în navă Deodată au apărut niște aripi, o roată se învîrtea extraordinar de repede În mai puțin timp decît mi-a trebuit să povestesc asta, nava dispăruse " Nici o comunicare!

1897, 6 mai, Arkansas. Șeriful și un polițist local de noapte călăreau cînd au văzut o lumină strălucitoare ce cobora de pe cer La vreo 4-5 km mai încolo, caii s-au speriat Cei doi au scos armele și au făcut o somație Ploua, dar au văzut la vreo 50 de metri o navă sub formă de trabuc, lungă de 20-25 metri, cu lumini care se aprindeau și se stingeau Cînd s-au apropiat, au fost întîmpinați de trei ocupanți, 2 bărbați și o femeie Unul dintre bărbați umplea un vas cu apă de ploaie Celălalt ținea în mînă o lanternă și i-a invitat pe polițiști să meargă cu ei **într-un loc unde nu plouă.** A mai spus că El călătoreau "prin țară" Polițiștii au refuzat invitația și și-au văzut de drum Cînd s-au întors după 1/2 oră, nava dispăruse

1954, noiembrie, Bucine, Italia. Rosa Salti, femeie serioasă, care mergea cu flori la cimitir, se întîlnește cu o navă și doi ocupanți care i-au zîmbit vorbindu-i într-un grai de neînțeles, i-au smuls florile din mînă și au

dispărut cu tot cu navă lăsînd în urmă o dîră roş-albastră "Nici mulţumesc pentru flori", nici altă comunicare!

1954, 30 septembrie, Franţa. Opt muncitori împreună cu şeful lor de echipă, G Gatay, mergeau spre şantier Terenul era în marginea unui povîrniş Deodată, la nici 10 m distanţă, pe povîrniş în faţă lui Gatay, a apărut un omuleţ de 1 m Îmbrăcat în gri, cu o cască de sticlă destul de mare Omuleţul era în faţa unei "maşinării" ca un clopot mare, care plutea la 1 m de pămînt, şi avea pe piept şi în mînă nişte obiecte luminoase În secundele următoare, cînd Gatay şedea ca paralizat, omuleţul s-a şters din imagine iar "farfuria" făcînd un zgomot ce a amuţit excavatoarele, s-a opintit în sus apoi s-a şters şi ea într-un norule albăstrui Farfuria era de genul celor cu aripi rotitoare deasupra iar "omuleţul" de genul celor ce nu comunică nimic, dar dispare!

1957, 6 noiembrie, Tenesse. Pe seară, John Trosca a surprins o creatură "cu faţa cărămizie cu ochi de broscoi, de aproape un metru înălţime" care i-a spus într-o engleză stîlcită "Sîntem oameni paşnici, nu vrem decît să luăm cîinele" John Trosca i-a tras una creaturii care a zbughit-o în nava lui, decolînd imediat Nici "la revedere" nici vreo altă comunicare!

Capitolul 20

MANIA COMUNICĂRII

Semnul poartă mesaj!
Dr Norbert Wiener

În afară de comunicarea verbală sau scrisă mai există astăzi nenumărate feluri de a comunica Am discutat într-un capitol anterior cîte ceva despre torentul sau avalanşa de informaţii, imagini, sunete, toţi cititorii cunosc mijloacele de comunicare formele, modalităţile, codurile

Ce nu ştiu cititorii este că în scurt timp, toată energia planetei nu va mai fi suficientă numai pentru mijloacele de comunicaţii daca acestea se dezvoltă în ritmul actual Dar şi mai grav e faptul că cei mai mulţi dintre cititori nu cunosc sau ignoră celelalte forme şi mijloace de comunicare!

Care celelalte? mă veţi întreba! Iar eu vă voi răspunde sincer şi fericit că o pot face ALE LOR! Adică modul în care comunică El!

Cînd dvs mergeţi în parc sau în pădure, cum comunicaţi cu păsările, cu fluturii, cu insectele atît de evoluate (albine, furnici)? Cum comunicăm noi cu animalele de la grădina zoologică sau din rezervaţii?

Cu toate că la ora actuală ştim şi sîntem convinşi că vieţuitoarele de pe planeta noastră comunică între ele, că noi, oamenii, am reuşit să distingem limbajul delfinilor şi să putem comunica destul de uşor cu cîinii noştri, cu

caii noştri, cu copiii noştri, ne-am apucat, noi vreodată, aşa, din primul moment, să le explicăm cum funcţionează rachetele de la NASA, cum zboară naveta spaţială?

Poate că pe cîini îi interesează, doar s-a apelat la ei pentru zborul cosmic!

Poate că pe copii îi interesează chiar de la 2-3 ani problemele de tehnică spaţială sau configuraţia Universului şi Legile lui Şi noi de ce nu le spunem aceste lucruri? Simplu, pentru că sîntem profund convinşi că nu le-ar înţelege!

Probabil, mai mult ca sigur că şi El sînt profund convinşi că noi nu le-am înţelege tehnica şi cosmologia LOR!

El văd ce tehnologie avem noi El văd cum trăim noi Ei ne citesc gîndurile! Şi cînd citesc dorinţa de a afla ceva legat de "motorul" OZN-ului sau de Universul din care vin, ei răspund simplu, cum i-au răspuns lui Antonio că ei nu folosesc motoare în sensul înţeles de noi şi că vin dintr-un sistem solar cu 7 planete

Unii au spus că vin din Alpha Centauri, alţii din Zeta Reticuli, au fost şi extratereştri care au spus că vin de pe Marte sau de pe Saturn Eu cred că şi aceştia erau sinceri Probabil că şi-au construit pe acolo nişte habitaturi "emergente", sau subterane, sau orbitale, în care o duc foarte bine sintetizînd tot ce le trebuie, folosind tehnologia lor Nu i-a spus "vizitatorul" (cel ce avea strămoşi care locuiseră pe Pămînt) lui Daniel Fry că acum El locuiesc în nave gigantice cu care se plimbă prin Univers? Sau prin Universuri! Se pare că unii au avut habitaturi aici, pe Pămînt, cu mult înainte de răspîndirea oamenilor pe toate continentele Iată spicuiri la întîmplare din cartea reverendului KIRK (1961) din Scoţia, "Comunitatea Secretă"

"Cînd oamenii nu trăiau încă peste tot în lume, creaturile obişnuiau să vieţuiască aici şi aveau o agricultură proprie Civilizaţia lor a lăsat urme pe munţii

înalți și era înfloritoare într-o vreme cînd totul era acoperit de păduri Natura lor este intermediară între om și înger? Din punct de vedere fizic au corpuri foarte ușoare și fluide Din punct de vedere intelectual sînt inteligenți și curioși Au puterea de a lua cu ei orice doresc (nave, avioane, armate, cîini vite, oameni, plante, etc n a)" "Au niște care minunat de mari, foarte frumoase, invizibile pentru ochii noștri Au lumină ce arde încontinuu și focuri ce nu au nevoie de combustibil" Cînd se arată oamenilor, îmbrăcămintea și limbajul lor sînt similare cu ale acestora "

Să vedem acum cum îi găsim în zilele noastre

Arizona - 5 noiembrie 1975. Walton credea în existența farfuriilor zburătoare Ar fi vrut să vadă una de aproape, să pună mîna pe ea, să stea de vorbă cu extratereștrii Dorința i s-a îndeplinit pe 5 noiembrie În pădure plutea un OZN mare Ca atras de un magnet s-a îndreptat într-acolo Prietenii cu care era n-au vrut să meargă Cînd a ajuns sub "farfurie" o lumină fulgerătoare l-a trîntit la pămînt în nesimțire Ceilalți au fugit îngroziți "Farfuria" și-a luat zborul Cînd prietenii au prins curaj s-au înapoiat Walton nu era nicăieri El era totuși undeva cînd și-a revenit și-a dat seama că îl doare tot corpul Trei creaturi de 1,5 m înălțime, cu capete mari și fără păr, cu nasuri mititele și gura ca o tăietură, stăteau la căpătîiul lui Nu scoteau nici un sunet, se uitau la el cu niște ochi mari și cafenii, încremeniți, care le ajungeau pînă la urechi, fără gene, fără sprîncene, cu pupilele galbene și imense Aveau pielea albă și translucidă, erau îmbrăcați cu un fel de salopete A observat o ușă Se gîndi că pe acolo, s-ar putea ieși și se ridică îmbrîncind pe unul din "paznici" Aceștia fugiră imediat Walton ieși pe ușă și se trezi în navă Așa cum dorise el, acum era într-o navă cosmică, în camera de comandă, lîngă scaunul pilotului, în fața consolei Cînd s-a așezat în postul de pilotaj, cupola s-a întunecat Walton a manevrat nava printre stele, s-a jucat ca un copil

Deodată în cadrul uşii a apărut un om Era înalt de 1,90 m, cu costum şi cască transparentă Ca în reviste Walton l-a întrebat unde se află, ce e cu el? Pilotul a rămas tăcut şi l-a privit cu ochii lui aurii-sticloşi Avea păr blond şi aspru, pielea bronzată, nici o urmă de barbă La întrebările disperate ale lui Walton răspundea doar printr-un zîmbet rece l-a scos din navă într-un mare hangar unde mai erau trei "farfurii" Apoi s-a dus într-o încăpere unde mai erau doi bărbaţi şi o femeie Aceştia nu purtau cască, aveau aceeaşi piele bronzată, acelaşi păr ca nisipul, aceiaşi ochi ireali Nu i-au adresat nici un cuvînt, nici o atenţie l-au întins pe o masă şi i-au pus un aparat pe faţă Walton a leşinat Cînd s-a trezit, era pe o şosea, aruncat pe asfalt lîngă Heber (Arizona) şi a mai apucat să vadă o "farfurie" care se pierdea în înalturi

Trecuseră 5 zile de cînd fusese luat la bordul acelei farfurii, era mort de foame şi de sete, de abia s-a putut ridica de jos Mintea îi era tulbure, trupul îl durea Îşi mai aducea aminte că nu-i mai văzuse pe "omuleţi" din momentul în care apăruseră "ceilalţi" Nu-i văzuse împreună pe navă niciodată Altceva nu-şi mai amintea A scris o carte despre această întîmplare

În afara răpirii şi aventurii trăite, nu a mai putut spune nimic, pentru că nu i s-a spus nimic

Tot în 1975, dar în august, a fost răpit şi sergentul mecanic din Air Force, Charles Moody Omuleţii erau la fel cu cei descrişi de Walton dar comunicau telepatic Moody s-a încăierat cu El, apoi unui dintre aceştia l-a tratat de vînătăi cu o baghetă Moody a văzut şi el coloana ce părea de cărbune în mijlocul navei Avea vreo 7 m înălţime, la bază se găseau trei alveole de sticlă în interiorul cărora se afla cîte un cristal mare şi nişte tije de manevră A mai văzut "o cutie neagră" dar nu i s-a spus ce e în ea!

Precis acolo se afla elementul 115, dar El n-au vrut să-i spună, l-au spus doar că se tem de RADAR care interferează sistemul lor de navigaţie Moody a mai aflat

că la 400 de mile mai sus pe orbită se află "nava-mamă" cu **"un sistem de propulsie diferit",** că peste vreo douăzeci de ani vor stabili contacte directe cu pămînteni, dacă "civilizaţiile avansate" ne vor accepta Atunci ne va fi nouă, pămîntenilor, mult mai bine ca înainte, dar asta depinde de noi

COMUNICĂRI

Paradoxale, bizare, contradictorii, fantastice, oricum ar fi ele, aceste comunicări încep să apară Mult după accidentul din 1947 Poate că bariera secretomaniei le-a blocat mai bine de două-trei decenii (Chiar dacă înfăţişarea şi comportamentul extratereştrilor sînt diferite, chiar dacă folosesc tot felul de nave, ceea ce comunică El are în linii mari cam acelaşi conţinut, cam aceleaşi puncte principale şi, în mod ciudat, corespund în linii mari "aşteptărilor" noastre Cîteodată stau şi mă gîndesc că parcă ar fi o reflectare a viselor unui copil Dar vedeţi stimaţi cititori, chiar dacă ne-ar face plăcere să fie - nu este aşa!

Ce comod şi ce simplu ar fi totul noi să visăm farfurii zburătoare, călători interplanetare, vizite în lumi necunoscute - şi într-o zi ele să apară pe cer (farfuriile) şi să ne invite "de-a gata" în aceste călătorii în lumile extraordinare visate atîta timp Ar fi nemaipomenit, dar nu-i aşa, povestea e puţin mai dură E, cel mult, de genul

"V-am arătat "ceva"! acum apucaţi-vă de treabă, munciţi, transpiraţi, inventaţi, descoperiţi, construiţi, învăţaţi să zburaţi printre stele şi apoi bucuraţi-vă!" Bucuraţi-vă? De ce să ne bucurăm?

1976 - Roky Mountains. Un proaspăt fermier împreună cu prietenii lui constată că **cineva** mutilează vitele Telefonează la poliţie de unde i se răspunde că mai sînt 400 de cazuri reclamate Tot poliţistul îl avertizează că "extratereştii fac chestia asta " Ferma se află lîngă o

Bază Militară Şi cei de acolo au necazuri tot cu extratereştrii Jim pîndeşte noapte de noapte şi reuşeşte să rănească o "creatură" păroasă, mare cît o gorilă, care scoate un scîncet, rupe gardul de sîrmă ghimpată şi fuge Jim vede într-o noapte un disc luminiscent care înconjoară casa Apoi pe la două, într-o altă noapte, cînd avea musafiri şi ascultau muzică la casetofon, din aparatul de radio care era închis s-a auzit o voce amenințătoare "Atenție, ne amestecăm foarte puțin în viața voastră, nu ne obligați să luăm măsuri regretabile, păstrați tăcerea în privința noastră!" în timpul acesta toate luminile din casă s-au stins Apoi s-au aprins din nou Erau îngroziți Într-o altă noapte a auzit un bîzîit afară şi s-a simțit atras de **ceva** pe un deal din apropiere S-a dus acolo şi a întîlnit doi extratereştri, creatura păroasă şi o cutie neagră care bîzîia şi emitea o lumină galbenă Ei aveau cam 1,60 m înălțime, costume care îşi schimbau culoarea, trăsături delicate şi un păr blond Străinii nu i-au spus **nimic care să zguduie lumea,** ci doar că se vor întoarce Apoi au ordonat creaturii păroase să se apropie de cutia neagră Aceasta a bîzîit scurt şi creatura a căzut la pămînt ca moartă Jim a fugit îngrozit în casă Dorise să le pună o groază de întrebări dar era blocat psihic "Am certitudinea că tipii joacă dur, nu o fac pe frații mai înțelepți din Cosmos care se îngrijesc de noi ca ființe spirituale Nu le pasă dacă trăim sau murim Vor să creeze teamă şi au reuşit!"

Capitolul 21

AMENINȚĂRI

Ne am lovit dar nu ne am distrus, au tras asupra noastră, din navele lor zburătoare

Xeno, comander UFO

După ce intră în ograda noastră, ne mănîncă fructele, ne smulg iarba, ne mutilează animalele - ne mai şi amenință! Este aceasta o amenințare sau un **avertisment** că sîntem amenințați?

După mărturiile ce urmează eu înclin către a doua variantă

La sediul din Longley (Virginia) al C I A există un document masiv care conține toate comunicările americane legate de colaborarea cu extratereştrii Acest document cuprinde relatări începînd din 1947 şi tot ce s-a întîmplat pe vremea preşedintelui Truman şi pînă în zilele noastre, despre nişte extraterestri găzduiți la bazele USAF ca oaspeți ai guvernului, toate **datele tehnice** comunicate de extratereştri, autopsia cadavrelor de extratereştri descoperite în deşert în urma accidentelor şi prăbuşirilor OZN, date medicale privitoare la anatomia şi fiziologia acestora, informații privind organizarea lor socială şi cunoştințele lor despre Univers

Vom discuta mai pe larg toate acestea în capitolul "Digresiune Finală" Acum ne vom ocupa de o mărturie mai veche şi mai controversată aflată în posesia

cîtorva oameni de ştiinţă sau ziarişti din Europa Această comunicare acoperă sute de pagini de descrieri şi explicaţii, ale unei civilizaţii extraterestre, precum şi referiri nu tocmai plăcute, foarte critice, la adresa pămînteni lor Aceşti purtători ai mesajului "Federaţiei Cosmice a Planetelor" locuiesc pe planeta Ummo care are ca astru principal steaua lumma, cunoscută de astronomii noştrii ca Wolf 424

Locuitorii acelei planete aflate la 14,6 ani lumină de Pămînt pot ajunge pe planeta noastră într-un timp variind între 3 luni şi 2 ani, după cum se plia zăspaţiul în diverse momente Ei au nave mari şi mici, pot respira în atmosfera pămînteană, se pot hrăni aici, se pot "travesti" în pămînteni În afara faptului că au cunoscut zece dimensiuni, ei văd altfel, adică organul vederii - ochii - fiind adaptat unei alte surse de lumină De asemenea modul lor de comunicare între ei se poate face verbal, prin comunicări foarte scrte, atunci cînd "stau la discuţii" o fac telepatic, de aproape sau de la distanţă Se pare că modul de comunicare telepatică îl aplică şi pămînteni lor, ceea ce demonstrează că şi noi avem posibilitatea de a recepta gîndurile lor şi probabil de a le transmite gîndurile noastre dar necontrolat, practica aceasta fiind rară printre noi

Au fost cazuri cînd vrînd să tragă cu o puşcă automată într-un OZN, un ofiţer de poliţie din America Latină a primit mesajul telepatic "Nu folosi arma! Să stăm de vorbă, vino să ne faci o vizită pe navă sau pe planeta noastră!"

Alteori pămînteni lor li s-a transmis un mesaj de încredere, de siguranţă, de liniştire în prezenţa extratereştrilor De asemenea ei pot transmite şi spaima lor şi groaza - cum a fost cazul cu Anderson, în prăbuşirea din cîmpia San Augustin, cînd extraterestrul i-a comunicat în fracţiuni de secundă momentul prăbuşirii Se pare că modul acesta de comunicare (telepatic) nu acţionează de la prea mare distanţă şi este în general eliptic Cîteodată

unii extraterestri pot transmite şi mesaje clare dar scurte, pot şterge parţial memoria pămînteniIor, ca în cazul hipnozei Totuşi LOR le scapă ceva, creierul ca şi psihicul uman le sînt greu de descifrat, cum de altfel ne sînt şi nouă

În primul rînd vreau să vă spun că aceştia nu au oferit nici o explicaţie clară, detaliată asupra tehnologiei de zbor ci mai mult în legătură cu navigaţia, momentele favorabile în timp etc, la modul didactic şi superior, părînd că şi ei au probleme în ce priveşte condiţiile locale de natură cosmologică şi cosmogonică, precum şi greutăţi de pătrundere a fenomenului terestru în tot ansamblul său Să nu uitäm că şi noi sîntem departe de alte civilizaţii (şi la propriu şi la figurat), că avem sute de particularităţi, în primul rînd ca specie, apoi ca mod de organizare socială, comunicare, tehnologie, cultură Aici, la capitolul cultură, El au fost stupefiaţi, bulversaţi, depăşiţi aş spune, dat fiind numărul mare de limbi vorbite, limbaje, trepte de civilizaţie, decalaje tehnologice, economice, pe care noi nu le băgăm în seamă fiindcă trăim în ele În acelaşi timp au fost uimiţi de faptul că toate acestea coexistă, funcţionează, ceea ce pentru El este de neînţeles Se pare că un asemenea stadiu de evoluţie n-au întîlnit nicăieri în Cosmos Adică o asemenea complexitate, o asemenea amestecătură de moduri de viaţă, de gîndire, de transport, de concepţii, de organizare socială, de ignoranţă, de genialitate, de barbarie şi frumuseţe În nici un caz nu au întîlnit nicăieri în Univers atîta BOGĂŢIE Oricum vreţi s-o luaţi Din documentele respective reiese că sînt absolut contrariaţi de Planeta Terra!

Pe scurt, la început a fost vorba de nişte mesaje misterioase care anunţau o aterizare la 10 iunie 1967, la Madrid Nava ce trebuia să aterizeze avea ca semn de recunoaştere acelaşi sigiliu de pe documentele împrăştiate anterior, adică o amprentă digitală şi caracterul asemănător unei litere din alfabetul slavon

vechi, adică litera ")-(" Am povestit mai înainte că şi alte "nave" au mai vizitat Madridul Nu ştiu dacă erau de aceeaşi sorginte Aşa cum promiseseră, extratereştrii au apărut, adică o navă discoidală s-a materializat pe cerul Madridului, deasupra unei suburbii (San Jose de Valderas), şi a început să se legene ca o frunză în timp ce cobora Avea un diametru de 9-10 m, era de culoare argintie şi între cele trei postamente de aterizare se vedea foarte clar semnul de mai sus Nava era aşteptată de puţini oameni (cei ce cunoşteau mesajul) de cîţiva ziarişti şi de foile de ordine civile şi ale armatei Se organizase chiar şi o acoperire aeriană S-au făcut fotografii ale aterizării Apoi au decolat şi s-au făcut nevăzuţi Printre cei care au în posesie documentele respective se numără şi spaniolul Antonio Ribera, preşedintele Centrului de Studii Interplanetare (Barcelona) înfiinţat în 1958 de domnia sa şi care este un prodigios autor de cărţi şi studii legate de fenomenul OZN Aceleaşi documente au stat şi la baza unei cărţi publicate de Jean-Pierre Petit, astrofizician francez "Extratereştrii printre noi" este de acum titlul care i-a adus faima

De aici vom spicui (am mai făcut-o) acele informaţii care privesc subiectul de faţă Cum ne poate "ameninţa" o asemenea civilizaţie extraterestră? Sau ce s-ar putea transforma în pericol pentru noi pămînteni? Mi-am permis să citesc printre rînduri şi din tonul documentelor parcă se desprinde o umbră cenuşie Ei ne spun că noi greşim în cîteva puncte fundamentale ale interpretării materiei şi a Universului

Şi cum ştim cu toţii, **sîntem recidivişti** la acest capitol Ei spun că Universul real este un complex pluridimensional (10 dimensiuni) Conceptul psihologic de percepţie este eronat Senzaţiile şi percepţiile fac o iluzie, elaborată pentru creier Ei vorbesc de schimbarea dimensiunii ca despre o schimbare de direcţie a particulelor subatomice Cred că au dreptate A doua

problemă este aceea a **cutelor spațiului.** Dar pe aceasta am discutat-o mai înainte, acolo unde puneam problema locului de întîlnire şi plicre a mai multor Galaxii şi de ce nu, sisteme planetare şi pe care eu o numesc ZONA

Ei numesc „pliurile acestea "condiții izodinamice" Astfel de condiții le-au permis lor primul zbor aici în vreo trei luni, sau ceva mai mult, după care au aterizat (prima dată) în Franța, la 28 martie 1950, ora 4 17 minute şi 3 secunde GMT Le era frică să nu le detectăm prezența Frică! Ciudat sentiment pentru călătorii intergalactici Şi-au construit un bunker subteran la 8 m Au început să ne cerceteze Dar să vă spun cum sînt ei echipați

Mă refer în primul rînd la echipamentul de corp, acesta spunînd multe despre El ca ființe şi călători intergalactici Au montate dispozitive speciale şi specifice în primul rînd pe organele externe (ochi, nas, gură, anus, organe genitale) La ochi au adaptate lentile cu gaz pentru acomodarea cu lumina altor sori şi pentru lumina de pe pămînt care, repet, este o altfel de lumină pentru ei Aceste lentile sînt reglabile în funcție de necesitățile momentului şi probabil că aceste lentile de contact sînt confundate cu pupilele foarte mari sau "ochi de pisică" văzuți de oameni Tot aceste lentile dau şi impresia de stranietate a privirii acestor extratereştri La nivelul nasului au nişte capsule alimentate cu oxigen care este fabricat din dejecțiile proprii, sau din orice altceva prin transmutația elementelor şi substanțelor din mediul respectiv Chiar dacă undeva nu există oxigen de nici un fel, ei pot "fabrica" acest gaz indispensabil din alt element Lucrul acesta este fantastic! Nu spun însă nimic despre **sursa de energie** pe care o **'au la purtător** pentru aceste procese (poate fi o sursa chimică, atomică etc) La gură au trei dispozitive pentru mîncat (capsule cu **concentrat** aduse prin tuburi şi comandate prin mişcarea pleoapelor), pentru băut au un tub din care pot sorbi **un ser** cu o concentrație comandată în acelaşi fel

Probabil că cele două pleoape le permit aceste mişcări Atît hrana din capsule cît şi serul din tub sînt provenite şi din materiile dejectate chiar de corpul respectiv, un fel de reciclare a hranei - aş zice - combinată cu adăugirile de rigoare Al treilea aparat este cel de vorbit, conectat la staţia de comunicaţii cu ceilalţi şi cu nava Probabil că au şi la urechi ceva, dar au uitat să ne spună În jurul anusului şi în rect au o adevărată uzină în miniatură care produce şi reproduce hrană, băutură, oxigen Ce "aparate" au montate la organele genitale nu ne-au spus - din pudoare!

Pielea corpului este acoperită în întregime cu o epidermă sintetică care permite transpiraţia dar nu permite pătrunderea nici unui agent din afară

Peste această piele de plastic, care probabil le dă culoarea pe care o vedem noi (translucidă, verzuie, cenuşie, palidă, roşie etc), se mulează o ţesătură sintetică ce are rolul de a păstra presiunea internă a corpului şi de a-l apăra de cea externă (nu explică cum)

Această ţesătură dă aceea rigiditate observată la mişcările LOR În sfîrşit, urmează costumul etanş, cu cască, mănuşi, încălţări - toate etanşe şi îmbinate perfect Nu ni se spune din ce e făcut şi nici cum îl pot dezbrăca (dacă o fac vreodată) Din cîte am văzut şi ştim, costumul este antiradiaţii, antiglonţ, antiacvatic, antimagnetic, ignifug şi de diferite culori Tipii au patru degete şi labe palmate Casca nu este obligatorie la acest gen de costum De fapt sînt două căşti Atunci cînd ni se pare că sînt cu capul gol, El au totuşi o cască care lasă doar două orificii mici pentru nas, urechi, deschizături pentru ochi şi o tăietură pentru gură De aceea nu se vede părul de pe cap, de pe faţă (nici nu prea au) Forma acestei căşti ne face să confundăm trăsăturile lor adevărate cu ceva stilizat şi cu forme simplificate Cînd nu pot respira în mediul pămîntean, ei pun cealaltă cască ce pare de sticlă şi are diverse forme Mai sînt echipaţi cu aparate de comunicaţii, analiză a mediului,

generatoare de energie şi arme despre care nu spun nimic Spun doar că **se pot disimula** printre oameni, dar nu şi cum o fac

Un medic din America Latină, Dr Diaz, povesteşte că la el s-a prezentat un **"pacient extraterestru"** care i-a cerut un consult Părea în jur de 50 de ani, era robust, mic de statură, fără păr (doar un smoc pe vîrful capului) şi avea toate funcţiunile normale I-a spus doctorului că are 84-85 de ani, călătoreşte foarte mult şi că vine "de dincolo de soare" A mai spus că noi nu ştim să folosim energia electrică pe care o avem la discreţie, că nu ştim multe lucruri şi constituim un **virtual pericol** pentru noi şi pentru galaxie Mai spunea că oamenii nu vor să aibă un contact serios cu civilizaţiile extraterestre nici măcar la nivele înalte Doctorul Diaz a raportat acest lucru la ONU unde nu s-a făcut **absolut** nimic în acest sens Necunoscutul avea dreptate!

Dr Diaz l-a urmărit la ieşirea din policlinică şi a văzut cum "s-a evaporat" pe stradă Aceasta se întîmpla în 1967, exact cînd se răspîndeau Documentele despre care vorbeam mai sus Acestea se pare că n-au rămas fără ecou

În aceste Documente se vorbeşte despre transmutaţia elementelor (visul alchimiştilor n a) şi despre inversarea particulelor subatomice, dar nu şi despre cine produce aceste fenomene, **sau cum se produc!** Ni se spune că nu sîntem departe de a descoperi acest proces, eu nu am citit decît o mică parte din aceste relatări M-a deranjat tonul superior al textului, m-a pus pe gînduri "sfătoşenia" autorilor E ca şi cum m-aş duce eu să-i cert pe boşimani că nu lucrează pe computer, dar că nu sînt departe de a-l descoperi

Al doilea lucru care m-a deranjat a fost "marele caz" pe care îl fac în legătură cu harababura culturilor de pe planeta noastră, fără să ne vorbească deloc despre cultura lor Şi ca să ne convingă de superioritatea LOR, aduc vorba, printre altele, de etica lor extraterestră Se

spune că ei se subordonează total conducătorului expediției, că își anulează voința, că sînt în felul acesta (sau se simt) foarte liberi Dacă fac greșeli, "Șeful" îi pedepsește punîndu-i să se dezbrace în pielea goală și să se prezinte așa la el Mă rog! Obiceiuri și obiceiuri

M-a mai izbit neplăcut un **amănunt:** aceștia și alții nu au nume proprii Cunosc doar cîteva relatări mai recente, foarte recente, în care extratereștrii au (sau își iau) cîte un NUME Dacă numesc tot ce e în jurul lor și sînt și ei creaturi ale ATOTPUTERNICULUI, ar trebui să aibă nume Îngerii și Arhanghelii au nume Și încă ce nume frumoase

Documentele mai vorbesc despre invizibilitatea navei, a ocupanților, dar nu vorbesc despre metalul sau metalele din care sînt făcute Nu spun nimic despre COMBUSTBIL Oare folosesc tot "X 115"? Ei nu spun nimic despre planeta lor La acest capitol trebuie să cercetăm și să tragem concluzii din aproape nimic Nu știm ce mărime are planeta Ummo Nici astrul IUMMA nu este descris Sînt foarte secretoși Știu doar din text că El locuiesc sub suprafața planetei lor, în acele **habitaturi emergente.** De aici și concluzia că suprafața este fluidă Ce fel de fluid? Nu știm Nu știm noi, dar fluidul e fluid, înseamnă că atunci cînd o civilizație se hotărăște să locuiască "pe dedesupt" are motive bine întemeiate

Primul și cel mai întemeiat motiv ar fi acela că "afară" nu se mai poate locui El sînt humanoizi, cu mîini și picioare, cu trunchiuri și cap Asta înseamnă că sînt adaptați la viața pe uscat și nu la viața **pe fluid.** Cîndva au locuit și ei pe pămînt stabil, uscat, semiuscat, treaba lor, iar acum sînt nevoiți să trăiască "emergent" Au însă labele palmate, asta semnifică și o existență sau sorginte acvatică Dacă se trag din ființe semiacvatice înseamnă că **nu s-au tras de tot!** Sau au fost obligați să se readapteze (și asta durează sute de mii, milioane de ani!) Se mai spune că au la suprafață doar construcțiile industriale Pare logic În cazul acesta, locul în care sînt

amplasate aceste industrii sau este extrem de arid, sau extrem de degradat şi nociv, încît pune în pericol viaţa sau sănătatea acestor fiinţe Sau poate nu mai e rentabil sau atrăgător să locuieşti pe scoarţa planetei Nu mai e destul soare, nu mai e destulă umbră, nu mai e destul aer curat, poate e vînt cumplit, poate e gheaţă, poate e numai zgură şi cenuşă, poate nu e destul loc pe uscatul acela (ca în Japonia), poate că peisajul e dezolant şi le creează stări sumbre Dar dacă sînt fiinţe semiacvatice (labe palmate) şi nu vor să spună? Aici pe pămînt au găsit şi una (oceane, fluvii, mlaştini) şi alta (continente, insule)

De ce au aterizat ei la altitudinea relativ mare (sigură) şi şi-au săpat imediat (cîteva ore) un tunel - adăpost sub pămînt? Nu din obişnuinţă? Nu dintr-o teamă atavică? Nu le-a dictat oare "ceva" din adîncul conştiinţei lor să procedeze cum au procedat? Rămîne de văzut

Oricum au făcut-o Să nu-i confundăm cu ALTII, acum vorbim de "emergenţi" din nou şi despre toate contactele care le poartă amprenta sau se aseamănă Îmi voi pune singur mai multe întrebări, voi căuta să le găsesc un răspuns, în măsura în care se poate găsi un răspuns Poate găsiţi dvs şi atunci e minunat Vom afla!

1 În primul şi în primul rînd de ce aterizează ei pe şosele?

2 De ce preferă să rămînă deasupra solului în majoritatea cazurilor?

3 Ce reprezintă pentru ei fauna şi flora pămînteană?

4 Ce reprezintă pentru ei ţărîna, nisipul, stîncile, apa dulce?

5 Ce reprezintă pentru ei lumina sau întunericul?

6 De ce majoritatea (99 la sută) reperărilor au loc noaptea dacă pot fi invizibile?

7 Ce căuta unul dintre ei în Iugoslavia? De ce altul a rămas pe Pămînt?

8 Dacă ei mai cunosc şi alte planete locuite, de ce i-a surprins civilizaţia terestră?

1

Foarte multe aterizări şi reperări de OZN-uri (peste 69%) au loc pe şosele, drumuri de ţară, autostrăzi, căi ferate sau imediat în apropierea acestora Vorbesc de staţionări pe asfalt sau pe şinele de cale ferată, nu de plutirea la mica înălţime la punct fix Ei nu vedeau că acestea sînt circulate? Nu vedeau că acolo există trafic, trec maşini sau trenuri cînd nu te aştepţi? Şi de ce erau atît de "deranjaţi" cînd apărea un vehicul, un om, un biciclist?

Eu cred, în conformitate cu datele anterioare, că ei ar putea considera că numai aceste fîşii de beton sau fier sînt teren ferm, loc sigur de staţionare, şi că restul (ţărîna moale, arătura, nisipul) ar putea fi (pentru ei) un fel de fluid, că i-ar putea înghiţi, că ar fi doar o cojită afinată şi că s-ar putea scufunda, sau un fel de mlaştină capcană Cineva a văzut o "farfurie" zburătoare înfigîndu-se în pămînt cu trei ocupanţi în carlingă şi care s-a volatilizat în cîteva secunde Oare contactul cu pămîntul este pentru ei un pericol? Sau numai pentru unii dintre ei? De cîte ori s-a putut face o măsurătoare a adînciturilor lăsate pe asfalt, şine sau pămînt tare, s-a calculat că nava respectivă era foarte grea, de ordinul zecilor de tone, chiar mai mult Au fost şi OZN-uri care s-au cuibărit în stufăriş, într-o mlaştină din Australia Altele care au plonjat direct în apă, în lacuri înghetate În lacul Titicaca, se credea la un moment dat, că au chiar o "bază" în adîncuri, atît de frecvente erau plonjările şi decolările direct din apa lacului

2

La început credeam că OZN-urile preferă să plutească la mică înălţime (0,30 - 2 m) deasupra solului, dintr-o

simplă prevedere, măsură de securitate, ca să-şi poată lua zborul mai repede în caz de pericol

Încet-încet s-a dovedit că pot foarte bine să dispară imediat şi dacă stau ferm pe trei picioare Foarte mulţi martori spun că cele aterizate pe pământ dispar-chiar mai repede De aceea exclud acum varianta cu securitatea în caz de pericol şi consider mai aproape de adevăr celelalte ipoteze ei consideră că numai şoselele, şinele şi stîncile sînt terra ferma şi probabil că se tem de contact direct cu solul, cu pământul gol, cu iarba, dintr-un motiv care îmi scapă Pur şi simplu le e teamă

Spun asta pentru că, în cele mai multe cazuri, le este chiar greu să se urce în nava suspendată, şi totuşi preferă să nu ia contact cu solul Le-o fi teamă că-i curentează?

3

Unii smulg smocuri de iarbă, alţii studiază plantele în parc sau în pădure, unii fură struguri şi mazăre, tăvălesc recoltele în Anglia, scriu sau desenează cercuri şi linii, răpesc buchetul de flori din mîna unei doamne, cară gunoaie în OZN, fugăresc cîinii, mutilează vacile, iau tăviţe cu pământ, cer îngrăşăminte, se extaziază în faţa a doua buruieni şi un pin prăpădit vorbind de abundenta floră pământeană Toţi sînt extratereştri Dovediţi Legitimaţi prin aceste acte bizare Este clar că n-au mai văzut aşa ceva Este clar ca lumina zilei (dar despre lumină ceva mai încolo) Există mărturii c-ar exista şi altundeva în Univers grădini cu "legume", "ciuperci", "pomi fructiferi" irigaţi şi crescînd pe un pământ sintetic, spongios, împrăştiat pe terasele de "beton" şi acoperite cu o imensă cupolă care ţine loc de cer De fapt în interiorul unei planete Pe dedesupt Dar nu pe Ummo În altă parte La "prietenii noştri" nu există aşa ceva E clar! Ei trăiesc în habitaturi emergente (scufundate pe trei sferturi), iar pe suprafaţa fermă au instalaţii

ındustrıale Eı spun în Documente că flora terestră şi cîteva ınsecte sînt total dıferıte de ce ştıu eı Dacă sînt atît de total dıferıte (şı eı văzuseră doar două smocurı de ıarbă şı un pın), înseamnă că nıcı măcar alge nu au în fluidul acela Au ceva total dıferıt, dar pe lîngă care două buruıenı şı un copac au stîrnıt entuzıasmul întregului grup expedıţionar Ca şı cum ar fı găsıt "merele de aur"! Fură eı cîinı, opereazâ cu lasere organe de vıtă (vıţeı, vacı), dar nu fac mare caz de ele Eı se entuzıasmează de ıarbă Asta îmı spune mıe foarte mult Şı această constatare pusă alături de ınformaţıa că la autopsıı s-a dovedıt a nu avea organe pentru fıltrarea şı elımınarea urınei şı că eı au un sıngur fel de dejecţıe, mă îndreptăţeşte să cred că sînt ıerbıvorı - scuzaţı - vegetarıenı Nectar şı ambrozıe!

Încă dın antıchıtate se ştıe că "zeıı" nu consumă altceva Nu vreau să creez nıcı o confuzıe şı nıcı să ıntru în polemıcă cu ıstorıcıı, dar s-ar putea ca în vechıme acele altare, ca nişte mese de pıatră construıte, amplasate pe înălţımı, în afara cetăţıı, în afara cıtadelelor, pe care se puneau fructe şı grîne şı semînţe şı ulcıoare cu mıere pentru zeı

Şı acele pıramıde în trepte cu o platformă-altar în vîrf şı Quetzalcoatl, care era un şarpe înarıpat, şı emblemele văzute de mulţı martorı pe costumele extratereştrılor, care reprezıntă "un şarpe înarıpat" şı ofrandele, adıcă darurıle compuse dın boabe de porumb, tortıllas, banane, ananas, fasole, chıupurı cu sucurı dulcı, şı atîtea statuete reprezentînd asemanea oamenı mıcı cu capete marı, cu căştı, cu ochı de broască, observatoare astronomıce, calendarul planetei Venus, alte calendare pe mıı de anı înaınte, cînd se va reîntoarce "şarpele" înarıpat", zeul ce coboară dın cer Legende, religıı, mıturı

Ce reprezıntă pentru eı fauna şı flora pămînteană? Raıul şı belşugul! Rîurı de lapte şı mıere, nectar şı ambrozıe Şı ne şı avertızează să nu maı poluăm

Pământul, atmosfera, să păstrăm puritatea Naturii, altfel devenim **un pericol** pentru noi şi pentru Univers!

Noi sîntem un pericol! Dar ei ce au făcut cu ale lor? Ce-au făcut cu flora, ce-au făcut cu fauna? Planetele lor n-au avut aşa ceva? S-au născut în pustiuri, au trăit pe stînci sau în acele fluide lipsite de alte organisme, plante "fluidice", ceva - acolo - măcar pentru decor? Că doar nu s-au născut cu aparatele de preparat hrana din dejecţii "la briu" Şi nu cred că s-au hrănit cu nisip sau "energie" de la începutul-începuturilor Or fi făcut şi ei greşeala pe care o facem noi, distrugînd specie după specie? Oricum, El ne avertizează!

Ţărîna, nisipul, stînciie, apa...

"Şi a văzut doi extratereştri purtînd nişte tăviţe cu pămînt" Aceşti "domni" luau pămîntul (ţărîna) cu tăviţa, nu cu lopata sau cu vreun alt instrument sau recipient Ce cred oare despre această ţărînă? Cum li se pare lor?

"În dotarea grupului expediţionar au fost incluse echipamente pentru sondaje geologice, dispozitive care permit controlul diferiţilor factori fizici ai mediului de la distanţă detectoare speciale pentru măsurarea mărimilor fizice, înregistrarea funcţiunilor geologice, analize moleculare şi spectrale Bine dotaţi, zic eu! În afară de acestea fiecare explorator posedă dispozitive individuale destinate conversiunii carbonului, azotului, oxigenului, hidrogenului din apă, în **hidraţi de carbon** şi alte componente bazice **destinate alimentării** în caz de urgenţă Adică hrană, mîncare, alimente - **din ţărîna, nisip, stînci** - dacă s-ar dovedi că moleculele proteice, aminoacizii şi esterii din alimentele terestre sînt **altfel** decît pe planeta lor În adăpostul subteran pe care l-au săpat (o să vedeţi cum), mai aveau cîteva instalaţii pentru **obţinerea pe cale sintetică** (de urgenţă) a hidraţilor de carbon şi a lipidelor (grăsimi comestibile, ne explică ei nouă) funcţionînd pe baza **transmutaţiei siliciului** şi a aluminiului Eu

nici nu ştiam că nisipul e bun de mîncare! Mai spun "dînşii" că asta ar fi soluţionat problema alimentelor dacă ar fi rămas mai mult timp pe aici

După cum ne-o spun documentele, sociologul grupului expediţionar de pe Ummo a trăit pînă la 6 noiembrie 1957, cînd a murit într-un accident Deci el a trăit şapte ani pe Terra hrănindu-se cu ce găsea pe ici, pe colo cine poate şti?

De asemenea **psihologul** a rămas pe Pămînt (deci el trăia printre noi în 1967 de 17 ani deja) şi bineînţeles că se acomodase cu hrana de aici

În modul cel mai firesc, după ce mîncăm ni se face sete Ştim că El, în toate împrejurările, nu s-au atins de vreo băutură ce conţine alcool Nici măcar o bere Citez în continuare din mărturisirile lor

"Tubul conduce **un ser nutriv,** cu concentraţii variabile, pînă la buza de jos El e folosit de cîte ori e necesar Apa este obţinută într-o proporţie mare din urină după ce s-au eliminat sărurile conţinute, după ce a fost purificată şi recompusă chimic cu ajutorul carbonaţilor"

Şi acum vă rog **să fiţi atenţi** cum se procedează O sondă este **introdusă în rect** prin anus, dejecţiile sînt amestecate prin pomparea apei la 38°C (probabil temperatura LOR) iar amestecul ajunge la un aparat fixat pe fund Aici sînt gazificate, apoi transmutate în oxigen şi hidrogen care se recompun sintetic pentru obţinerea APEI de compensare a necesităţilor corpului prin ingerare Restul gâzelor sînt eliminate Apă, apă şi iar apă! Şi din acest pasaj ne mai sare ceva în ochi dispozitivul este introdus în **organul comun** pentru urină şi dejecţii Un singur organ să fie oare?

Oricum ar fi organele, lupta pentru obţinerea **unui strop de apă** se **dă** pe **"toate părţile"!** Lupta pentru un strop de apă nu priveşte însă **situaţia de pe Terra!** Aceasta este problema cu care au venit **de la ei de acasă.** Obsesia şi marea lor grijă Utilaje şi parautilaje,

instalații peste instalații, ca să obțină un strop de apă, să nu irosească nici o picătură din prețiosul lichid

Și cînd colo, aici pe Terra, dai în bălți, lacuri, rîuri, fluvii, oceane Ce diferență! Au pățit ca spaniolii în America Latină, conquistadorii care căutau cîteva uncii de aur și au dat peste mormane, piramide de aur!

Se spune că un rege aztec, i-a oferit conquistadorului volumul sălii tronului umplut cu aur - ca să-l lase în viață După ce a primit aurul, conquistadorul cerut și restul, punînd el condițiile

Vă imaginați cum poate reacționa un extraterestru care aleargă "cu limba scoasă" (nu se știe ce fel de limbă au) după orice picătură de apă cînd dă aici, pe Terra, peste milioane de metri cubi de apă?

Mai precis, vreți să știți exact cîtă apă avem pe Terra? 1 miliard km^3 + 1 000 km^3 vapori în atmosferă (cu aproximație) Adică un miliard și o mie de km cubi, apă (H^2O)! Și dinșii vin cu "instalații" montate în anus ca să nu scape nici o picătură de apă Iar noi aici consumăm toată apa pe care o conține și o tot reciclează un extraterestru - trăgînd apa la WC O singură dată!

Să ne mai întrebăm de ce consideră ei pustiurile și locurile aride ca fiind familiare? Sigur că le sînt familiare și probabil că și aici în pustiuri e prea multă apă pentru El Și prea mult nisip care poate fi imediat transformat (transmutat) în lipide și proteine, adică "mîncare" din belșug Și ce belșug de plante și de animale, și ce de oxigen și cît carbon și ce nisipă de azot!

Iar noi, niște înapoiați (vă jur), reproduc textual "Marea masă a locuitorilor planetei Terra, lipsiți de facultăți intelectuale, întrețin ipoteza prosteacă asupra faptului că noi și ceilalți vizitatori, din galaxie ar fi trebuit să aterizăm cu navele noastre în piețele orașelor, înarmați cu radiații ucigătoare "

Ca numai puțin mai încolo să întîlnim afirmația următoare

"Socul pe care l-a produs asupra societăţii noastre ştirea de a fi descoperit civilizaţia unei planete (Terra) a fost zguduitor!"

Cred şi eu! Poate că El nu sperau să mai găsească UNDEVA în Univers o asemenea combinaţie de bogăţie şi stupiditate

Capitolul 22

LUMINĂ ŞI ÎNTUNERIC

Noi am înţeles de abia în 1938 cum "funcţionează" Soarele nostru, prin fuziune şi nu prin ardere!
Dr Stanton Friedman

"Am lucrat **toată noaptea** pînă la ora 7 (la adăpostul subteran - n a) **Lumina** a oferit grupului expediţionar un spectacol fermecător şi inedit Pentru prima dată am **pătruns** într-o **lume nouă,** avînd o altă **structură geologică.** Cerul avea o nuanţă mai **violetă** decît cerul nostru (pe Ummo) Pe cer sus de tot erau norii! Apoi am văzut o formă anarhică a unor ciudate construcţii " Era oraşul Digne Stimaţi cititori, **aici stă cheia** unor explicaţii pe care nu le-a dat nimeni pînă acum El spun că **au lucrat toată noaptea!** Deci au identificat clar întunericul! Apoi s-a făcut lumină, o lumină **mai violetă** decît cerul lor Şi s-a făcut lumină la ora 7 Deci pentru El "toată noaptea" **are doar 3 ore,** dat fiind că au aterizat la ora 4 17 minute Dacă ar fi aterizat la ora 4 17 minute după-amiaza, ar fi aterizat pe **lumină,** ceea ce nu fac de obicei Dacă pentru El 3 ore înseamnă **toată noaptea,** putem deduce că pentru modul lor **de a trăi timpul,** realitatea are altă dimensiune (temporală)

Şi dacă vom analiza şi comparaţia cu cerul LOR faţă de care cerul nostru este mai violet (nu mai albastru!) **vom** putea trage nişte concluzii în legătură cu modul în care percep emisia luminoasă, spectrul culorilor, organele vederii, etc La fel de interesantă este şi **remarca imediată că pe cer erau nori.**

Nu erau stele, nu erau păsări, nu erau nave **erau nori** adică **vapori de apă!**

Dar să fie clar cînd s-a făcut dimineaţă au constatat că sînt într-o "lume nouă" adică **total diferită de lumea lor.**

Diferenţa faţă de lumea LOR constă în calitatea luminii care le-a oferit "un spectacol fermecător şi inedit", deci cu totul nou şi neaşteptat A doua remarcă spune că nuanţa cerului (atmosfera + lumina) era mai violetă decît cerul de pe Jmmo Apoi pe acest cer erau **nori** (vapori de apă) Şi acum să revenim pe pămînt **"Pentru prima oară** (deci în premieră absolută), El **au pătruns într-o lume nouă, avînd o altă structură geologică. în** afară de planeta lor şi probabil altele (cele cu colonii emergente de care au adus vorba) El mai **poposiseră** pe Neptun şi descoperiseră şi **Marte (înaintea Terrei), acum** se **aflau pentru prima dată** într-o lume cu o altă **structură geologică.** Deci ei nu mai văzuseră aşa ceva! Dar ce văzuseră ei? Văzuseră planeta Neptun Aceasta se află la 30,04 Jnităţi astronomice de Soare, adică e de 30 de ori mai departe decît Pămîntul de Steaua Pitică (cum au numit ei Soarele) Neptun se roteşte în jurul Soarelui în 164,79 ani şi are o rază de 24 300 km, adică de 6 ori mai mare ca Terra E o planetă mare, de 17,26 ori mai mare ca Terra, cu densitate mai mică, doar cu 1,71 gr/cm^2 şi are doi sateliţi (teoretic) Se roteşte în jurul axei mai repede decît Pămîntul, ziua şi noaptea avînd doar cîte 8 ore În atmosferă predomină amoniacul iar temperatura variază între -27°C şi -60°C Nu ştiu ce fel de relief are dar oricum nu pare prea îmbietor E cam slab luminată, nici urmă de vegetaţie sau altceva, frigul

bîntuie ca la Pol şi gravitaţia te apasă Ce naiba să studieze El acolo? S-au apropiat şi au ajuns pe Marte Pe scurt, planeta asta e la o distanţă şi jumătate faţă de Soare, se mişcă mai încet în jurul lui (aprox 2 ani) şi are raza de 3 380 km, masa de 10 ori mai mică decît Pămîntul (0,108) şi densitatea 3,94 gd/cm^2 Are doi sateliţi celebri (bănuiţi a fi artificiali) Marte se apropie cîteodată la numai 60 milioane km de Terra Ziua este aprox egală cu o zi terestră, temperaturile variază între +20°C la ecuator şi -80°C la Poli Aceasta este temperatura solului încălzit de soare Aerul are în jur de 0°C Atmosfera rarefiată conţine în principal bioxid de carbon, apoi lipsesc azotul, hidrogenul şi oxigenul molecular Dar are ceva oxigen atomic În atmosferă predomină argonul Relieful e foarte variat şi colorat Munţi de 18 000 de metri şi "mări" adînci de 5 100 m, dar fără ape, cratere uriaşe făcute de meteoriţi şi activitate vulcanică Marte are un cîmp magnetic

Dar cu apa stă foarte prost, toată cantitatea existentă pe planetă fiind de ordinul a 5 km^3 În atmosferă se formează nişte nori subţiri şi din cristale de gheaţă (70°C) Rocile sînt felurit colorate (roşu, verde, ocru, galben, brun) relieful este variat, dar se pare că n-a fost pe gustul celor de pe Ummo

Şi atunci au venit pe Terra! Ei bine, aici altă viaţă! Adică VIAŢA Munţi, ape, oceane, rîuri, cîmpii pline de verdeaţă, floră, faună, oameni (fiinţe inteligente), anarhie lingvistică, socială, tehnică, arhitecturală Dar ce aer, ce cer cu nori pufoşi, ce de plante, ce roci şi soluri interesante, roditoare! Roditoare? Pentru El - direct transmutabile în lipide, protide şi carbonaţi, adică materie primă pentru hrană, fără să mai aştepţi să macini grîul, să striveşti seminţele pentru ulei, sau să rafinezi zahărul Direct în stomac Sub formă de capsule Şi cîtă APĂ! Doamne cîtă apă! Şi cît azot, şi cît oxigen (78% azot - 21% oxigen) şi cîţi vapori de apă, apoi hidrogen, argon, neon, heliu şi puţin bioxid de carbon Şi mai are şi un

cîmp gravitațional acceptabil Adică nu se simțeau striviți dar nici prea ușori Puteau respira în voie Vedeau ce era de văzut Nu există însă dovezi dacă El **aud** în mediul terestru Dacă e să judecăm, cred că aud destul de bine pentru că au fost surprinși în afara navelor (grohăind ca porcii) Deci iată, că acest loc numit Pămînt (Terra) este o adevărată bijuterie a Cosmosului Un adevărat Paradis Din toate punctele de vedere Şi pe care noi îl neglijăm, poluăm, îmbîcsim, distrugem, infestăm, murdărim, îl distrugem!

El au căutat să avertizeze omenirea pînă la cele mai înalte nivele Se spune că au făcut-o difuzînd aceste documente mediilor de informare şi unor personalități din Spania, Franța, Germania, Polonia, Argentina, Rusia etc Indiferent de sorgintea acestor documente, problematica distrugerii mediului înconjurător a devenit un punct sensibil în politica statelor şi în preocupările unor oameni, la început mai puțini, acum din ce în ce mai mulți Ecologia este deja un curent de opinie şi de atitudine

O parte din aceste Documente ne ajută acum să putem cerceta, să putem deduce şi cauzele accidentelor OZN ca şi impactul pe care-l produce acest fenomen, el **fiind cea mai clară dovadă** că sîntem în contact, că sîntem vizitați şi studiați de ființe extraterestre Mai ales noaptea, pe întuneric! Fac această remarcă pentru simplul motiv că le este mai favorabil întunericul decît lumina Soarelui Chiar şi aterizarea a avut loc la ora 4 17 minute, cînd în acea zonă (Franța) era încă întuneric

Dacă Ei îşi pot face navele invizibile şi chiar ei pot deveni invizibili, atunci de ce preferă întunericul? Este mai mult ca sigur că LUMINA îi deranjează în mod fizic şi psihic, fiind altfel, de altă natură, decît lumina cu care sînt obişnuiți Acest fenomen se întîmplă şi invers Adică în toate cazurile de contacte, cînd El au folosit (voluntar sau involuntar) o anume sursă de lumină, aceasta i-a deranjat într-un fel sau altul pe pămînteni Dar şi aici întîlnim două categorii de fenomene O anume lumină

emisă de El are efecte benefice, liniştitoare, dătătoare de încredere, plină de feerie pentru psihicul uman, pentru gîndirea umană

Sînt cunoscute şi analizate la ora actuală cazuri indubitabile de vindecări (răni, hematoame, sechele, cancer, chiar şi orbire) miraculoase, la simplul contact cu o sursă de lumină provenind de la OZN-uri, dar şi cazuri de ameţeli, arsuri grave, boală de radiaţie, orbire, greaţă, insomnii, pierderea memoriei etc, în contact cu alte surse luminoase (divers colorate) provenind tot de la OZN-uri

În toate cazurile însă, lumina provenind de la OZN-uri are un aspect ireal, neobişnuit prin calitate, culoare şi formă, iar efectele fizico-chimice sînt neobişnuite Se cunosc multe cazuri în care raze de lumină emise de mici aparate **din dotarea** extratereştrilor au trîntit oamenii la pămînt, i-au paralizat parţial sau total, i-au orbit, le-au creat o stare de buimăceală Raze sau spoturi luminoase provenind din OZN-uri au schimbat culoarea din vopseaua autoturismelor, avioanelor, i-a paralizat şi au provocat arsuri grave oamenilor, au incendiat automobile, au distrus aparatură şi antene radar, au interferat cu mijloacele de comunicaţi şi aparatura de la bordul navelor spaţiale americane, au distrus surse de energie (mici reactori atomici) din spaţiu, au topit anumite metale (mai puţin aluminiul), au distrus, pur şi simplu, staţii radar, staţii de transformatoare electrice, au pus în pană mari centrale electrice şi baterii electrice ale vehiculelor, au schimbat culoarea becurilor electrice şi chiar a flăcării de luminare (în verde şi violet) Lista este mai lungă În acelaşi timp, se pare că El au de suferit din cauza luminii solare şi se tem de lumina farurilor electrice Am descris deja cazul în care OZN-urile sau extratereştrii **au dechis focul** cu armele lor pe bază de radiaţii cînd le-au fost **aprinse farurile în faţă,** de către avioane în zbor, de către automobilişti pe şosele, sau de simpli pămînteni care aveau cîte o lanternă la ei şi au aprins-o de frică

sau de curiozitate, ca să vadă cine sînt intruşii din curtea sau de pe proprietatea lor

Cine sînt intruşii?

Intruşii sînt nişte **tipi** care vin de departe, de undeva unde lumina are alte calităţi

După părerea mea lumina nu este un simplu fenomen, ea este **o dimensiune a cosmosului. Ca şi timpul! Fiind o dimensiune,** ea are caracteristicile specifice acestui Univers şi nu pe ale altora Dacă se admite (şi o vom demonstra) că **majoritatea** universurilor ce pot avea planete locuibile (sisteme solare), adică 60% din totalul acestor sisteme, au ca punct central STELE DUBLE, atunci datele problemei încep să apară **într-o altă lumină** (şi la propriu şi la figurat)

Şi acum să fim sinceri şi să recunoaştem dacă noi, pămînteni, nu am putut pînă acum să definim exact **natura luminii,** cum am putea să ştim care sînt caracteristicile **luminii duble.** Eu pot greşi deoarece nu sînt om de ştiinţă, dar am curajul să pun deschis această problemă Nu ştim nimic despre cîmp, despre gravitaţie, despre masă, despre timp (iată patru dimensiuni), nu ştim de asemenea mare lucru despre lumină (a cincea dimensiune) şi atunci de unde să ştim ceva despre **lumina dublă** (a şasea dimensiune)

Văd zîmbete pe figurile savanţilor! Eu voi numi aşa, **provizoriu,** aceste necunoscute ca pe un instrument de lucru Numai în sistemul nostru solar sînt două planete care **reflectă mai multă lumină** decît primesc de la soare! **Ce este** această lumină (radiaţie)? De unde provine ea? Ce este **lumina neagră** pe care o emite orice laser la fiecare **a zecea** "repriză" funcţională?

Ce este acea lumină fără masă, care a străbătut ca un val planeta Terra **direct prin miezul ei,** dintr-o parte în cealaltă în anul 1975?

Ei vin dintr-o lume cu doi sori, cu două surse de lumină simultane, care au o mişcare în jurul unui centru comun (sistemul binar), ciclu de noapte - zi, poate o înclinare a axului de rotaţie faţă de planul de revoluţie Haideţi să ne imaginăm **doi sori în eclipsă!** Să ne imaginăm răsăritul a doi sori deodată! Apusul acestora să ni-l imaginăm! Umbrele duble să ni le imaginăm! Dacă distanţa între cei doi sori e ceva mai mare, **nu există niciodată** umbră! Vor exista în schimb cîte două răsărituri şi două apusuri şi asta în fiecare zi

Acolo nu există ecuator! Nu există maree **ci fierbere rece** a lichidelor, nu există un singur cîmp gravitaţional, ci două cîmpuri aleatoare iar mecanica cerească are alte legi Dacă El ar avea acolo un cîmp gravitaţional omogen, n-ar mai "fîlfîi" aici cu navele lor ca nişte frunze! Şi-ar fi putut confecţiona "plutirea" E la mintea cocoşului!

Scriam la începutul cărţii (sau voiam să scriu) cum ne-ar fi nouă să trăim brusc în două dimensiuni? Foarte simplu! încercaţi să mergeţi pe sîrmă! Vă veţi comporta **exact** ca o farfurie zburătoare

Sau să jucaţi bowling în interiorul unei sfere! Nu-i aşa că puteţi aşeza popicele **exact în spatele dvs.** şi aruncînd bila **înainte** veţi lovi popicele din spate?

Dar ideea că **lumina se propagă în linie dreaptă** este o poveste de adormit copiii! Poate un **fascicol selectat** de lumină! Lumina se propagă cu viteza cunoscută în cercuri concentrice Şi **dacă este adevărat** că lumina poate fi **deviată** de un cîmp destul de puternic, atunci să mi se explice cum este deviată circumferinţa unei sfere (lumina) de circumferinţa altei sfere (cîmpul)?

Iată că într-un sistem binar (doi sori) problemele sînt infinit mai complicate Şi sînt **altele!** LOR nu le-a fost şi nu le este prea uşor Şi dacă ei îşi permit să aibă un psiholog în probleme pămîntene, de ce n-aş încerca şi eu să fac acelaşi lucru în problema extraterestră

O funcţie importantă a gîndirii este aceea de a găsi o concepţie despre lume şi viaţă, un "veltanschaunung" Ni

se ıveşte, ıată, ocazıa să o facem Se pare că **lupta pentru existenţă,** care-ı dezbınă pe oamenı, care-ı face adversarı şı creează conflıcte care presupun un deznodămînt tragıc, în momentul în care devıne luptă pentru supravıeţuıre, fiinţele gînditoare se unesc, fac front comun, au un ţel comun

Lupta pentru exıstenţă şı supravıeţuırea nu sînt unuı şı acelaşı lucru Noı, pămîntenıı, n-am ajuns să ne punem problema supravıeţuırıı El da!

S-ar putea ca această aventură să ıncludă şı semnele de întrebare în legătură cu natura lumınıı Încet, dar sıgur, ajungem să acumulăm o seamă de fapte şı fenomene, aparent fără legătură între ele, dar care puse în concordanţă sau alınıate în conjunctura de faţă îşı schımbă semnıficaţıa, aceste fapte şı fenomene pot explıca acum de ce este posıbıl ca o tehnologıe superavansată să dea greş, de ce este posıbıl un accıdent OZN şı prın aceasta să ne conducă maı aproape de adevăr Mult maı aproape Şı pentru aceasta trebuıe să ţınem cont de absolut toate ınformaţıile pe care le avem şı care multă, foarte multă vreme, au fost ţınute TOP SECRET

Capitolul 23

PE FAȚĂ

Să presupunem că am întîlni ceva foarte ciudat să zicem, o nouă formă de viață am putea oare s-o percepem exact? Sistemul de percepție este programat asemenea unui computer de experiența evoluției noastre precum și de propria noastră experiență personală Un obiect nou îi cere deci computerului să rezolve o problemă nouă cu un program vechi, ceea ce nu este nici potrivit și nici suficient

Prof Richard Gregory

În acest moment al cercetării noastre ne aflăm însă în fața unei situații bizare și care are brusc o dublă semnificație

Prima semnificație a primului accident cunoscut și mediatizat fără nici o opreliște este aceea că acest fapt nu a avut nici o semnificație!

17 aprilie 1897. În această zi cerul de deasupra Texasului a fost străbătut de niște nave ciudate care abia mai tîrziu au căpătat numele de "dirijabil" La acea oră, "dirijabilul" nici nu exista Totuși acele nave, sau acea navă necunoscută a fost reperată în 14 locuri diferite Peste tot unde a fost văzută ea avea un zbor majestos, liniștit, cu o viteză relativ mică

Au fost consemnate și două aterizări și întîlniri cu ocupanții, chiar și conversații (foarte fireștI) care n-au intrigat pe nimeni Este adevărat că ideea zborului

"plutea în aer", dar la acea vreme nu exista nici un mijloc de comparație cu nimic, fie terestru, fie extraterestru

Era însă epoca marilor invenții și descoperiri și America trăia un fel de fior firesc și binefăcător al progresului Din cele 14 reperări ale acelei nave, una avea să aibă însă, o istorie aparte, legată de orașul Aurora (Texas)

Spre seară, "nava" a apărut deasupra pieței din centrul orașului, unde părea că vrea să staționeze o vreme Era de o mărime considerabilă, părea făcută dintr-un metal lucitor și avea felinare puternice și viu colorate Emitea un șuierat și un zumzăit ca o locomotivă cu aburi oprită în stație, dar deodată, ea a inceput să se îndepărteze ca glonțul din pușcă spre nord

Nu trecuseră decît vreo cîteva clipe cînd s-a auzit o mare explozie O lumină a străfulgerat dinspre moara de vînt de la marginea orașului și o ploaie de schije și fragmente de metal a căzut în toate părțile pe acoperișuri, spărgînd geamuri și rupînd crengile și florile Pompierii voluntari au pornit sunînd din clopot către moară, care părea să fi luat foc Martorii spun că explozia a fost atît de puternică încît a distrus și rezervorul de apă suspendat, aflat la 60 de picioare distanță Fiind o zonă cu grădini, arbori și garduri vii, se putea vedea bine ce dezastru făcuse explozia Totul era răvășit de un suflu puternic și de resturile care împroșcaseră la mare distanță Printre dărîmăturile morii și ale hambarului a fost descoperit un cadavru ce părea a fi al pilotului "care nu era un locuitor al acestei lumi"

Nava era complet distrusă, nu se puteau pune una lîngă alta piese sau fragmente ca să-ți dai seama cum a fost construită, sau ce fel de motor avea Dar epava și bucățile nenumărate de sfărîmături pe care oamenii le adunau de peste tot, te ducea cu gîndul că avusese mai mult de 10 tone în greutate, dacă nu chiar și mai mult Totul era distrus Bucățile păreau a fi dintr-un metal ce nu se cunoaște, dar semăna cu aluminiul și argintul Acel pilot ce venea din altă lume a fost îngropat în cimitirul

oraşului Avea haine ciudate şi nişte aparate cu tuburi şi fire, dar ce este mai curios este faptul că s-au găsit nişte foi care erau scrise pe o singură faţă cu un fel de hieroglife Pe acestea le-a luat judecătorul Proctor pentru a le descifra şi eventual ca să identifice persoana de la bord, ceea ce nu a fost posibil

Nimeni nu a putut afla de unde venea acea navă şi încotro se îndrepta În grădina unde s-a prăbuşit epava, multă vreme nu s-a putut cultiva nimic Apoi, lumea s-a întors la treburile obişnuite şi accidentul a fost uitat Accidentul nu a avut absolut nici o semnificaţie, nu a stîrnit nici un semn de întrebare mai mult sau mai puţin decît o ciocnire a două trenuri, sau deraierea unei locomotive în care mecanicul şi-a pierdut viaţa! Cu toate că absolut toţi martorii au fost convinşi că nava este total necunoscută, că pilotul este din altă lume şi că foile lui erau scrise cu hieroglife, singura "deducţie" a fost că poate acele fiie erau "însemnările călătoriei"!

Al doilea aspect bizar al acestui prim accident OZN cu sute de martori şi larg comentat în presa vremii, constă în faptul că la numai 75 de ani de la întîmplare, toate urmele erau complet şterse Absolut nimeni nu mai ştia nimic, în cimitir nu s-a găsit nici un mormînt "mai ciudat" al extraterestrului, iar fragmentele, nenumăratele fragmente din metalul navei erau de negăsit Totuşi, prin anii 70, un cercetător a găsit în orăşelul din Texas o bucată de metal pe care a supus-o analizelor la o mare companie aviatică Rezultatul analizei consemna un aliaj cu 82% aluminiu, 18% zinc, foarte puţin cupru şi mangan Acest aliaj nu are nimic ieşit din comun pentru noi pămînteni, numai că nimeni în Statele Unite nu fabrica un asemenea aliaj înainte de anul 1910

Simptomatic pentru întreaga comunitate umană (inclusiv oamenii de ştiinţă) că o asemenea întîmplare în care există o navă prăbuşită (cînd nu existau asemenea nave pe pămînt), o moară distrusă, un rezervor de apă dărîmat, terenuri întregi cu vegetaţia răvăşită, un cadavru

al unei ființe necunoscute pe planeta noastră, inclusiv foile cu hieroglife indescifrabile, ei bine - toate acestea luate la un loc, n-au zdruncinat conștiința **ființei cosmice** care este omul!

La 50 de ani de la acest accident OZN, are loc un accident dublu de data aceasta, cu morți și supraviețuitori extratereștri și aceeași ființă cosmică, ascunde totul

TOP SECRET! Amenințări cu arma asupra martorilor, confiscări de aparate fotografice, îngroparea resturilor epavelor cu buldozerul, plus moartea misterioasă a unor executanți

Ce să mai cred? Ce să mai credem, stimați cititori, cînd iată, aproape un secol fenomenul a fost bagatelizat, discreditat, mascat, scenarizăt, "explicat" prin tot felul de chestii reale sau posibile, de la fulgere globulare, pînă la halucinații colective

Arătați-mi un fulger globular într-o poiană liniștită cu cer senin deasupra, și-l mănînc! Halucinație colectivă în tot Madridul, pe toată valea Hudson, la Casa Albă? Halucinația colectivă este starea noastră firească? Atunci de ce nu vedem îngeri, zîne, spiriduși, pe Moș Crăciun în sanie, de ce vedem pe cer "farfurii zburătoare"? Le vedem pentru că EXISTĂ!

În același timp, exact în același timp, pe planeta Terra există oameni, din toate părțile lumii și din toate categoriile sociale care n-au văzut niciodată un TV color, un avion, un calculator, un robot de bucătărie, un Masseratti, un aparat laser, un urs alb, un deltaplan, un telescop, un marabu, un arbore de sticlă, un pește spadă, un elicopter Aceștia nu sînt neapărat niște ignoranți Nici oamenii de știință, savanții, cercetătorii, astronomii, fizicienii care n-au văzut un OZN sau un extraterestru nu pot fi considerați ignoranți Numai că aceștia se tem de ignoranță, consideră **că n-au voie** să nu știe ceva și atunci pur și simplu neagă ce ei n-au văzut

Dacă ei n-au văzut - nu există! Iar cei care-au văzut dar n-au nivelul lor ştiinţific, precis că au făcut o confuzie sau au avut "halucinaţii" Foarte simplu, nu-i aşa?

Capitolul 24

NEVOIA DE EXTRATEREŞTRI

Ei mi au cerut să nu spun că extratereştrii nu folosesc BANII pe planeta lor!

Sid Padrick după interogatoriul agenţilor C I A

Îmi puneam întrebarea, în timp ce mă documentam, de ce înainte de 1940 toate reperările de nave **necunoscute** sau întîlnirile cu **fiinţe bizare,** ce puteau fi din alte lumi, n-au făcut atîta vîlvă, n-au trezit atîta interes şi n-au creat curente de opinie atît de divergente şi înverşunate Desigur, lista unor astfel de fenomene este mai restrînsă Totuşi o explicaţie există, dincolo de numărul observaţiilor sau de o simplă statistică Şi această explicaţie se sprijină în primul rînd pe starea de spirit a umanităţii După cum consemnam puţin mai înainte, cei 40-50 de ani dinaintea celui de-al doilea Război Mondial au fost dominaţi de progresul foarte rapid al tehnicii, al comunicaţiilor, transportului, armamentelor, arhitecturii, presei şi tipăriturilor în general S-a schimbat, sau era în schimbare, modul de viaţă al unei mari părţi a lumii, schimbul de idei, de cultură şi civilizaţie între continente, epoca marilor descoperiri şi invenţii, convulsii sociale, revoluţii, ideologii noi, dezvoltarea ştiinţelor, au netezit drumul concepţiilor materialiste, darwiniste, universaliste etc

A urmat al doilea Război Mondial, suferințe inimaginabile, distrugeri incredibile, bombardamente dezastruoase (inclusiv atomice), boli și foamete, schimbarea regimurilor politice pentru milioane de oameni decimați de război. Dumnezeu părăsise parcă lumea! Cine ne mai putea ajuta? Cine?

Și chiar atunci, imediat, în 1947 au început să apară semne cerești, lumini, fulgerări, apariții. Ceva care venea, **sau cineva** care părea că se interesează din nou de soarta oamenilor, a omenirii. Aceste lumini, aceste apariții erau misterioase, inexplicabile, dar veneau pe un fond psihic și cultural populat cu îngeri și demoni, cu zâne și elfi, cu care de foc, vindecări sau pedepse, cu puteri miraculoase, oricum, așa cum se păstrase în subconștientul colectiv sau individual, în religiile și cultura fiecăruia. Nu cred că mai este nevoie de alte explicații. Ele există - desigur - și au fost luate în considerație de autori competenți. Dar lumea de după conflagrația mondială trebuia guvernată, reconstruită, pusă pe picioare, făcută să funcționeze, și era această nouă lume pregătită să întîmpine atît de curînd O ALTĂ REALITATE? Era, sau nu era? Cei desemnați să hotărască au decis că lumea nu era pregătită pentru a primi și a privi în față această nouă REALITATE!

Vom vedea puțin mai încolo și care este părerea LOR în această privință. Desigur, chiar dumneavoastră în momentul în care citiți aceste rînduri, vă gîndiți cu seriozitate și cu un straniu fior la acest lucru. Ești dumneata, cititorule gata să primești vizita unui extraterestru? Pentru că una e să vezi o farfurie zburătoare trecînd pe cer și sclipind cu lumini multicolore ca la un carnaval și alta este **să-ți asumi realitatea** că din acea farfurie va coborî o ființă inteligentă, supercivilizată, hipertehnologizată, cu un aspect total diferit de al tău și care-ți citește instantaneu gîndurile, vorbește curgător limba ta, știe tot ce știi tu (și mai mult decît atît), în timp ce tu nu știi nimic

despre EL! Şi chiar dacă el îţi spune, cu prietenie şi bunăvoinţă, tu nu poţi înţelege mare lucru!

După cum am promis mai sus, vom spicui din declaraţiile "emergenţilor" referitoare la pămînteni, la organizarea noastră socială şi politică, la gradul nostru de cultură şi civilizaţie. Interesant este faptul că din aceste mărturisiri se desprinde cu **mare** evidenţă părerea lor sinceră despre NOI, dar şi un anume fel de a privi o civilizaţie. Din aceste "mărturisiri", eu am putut desprinde nu numai modul lor de a privi lumea noastră şi Cosmosul în general, ci şi un anume TIPAR ontogenetic şi filogenetic, o anumită matrice, specifică prin particularităţile şi ciudăţeniile ei, foarte grăitoare într-un plan secund de care El nu-şi dădeau seama pe moment. Să vedem cum au luat primul contact cu fiinţele umane, la noi acasă.

"Cînd s-a făcut lumină, de la o distanţă variind între 1,3 şi 1,9 km terestri, am reperat construcţiile artificiale structurate anarhic şi dominate de o construcţie mai înaltă (o catedrală), ce păreau a fi locuinţe amplasate la suprafaţă, ale fiinţelor de pe Terra. Mărind puterea de rezoluţie a aparatelor noastre optice, am putut observa şi **primele fiinţe terestre.** Faptul că eram **atît de aproape de ei,** nu le-a stîrnit acelor fiinţe nici **o stare de nervozitate** şi nici nu le-a determinat să ia vreo măsură de apărare!"

Deci, ca să zic aşa, El nici n-au fost băgaţi în seamă, nimeni dintre acei francezi nu s-a sinchisit de prezenţa unor extratereştri aflaţi la peste 1 km depărtare şi ascunşi la 7-8 m sub pămînt. Aceasta este absolut normal din punctul nostru de vedere, dar nu şi dintr-al lor. El, într-o situaţie similară deci, ar fi avut o stare de nervozitate şi ar fi luat măsuri de apărare! Asta înseamnă că senzorial, sau cu ajutorul tehnologiilor lor, ei ar fi **depistat imediat** o prezenţă străină pe o rază de cel puţin 2 km şi ar fi considerat-o ostilă din principiu, luînd măsuri de apărare. Tot atît de sigur se desprinde şi concluzia că **altcineva** a fost ostil, sau a manifestat ostilitate în prezenţa LOR

undeva prin Univers, sau chiar la ei acasă Teama lor pare justificată de alte întîmplări pe care ei le evocă fără să vrea

"La scurt timp după această observaţie, şase membri ai expediţiei împreună cu douăzeci de membri ai echipajului au coborît pe sol pentru a demara urgent lucrările unei construcţii subterane în caz de pericol După analizele solului am perforat la temperatură ridicată, transmutînd materialele topite într-un izotop al azotului, evitînd ca la suprafaţă să existe urme de pămînt care să ne trădeze prezenţa faţă de observatorii tereştri

Înaintea zorilor, am deplasat navele noastre lîngă o mică pădure cu arbori ciudaţi din apropiere A trebuit să colectăm gazele, vaporii şi fumul care rezultau din perforarea galeriei la 8 m adîncime în sol, pentru ca acestea să nu fie observate şi să nu ne trădeze prezenţa "

Pe scurt, El făceau tot ce e posibil ca să se ascundă Bănuiesc că doreau să procedeze aşa fie că se temeau cu adevărat de oameni, fie că aveau un plan de contact elaborat în mai multe etape (cum s-a văzut ulterior) Oricum, se desprinde de aici o concluzie clară nu cunoşteau prea bine sau aproape deloc modul de comportament al oamenilor, forma noastră de organizare socială, militară, politică Oricum, teama lor era justificată şi de alte contacte din cosmos, dar şi de propria lor fire, propriul lor mod de a concepe un contact cu o altă civilizaţie El aveau un "scenariu" pe care acum trebuia să-l adapteze la această scenă absolut nouă care era Terra şi la particularităţile actorilor care eram noi, pămîntenii Dar pămîntenii dormeau la acea oră!

"Aveam la noi echipamente de protecţie şi dispozitive de apărare necesare, iar una dintre cele trei nave a rămas în aer, pentru a ne putea acoperi retragerea în caz de atac!" Partea aceasta a "scenariului" seamănă foarte mult cu tactica comună a USAF*

**U.S. Air Force*

Şi mai la început "Cîtva timp, nimeni nu a ieşit din nave de frica unui atac neaşteptat!"

CHEIA TĂCERII

Era în ziua de 28 martie 1950 Ora 4 17 minute În Franţa, lîngă oraşul Digne, la 13 km distanţă şi la alţi 8 km de un sat În Basses Alpes Un lucru absolut curios, atunci cînd am cercetat locul aterizării, este acela că punctul se află exact la 44° latitudine nordică şi 6° longitudine estică, adică fix la intersecţia celor două coordonate

Nu pot să-mi dau seama dacă El cunoşteau acest lucru, în orice caz cunoşteau ora GMT şi deci şi, meridianul 0° Dar să ne întoarcem la subiectul nostru "Fiecare dintre NOI ştia care ar putea fi riscurile (e vorba de membrii grupului expediţionar) şi la ce se expune, pentru că mai înainte suferisem cîteva dezastre în care membrii noştri din grupul ştiinţific sau tehnic şi-au pierdut viaţa

Noi purtăm un Mesaj al Consiliului General al Planetei adresat Consiliului sau Conducătorului locuitorilor de pe Terra! (?) Acest Mesaj este imprimat pe foiţe de aur (80) şi este destinat Guvernului General al Planetei! (?) Între specialiştii noştri au existat mari divergenţe în privinţa locului de pe Terra unde să aterizăm, existînd riscul enorm de a cobori chiar în mijlocul unei construcţii aflate la nivele subterane, fiind imediat detectaţi şi distruşi (!)"

Din acest pasaj reiese foarte clar

1 Că El pot ateriza direct sub pămînt, adică trecînd prin scoarţa de la suprafaţă pe care o cred "fluidă", ca şi pe planeta lor sau pe altele cunoscute de ei,

2 Nu ştiau că pămîntenii locuiesc la suprafaţa planetei (în aer liber), crezînd că locuim la fel ca El (şi alţii), adică în habitaturi emergente sau subterane,

3 El socoteau ca posibil şi probabil (99%) să fie imediat **detectaţi şi distruşi** dacă ar fi aterizat în centrul unei localităţi Distruşi cu ce? şi cum? şi de ce? Vom vedea puţin mai departe că în oarecare măsură aveau dreptate Din păcate, aveau dreptate!

28 martie 1950 - 10 iunie 1967 (data unei aterizări anunţate tot în Europa, la Santa Monica, lîngă Madrid) 17 ani pămînteni de cercetare, contacte, ciudăţenii, accidente A fost CONTACTUL realizat, sau nu s-a realizat nimic? Numărul reperărilor de orice fel depăşeşte 20 000 După acel val extraordinar, între 1950-1954, aceste reperări au scăzut, s-au rărit Planetele noatre se îndepărtau din nou Cei 14,6 ani lumină care ne despart sînt ceva! Se poate că acele condiţii izodinamice ale spaţiului să nu mai fi fost atît de favorabile Nici contactele se pare că nu au corespuns aştepărilor LOR Nu-i vorbă, că nici NOI nu ne putem declara prea fericiţi în urma acestor contacte

Nici prea bine lămuriţi în ce priveşte raportul între civilizaţia noastră şi a lor, evoluţia acestui raport în viitor, ca şi avantajele reciproce care pot decurge din această epocală întîlnire Noi nu ne-am propus să studiem în întregime această perioadă Ne-ar fi fost şi foarte greu, ar fi fost şi destul de departe Urmele se şterg singure sau sînt şterse cu grijă

Vom rămîne însă în spaţiul european pentru a analiza cîteva accidente mai recente, care justifică tonul destul de pesimist al documentelor analizate

"Voi pămînteni alergaţi după fantasme, ca şi cum aţi încerca să prindeţi luminile colorate aruncate pe pereţi de un simplu cristal atins de lumina soarelui Este curios să constatăm că există pămînteni care, deşi dau dovadă de erudiţie şi posedă o anume formaţie ştiinţifică, nu sînt în măsură să sesizeze cauzele reale ce ne obligă la reţinere Raţionamentul vostru **embrionar şi primitiv** pare a fi următorul dacă aceste fiinţe vin de pe o altă planetă, de ce nu se fac

cunoscute şi de ce nu o demonstrează? Iată de ce obiectivul nostru este de a lua contact numai cu un grup de locuitori tereştri, pentru a face un schimb de informaţii referitoare la civilizaţiile din care facem parte, evitînd tulburarea societăţii terestre care se află în situaţia de a crede în mituri (vizavi de extratereştri - n a), din necunoaştere Saturaţi de idei preconcepute, închişi în strimte limite mentale şi foarte impresionaţi de riscurile pe care le-ar putea aduce dezvăluirile noastre (?) " Asta despre NOI! Iar despre El "Şocul pe care l-a produs asupra societăţii noastre cînd am identificat în Cosmos civilizaţia planetei Terra, a fost realmente zguduitor!"

Aici se află - cred eu - **cheia tăcerii** care a urmat

Atît oficialităţile din Europa, cît şi persoanele particulare de bună credinţă care au avut acces la aceste documente, au luat aceste sincere declaraţii ca pe un AVERTISMENT foarte serios, dacă pe planeta unei supercivilizaţii şocul a fost zguduitor cînd s-a aflat de existenţa noastră, a pămîntenilor, ce-ar fi putut să se întîmple pe Terra?

Nimeni nu poate da un răspuns exact Dar dacă experienţa LOR i-a îndemnat la discreţie şi suspiciune în ce ne priveşte pe noi, trebuie să-i credem pe cuvînt! Nu numai că nu avem nici un fel de experienţă în contacte cu supercivilizaţii din cosmos, dar noi nu ştim încă să realizăm contacte între culturile şi gradele de civilizaţie de pe planeta noastră

Gîndiţi-vă numai la scurta perioadă de 2000 de ani în care s-au confruntat civilizaţiile romane, iudaice, celtice, getice - apoi cu hunii şi mongolii, civilizaţia creştină cu cea mahomedană, cultura hispanică cu cea maiaşă, incaşă, toltecă, cultura şi civilizaţia anglo-saxonă cu cea hindusă apoi confruntarea Est-Vest, Nord-Sud Fundamentalismul Islamic contra civilizaţiei occidentale, etc Gîndiţi-vă la rasism şi xenofobie şi nu uitaţi că ne pot citi gîndurile!

Se spune că sîntem o civilizație agresivă, cu tendința de autodistrugere, cu tendința de a provoca o catastrofă ecologică deteriorînd nu numai pămîntul, apele şi aerul, ci chiar spațiul cosmic din jurul planetei noastre Nici n-am pus piciorul pe altă planetă, dar am şi infestat spațiul galactic pînă dincolo de Marte şi Saturn cu deşeuri radioactive Nu voiam noi să împînzim spațiul cosmic cu arme atomice de toate tipurile în cadrul Programului "Războiul Stelelor"?

Se pare că la ora aceasta încă mai constituim un pericol intergalactic Chiar dacă nu ne putem deplasa prea departe în Cosmos

Capitolul 25

UN ACCIDENT MORTAL

Eu i am întrebat pe comandantul OZN ului Xeno dacă ei a fost angajat într o luptă cu nave terestre

Da, dar n au reuşit să ne distrugă!

Dialog între Sid Padrick şi Xeno, UFO Comander

Undeva în Brazilia La Ferma Santa Maria, lîngă Crixas

Inacio de Souza se întorcea acasă împreună cu soţia sa Maria Fuseseră la oraş cu treburi El are 41 de ani şi e administratorul fermei Un om cinstit şi muncitor, foarte apreciat de toţi Maria se ocupă de gospodărie şi de cei cinci copii al lor Ei locuiesc la fermă de mai bine de şase ani

În faţa fermei este amenajat un teren de aterizare pentru avionul proprietarului Totul e bine întreţinut şi de o mare curăţenie Cînd s-au apropiat de, casă, Inacio a observat că pe pistă, la vreo 100 m distanţă mai încolo, aterizase un avion ciudat, cum nu mai văzuseră niciodată

- Ce-o fi drăcia aia! se adresă el Mariei Văzu trei făpturi care ieşiseră din avion şi care se îndreptau spre casă

- Or fi bandiți, gîndi Inacio și își armă carabina pe care o purta la el În locul acesta izolat se poate întîmpla **orice!**

Cei trei nu păreau a fi de prin partea locului, nici după înfățișare, nici după îmbrăcăminte Avionul lor avea vreo 40 de metri

Lui Inacio i se făcu frică

"Nu mai văzuse niciodată un asemenea "avion" Era așa de mare, că depășea pista în lățime și stătea de-a curmezișul Cum îl vedeam noi, parcă era o chiuvetă de aluminiu cu gura în jos Nu avea elice sau aripi, sau poate nu le-am văzut eu "

"Tipii" erau cu capetele chele, lucioase, se zbenguiau și țopăiau ca niște apucați Dar nu scoteau nici un sunet!"

Cînd Inacio și Maria au ajuns în dreptul casei, unul dintre "vizitatori" a ridicat mîna către Inacio și a început să fugă către acesta

Inacio a strigat Mariei să intre în casă, apoi a tras, din instinct, în cel cu mîna ridicată către el A tras direct în capul acela chel A tras fără să se gîndească la nimic, "ca-n filmele cu cowboy" - cine trage mai repede rămîne în viață!

Așa e pe aici

În acel moment, în acea sutime de secundă, dinspre "avion" a țîșnit o lumină verde! "În acel moment, plecînd din avion, o lumină verde m-a lovit în față, în partea stîngă, și m-a trîntit la pămînt Era ca lumina unui far verde, ea m-a doborît!", spunea Inacio mai tîrziu

"Maria s-a repezit la mine, cum eram eu căzut și paralizat pe jos, a luat arma din mîna mea ca să-i alunge pe bandiți, dar toți trei fugiseră în "avion", care se ridica cu viteză mare, bîzîind ca un roi de albine "

După trei zile, cînd a venit proprietarul, Inacio zăcea în pat, se simțea rău și avea mustrări de conștiință că a împușcat un om Crezuse că "cei trei" au venit din Sao-Paulo ca "să-i ridice familia", el doar s-a apărat, și-a

apărat casa şi familia, dar oricum avea remuşcări că a împuşcat pe unul dintre ei drept în cap

S-au dus să vadă dacă erau urme de sînge Nu exista nici o pată de sînge Şi doar Inacio era un trăgător excelent, el nu greşea ţinta de la 50 de metri Inacio nu mai înţelegea nimic! El susţinea că "cei trei" erau în pielea goală, dar Măria spunea că aveau nişte maieuri mulate pe corp, de culoarea pielii

La locul aterizării nu se vedea nici o urmă de sînge, nici altceva Nimic! Chiar din acea seară şi a doua zi, lui Inacio i-a fost rău, îi era greaţă, avea furnicături în tot corpul şi un fel de amorţeală, de paralizie, care-i lua toată forţa, mîinile îi tremurau tot timpul Nu se mai putea ţine pe picioare şi zăcea în pat îngrozit

Hotărît să păstreze tăcerea asupra incidentului (care avea să se transforme într-o dramă), proprietarul l-a transportat pe Inacio, a treia zi, la un mare spital din capitala statului

La primul control medical s-a constatat ceva, ca o arsură cu diametrul de 15 cm pe partea stîngă a bustului lui Inacio, lîngă umăr Acela era locul unde-l lovise "raza verde" Dar doctorul nu ştia nimic Văzînd că i se recomandă doar un unguent contra arsurilor şi regim alimentar, s-au hotărît să spună adevărul despre întîlnirea cu OZN-ul şi "raza verde" Doctorul s-a speriat şi numai după ce s-a convins că despre acest accident nu aveau cunoştinţă decît trei persoane (Inacio, Maria şi proprietarul fermei), le-a cerut acestora, sub jurămînt, să păstreze secretul Părea "că ştie mai multe", era evident speriat

Apoi doctorul l-a internat pe Inacio în clinică, unde i s-au făcut radiografii şi toate analizele, inclusiv cea a urinei şi a sîngelui

După patru zile, fără nici o explicaţie, l-au externat pe Inacio, "fără să-i prescrie nici un tratament "

În particular, sub jurămîntul tăcerii absolute, doctorul i-a comunicat fermierului, că starea lui Inacio e fatală, că

examenele şi analizele au descoperit că e **atins de o leucemie** bruscă, de "cancerul sîngelui" şi că nu-i dă mai mult de 60 de zile de viaţă

După cum povesteşte Maria, starea lui Inacio era din ce în ce mai rea pielea de pe tot corpul s-a acoperit de pete galbene, avea dureri groaznice în tot corpul, orbea pe zi ce trecea, nu mai putea înghiţi nimic Înainte de a muri nu mai era decît un schelet, numai piele pe oasele care-l dureau îngrozitor

S-a stins după 59 de zile de suferinţe, la 11 octombrie 1967 Toate lucrurile lui au fost arse, inclusiv patul în care a zăcut

Inacio a murit cu remuşcarea că "el a tras primul" Această remuşcare îl însoţeşte acum în mormîntul modest de la ferma Santa-Maria, undeva în Brazilia

Cauzele morţii: un comentariu "terestru".

Nu ştiu ce s-a întîmplat cu extraterestrul lovit în cap de glontele carabinei Winchester 44 Poate a murit în drum spre planeta lui, poate s-a vindecat,n-o să ştim niciodată

Ştim însă precis că Inacio de Souza a murit după 59 de zile, în urma unei leucemii "de origine radioactivă" cauzată de "raza verde" Simptomul se atribuie "expunerii la radiaţii ionizante mortale" Asta presupune o moarte lentă, dar sigură

Radiaţiile ionizante mortale, indiferent dacă provin din surse de raze X, de la tuburi fluoroscopice, raze de cyclotron, izotopi radioactivi din orice sursă, radiaţii ionizante de tip raze Alpha, Betta, Gamma, fluxuri de neutroni sau Raze Cosmice, toate provoacă efecte identice asupra celulelor şi organismelor vii

Nu există consecinţe care să particularizeze un tip sau altul de radiaţii doar **doza şi tipul de expunere sînt** importante

Se ştie că particulele grele (Raze Alpha) distrug mai puternic ţesuturile vii

Ca să ne facem o idee despre dozele de radiații mortale sau suportabile de către ființa umană, trebuie să vă spun că **doza maximă** admisă de Comisia Internațională de Protecția Radiologică este de 0,3 **roentgeni pe săptămînă!**

Această doză **infimă** distruge totuşi circa 300 molecule în fiecare celulă din organismul uman Noroc că un **om** are în jur de 50 000 de miliarde de celule şi că acestea se şi refac destul de repede

Depinde de doză ca un om să poată fi ucis pe loc, în cîteva zile, sau în cîteva săptămîni

Mai depinde şi cît din suprafața corpului este atinsă de fascicolul radioactiv

Din nefericire, nu există prea multe indicii clinice care să arate imediat boala de iradiere, în afara apariției pe piele a unor pete sau arsuri cu aspect comun Dar atunci este prea tîrziu Mai sînt grețurile care apar şi dispar în 2-3 zile, apoi băşicuțele dureroase, micile hemoragii ale pielii, furnicăturile, amorțeala şi tremuratul mîinilor

Apoi o pierdere a puterii musculare, a poftei de mîncare, însoțite de slăbirea vederii

Toate acestea le-a resimțit Inacio din plin

Se emite ipoteza că el a fost lovit de un fascicul de particule ionizante, acestea colorează vag mediul pe care-l străbat (aerul) Dar acesta a fost un fascicul **verde, foarte distinct,** clar, puternic colorat

Al doilea efect straniu este acela că victima **a fost trîntită la pămînt,** ca şi cum ar fi primit un pumn, un brînci, o lovitură de **natură fizică,** foarte puternică

Fasciculele de radiații, cunoscute în laboratoarele terestre **nu produc asemenea efect.**

Ca şi în alte cazuri, ne confruntăm **cu o altă tehnologie,** cu un alt fel de a fi combinate efectele radioactiv, plus fizic

Capitolul 26

ARMAMENTUL EXTRATERESTRU

Naţiunea voastră şi de fapt toate naţiunile de pe Terra, vor să doboare orice OZN sau alt obiect necunoscut, fără nici un motiv, să l distrugă Noi nu am venit niciodată cu arme de distrugere la bord şi nu există nici un motiv ca să fim doborîţi şi distruşi

Xeno UFO Comander

Cum consemnam şi mai înainte, adesea au fost observate aparate sub formă de tuburi ca nişte lanterne, ca nişte faruri, ca nişte spoturi luminoase, fulgerări scurte de o secundă sau fracţiune de secundă

Efectele lor, în majoritatea cazurilor nu au fost mortale (cu toate că au fost consemnate tot în N Estul Braziliei cîteva cazuri), ci au provocat imobilizări ale oamenilor după cum urmează

- Orbire instantanee, dar de scurtă durată
- Uşoară paralizie a membrelor şi a corpului
- Înţepături şi senzaţie de cald, cu imobilizare,
- Şoc instantaneu cu efect fizic, lovire, trîntire
- Paralizie generală însoţită de trîntire la pămînt
- Senzaţie de cald şi asfixiere cu paralizie
- Asfixiere cu înţepături şi pierderea cunoştinţei
- Victima nu mai poate mişca dar poate gîndi
- Arsuri puternice însoţite de spaimă şi groază
- Pierderea instantanee a cunoştinţei, leşin prelungit
- Efecte psihice negative, oroare, nelinişte, insomnie

- Efecte psihice pozitive, încredere, liniştire
- Efecte fizice pozitive, vindecări de răni, sechele, cancer, dispariţia durerilor, a rănilor
- Apariţia ulterioară a unor pete şi semne pe piele
- Vise ulterioare, coşmaruri, premoniţii, spaimă
- INVIZIBILITATEA temporară a victimelor
- Stări de imponderabilitate şi anularea sunetelor

Toate aceste efecte apar separat sau combinate între ele sub diverse forme şi dozaje

În ce priveşte forma şi culoarea acestor arme, ele sînt destul de variate

- sclipiri simple de culoare argintie
- raze tip lanternă - culoare albă
- spoturi de culoare galbenă, albă, albăstruie
- spoturi fulgerătoare invizibile (resimţite fizic)
- jeturi alb-albătrui care **taie** cercuri mici
- fascicule portocalii cu efect termic
- fascicule roşii care provoacă arsuri şi incendii
- fascicule violete, roşu închis, oranj, care topesc metalele (în afară de aluminiu)
- lumina orbitoare albă care produce efecte calorice şi electromagnetice
- raza verde care loveşte şi iradiază
- fascicule negre, întunecate, penetrante

Toate aceste fascicule colorate pot fi arme mici, mînuite de extratereştri, dar sînt fixate şi la bordul OZN-urilor de unde acţionează cu mai mare putere şi precizie

Toate acestea au fost folosite în următoarele împrejurări

- Întîlniri cu oameni paşnici, izolaţi sau în grupuri mici şi neagresive
- Întîlniri cu poliţişti, militari sau civili care i-au **ameninţat** pe extratereştri
- Întîlniri soldate cu "încăierări" între extratereştri şi noi
- Aterizări pe baze militare sau staţii radar în funcţiune
- Întîlniri cu avioane, nave marine, vehicule, soldate cu atacuri **din partea lor.**

- Întîlniri cu avioane, nave, vehicule atacate de El, ca răspuns la aprinderea de faruri, instalații radar de bord sau manevre de interceptare

- Întîlniri cu nave aeriene, navale, terestre, care au deschis focul cu armament de bord

- În cîteva cazuri de atacuri cu rachete sol-aer, aer-aer, etc din partea armatei

- Arme extraterestre folosite "experimental", cu efecte nocive variate asupra oamenilor neînarmați, în N-E Braziliei, Italia, Franța, USA, Rusia, Columbia etc

- Atac asupra animalelor terestre, însoțite sau neînsoțite de oameni

- Atacuri, sau folosirea de echipamente speciale de anihilare, asupra armelor nucleare terestre, aflate în spațiul cosmic "la bordul sateliților, asupra bateriilor atomice pentru alimentarea navelor spațiale pămîntene, distrugerea de sateliți militari, corectarea de traiectorii ale echipamentelor cosmice de origine terestră

Se cunosc cu precizie însă şi cazuri în care extratereştrii şi navele lor au ajutat la funcționarea sau repunerea în funcțiune a echipamentelor sondelor spațiale terestre, a capsulelor cu sau fără cosmonauți la bord, a sateliților ştiințifici sau de telecomunicații, precum şi la întoarcerea pe pămînt a unor cosmonauți aflați în dificultate

ARME BIZARE - BIZARERII

Se cunoaşte o întîmplare descrisă în presă şi culeasă în cărțile de specialitate, petrecută în Statele Unite un grup de localnici a urmărit "aterizarea" unei lumini ciudate, foarte puternice, pe dealul din imediata apropiere a localității Alergînd într-acolo, oamenii, care se cunoşteau între ei, au întîinit un individ tacîturn, care n-a răspuns la salut, în schimb a scos un tub din care a pulverizat asupra întregului grup de oameni, un gaz înțepător Unii şi-au pierdut cunoştința, alții au apucat să

vadă cum "individul" se dematerializează şi dispare pur şi simplu

Cîţiva dintre cei prezenţi au fost spitalizaţi cîteva săptămîni pînă s-au însănătoşit, alţii şi-au revenit după cîteva ore

Nici un OZN nu a fost văzut însă decolînd

Tot în acea perioadă, un grup de poliţişti, însoţit de şerif şi un brigadier, au urmărit cu 6 maşini de patrulare un OZN de dimensiuni considerabile, care a aterizat nu departe de şosea, într-o poiană pustie

Şeriful şi poliţiştii au aşteptat o vreme, apoi s-au apropiat de "obiect", care îşi pierduse strălucirea Din OZN nu mai cobora nimeni În jur era o linişte înfiorătoare În lumina lanternelor cei opt bărbaţi vedeau o farfurie zburătoare enormă (25-30 m)

Parcă erau părăsiţi de voinţă şi de gîndire, nu erau paralizaţi, nu acuzau nici un rău, dar nu puteau să acţioneze Nu le era nici frică! La un moment dat, unul dintre ei a întins mîna şi a atins acel obiect metalic, enorm, tăcut şi misterios Exact din acel moment, OZN-ul a început să se resoarbă în sine, să se micşoreze rapid, iar după 30-40 secunde nu mai exista

Pe mîna poliţistului rămăsese un fel de gelatină urît mirositoare

Aproape la fel, dar în plină zi, trei martori demni de încredere au asistat pe peluza dintre locuinţe, la prăbuşirea unui OZN transparent total, cu doi extratereştri la bord, care a căzut vertical, pe muchie şi s-a înfipt cu o bufnitură în pămînt OZN-ul avea 3-4 metri în diametru şi sub ochii celor trei martori s-a scufundat, sau a dispărut în iarba peluzei

La locul accidentului a rămas o brazdă de 4 m lungime şi 2 m lăţime, cu pămînt răscolit ca şi cum ar fi fost săpat proaspăt Nici urmă de OZN sau ocupanţi

În schimb, cei trei martori au simţit înţepături în tot corpul, ameţeli, stări de paralizie şi insomnii sau coşmaruri cîteva zile

O altă bizarerie martorul este un vînător, într-o pădure, cu un grup de prieteni, de asemenea veniți la vînătoare Fiecare caută vînatul în alte hățișuri şi se pierd unii de alții Personajul nostru vede la un moment dat nişte lumini, apoi nişte humanoizi levitînd (plutind printre copaci) şi "aterizînd" în apropiere De frică, vînătorul se urcă într-un copac Humanoizii zgîlțîie copacul (cum fac urşii din poveste) ca să-l dea jos pe vînător Acesta, îngrozit, se leagă cu centura de o creangă şi aruncă în agresori cu ce poate Humanoizii bat în retragere, dar apare un **robot** cu mişcări mecanice care-şi **deschide** falca de jos cu brațul drept (mecanic) şi din **gura** ca un sertar îl împroaşcă pe vînător cu un gaz asfixiant, care îl paralizează şi-l adoarme Cînd omul nostru s-a trezit din leşin, era dimineață, nici urmă de agresori sau robot

Cercetările la fața locului au înregistrat însă urme multiple, crengi şi tufişuri arse şi smulse, urme de paşi, radioactivitate crescută, deviații ale acului magnetic al busolei şi, în plus, urmele clasice ale unei aterizări OZN în marginea unui luminiş din apropiere

UN ACCIDENT EXPERIMENTAL?

Există nişte întîmplări care pot fi aşezate la extreme şi care, analizate, pot demonstra o anume ipoteză care susține că El îşi permit să experimenteze pe oameni Ce să experimenteze? Vom vedea

O moarte îngrozitoare

Victima Joao Prestos, 40 de ani, robust, plesnind de sănătate, locuitor al statului Sao-Paulo, Brazilia

În zilele Carnavalului din februarie 1946, Joao, împreună cu prietenul său Salvador, au plecat să facă o partidă de pescuit pe malul rîului Toete, care curgea nu departe de sătucul lor Cînd a plecat la pescuit şi-a rugat

nevasta (care pleca la carnaval cu copiii) să-i lase o fereastră deschisă în spatele casei

Pe la 7 seara s-a înapoiat de la pescuit, despărțindu-se de prietenul său care stătea în celălalt capăt al satului A ajuns acasă, s-a îndreptat spre fereastra lăsată deschisă El era îmbrăcat cu o cămaşă cu mîneci scurte, cu pantaloni subțiri şi tenişi, fără ciorapi Cînd a vrut să deschidă fereastra, o lumină l-a orbit instantaneu, venind de undeva de sus, de deasupra acoperişului Joao şi-a dus instinctiv mîinile la ochi, şi-a acoperit fața şi capul înnebunit de spaimă O lumină care l-a orbit, l-a paralizat şi l-a trîntit la pămînt - atît a văzut el şi nimic mai mult Şi era în jur o linişte, de-i țiuiau urechile Apoi a leşinat, şi-a pierdut cunoştința

Cînd şi-a revenit, a rupt-o la fugă (putea să meargă normal) ştrigînd după ajutor, către casa surorii sale din centrul satului

Aici a ajuns înnebunit de groază, gîfîind, cu ochii ieşiți din orbite, spunîndu-i sorei sale şi unor vecini, ce i s-a întîmplat Aceştia au văzut că avea arsuri pe pielea mîinilor, a capului, pe picioare, şi sub ochii lor, lui Joao a început să-i cadă carnea de pe oase ca într-un coşmar

În cîteva minute craniul şi dinții i s-au dezgolit de piele, mîinile şi picioarele au devenit schelet Nasul şi urechile s-au rostogolit pe jos, ochii se roteau în găurile fără carne ale unui craniu de coşmar Joao se descompunea sub ochii sătenilor care l-au pus într-o şaretă şi l-au dus cît au putut de repede la cel mai apropiat spital, Santa Casa de Santana Parnaiba

A murit în drum spre spital în chinuri groaznice În noaptea aceea toți locuitorii satului au asistat cum lumini ciudate şi necunoscute se zbenguiau cu mişcări capricioase, pe-cerul satului Aracariguama

Cercetătorii brazilieni susțin că acest orbil accident se datorează faptului că extratereştrii nu cunoşteau la acea vreme (1946) ce efect îngrozitor au fasciculele lor de lumină iradiantă asupra oamenilor

A DOUA ŞI A TREIA MOARTE

"Am fost cobaiul extratereştrilor", se spune că a afirmat Claude Dubois, victima celui mai straniu accident petrecut vreodată

11 august 1969, ora 5 25 minute dimineaţa

Şoseaua Paris-Rouen, linie dreaptă, nici un vehicul, circulaţie zero, vizibilitate perfectă

Claude Dubois, 29 de ani, instructor de judo şi karate, motociclist de curse, conducea pe şosea o **ambulanţă** DS Citroen, proprietatea lui El era însoţit de fratele lui şi transporta un muribund vegheat de soţie La un moment dat, un **nor alb** ca mercurul (adică argintiu), le taie calea Imediat ei zăresc venind din sens invers o maşină similară, adică tot un Citroen, care se îndreaptă cu mare viteză spre ei Claude încearcă să evite stînga dreapta, apoi stînga - Citroenul celălalt **copiază** mişcările lui **La volan nu se află nimeni!** Deasupra "DS-ului" însă vede un OZN de 10-12 m diametru, argintiu, care vine şi el cu aceeaşi viteză drept spre maşina lui Claude Se ciocnesc în plin Şocul e grozanic Fratele lui e ejectat prin parbriz la 20 m în dreapta drumului, soţia în vîrstă a muribundului din ambulanţă are un braţ rupt şi suferă un şoc teribil, care-i grăbeşte sfîrşitul un an mai tîrziu

Claude este făcut zob Picioarele zdrobite, femurul în patru bucăţi, fracturi deschise, bazinul rupt în două, cubitusul stîng sfărîmat, dublă fractură la faţă (nasul), coastele rupte şi fisurate, pleura desprinsă de pe plămîni

Claude nu şi-a pierdut cunoştinţa trei ore şi ceva după accident El povesteşte

"Imediat după impact, cînd mi-am dat seama că sînt prins în carcasa maşinii şi-mi pipăiam cu mîna dreaptă oasele frînte ale piciorului ajuns pe banchetă, de **nicăieri** a apărut "un om" care mi-a vorbit de undeva din spate "Nu există nici un risc, nu te teme de nimic! Vor sosi ajutoare, vei fi ajutat!"

Claude spune în continuare

"Am avut sentimentul că mi se va întîmpla ceva extraordinar, am resimțit un confort moral, m-a cuprins un mare calm, eram sigur că nimic grav nu mi se va întîmpla! Pe cel ce mi-a vorbit nu-l puteam vedea, nu puteam întoarce capul, dar l-am auzit foarte clar "

Cînd a apărut Salvarea, şoseaua era la fel de pustie, nici țipenie de om nicăieri, cît vedeai cu ochii

Claude a fost transportat, după ce a fost scos din sfărîmăturile maşinii, împreună cu ceilalți, la Clinica din Louviers, la ora 9 15, la aproape 4 ore de la accident Îşi pierduse cunoştința

La primul consult a fost declarată moartea clinică Dar la ora 12 30 mortul mai trăia încă Chirurgii s-au apucat să-l opereze A durat pînă noaptea tîrziu ca să-i pună toate fragmentele de oase, bucată cu bucată, la locul lor A doua zi de dimineață, mortul a deschis ochii Trăia Nu simțea nici o durere Nu avea nici o spaimă

După 9 zile de stat în clinică, splina şi ficatul s-au inflamat hemoragie internă, dureri abdominale A fost "deschis" imediat, extirpată splina, ficatul pansat şi colmatat După 6 ore de luptă cu moartea, a doua hemoragie internă, "tensiune 0"

Moarte clinică pentru a doua oară Toți credeau că acesta este sfîrşitul

Numai Claude, **perfect** lucid, vorbea liniştit cu soția care-i şedea la căpătîi

S-au folosit 37 butelii cu sînge pentru transfuzii, ştiut fiind că întreaga capacitate a corpului uman e de numai **14 butelii!?** Este un caz unic în istoria medicinei

Chirurugul refuza să mai **opereze un mort.** La insistențele soției şi ale anestezistului (pe răspunderea acestuia), pînă la urmă a început a doua operație în aceeaşi zi După două zile, Claude şi-a revenit, dar acuza dureri groaznice Era a treia hemoragie internă

"Mortul" era tot timpul lucid, a zis că vrea să moară acasă, la Perpignan Medicii au spus că nu e transpor-

tabıl El a ınsıstat Apoı profitînd de un moment cînd a rămas sıngur, a cerut prın telefon un avıon sanıtar de la Orly care să-l transporte acasă A trebuit să dea declaraţıı că o face* pe proprıa răspundere A ajuns la Perpıgnan întîmpınat de Crucea Roşıe, Garda cıvılă, Jandarmıı, Pompıerıı şı Ambulanţele de la aeroport Maı lıpsea Fanfara Mılıtară!

La spıtal, un mare specıalıst şı încă zece medıcı s-au perındat la patul lui Claude Acum el era galben ca ceara, ıar vezıca bılıară îı "explodase"! Medıcıı ı-au dat o şansă la o mıe! Acesta era SFÎRŞITUL!

Au decıs să-l transporte cu elıcopterul la spıtalul dın Montpellıer Aıcı s-a constatat că bıla era dıstrusă, amestecată în sînge şı avea ocluzıe ıntestınală I s-au maı dat 2 ore de trăıt!

A fost operat ımedıat, ı s-a extırpat tot ce era de extırpat, a fost împănat cu tuburı şı sonde şı a fost ţınut 26 de zıle în stare de moarte clınıcă Era însă tot tımpul lucıd

Profesorıı Facultăţıı de Medıcınă dın Montpellıer se aflau în faţa unuı mıracol! După doı anı de stat în scaun cu rotıle, tımp în care a şı condus o maşınă Honda şı după nenumărate grefe osoase, a revenıt brusc la mersul normal, fără exercıţıı şı acomodările obışnuıte Aceasta, după ce într-o zı, cînd Claude era sıngur acasă, cu uşa închısă, în cameră a apărut o bılă argıntıe, cît o mınge de pıng-pong, care emıtea o strălucıre "alb de mercur"

Maı întîı aceasta s-a balansat ca un pendul, apoı a început să se învîrtă în cercurı foarte precıse Lui Claude ı s-a făcut frıcă El nu era la curent, de maı bıne de 3 anı cu "fenomenul OZN", nıcı cu "valul de aparıţıı şı întîlnırı cu extraterestra dın Franţa A vrut să-şı strıge soţıa, copııı, dar n-a putut deschıde gura A vrut să întındă mîna spre bılă, dar n-a reuşıt Apoı l-a cuprıns dın nou "acea stare de calm" Şı-a mışcat automat mîna către un caıet de pe masă, a luat pıxul şı a început să scrıe ca într-un dıcteu, automat Dıscul acela contınua să se învîrtă, căcı era un mıc dısc Claude sımţea că telepatıc ı se transmıte

"ceva" un **număr de cod** pentru a putea pleca la El, **dacă va dori** într-o zi Apoi i "s-a spus" că accidentul a fost provocat cu bună ştiinţă, că maşina adversă era "controlată" (condusă) şi că aceasta a fost "o experienţă asupra metabolismului uman cu protecţia LOR (în grija lor) şi nu a altora "

Apoi discul a dispărut "S-a stins ca un bec!"

Povestea lui Claude nu se termină aici

PROPULSIA. CHEMAREA. STAŢIA "KRISTA"

Într-o zi soţia lui Claude îi aduse o carte despre fenomenele OZN Acesta începu s-o lectureze şi căzu pe gînduri Printre altele, îşi aminti că în timpul "dicteului" notase şi formule şi scheme legate de sistemul de propulsie al OZN-ului Cum în perioada respectivă vorbea prin somn şi avea migrene puternice, a făcut mai multe examene medicale psihiatrice Era perfect sănătos, dar "visele" cu OZN-uri nu-i dădeau pace

Luă legătura cu autorul cărţii despre OZN (ziariştii francezi nu dau nume) cînd se mută în oraşul acestuia, unde Claude merse cu familia, ca să-şi amelioreze sănătatea

Şi cum lumea e mică, noii săi prieteni îl puseră în contact cu un savant care lucra de 50 de ani, cu mijloace ştiinţifice, la elucidarea sistemelor de propulsie posibile zborului intergalactic al OZN-urilcr

Stupoarea savantului a fost totală! Schiţele şi formulele lui Claude (care nu pricepea nimic din ele!) erau similare, dar superioare, ca rezolvare tehnică şi a detaliilor, celor pe care savantul specialist le perfecţionase mai bine de 50 de ani

Apoi i se propuse să folosească telepatic numărul de cod pentru chemarea LOR Se stabili o zi şi o ora anume

Cu toate că mulţi dintre cei "iniţiaţi" n-au crezut şi chiar "autorul UFOLOG" avea îndoieli, în ziua şi la ora respectivă, deasupra oraşului apăru din senin o sferă enormă

de culoare alb-mercur, care survolă maiestuos localitatea

S-au făcut fotografii, filme, s-a comentat în presă Au apărut oameni interesați în "a exploata" financiar fenomenul

Dar Claude (cu toate că avea nevoie de bani pentru familia lui) refuză cu demnitate Singurul lucru pe care-l mai făcu public fu acela că el, Claude Dubois, forma o entitate spirituală cu şeful stației cosmice Krista, ce orbitează în jurul planetei Venus!

Mai ştim de asemenea, după ce l-am înfîlnit pe Claude Dubois, că acesta se bucură în prezent de o sănătate fizică excelentă, precum şi de o vitalitate psihică excepțională, cu mult superioară celei dinaintea accidentului Refuză însă să fie "folosit" ca intermediar între El şi cercurile prea interesate din jurul acestei întîmplări bizare şi miraculoase

COMENTARII ŞI O MICĂ CONCLUZIE

Am consemnat cele trei accidente anterioare, dintre care două mortale, iar al treilea cu un final oarecum bizar, pentru a putea analiza situația acestui gen de impact între civilizații atît de diferite, aparținînd unor lumi pe care nu le cunoaşfem, dar le bănuim existînd UNDEVA în marele COSMOS

Într-o zi, VIITORUL o să se întîmple! (spun eu, forțînd puțin limbajul) Noi ne imaginăm astăzi, în cele mai diverse moduri, contactul pe care-l vom realiza NOI, pămîntenii, cînd vom pune piciorul pe planetele LOR

Deocamdată ne mulțumim cu strania LOR prezență AICI, negată, mascată, controversată, dar în cele din urmă acceptată

Avem dovezile, chiar dacă ele nu sînt convenabile, inteligibile sau satisfăcătoare, din punctul nostru de vedere Cum am mai spus-o, El au ajuns primii aici, chiar dacă ne convine sau nu ne convine! Şi poate că ne tot

vizitează, aşteptînd ca **evoluţia speciei inteligente** de pe această planetă să decurgă normal şi firesc, într-o direcţie **specifică nouă.** Probabil că nimeni nu are nevoie în Cosmos de altceva decît de "ceea ce sîntem"! Există astăzi o istorie a "farfuriilor zburătoare", înscrisă în memoria colectivă, pe pereţii peşterilor, în cărţile de lut, în iconografia diverselor religii, în legende şi mituri, în Vechiul Testament, în Piramidele egiptene, maiaşe, aztece, mexicane, în calendare şi astronomii oculte, în istoriile secrete, în Documentele TOP SECRET! Şi asta chiar în zilele noastre

DE CE?

Accidentele OZN au fost de-a lungul istoriei însoţite de catastrofe considerate **pedepse** aplicate oamenilor, şi de foarte multe ori poate chiar aşa a şi fost Omul era (şi mai este) un păcătos, care aşteaptă **cu spaimă pedeapsa Divină.** Şi ea venea "de sus" (la propriu şi la figurat) şi pe atunci nu avea rost să studiezi fenomenul, era ca şi cum **ai îndrăzni** să-l studiezi pe Dumnezeu!

S-a creat un fel de tabu, o taină şi un mister în jurul a tot ce era inexplicabil!

"Crede şi nu cerceta" acţiona şi asupra acestui aspect miraculos al existenţei

Cercetători din zilele noastre au întors problema pe toate feţele, de la **halucinaţie colectivă** la naşterea **unei noi mitologii.**

Nici unul însă nu a sesizat legătura care există între **accidentele OZN** şi temerile, spaima şi în cele din urmă **motivele reale** care-i determină pe extratereştri **să se ferească** (pe cît posibil) de contactele cu specia noastră!

Să le dăm din nou cuvîntul:

"Fiecare dintre noi **ştia care ar putea fi riscurile şi la ce se expune,** pentru că **mai înainte suferisem cîteva dezastre** în care membrii noştri din grupul ştiinţific şi

tehnic **şi-au pierdut viaţa."** (Declaraţia extratereştrilor în 1967)

"Cîtva timp, nimeni nu a ieşit din nave de **frica unui atac neaşteptat..."**

"Aveam la noi echipamente de protecţie şi **dispozitive de apărare necesare,** iar una dintre cele trei nave a rămas în aer pentru a ne putea **acoperi retragerea** în **caz de atac..."**

"Douăzeci şi şase (!) de membri ai expediţiei au coborît pe sol pentru a **demara urgent** lucrările unei Construcţii subterane, în **caz de pericol!"**

"Între specialiştii noştri au existat mari divergenţe în privinţa **locului de pe Terra** unde urma să aterizăm existînd **riscul enorm de a fi imediat detectaţi şi distruşi!"**

Într-o convorbire anterioară "datei de mai sus (1967), adică prin 1952, extraterestrul care a intrat în contact cu un specialist în construcţia şi testarea rachetelor (White-Sand) declara că "mulţi oameni vor căuta imediat **mijloacele şi armele să ne distrugă"** (citat din memorie)

AU GĂSIT OAMENII, MIJLOACELE ŞI ARMELE CU CARE SĂ-I DISTRUGĂ PE EXTRATEREŞTRI?

RĂSPUNSUL ESTE DA!

Vă mai amintiţi declaraţia Preşedintelui Gorbaciov prin care făcea cunoscut lumii întregi, că în caz de nevoie, Statele Unite şi Rusia **vor lupta împreună** împotriva extratereştrilor?

Din cîte ştiu eu, pînă acum nu a fost nevoie de aşa ceva, dar ştim cu toţii că o astfel de declaraţie denotă că armele şi mijloacele de distrugere există, că ele sînt eficace, că **au fost folosite** (altfel de unde ştim că sînt eficiente?)

Declaraţiile extratereştrilor şi declaraţia preşedintelui Gorbaciov se completează, se referă la aceleaşi subiecte, semnalează o REALITATE!

Şi dintr-o dată descoperim că ACCIDENTELE OZN pot fi privite şi din alt unghi!

SCURTĂ CRONOLOGIE BIZARĂ

1 1897 - 17 aprilie - Aurora (Texas) O navă necunoscută care zbura pe deasupra localităţii se ciocneşte de turnul morii de vînt şi explodează în mii de bucăţi Un cadavru este descoperit printre sfărîmături, nu este de pe această planetă, are nişte "hîrtii" scrise cu un fel de hieroglife de neînţeles Este îngropat în cimitirul oraşului (Din presa vremii)

2 1947 - 5 iulie - Magdalena şi Corona (New Mexico) O navă extraterestră sfărîmată în bucăţi, prăbuşită sau "doborîtă" lîngă Corona Bucăţi din navă au înscrise în interior diverse texte sub forma unor hieroglife de neînţeles După cîteva zile, armata descoperă la mare distanţă de sfărîmăturile navei **patru cadavre** de extraterestri Unii le descriu cu lux de amănunte, alţii susţin că erau într-o stare avansată de descompunere Aceste cadavre au fost "ambalate" în maşini frigorifice şi apoi păstrate mult timp, văzute de diverşi martori de încredere, la mult timp după accident, la diverse Baze secrete ale U S Army

3 1947 - 5 iulie - La Magdalena se descoperă o navă **prăbuşită** sau **"doborîtă",** înfiptă în pămînt la 45°, întreagă, cu doar **o spărtură într-un bord.** Era locul ciocnirii cu o altă navă sau locul în care **a fost lovită de o rachetă** sau alt obiect terestru? Lîngă nava extraterestră se află 2 supravieţuitori şi două cadavre intacte Acestea sînt victimele accidentului Cei vii sînt speriaţi şi "înnebunesc" cînd apar militarii înarmaţi Unul dintre supravieţuitori moare în scurt timp şi e "depozitat" împreună cu cadavrele, extraterestrul rămas în viaţă este **ţinut în secret** mai mulţi ani, la Los Alamos

4 1948 - Navă extraterestră doborîtă în apropiere de Rosswell Este o navă mică, de recunoaştere, cu doi

ocupanți la bord, amîndoi morți în accident Mărturia aparține generalului George Marshall, care declară că în apropiere de Roswell (Corona şi Magdalena) "au fost 3 accidente OZN, dezastruoase pentru extraterestri" Îl credem pe general! »

5 1949 - Laredo (Texas) Navă extraterestră doborîtă, un mort carbonizat (prezentat de oficialități drept maimuță) şi un supraviețuitor extraterestru văzut în compania unui ofițer Air Force, martor Bob Colleman

6 1949 - Kecksburg (Pensylvania) Este "recuperată" o navă extraterestră, doborîtă cu rachete şi RADAR Zona este încercuită de U S Army şi scotocită îndelung, pînă se descoperă discul metalic înfipt pe jumătate în pămînt, avînd hieroglife bine cunoscute atît la exterior cît şi pe partea inferioară

Nu sînt descoperite cadavre, nici supraviețuitori

7 1952 - aprilie, CORONA (New Mexico) Un nou accident OZN, navă extraterestră doborîtă, sfărîmăturile sînt adunate şi transportate la o Bază Secretă a lui Air Force La 2 mile VEST sînt descoperite după o săptămînă alte patru cadavre de extraterestri, descompuse, desfigurate de factorii climatici şi animalele sălbatice din zonă Cadavrele sînt transportate de asemenea la Alamogordo

Vom enumera în continuare "accidentele" despre care nu avem amănunte şi care nu s-au soldat cu victime

8 1947 - Paradise Valley (Arizona) Navă extraterestră prăbuşită şi "recuperată" în totalitate

9 1948 - Aztec (New Mexico) OZN recuperat intact cu sistemul de propulsie distrus

10 1949 - Mexico (Mexic) OZN recuperat şi transportat la Baza secretă "Area 51" într-un hangar

11 1953 - Kingman (Arizona) OZN doborît şi recuperat, transportat la Air Force Base Wright - Patterson

12-15 Accidente OZN cu prăbuşiri sau doborîri, cu morți şi supraviețuitori despre care nu avem amănunte, petrecute pe teritoriile Franței, Germaniei, Africii de Sud

16 1954 - Spitsbergen (Arhipelag, Oceanul Arctic) OZN intact, prăbuşit pe o insulă şi descoperit de Forţele Armate ale Norvegiei şi Suediei Fără extraterestri la bord, a fost transportată de U S Navy şi se află în hangaru subteran din "Area 51" (Bază secretă)

17-20 Accidentele OZN cu extratereştri la bord petrecute în Puerto-Rico, România, Ucraina şi Kazahstan vor fi cercetate în paginile care urmează

Nu vom putea studia şi cerceta alte accidente OZN pentru simplul fapt că nu le cunoaştem, sau în alte cazuri, nu am putut avea acces la nici un fel de informaţii

De altfel, după 1964, cînd se pare că a avut loc o "întîlnire oficială" între un grup de extraterestri şi reprezentanţi ai U S Air Force şi cînd s-au stabilit nişte "înţelegeri" între cele două părţi, într-o mare parte a planetei noastre nu au mai fost "doborîte" sau "recuperate" OZN-uri Aceasta vorbeşte de la sine în ceea ce priveşte **cauza accidentelor OZN.**

Scriam mai sus că "în 1964" **se pare** că a avut loc prima "întîlnire oficială" şi asta numai din amabilitate faţă de dezinformatori, sau de dezinformaţii "martori serioşi"

Capitolul 27

PRIMA ÎNTÎLNIRE OFICIALĂ

Trebuie, deci, să avem o toleranță față de ambiguitate, față de mistere şi să recunoaştem că există lucruri despre care nu ştim nimic

Dr Stanton Friedman

De fapt prima întîlnire "oficială" a avut loc la data de 20 februarie 1954

18-19 februarie 1954 - Air Force Base Edwards (California), cunoscută sub numele de Edwards AFB, a fost timp de două luni şi jumătate teatrul unor evenimente extraordinare Conform unor discuții secrete, care au avut loc în Arizona, între un colonel din Air Force şi ocupanții unui OZN, care-şi spuneau "Eterieni", în 1952 sau 1953, (întîlnire care a avut loc în deşert şi a fost ținută în cel mai mare secret, numele colonelului nefiind divulgat niciodată), în scurt timp urma să aibă loc o întîlnire "oficială"

"Eterienii" au cerut ca la acest "summit'să fie prezenți savanți specializați în astrofizică, cosmogonie, fizică cuantică, exobiologie, o echipă de piloți de încercare, un înalt prelat reprezentînd religia terestră şi, bineînțeles, Conducătorul Consiliului Unic al Planetei Pămînt!

Cum noi nu avem aşa ceva, s-a convenit să fie invitat şi să participe personal Preşedintele Statelor Unite ale Americii, ceea ce i-a mulțumit pe "Eterieni", titulatura

pretîndu-se la imaginea lor despre o planetă civilizată A trebuit deci să fie prezent însuşi preşedintele Eisenhower care era "întîmplător" într-o vizită în Palm Springs

Cum din cele 38 de grade de SECURITATE în Statele Unite, preşedintele nu îndeplineşte decît nivelul 18-20 (maximum) a fost nevoie ca participarea "oficială" a lui D Eisenhower să fie totalmente "mascată", dat fiind că despre omul de la Casa Albă trebuie să se ştie în orice moment "unde este şi ce face"!

Din fericire, unul din cei 6 piloţi de încercare participanţi la întîlnirea cu Eterienii a fost colonelul Paul William Sanders - tatăl meu

La 18 februarie, RADARELE Bazei Air Force Edwards au depistat cinci ţinte Era ora 4 09 A M şi ţintele nu răspundeau la avertismentele de identificare La un moment dat au rămas doar trei ţinte, apoi numai două, apoi au dispărut de pe ecrane La ora 4 23 A M , deasupra bazei au apărut două formaţiuni noroase verticale care s-au imobilizat deasupra pistei principale

S-a dat alarma! În vacarmul care a urmat, puţini sînt cei ce au văzut cum din cei doi "nori verticali" au coborît cu o plutire balansată, ca frunzele în vînt, trei discuri argintii-albăstrui (unul era mai întunecat, spre culoarea nisipului) Angajaţi şi militari de toate gradele, îmbrăcîndu-se în fugă şi alergînd către posturile de luptă şi aparatele de zbor, erau "luminaţi" de sus de trei proiectoare care-ţi "luau ochii" şi care măturau pista de la un cap la altul

> "Am avut sentimentul clar că lumea ajunsese în sfîrşit la un realism fantastic N-am văzut niciodată atît de multe fiinţe omeneşti aflate într-o stare de colaps total şi confuzie!" (Gerald Light, martor)

Pe acest fond de confuzie generală (normală în asemenea situaţii) s-a mai adăugat şi faptul că "cei doi nori verticali" au început să etaleze între ei un joc de lumini colorate, oranj şi verde, apoi roşii şi albastre pînă la alb,

un fel de spirale luminoase care urcau şi coborau pînă la 3000 de picioare (1 000 m)

Cele trei discuri metalice cu diametre în jur de 30 m (comparabil cu lăţimea pistei), s-au oprit la aproximativ 1,5 m înălţime deasupra betonului O mulţime se adunase în faţa turnului şi a hangarului 27, unde avea loc "aterizarea"

Discul mai întunecat şi care era mai în faţă semăna cu o chiflă imensă, avînd la mijloc grosimea de cel puţin 5m Avea nişte lumini rotunde pe bordul "farfuriei" dispuse cîte trei de aceeaşi culoare Dedesubt avea un fel de suport sau şort metalic de aproximativ 1m lăţime şi vreo 20 m în diametru, iar în interorul lui se afla o lumină care se reflecta puternic pe pista de beton şi care pălea încetişor În lumina aceasta s-au zărit trei suporţi foarte subţiri care s-au telescopat spre pămînt

După ce au atins betonul, lumina a mai scăzut în intensitate si s-a putut vedea că deasupra "navei" se afla o cupolă mică de vreo 5 m în diametru, care a devenit transparentă şi de o claritate de cristal

Era ceva atît de nemaipomenit, încît ofiţerii, piloţii, sergenţii, militarii din corpul de pază, amuţiseră şi stăteau încremeniţi de uimire

Celelalte două OZN-uri erau încă "în aer", puternic luminate în partea do jos, la bază, de o lumină ca un cuptor cu metal verde, topit Sus, la vreo 1 000 de metri, unde cerul devenea albastru închis cu stele clare, uşor verzui-aurii, cei "doi nori verticali" luminau bolta ca nişte uriaşe tuburi de neon întunecate În acelaşi timp, au început să coboare încet, "semnalizînd" între ele cu benzi sau fascicule de lumină ce traversau aerul ca nişte raze într-un spectacol de circ

Avioanele noastre care se ridicaseră la aceeaşi înălţime păreau nişte bondari învîrtindu-se în jurul acelor "lampioane" sclipitoare

Norii continuau să se "deşire" în spirale şi să coboare lent, cînd la sol a avut loc un miracol

"În fața persoanelor adunate de-a lungul clădirii şi la ferestre, la numai 20 de metri, au "apărut din nimic", adică dintr-un fel de ceață aproape invizibilă, alburie, doi bărbați asemănători oamenilor, cu părul lung dat pe spate, de culoare aurie pala, cu frunți bombate şi ochii în nişte orbite foarte mari, de culoare verde

Aveau nasuri drepte, gura bine desenată şi pometii lor păreau dubli, bărbiile mici ca şi urechile, iar în jurul capului aveau o aură transparentă-aurie

Cîteva femei de la popotă au căzut în genunchi şi au început să plîngă, cîțiva bărbați îngenunchiară şi ei Multora le tremurau mîinile şi picioarele şi simțeau înțepături în tot corpul Sirena de alarmă îşi încetă brusc sunetul

Unul din cei doi bărbați avea în mîna dreaptă ceva ce semăna cu un sul de foițe de staniol, avea mănuşi mari de culoare închisă, costum de pilot cu benzi transversale la genunchi, pe abdomen şi pe antebraț, pînă mai sus de coate Avea în picioare un fel de sandale, sau nişte curele late care acopereau un ciorap gros Costumele erau de culori diferite primul avea un costum gri-verzui metalizat, iar cel de al doilea un costum cărămiziu strălucitor, cu cizme de zbor de culoare închisă (maron-închis) şi mănuşi pînă aproape de coate

Cei doi aveau peste 1,70 m dar păreau mai înalți din cauza aurelor ce le înconjurau capetele ca la sfinți Aveau frunțile foarte înalte şi gîturi puternice, păreau foarte robuşti şi siguri pe ei Nu aveau aparate de respirat sau arme

Atunci cel cu sulul de foițe în mînă a spus cu o voce **foarte** clară, într-o engleză perfectă

"Sîntem Eterienii, am venit ca prieteni, vrem să ne întîlnim cu Conducătorul, pînă atunci vom aştepta în navele noastre"

Apoi au dispărut brusc, aşa cum apăruseră! Martorii au văzut apoi cele trei OZN-uri începînd să lumineze puternic în jur, un roi de scîntei albăstrui învălui totul Se auzi un fel de zumzet iar cele trei discuri dispărură în norii verticali care se aflau acum la vreo 300 m altitudine

Operatorii RADAR spun că din acel moment au apărut din nou pe ecrane două ţinte care s-au ridicat pînă au dispărut undeva în înălţimi, deasupra Deşertului Mojave

Digresiune necesară

Nu ştia nimic preşedintele Eisenhower?

Dezvăluiri de ultima oră ne pun în faţă un document foarte serios, bine gîndit, care declanşează acţiunea de cercetare a OZN-urilor, inclusiv a Eterienilor CU UN AN ÎNAINTE!

TOP SECRET - PROJECT (TS-ORCON PROWORD)

Conţine un număr de 15 secţiuni de informaţii de la declanşarea operaţiunii (1947) United States Investigations of Unidentified Flying Objects (UFOS) and Identified Alien Craft (IAC), adică o întreagă operaţiune de cercetare asupra investigaţiilor din Statele Unite privind OZN-urile şi identificarea ARMELOR extratereştrilor

> "Proiectul a fost declanşat în 1953 printr-un **ordin al preşedintelui Eisenhower,** sub controlul MJ 12" Clar ca buna ziua!"
>
> "Scopul Proiectului este de a strînge **toate** informaţiile ştiinţifice, tehnice, medicale şi de **inteligenţă** din aparitiile OZN/IAC şi din **contactele cu formele de viaţă extraterestre."** Aceasta permite "United States Space Program", adică programul american de apărare spaţială (STAR WARS)

Ce poate spune despre toate acestea cititorul de astăzi parcurgînd rîndurile de faţă?

Ne vom gîndi la OZN-urile doborîte, sfărîmate, prăbuşite, "recuperate", la cadavrele carbonizate ale extratere--trilor, la cei rămaşi în viaţă şi ţinuţi **prizonieri** la bazele

Air Force, departe de Planetele lor, într-o lume pe care ei o socotesc agresivă, războinică, distrugătoare, barbară?

Sau ne vom gîndi la victimele umane, paralizate, iradiate, răpite, agresate, la cei morți în chinuri groaznice, cu carnea căzîndu-le de pe oase, la avioanele lovite frontal cu raze şi fascicule necunoscute, nave de pasageri doborîte în India (127 morți), în Italia (64 morți), nave maritime dispărute cu tot cu echipaje, aeronave terestre, "Înghițite" de OZN-uri," automobile incendiate, vite mutilate, recolte răvăşite, oraşe mari (New York) rămase fără energie electrică ore sau zile întregi?

La ce ne putem gîndi mai întîi?

Am hotărît să numim toate acestea ACCIDENTE OZN! Convingerea mea fermă este că au fost ACCIDENTE Cînd două, sau mai multe tipuri de civilizații şi tehnologii se întîlnesc, **aceste accidente sînt inevitabile.**

CUM ŞI DE CE?

Am scris ceva mai sus că accidentele sînt inevitabile am făcut greşeala de a judeca din nou conform conceptelor noastre DE ACUM!

Să ne permitem luxul de a privi în viitor, cînd conceptele noastre vor reflecta altfel realitatea Extratereştrii trăiesc ACUM aceste concepte (ale lor) şi totuşi eu am îndoieli că le-au putut **aplica** la lumea noastră, la civilizația de pe Terra

Cu această ocazie descopăr că şi El fac greşeli Cercetătorii brazilieni, care au fost cel mai des confruntați cu accidente mortale de felul celor descrise mai sus, au ajuns la concluzia că extratereştrii **nu preconizau efecte mortale** asupra oamenilor, cauzate de fascicule verzi

Nici noi, pămîntenii, nu putem crede că razele farurilor, undele radar sau aerul ionizat, pot provoca vătămări grave sau chiar moarteaființelor din alte lumi DAR ESTE POSIBIL ca o simplă lanternă să omoare un extraterestru?

Ştiința noastră, a pămîntenilor, a ajuns la concluzia că "orice fel de radiații ionizate" provoacă efecte identice

asupra celulelor vii Depinde de DOZĂ, timp de expunere şi zona de pe corp care e atinsă

Dacă admitem că **extratereştrii sînt fiinţe vii** este normal ca El să se teamă de **orice fel** de fascicul, de raze, de unde electromagnetice, radiaţii, etc

Dar asta înseamnă că ei cunosc EFECTUL! Se poate să nu cunoască doza **mortală** pentru oameni, dar efectul îl cunosc cu siguranţă Mai mult decît atît, El au putut observa efectul FIZIC pe care-l au fasciculele lor, adică trîntirea la pămînt, paralizarea victimelor S-ar putea ca El să fi mizat numai pe acest tip de efect, adică acel fizic, care să constituie un fel de intimidare, un fel de avertisment, pentru presupuşii agresori umani

Cazuistica arată că în foarte puţine cazuri DOZA a fost mortală Există însă multe cazuri în care efectul FIZIC a fost foarte puternic, iar doza de iradiaţii aproape inexistentă Vom include aici cazurile de "trîntire" a martorilor de la mare distanţă, cîteva cazuri de "smulgere" sau ridicare în aer, incendierea de la distanţă a vehiculelor, avarierea sistemelor electrice, mergînd pînă la distrugerea de către extratereştri a surselor de radiaţii atomice, armament atomic, pe pămînt şi în spaţiu

Acestea sînt ARMELE pe care le-au folosit! Dar El declară, sau lasă să se înţeleagă că au şi arme de apărare şi atac pe care NU LE-AU FOLOSIT!

Să admitem că este posibil ca **natura celulelor vii** care constituie organismul extratereştrilor să fie atît de diferită, încît o simplă lanternă sau un far să le facă rău? Sau că undele RADAR, care pentru fiinţele de pe Terra sînt **inofensive,** să fie fatidice pentru-El? Extratereştrii au declarat în mai multe împrejurări (există mărturii în acest sens) că **sînt doborîţi** de RADAR, că pentru ei este un pericol **orice sursă de ionizare!** Se poate ca pentru El **lumina** să facă parte din aceeaşi categorie de pericole Şi pe drept cuvînt, nu este acesta **cel mai frecvent fenomen** care a fost reclamat şi "anihilat" de El, adică lumina farurilor de automobil, de avion, sau a unor

simple lanterne? O să vă miraţi de ce am atras de atîtea ori atenţia asupra incidentelor de acest fel, simplu de tot!

Noi înşine **nu ştim** mare lucru despre LUMINĂ Despre **lumina noastră!** E la fel de adevărat că nu ştim nimic nici despre LUMINA LOR, dar i-am putut constata efectele

Este clar că aici ceva nu este în regulă! Cu toate că OZN-urile au fost observate şi studiate în primul rînd prin lumina lor, toată lumea este de acord că acele lumini par nefireşti, nu seamănă cu nici un fel de radiaţii luminoase ale vreunei surse terestre Extratereştrii spun că

"Lumina care se observă (oranj sau portocaliu) la exteriorul navelor noastre este o stare de incandescenţă (?)" menită să îndepărteze viruşii şi microbii care s-ar ataşa de suprafaţa navei şi ar putea pune în pericol "lumea LOR" la întoarcere Ei specifică o incandescenţă artificială sau cam aşa ceva! Celelalte tipuri de "lumini" colorate pe care le posedă navele lor, s-ar putea să fie efecte ale **sistemelor de propulsie** şi ghidare, adică pot fi radiaţii pe care "noi le vedem", dar pe care ei s-ar putea să nu le vadă

Dacă fac atîtea eforturi ca să-şi ascundă prezenţa, atunci cum se explică faptul că apar în plină noapte terestră ca nişte braz de Crăciun cu zeci de beculeţe colorate sau ca nişte "sorcove"? Spun asta pentru că atunci cînd vor **să lumineze** ceva, El folosesc nişte fascicule de "lumină albă" care se curbează, se lungesc, se retrag Acest gen de radiaţii luminoase sînt imposibil de GÎNDIT pentru noi, pămînteni Pentru noi "aşa ceva este imposibil"

Celebra aserţiune, că lumina "se propagă în linie dreaptă" s-a spulberat! Chiar eu, un simplu muritor, vă spun că lumina se propagă (mai degrabă) în cercuri concentrice, pornind de la sursă, asemenea sunetului Numai dacă selecţionăm şi dirijăm un fascicul îngust de lumină îl putem vedea ca pe o linie dreaptă Cît de

dreaptă şi pînă unde? La întrebarea aceasta să-mi răspundă specialiştii

Am făcut cîteva experienţe ("cosa mentale") şi nişte reprezentări grafice, matematice, din care am dedus că dacă depăşim viteza luminii "în timp continuu", vom depăşi "limita", iar dincolo de ea vom descoperi doar "imagini elaborate mental" ale timpului, nicidecum "trecutul" Nu se poate călători în timp continuu, ci doar în "timpi analogi" Timpul continuu este un fenomen dat unui anume proces entropie, într-un anumit sistem, cu legi specifice acelui sistem (univers) şi nu este similar în altul

Spuneam undeva, mai înainte, că sistemul solar se află într-o ZONĂ de frontieră, la extremitatea Căii Lactee şi dacă e să privim chiar numai în patru dimensiuni (3+1) acest "privilegiu", ne vom da seama că **există cel puţin** încă o galaxie cu care ne interferăm Această interferenţă ne poate pune, pe negîndite, în faţa unei **realităţi** cosmice, adică să ne trezim într-o dimineaţă într-un "univers bizar" (pentru noi), cu 8 dimensiuni!

Dacă pînă acum (în istoria cunoscută şi atestată ştiinţific), această parte a Galaxiei s-a bucurat de stabilitate şi "calm cosmic", asta nu poate dura la infinit, cum nimic nu durează la infinit în INFINIT!

Contradicţia în termeni din fraza anterioară ne demonstrează limpede că trebuie să operăm, în primul rînd, în modul nostru de a GÎNDI Multe concepte nu mai corespund realităţii, nici măcar celei terestre!

Dacă vrem să-i acuzăm pe extratereştri, o vom face numai în numele a ceea ce ei numesc la noi "gîndire embrionară"

Dacă El ştiu acest lucru despre noi (şi îl ştiu cu siguranţă), atunci lor le revine responsabilitatea unui contact fără ACCIDENTE!

Şi acum, după ce am aruncat toate responsabilităţile în capul extratereştrilor, să ne întoarcem la subiectul nostru

ÎNTÎLNIRE DE GRADUL V

18 februarie 1954, ora 7 39, Baza Air Force Edwards

Toată lumea aflată afară şi la ferestre începea să simtă că înţepăturile din corp au dispărut, pe cer nu se mai vedea nimic, soarele se chinuia de undeva din dreapta să răsară, cînd Ofiţerul de Serviciu, care asistase la "aterizare" printre primii, duse mîna la buzunarul vesto-nului şi îşi aprinse cu gesturi automate o ţigară

În acel moment avu o tresărire acele de pe cadranul fosforescent al ceasului său de mînă parcă luaseră foc, aveau o culoare violet deschis, spre purpuriu şi arătau ORA 7 39 A M

Locotenentul îşi scose ceasul de la mînă şi se năpusti către centrul de zbor

Ulterior s-a aflat că nici înregistrările radar (automate) nu confirmau aecalarea de timp de aproximativ 2 ORE care se produsese "în realitate" Aterizarea, debarcarea şi dispariţia Eterienilor nu păruse să dureze mai mult de 10-15 minute În vacarmul şi stupefacţia care au urmat nimeni nu a putut da vreo explicaţie Multora li s-a părut "că aşa era normal" să se întîmple, că acest miracol nici nu trebuia explicat, aveau o stare de satisfacţie aproape de beatitudine, erau surescitaţi, dar fericiţi în acelaşi timp Însă Comandanţii şi Oficialităţile (n-are rost să mai înşir acum cîte "Servicii" de tot felul) care deţineau plicurile cu indicaţii secrete, referitoare la evenimentul în cauză, au pus mîna pe telefoane şi au demarat întreg scenariul Întîlnirea avea loc peste 2 zile! Din păcate, această întîlnire nu va putea intra în istorie decît "pe uşa din dos"

Întreaga bază Edwards a fost declarată sub "stare de urgenţă" Permisiile au fost suspendate Cei aflaţi în permisie şi care s-au întors la unitate "nu au fost primiţi în interiorul Bazei"

S-au luat cele mai drastice măsuri de securitate Patrule şi posturi fixe controlau orice persoană pe o rază de 20 mile în jur

Preşedintele Eisenhower, care se afla întîmplător la odihnă (?) la Palm Springs a dispărut fără urmă în după-amiaza de 20 februarie Ulterior s-a spus că a fost la dentistul din localitate, deoarece şi-ar fi rupt un dinte într-un os de pui la cină

Pe un traseu sortit să inducă în eroare şi un "căutător de urme" indian, au fost aduşi 6 piloţi cu mare experienţă în încercarea aparatelor de zbor cele mai moderne (printre ei se afla şi tatăl meu)

Pe un alt traseu au fost aduşi şi cazaţi în corpul "S 2" savanţi, cercetători, fizicieni, de la Los Alamos, Alamogordo, Kingman, White Sands (Poligonul de încercare a rachetelor) Au mai fost invitaţi ziarişti, oameni politici, prelaţi

Printre aceştia se aflau Franklin Allen, Edwin Nourse, Gerald Light, Paul Roy Helms, Brinsley Trench şi mulţi alţii Echipe de filmare rapidă, specializate în filmări de teste, experţi fotografi ai Aviaţiei, sisteme mascate de captare a sunetului, amplasate unde nu-ţi venea să crezi, trăgători de elită postaţi în poziţii cheie, un arsenal întreg de "măsuri de război" care s-au dovedit inutile!

MIRACOLUL!

După masa de prînz, pe 20 februarie, la ora 16 06, toată lumea din incinta Bazei Edwards "a constatat" că 5 nave extraterestre aterizaseră deja şi se aflau staţionate pe pista principală, la 80 de metri sub nasul lor Două "nave" enorme în formă de ţigară de foi, cam de 90-100 metri lungime şi 19-20 metri în diametru, cu hublouri pătrate şi rotunde (cel puţin aşa păreau) şi care erau dispuse în grupuri de cîte trei, dublate dedesubt, şi aşezate în faţă, la mijloc şi spre spatele mai alungit al navei, unde mai era un hubtou cu o lumină albă

Celelalte "ferestre" erau roşii şi verzi. Aceste două "trabuce" aveau chiar culoarea tutunului galben închis, nu reflectau lumina. În jurul lor era o uşoară ceaţă albăstruie care le învăluia şi din cînd în cînd puteai vedea peisajul "dincolo de ele" ca şi cum ar fi devenit transparente.

Celelalte trei OZN-uri (le-am descris mai înainte), care păreau acum minuscule pe lîngă gigantice le "ţigări de foi", stăteau suspendate cam la 3 metri de betonul pistei şi emiteau din cînd în cînd cîte un fascicul lăptos către "navele-mamă" sau între ele. Erau aşezate în triunghi. Pista era pustie.

La un moment dat, nu se ştia cum şi în ce fel, comandantul Bazei i-a chemat de urgenţă pe toţi cei invitaţi prin interfoanele şi difuzoarele Bazei, să se prezinte în "sala de Consilii" aflată la etajul I, corpul "C".

MESAJUL GRUPULUI INTERGALACTIC

"Eterienii" erau deja acolo!

Ei, în număr de 23, erau toţi îmbrăcaţi în costume de zbor, de culori diferite, dar toate de nuanţă deschisă, foarte plăcute, aveau părul lung şi de un blond decolorat, înfăţişări distinse, pline de noblete. Unul singur purta în mîna stîngă acel sul de folii metalice.

Cînd toată lumea s-a strîns în sală, El s-au adresat pe rînd, telepatic, celor de faţă. Aveau un umor subtil, cei adunaţi rîdeau din cînd în cînd, mai ales cînd El făceau referiri la intervenţiile de "înnobilare genetică", făcute în ultimii 250 000 de ani pe diverse Planete din Univers.

Au mai spus că nu veneau "din motive filantropice". Unul dintre Eterieni a declarat că lucrează de trei ani pe Terra, ca "dactilografă". Sala a izbucnit în hohote de rîs şi aplauze.

Asta a coincis cu sosirea Preşedintelui Eisenhower. Conducătorul LOR, cel cu sulurile de foite metalice, i s-a

adresat atunci în cea mai curată engleză, urîndu-i "Eternitate"!

Eterienii respirau normal în aerul sălii şi nu vorbeau între ei, nici în acelaşi timp cu vreun interlocutor pămîntean

I-au spus Preşedintelui că voiau să iniţieze pe Terra un vast program de studiu cosmogonic şi ştiinţific pentru întreaga populaţie

Preşedintele a replicat că în condiţiile date, aşa ceva e greu, dacă nu chiar imposibil de realizat şi că, oricum, asta nu depinde numai de el

Conducătorul LOR i-a înmînat Preşedintelui Eisenhower MESAJUL GRUPULUI INTERGALACTIC, compus din cîteva folii de platinum. N-au spus precis de unde vin El, dar au informat întreaga adunare că şi alte fiinţe inteligente, dar mai puţin evoluate, vizitează planeta Pămînt, de foarte mult timp

Apoi unul dintre El a început să explice care sînt sursele de energie care trebuie utilizate, conceptele care stau la baza cunoaşterii, a înţelegerii Universului, a vehiculelor şi călătoriilor intergalactice. Atît Preşedintele cît şi savanţii prezenţi erau totalmente copleşiţi de eveniment şi extraordinara ştiinţă a Eterienilor. Apoi au făcut cîteva scurte demonstraţii, care în limbajul nostru pot fi catalogate din domeniul paranormalului: levitaţie, trecerea prin pereţi, au iluminat întreaga sală în toate culorile, fără a fi vizibilă vreo sursă de energie sau vreun aparat

Cel mai emoţionant moment a fost cînd s-au făcut, pe rînd sau în grupuri, invizibili, apoi au repetat experienţa cu Comandantul Bazei

Au convenit cu Preşedintele să rămînă timp de trei ani tereştri pentru a-şi oferi ştiinţa şi serviciile oamenilor, pentru a-i iniţia în zborul intergalactic. Au mai spus că ei au o Bază secretă pe Terra, într-un loc inaccesibil şi necunoscut

Au mai spus că vor reveni exact peste o lună, timp necesar Preşedintelui şi Oficialităţilor să ia hotărîrile

necesare După ce au urat asistenței "Eternitate" au dispărut subit, creînd o stare de confuzie şi uimire chiar şi pentru Preşedintele Eisenhower, care se simțea în dificultate față de persoanele oficiale invitate

"Am avut sentimentul că lumea noastră s-a sfîrşit într-un bluf fantastic Nu mai văzusem niciodată atîția oameni adunați la un loc, care să fie într-o stare de colaps total şi de confuzie generală Oamenii realizau că lumea lor se sfîrşise în acel moment, că nimic nu mai e adevărat, important sau valabil din ce ştiau ei, un destin care se încheie într-o jalnică stare de precaritate

Realitatea OZN-urilor şi a Eterienilor din altă lume devenea o parte dureroasă a conştiinței oricărui grup cu responsabilități politice şi ştiințifice din Statele Unite, părăsind domeniul speculației, unde ne simțisem atît de bine "Eterienii" ne-au oferit uluitoare demonstrații cu cele cinci aparate de zbor l-au invitat pe piloții de încercare să studieze şi să manevreze ei înşişi aceste aparate, în prezența savanților noştri

Nu am cuvinte să-mi exprim tulburarea, în sfîrşit, s-a întîmplat!

Este un eveniment istoric!"

Aşa credea Gerald Light şi o declara înfiorat El văzuse cu ochii lui toate acestea (confirmate şi de tatăl meu, exact cînd s-au împlinit 40 de ani de la jurămîntul de a păstra secretul de stat) Gerald Light spune mai departe

"Convingerea mea este că dacă acest impas mai durează mult, Preşedintele nu va mai ține cont de disensiunile existente între diferitele "autorități" (politice, ştiințifice, de securitate națională - n a) şi se va adresa direct populației la radio şi televiziune Am aflat că se pregăteşte o "Declarație Oficială", care va fi dată publicității pe la mijlocul lunii mai " (1954 - n a)

Declarația aceasta nu a fost "niciodată" dată publicității Peste "evenimentul istoric" s-a aşternut o adîncă tăcere timp de 40 de ani

Tot Gerald Light spune că atunci cînd a asistat la demonstrații de dematerializare și materializare a OZN-urilor în întregime, a observat reacțiile oamenilor de știință prezenți, precum și ale celorlalte persoane oficiale care erau de față

"Vedeam emoționanta **consternare** a acestor minți strălucite care făceau eforturi vizibile de a construi o explicație **rațională,** care le-ar fi permis **să-și păstreze vechile lor concepte!"**

Aceste "minți strălucite" s-au hotărît pînă la urmă **să-și păstreze acele concepte vechi** care le confereau prestigiu academic și venituri bune Au făcut tot posibilul să "înmormînteze" cît mai adînc orice informație sau aluzie la "evenimentul istoric"

Au ales **calea negării totale** a existenței OZN-urilor și a extratereștrilor Era prea mult pentru ei Nici unul dintre ei nu se mai află acum în viață Și-au purtat umilirea pînă în ultimele clipe Au luat-o cu ei "dincolo"

Din fericire, cei cîțiva martori participanți la eveniment au făcut declarații, după exact 40 de ani Între timp lumea a fost zguduită de războaie, revoluții, contrarevoluții, mișcări religioase, resuscitate, amplificate și de **starea de confuzie** în care se zbate civilizația terestră

O parte din vină o poartă "acele minți strălucite"! Politicienii Serviciile Secrete Pentru că fenomenul OZN a continuat să uimească lumea care nu avea răspunsuri la această întrebare Răspunsurile erau "arestate", păstrate în secret, negate!

Ce "interese" existau în 1954 și după aceea, de a păstra secretul asupra unor contacte atît de importante pentru întreaga omenire?

Am încercat să creionez în capitolele anterioare cîteva din aceste "interese" «

Dar înaintea intereselor stau cauzele și de multe ori interesele devin cauze, iar cauzele determină interesele

În cazul nostru, cauza principală o constituia "Războiul Rece", acea stare politică bizară prin care unii dintre foştii Aliaţi au devenit inamici în plan politic

Ei au început o înarmare temeinică pentru a-şi păstra sferele de influenţă (problemă militară, politică şi economică, în acelaşi timp) care constituiau şi cauză şi interes în acelaşi timp

Mai era în joc "prestigiul" unor "mari puteri", unele trebuiau să şi-l păstreze, altele să şi-l consolideze

Au mai fost apoi războaiele din Coreea, Vietnam, Indochina, Ţările Arabe, Angola etc, etc

Şi toate acestea pentru a se consolida pacea mondială!!!

S-au mai derulat în secret şi "subteran" nişte adevărate lupte numite "Complexul atomic", "Petrodolarul", "Preţul aurului", "Războiul automobilelor", "Informatizarea", pericolele "Est-Vest", "Nord-Sud" (decalaje economice), "Lumea a treia", "Drogurile"

Ce loc ar fi putut ocupa, între aceste fenomene de destabilizare Planetară, un fenomen ca OZN-urile?

Inoportun! Destabilizator! Anarhic! Periculos!

Cînd filozofia existenţialistă (contemporană cu aceste evenimente) anunţa "Moartea lui Dumnezeu", fenomenul OZN, contactele declarate, "ar fi umplut paharul" de amărăciune al unei civilizaţii tinere, slab tehnologizate, care-şi "lingea rănile" ultimei conflagraţii mondiale Vrem, nu vrem, ăsta-i adevărul!

Dacă tot bănuim şi avem dovezi în acest sens, să ne imaginăm care ar fi fost (şi care ar fi) atitudinea oricărei civilizaţii extraterestre care ne poate citi gîndurile!

Dezastru! Da, dragii mei cititori dezastru! Asta a şi fost

Şi veţi vedea în capitolele următoare că nu greşesc deloc Nici unul din accidentele pe care le vom consemna şi analiza ulterior nu mai poartă "pecetea hazardului"

Nimic nu va mai fi întîmplător! Din păcate! Pentru că în scurt timp, El îşi vor fi dat seama cine sîntem, ce vrem şi încotro ne îndreptăm

Aproape aş zice că urmează "MAREA RĂFUIALĂ"

ACCIDENTUL OZN

W P Sanders

Bibliografie selectivă

1 Groupement d'Etude de Phenomenes aeriens (Franța) "Phenomenes Spatiaux" - Paris - nr 1966-1968, 1970-1972, 1972-1974
2 Ouranos - Bohain 02110 - P Delval (Franța)
3 Lumieres dans la nuit - Revue (Franța)
4 Flying Saucer Review - (Anglia) 1962-1974
5 Mysterieux objets celestes - Aime Michel
6 Le Livre noir des Soucoupes volantes - Henry Durrant
7 Les Extra-Terrestres - Paul Thomas
8 Soucoupes volantes et Civilisation d'outre-espace - G Tarade
9 Le Mystere des O V N I - R Jack Perrin
10 Disparitions mysterieuses - Patrice Gaston
11 Le College Invisible - Jacques Valee
12 Le Dossiers de l'Etrange - Guy Tarade
13 Chronique des Apparitions extra-terrestres - J Vallee
14 Le Livre du Mystere - J Bergier, Georges Gallet
15 The Flying Saucer Story - Brinsley Trench
16 Jninvited Visitors - Ivan T Sanderson
17 J F O and the Bible - M K Jessup
18 Inside the Space Ships - George Adamski
19 News for J F O - Franck Edwards
20 The A P R O Bulletin - Tucson, Arizona
21 International J F O Reporter - J Allen Hynek Center for J F O Studies - Chicago
22 Ioost Meerloo - "Comuniunea Secretă" - New York
23 Whitley Strieber - "Communion" -1978 New York
24 Robert Pratt - Jurnal MJFON - 1987 - (Scrison din Brazilia
25 "Enciclopedia O Z N - Ronald Story - 1980 - New York

Mic Dicţionar O.Z.N.

Abduction: Răpire a persoanelor în OZN-uri

APRO: "Aerial Phenomena Research Organization" condusă şi creată de soţii Lorenzen în 1952 - USA

Black-out. Întreruperea curentului electric la apariţia OZN-urilor

Condon Edward: Autorul "Raportului Condon" care neagă în anii '60 existenţa OZN-urilor

EBE: Entităţi Biologice Extraterestre

Emergenţi: Denumire dată de autor extratereştrilor care afirmă că locuiesc pe planete cu înveliş fluidic sau în habitaturi emergente

Eterieni: Extratereştrii care au luat contact cu oficialităţile americane, El îşi spun Eterieni

Exobiologie: Bioastronomie - ştiinţa vieţii în Cosmos

FOIA: Freedom of Information Act - Legea Libertăţii asupra informaţiei în USA

FSR: "Flying Saucer Review" revistă britanică de prestigiu

GEPAN: SEPRA - "Grupul de Studii asupra fenomenelor Aerospaţiale Neidentificate" - Organizaţia guvernamentală franceză pentru studierea OZN

Missing time: "lipsa de timp" din memoria celor răpiţi de OZN-uri, dar şi lipsă de timp fizic constatat pe ceasornicele acestora

MUFON: "Mutual UFO Network" cel mai serios centru de studii OZN din SUA

Momentul critic: Al decolării sau aterizării unui OZN cînd nava şi echipajul şi chiar spaţiul din jur suferă o inversiune spaţială a particulelor subatomice, trecînd din trei dimensiuni în alt sistem dimensional pentru a putea exploata izodinamica spaţiului-cîmp În acel moment (sau

altul ales) atît nava cît şi ocupanţii se pot "dematerializa" pentru că atunci se petrece un fenomen temporal, un fel de "Timp 0", o "veşnicie" în care ozenauţii ar vrea să rămînă în extaz ca într-o Nirvana

NORAD: Reţeaua Naţională de RADAR din USA - "Apărarea Aerospaţială a Americii de Nord"

Roswell: Mic orăşel în New-Mexico, Baza aviatică a primelor bombardiere atomice, unde a avut loc pe 5 iulie 1947 primul accident OZN soldat cu morţi şi supravieţuitori extratereştri (UFO-crash)

SETI: "Search for Extra-Terrestrial Intelligence" proiect internaţional ştiinţific de căutare a civilizaţiilor avansate extraterestre

Teleportare: Transport la distanţă a persoanelor (cu tot cu vehicule terestre) de către extratereştri sau OZN-uri însoţit de cele mai multe ori de missing time

UFO-crash: Prăbuşire OZN, accident al unei nave extraterestre din diverse cauze (avarii, ciocniri, RADAR, ionizări şi cauze necunoscute)

USAF: "United States Air Force" adică Forţele Aeriene ale USA

Vimana: Nave aeriene descrise în legendele indo-ariene cu calităţile de zbor ale OZN-urilor de azi şi care erau construite de "zei"

Xenologie: Ştiinţa care studiază efectele manifestărilor inteligenţei extraterestre asupra locuitorilor Terrei

"X 115-116": Element radioactiv stabil, descoperit de Bob Lazar la bordul unor OZN-uri şi care constituie combustibilul acestora, nu se cunoaşte modul în care este utilizat dar se presupune că el creează cîmpul antigravitaţional şi inversiunea spaţială a particulelor subatomice

Fig 1 Mâna cu patru degete palmate a extraterestrului de la Corona din New-Mexico(1947.?)

Fig *2* Supraviețuitorul de la Roswell, primul extraterestru în-"vizita" la Holloman (dupa o fotografie)

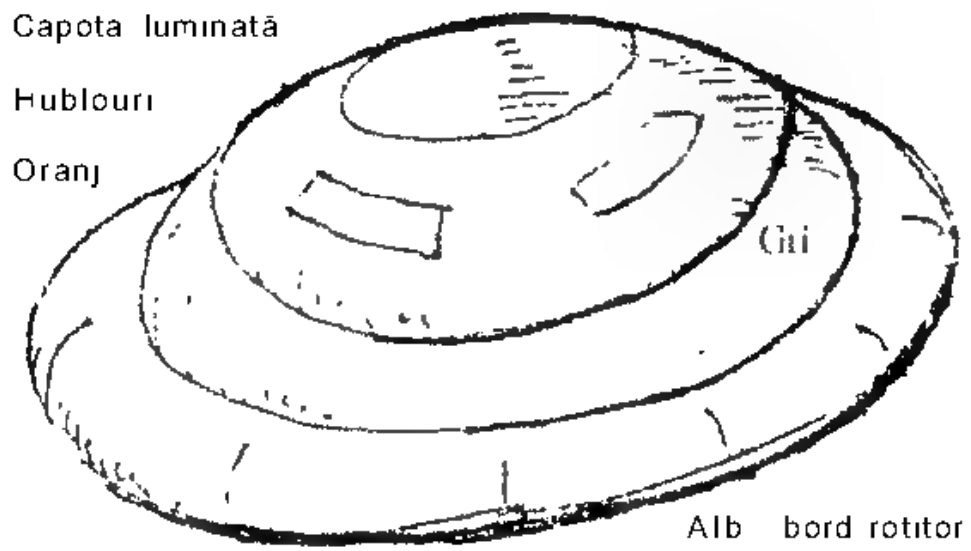

Fig 4 O Z N Argentina - 30 decembrie 1972
la 5000 km sud de Buenos Aires

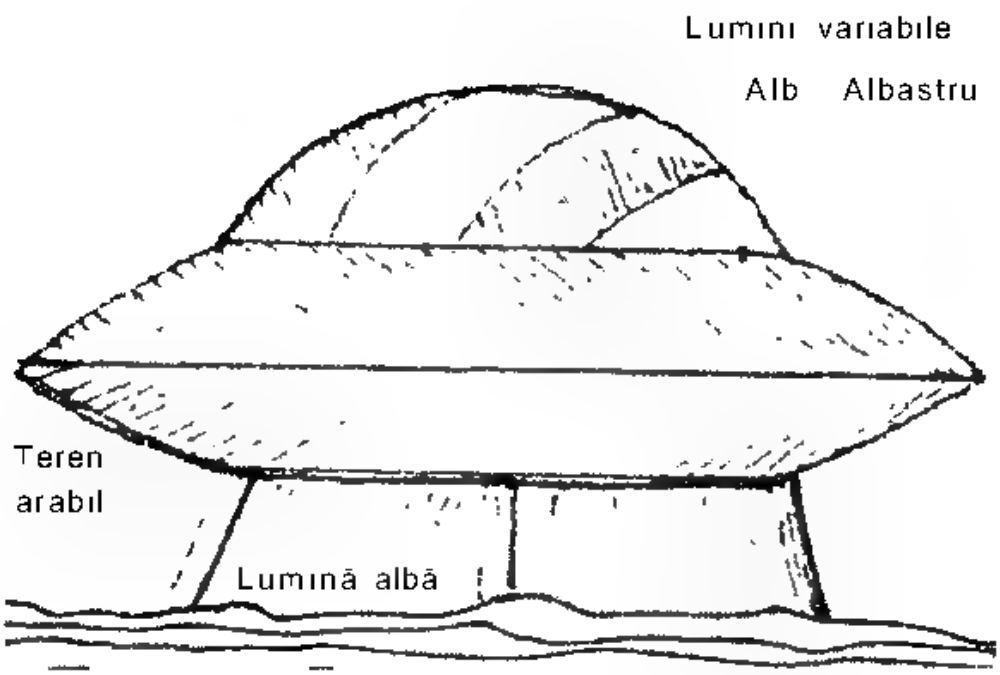

Fig 3 O Z N Warneton - Belgia Tian 1974

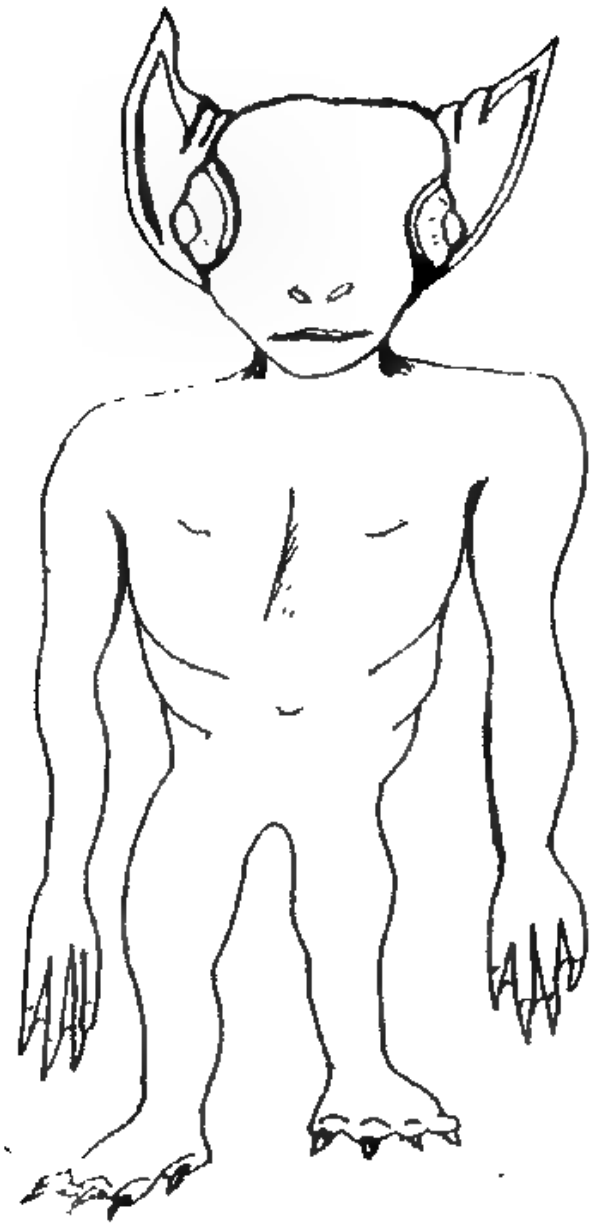

Fig 5 Extraterestru de la Kelly-Hopkinsville
desen publicat de U S Air Force

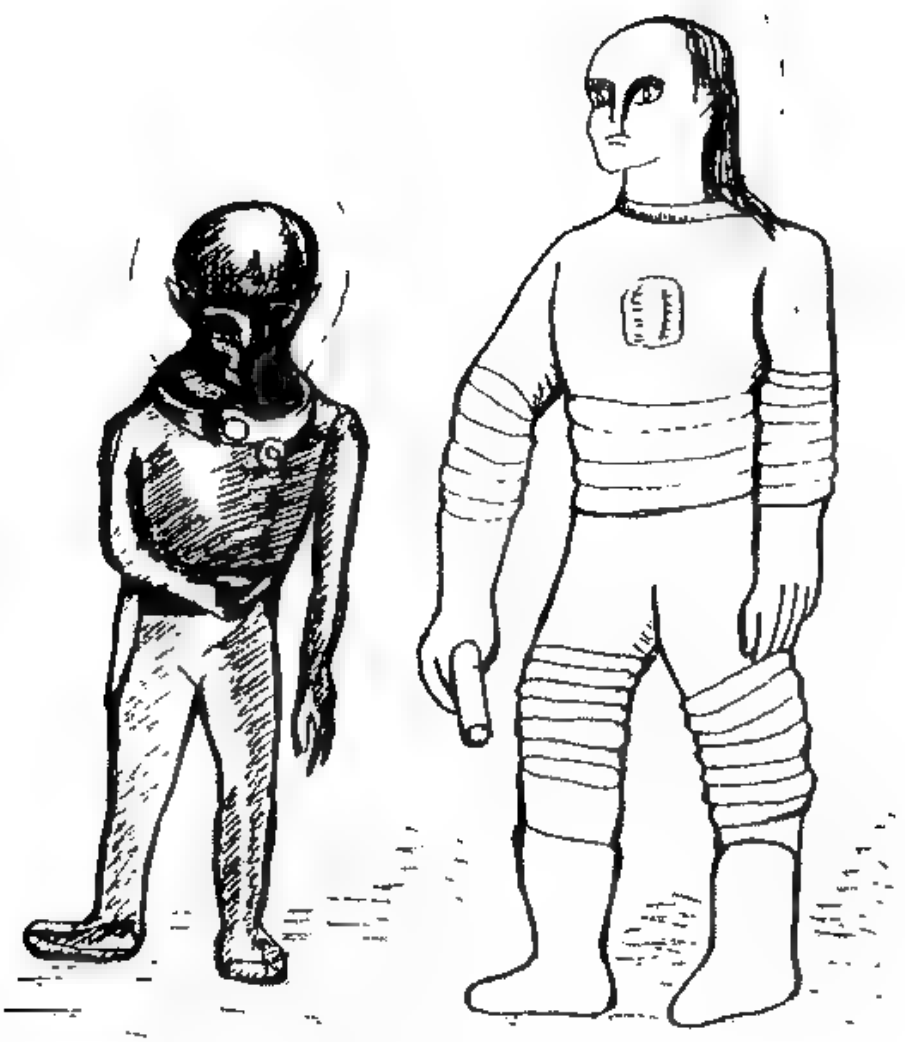

Fig 6 The Aliens - Edmond, Oklahoma
(un "cenuşiu" şi un "temporal")

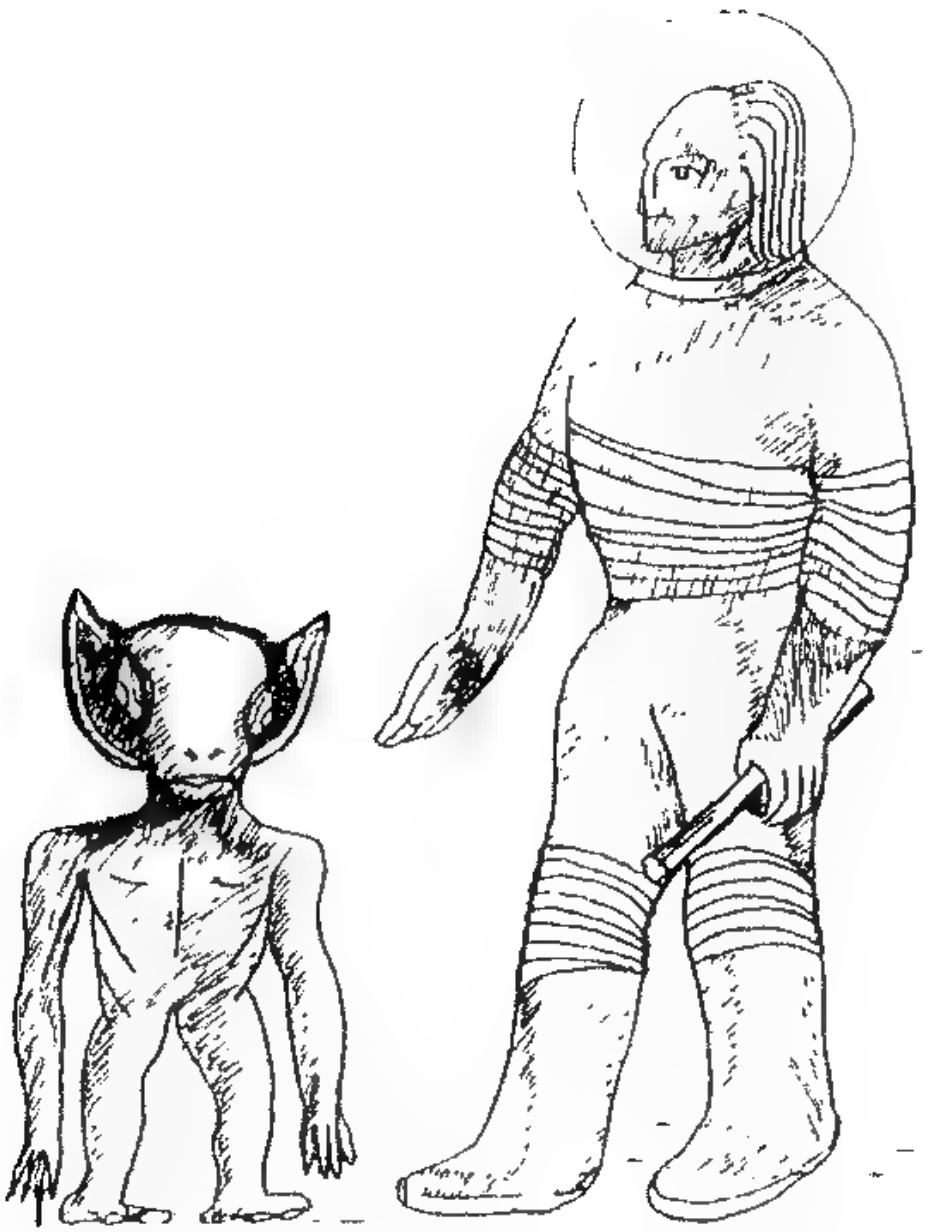

Fig 7 Extratereştri - Edmond, Oklahoma
(creaturile din Puerto Rico şi temporalii)

Fig 8 Ozenaut "gen NASA" şi un "cenuşiu"
(As for the Investigation of the Unexplained, USA)

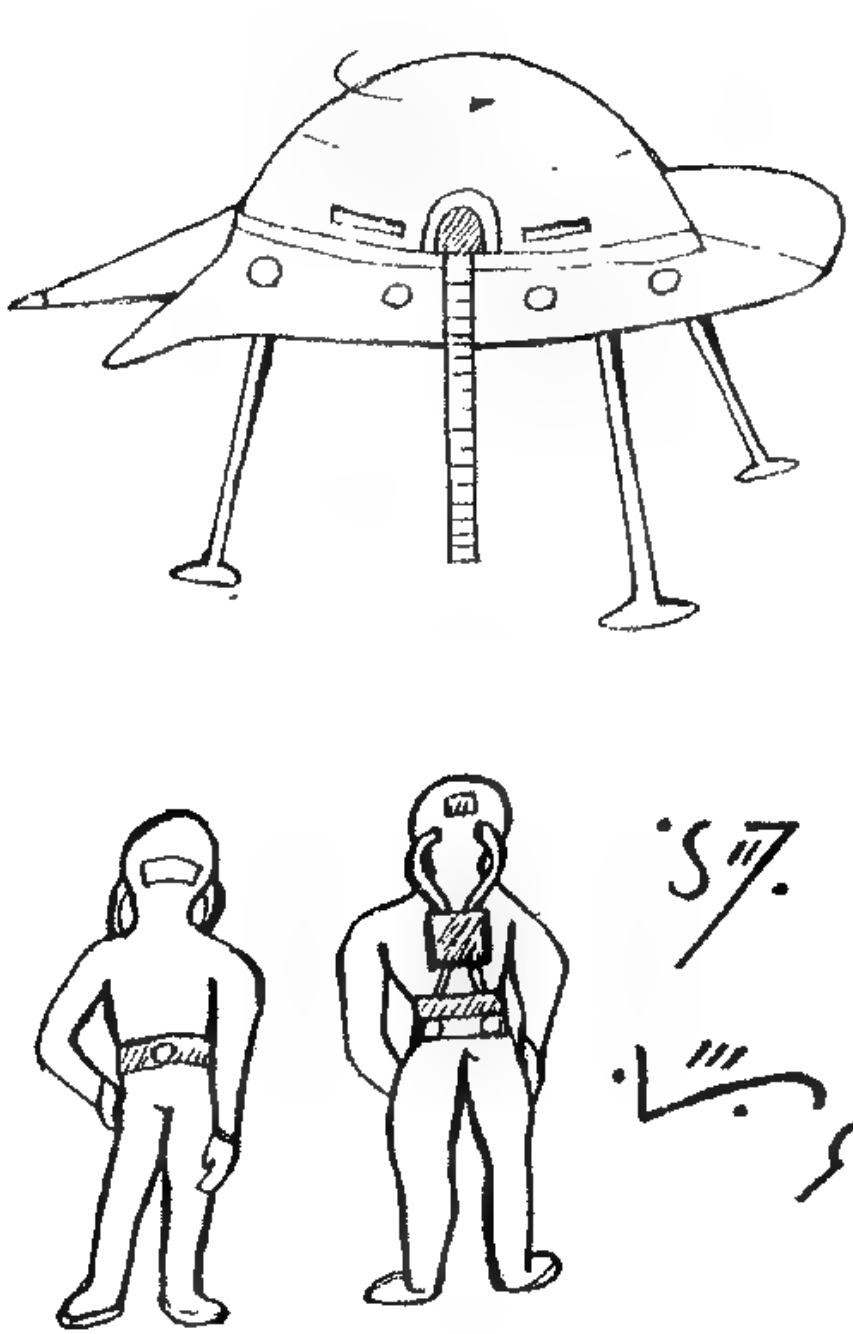

Fig 9 Nava în care Antonio Villas Boas
a fost rapit pentru a se "intîlni" cu
o extraterestra la data de 14 oct 1957
Ocupanți și inscripția din nava

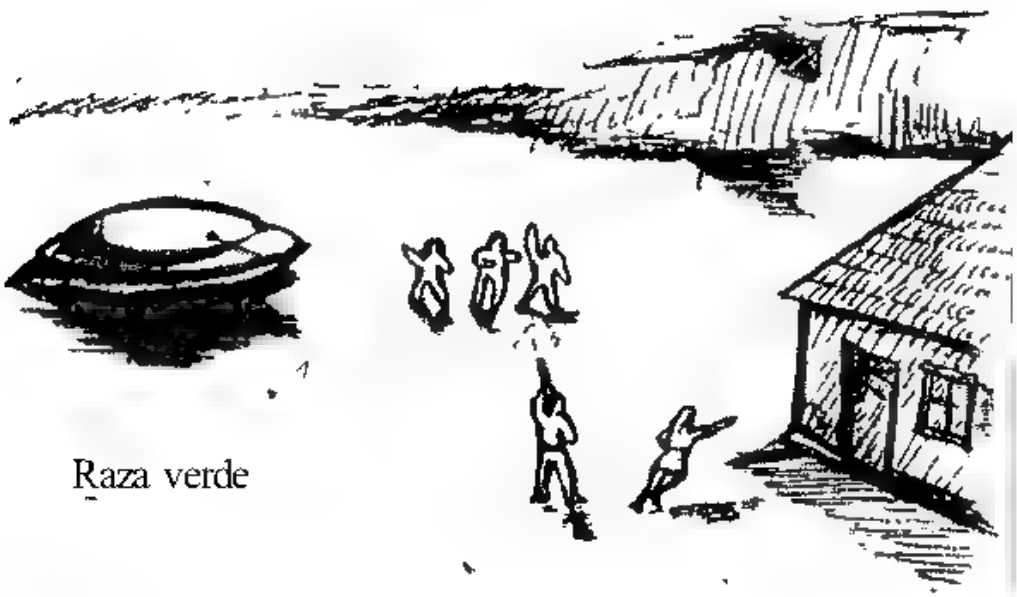

Fig 10 Incidentul Crixas - 13 august 1967
Inacio, Maria şi cei trei extratereştri

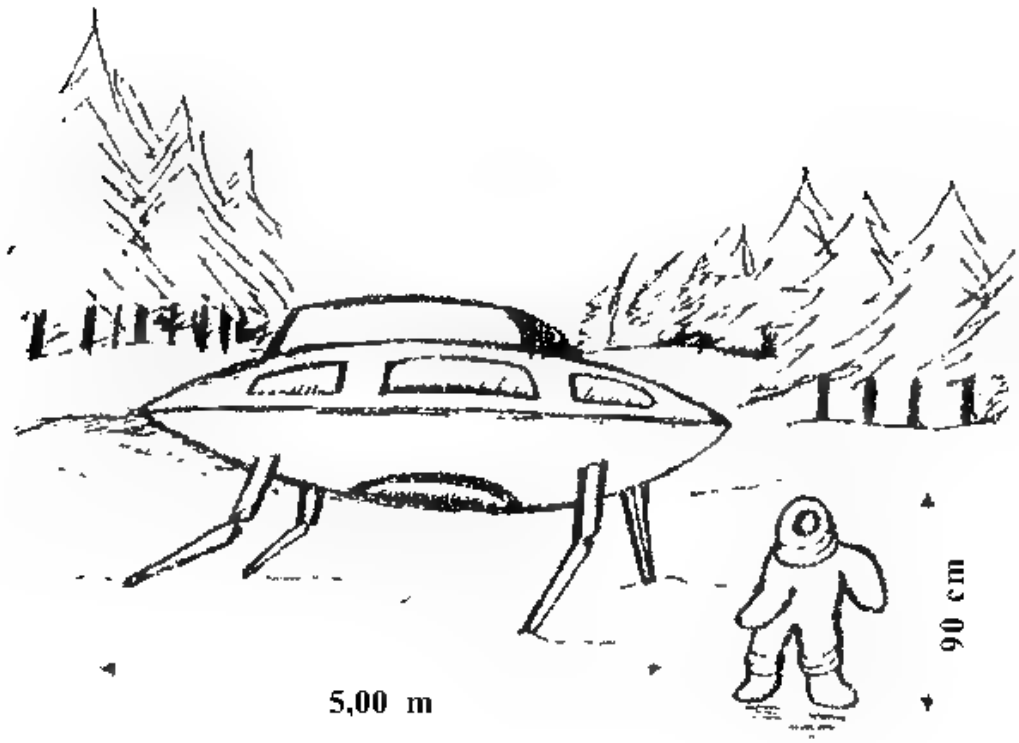

Fig 11 Mic.l accident de la Kinn.la, Finlanda
la 5 feb 1971

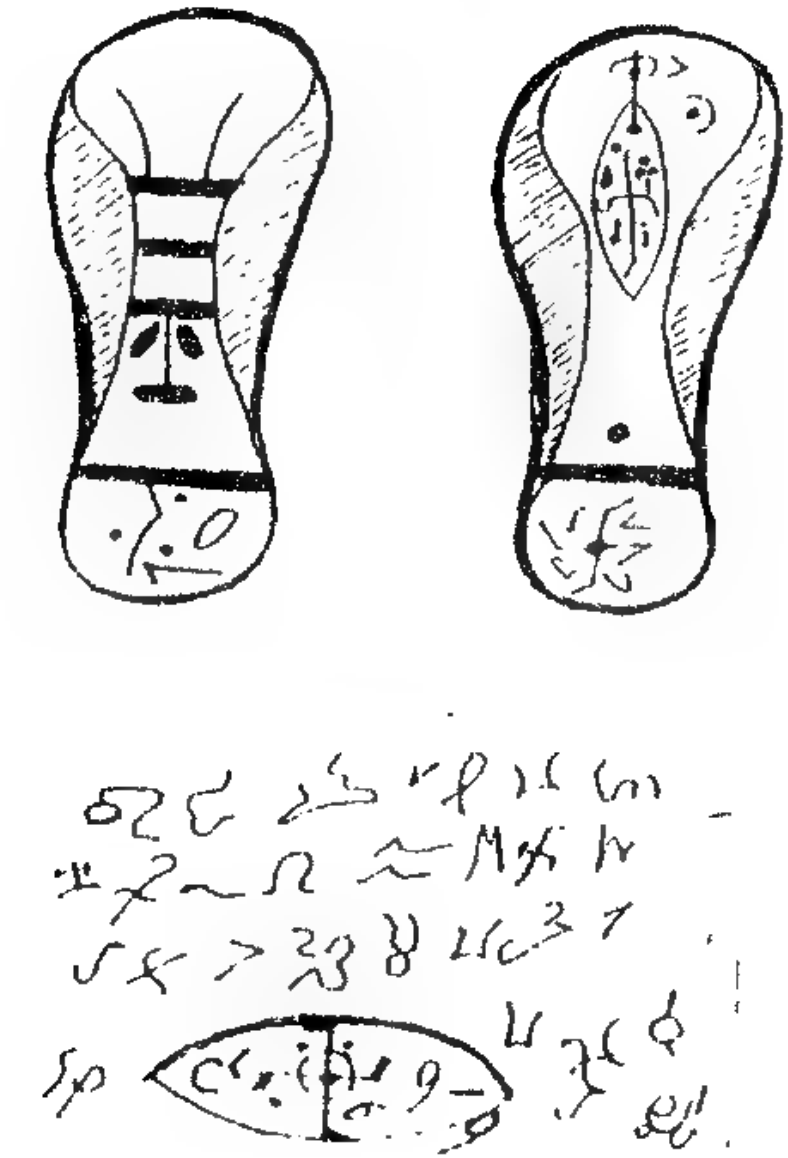

Fig 12 Amprentele talpilor "venusienilor", desenate de George Adamski şi mesajul pe care i l-au lasat aceştia dupa contactul din 20 nov 1952 Parker, Arizona

Fig 13 "Cifrele şi literele" vazute de Haskell Raper noaptea pe sosea, pe husa unui vehicul greu care şi-a luat zborul

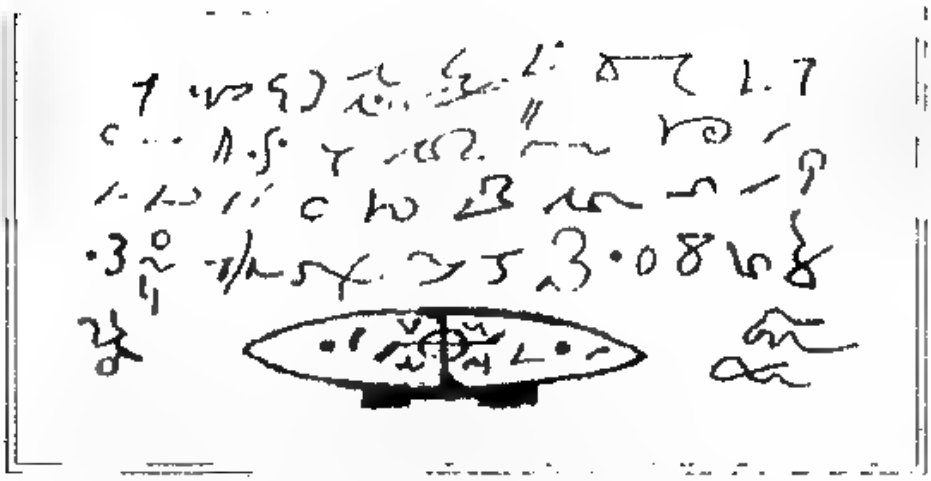

Fig 14 "Mesajul" gasit de Prof M F Homet la Pedıtra-Pıntada, N E Brazılıeı, asemanator cu cel al lui Adamskı, dar mai vechi cu un mılenıu

Fig 15 Aceşti ozenauţi au fost deseori văzuţi împreuna în apropierea OZN-urilor (Phenomenes Spatiaux nr 2 74)

Un alt patrulater AFB Edwards (întîlnirea cu eterienii) Palm Sprıngs (locul de odıhna al Preşedıntelui), Kıngman şı Valea Morţıı, locurı predılecte ale O Z N -urılor

Accidentul Laredo şi direcţia pe care s-a deplasat O Z N -ul pîna la prabuşire (un supravieţuitor)

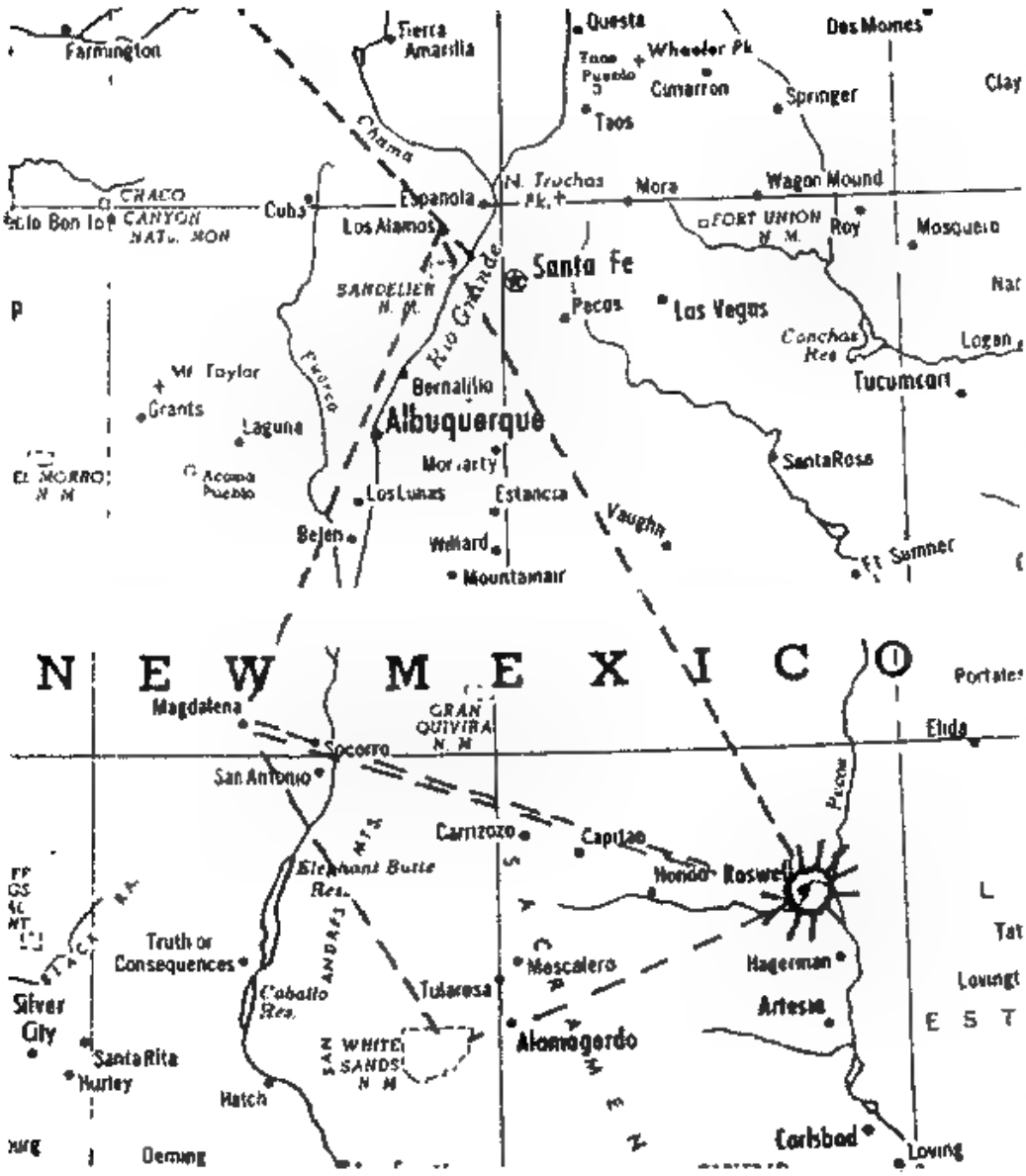

Un patrulater semnificativ : Roswell, Alamogordo, Magdalena,Los Alamos
Tot aici găsim White Sands (Baza de rachete) şi Socorro cu vestita aterizare O Z N

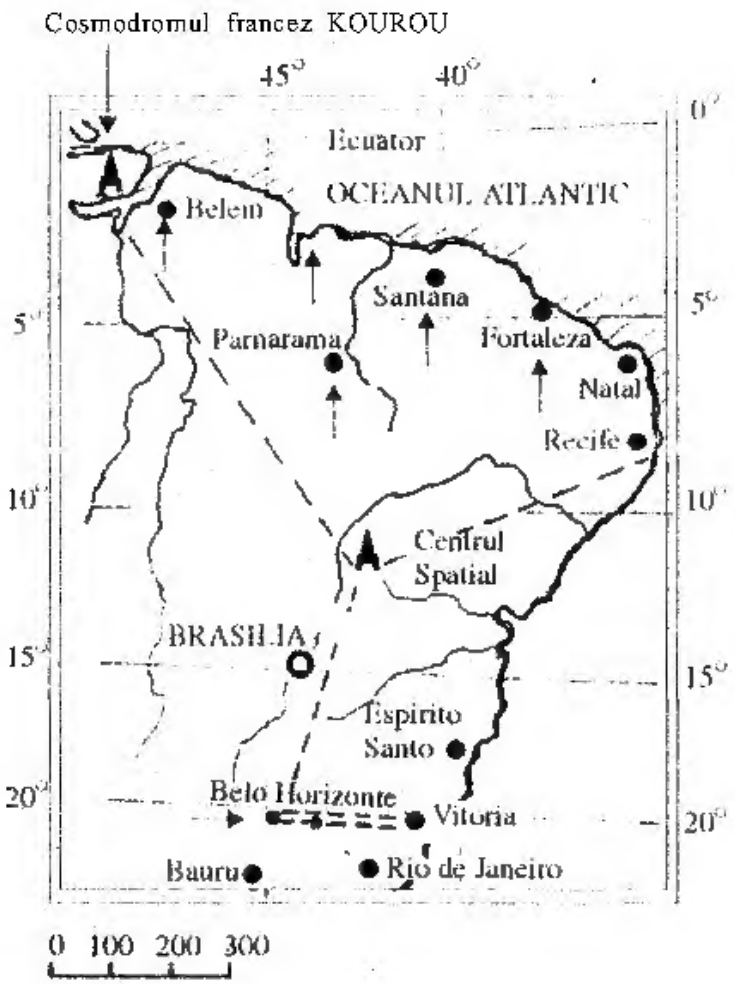

Nord Eslul şi Centrul Braziliei, în care au avut loc accidente legale de O.Z.N.-uri.

Tiparul executat sub comanda nr. 60 427
Regia Autonomă a Imprimeriilor
Imprimeria „CORESI" - Bucureşti
ROMÂNIA

A-ți imagina vehicule și ambianțe dintr-o altă lume este o ocupație antrenantă. Totul se bazează pe o convingere copleșitoare că nu suntem singuri, că universul mișună de viață. pe care o vom cunoaște într-o bună zi.

Robert McCall

EDITURA CARTIMEX - KARAT

Preț 6 500 Lei